

அமரர். கணபதிப்பிள்ளை மயில்வாகனம்
(சரவணமுத்து)
(ஓய்வு பெற்ற அதிபர்)
அவர்களின்,

31ம் நாள் நிகைவு மலர்

10.11.2021

மலர்வு
03.06.1933

உதிர்வு
17.10.2021

அமரர்.
கணபதிப்பிள்ளை மயில்வாகனம்

திதிவெண்பா

பிலவ வருடமாம் ஒக்ரோபர் பதினேழ்
நிலவு வளர்நாள் துவாதசி - நலமாம்
குருக்கள்மடம் வாழ் அதிபர் மயில்வாகனனார்
முருகன் கழல்சேர் திதி

வாழ்க்கை வரலாறு

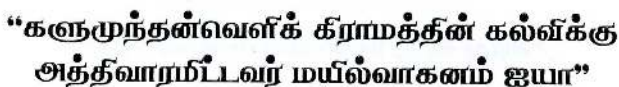
“அர்து அர்து மானிடராய் பறத்தல் அர்து”

வந்தாரை வாழவைக்கும் வையகமாம் குருக்கள்மடம் தன்னில் கணபதிப்பிள்ளை சின்னத்தங்கம் என்பவருக்கு மூத்தமகனாக, 03.06.1933 ம் திகதி சரவணமுத்து எனும் புனைப்பெயருடன் குருக்கள் அத்தியாகுடி மகனாக மயில்வாகனம் அவதரித்தார். இவருக்கு ஒரு சகோதரரும் நான்கு சகோதரிகளும் இருந்தனர். இவர் குருக்கள்மடம் மெதடிஸ்த மிஷன் தமிழ் கலைவன் பாடசாலையில் தனது ஆரம்பக்கல்வியைப் பயின்று தரம் 5 புலமைப்பரீட்சையில் முதல் மாணவனாக குருக்கள்மடத்தில் சித்தியடைந்து மட்/ காத்தான்குடி மத்திய கல்லூரியில் ஆங்கிலப்பிரிவில் கல்வியை தொடர்ந்தார்.

1958-1960 காலப்பகுதியில் மட்டக்களப்பு அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலையில் கல்வியை தொடர்ந்து சித்தியெய்தினார். இதற்கிடையில் இவர் கன்னங்குடா தபாலகத்தில் உபதபால் அதிபராகவும் பதவி வகித்தார். பின்பு ஆசிரியர் தொழிலில் இணைந்து 1963ம் ஆண்டு குருநாகல் வல்பொத்துவெவ G.M.M.S பாடசாலையில் உதவி ஆசிரியராக கடமைபுரிந்தார். அதனைத் தொடர்ந்து 1965ம் ஆண்டு மட்/கிண்ணையடி R.C.T.M.S இலும் 1969 குருக்கள்மடம் MMTMS, 1979 மட் / மாங்காடு RCTMS இலும் 1983ல் மட்/ அம்பிளாந்துறை RCTMS இலும் சிரேஷ்ட உதவி ஆசிரியராக கடமை புரிந்தார். 1984ல் மட்/களுமுத்தன்வெளி GTMS இல் அதிபராக கடமையாற்றி 1991 இல் மட்/களுதாவளை இராமகிருஷ்ண வித்தியாலயத்தில் 1993 வரை அதிபராக கடமையாற்றி 02.06.1993ம் ஆண்டு அக்கடமையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார்.

1963ம் ஆண்டு திருமணபந்தத்தில் செல்லையா வள்ளியம்மையுடன் இணைந்து கொண்டார். இக்காலப்பகுதியில் இல்லற வாழ்க்கையில் நல்லறத்தின் பயனாக கலாகரன், சிவசக்தி ஆகிய இரு குழந்தைகளை பெற்றுக்கொண்டு அடுத்தவரின் மனம் நோகாமல் நடந்து செயற்பட்டமை இவரின் சிறந்த பண்பாகும்.

தனது வாழ்க்கையில் கள்ளங்கபடமற்ற நகைச்சுவை பேச்சாலும், இளம் வாலிபர்களுடனும் சிறு குழந்தைகளையும் நண்பனாக ஏற்றுக்கொண்டு வாழ்க்கையில் சகோதரர்களுக்கும் உறவினர்களுக்கும், மனைவி, மக்கள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகளுக்கும் கடமைகளை எல்லாம் செய்துமுடித்துவிட்டு 17.10.2021ல் இறைவனடி சேர்ந்துவிட்டார்.

களுமுந்தன்வெளிக் கிராமத்தின் அடிப்படைக் கல்விக்கு வித்திட்ட மயில்வாகனம்
ஐயாவின் மரணச்சேதியை அறிந்தேன்....!

ஊரிலே அப்போது குண்டுமழை பொழியும் காலத்தில் துவிச்சக்கர வண்டியில் பின்னால் பிஸ்கட் பையையும் கட்டிக்கொண்டு கல்விதந்த ஐயா உடைம என்றும் நாம் மறவோம். நான் சிறுவயதில் நான் நினைக்கிறேன் 5ம் ஆண்டு கல்வி கற்பேன் என நினைக்கின்றேன். மெனே மெனே என்று தான் அடைப்பார்...

எமது மட்/களுமுந்தன்வெளி அரசினர் தமிழ் கலவன் பாடசாலை தற்போதைய (கஜமுகன் வித்தியாலயம்) அதிபராக இருந்து இன்று தலை நிமிர்ந்து நிற்பதற்கு வித்திட்டவர் மயில்வாகனம் சேர் என்றால் அதனை மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது.

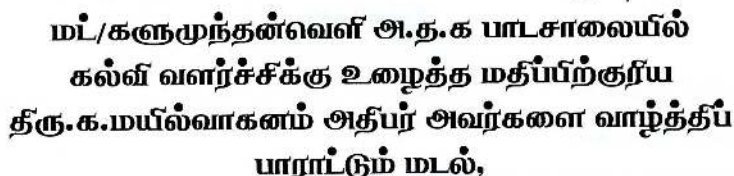
ஊருக்குக் கல்வி மாத்திரமின்றி உன்னத ஒழுக்க விழுமியங்களையும் எடுத்தியம்பியவர்.

ஊருக்கு உழைத்தில 22 நபர்களை கடந்த 19.06.2013 அன்று பொன்னாடை போர்த்தி வாழ்த்துயா நாம் வழங்கி கௌரவித்த போது மயில்வாகனம் ஐயாவையும் கௌரவித்திருந்தோம். ஐயா நீங்கள் உருவாக்கிய மாணாக்கர்கள் இன்று தலைநிமிர்ந்து உங்கள் நிலைய நிிற்கின்றார்கள்.

உங்கள் ஆத்மா இறைவன் சந்நிதானத்தில் சாந்தியடைய பிரார்த்திக்கின்றேன்!

வடிவேல் சக்கிவேல்

உங்கள் மாணவன்.

இவ்வண்ணம்
வீநாயகர் கலைக்கழகம்
கருமுந்தன்வெளி

அன்பின் அப்பப்பா

அழியாத ஒவியமே

அழைத்துவிட்டாரோ கடவுள் தம்முடனே.....

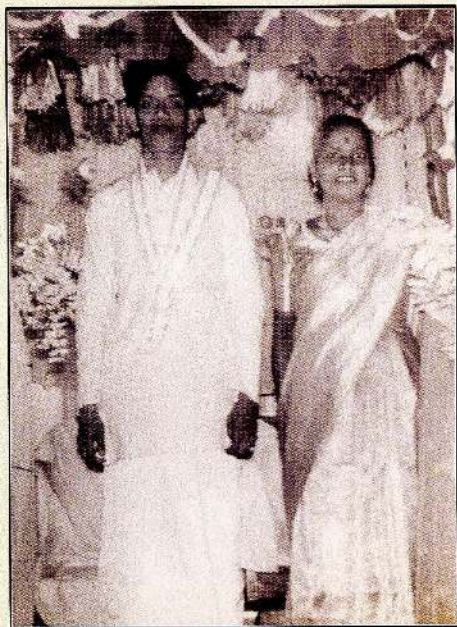
அப்பப்பா 31 நாள் ஆகிவிட்டது நீர் எம்மை பிரிந்து. வீட்டை விட்டு கடைசியாக நீங்கள் செல்லும்போது இனிமேல் திரும்பி வரமாட்டீர்கள் என்று கனவிலும் நான் நினைக்கவில்லை. தெரிந்திருந்தால் தங்களை அனுப்ப விட்டிருக்க மாட்டேன். பிறப்பும், இறப்பும் மனித வாழ்வில் சகஜமாக நடப்பவை தான், பலர் பல விதத்தில் ஆறுதல் கூறினாலும், என் மனம் தங்களின் இழப்பை ஏற்க மறுக்கிறது. நொடிக்கு நொடி தவிக்கின்றேன் தங்களின் ஞாபகங்களை மீட்டிப் பார்த்து. நம் வீட்டில் உங்களுடன் நான் செலவழித்த நேரம் தான் அதிகம். அதை எண்ணிப் பார்க்கும் போது அழுகை பொங்கி வருகின்றது. சிறுவயதிலிருந்தே உங்களைப் பார்த்து வியந்திருக்கின்றேன். எவ்வளவு திறமையுள்ளவராக இருந்தும் அதைப்பற்றி ஒரு நாளும் பெருமையாக பேசியது இல்லை. தாங்கள் எழுதிய நினைவுப் பதிவேடுகளை மீட்டிப்பார்க்கின்றேன் அவற்றில் ஒவ்வொரு தினமும் என்பயரை குறிப்பிட்டுள்ளீர்கள். அதை வாசிக்கும் போது என் நெஞ்சம் கலங்குகின்றது. வீட்டு முற்றத்தில் இருக்கும் மரங்களில் ஒவ்வொரு நாளும் பூ பறித்து வைப்பீர்களே அதனாலே தான் அந்த தெய்வம் உங்களை இப்படி அழைத்ததோ.... தாங்கள் ஒவ்வொரு நாளும் படிக்கும் கந்தசஷ்டி புத்தகத்தை பார்க்கின்றேன். கிழிந்து கிடக்கின்றது அந்த புத்தகம். தங்களின் கள்ளங்கபடமற்ற பேச்சும், எப்போதும் சிரித்த முகமும் என் கண்ணுக்குள்ளே நிற்கின்றது. தாங்கள் இறக்கும் சமயத்தில் கூட தங்களுக்கு அருகில் நின்று என்னால் சேவை செய்ய முடியவில்லையே என்று ஏங்கித் தவிக்கின்றேன். இன்னொரு ஜென்மம் இருந்தால் மறுபடியும் தங்களுடன் வாழ வரம் வேண்டும் பேரப்பிள்ளையாக அல்ல தங்கள் மகளாக.

தங்களின் பிரிவால் துயருறும் அன்புப் பேத்தி

அ. கவுந்தினி

ஆசிரியர் கலாசாலையில் சாரணியராக இருக்கும் போது

திருமணக்கோலம்

தன்னையே தீபமாக்கி தொல்கல்வீக்கொள் கொடுத்த தன்ன்கரில்லாத் தலைவன் உயர் திரு கணபதிப்பிள்ளை மயில்வாகனம் அதிபர்

○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○

மண்ணிலே முத்தான மக்களைப் பெற்றெடுத்து
விண்ணதனில் ஈசனார் தான் சேர்ந்தான் - கண்ணெல்லாம்
பாரிலே நீர் வந்து பாரையாய் உன்திருவிடைப் பணியை
தமிழர் பழம்பதி குருக்கள் மடத்து தாயவளின்
திங்கள் எனத் திகழ் வதனச் செம்மல் - தங்கநிகர்
குணவாளன் தக்க திரு சரவணமுத்து
பங்கமில்லாப் பண்பாளனையே பரமநவன் ஏன் பறித்தான்.

கணபதிப்பிள்ளை சின்னத்தங்கம் செய்திட்ட நல்லறத்தில்
செல்வத் திருமிக்க சீராளன் உன் சிவ பணிகண்டார்
சிந்தை நிறை கல்வி செகத்திலுறை கரப்பந்தாட்டப் பணி
சேர்த்தது அதிபர் பணி செம்மையாம் சேவை உபதபாலதிபர்
ஆசிரியர் வள்ளியம்மையின் கரம் பற்றி சீரான வாழ்வு கண்டாய்
ஏகனருளால் எழில் மக்கள் இருவர் கண்டாய்

கறைப்படாக்க கரங்களுடன் கடமையில் சிறந்து நின்றாய்
காலத்தால் அழியாத கண்ணியம் காத்து நின்றாய்
உலகத்தோர் போற்ற உறவுகள் காத்து நின்றாய்
உயிரினும் மேலொழுக்கம் உத்தமனின் வழிநின்றாய்
நிலையற்ற வாழ்விலே முருகனே கதி நின்றாய்
நீடு புகழோடு நேசன் நீ உறங்கிவிட்டாய்

கண்கள் குளமாக கலங்கி துடிக்கின்றார் - மக்கள், மருமக்கள்
கவலையுடன் கண்ணீர் சொரிகின்றாள் உன் மனையாள்
எங்கள் உளம் வாழும் ஈழல்லா சோதரனே
என்றென்றும் இறை நிழல் இனிதமர துடிக்கின்றோம்

அன்புடன்

கலாபூசனம் மாசி திருநாவுக்கரசு.

**மட்/ களுதாவளை இராம கிருஷ்ண வித்தியாலயத்தில்
அதிபராகக் கடமையாற்றி 1993.06.02ல் ஓய்வு பெற்ற
அதிபர் திரு.க.மயில்வாகனம் அவர்களுக்கு ஆசிரியர்கள்
கூறும் வாழ்த்துப் பா**

இராம கிருஷ்ண மிஷனை தாபித்த வித்தகனின்
நாமத்தைக் கொண்டு நல்ல பணி செய்த
பண்பாளர் அதிபர் மயில்வாகனம் ஐயா பணி
கூறாமல் இருக்க நா கூசாதோ!

குருக்கள்மடத்தைப் பிறப்பிடமாய்க் கொண்டு
குருவாக குருநாகல் வல்பெரத்து வெவவில் சிறப்புடன் பணிசெய்து
பொறுப்புடன் அதிபராய் களுமுந்தன்வெளியில் கடமைபுரிந்து
விருப்புடனே களுவையூரில் கல்விக்கு ஒளி கொடுத்தாய்

இரண்டாண்டு காலம் இணைந்தொன்றாய்
இதயம் கவர் தொண்டு செய்து
இளைப்பாறும் வேளையிலே சேவைதனை
திரண்டொன்றாய் வாழ்த்துகிறோம் - புகழ் வாழ

அன்பு கொண்டு ஆசிரியரை அணுகும் - அவர்
ஆற்றல் கண்டு வாழ்த்துகிறோம்
பண்பு கொண்ட தலைமைப் பணியிலே
பயன் பெற்று வாழ்த்துகிறோம்

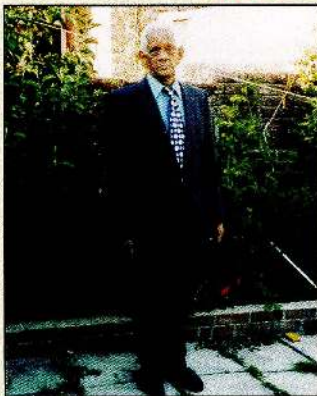
மாண்புடனே பேணும் மதிநுட்பம் கண்டு
மகிழ்வு கொண்டு வாழ்த்துகிறோம்
தொண்டு கண்டு தோழமை கொண்டு
தொழுதே வாழ்த்துகிறோம்.

முப்பதாண்டு சேவைதனை முனைப்புடனே செய்து
முடித்து வைத்த முதல்வனை வாழ்த்துகிறோம்
தப்பேதும் அற்ற தளராத பணி செய்த
தலைவனை வாழ்த்துகிறோம்.

பொங்க செல்வம் புகழ் பெற்று!
எங்குமே சிறப்புடன் என்றும் விளங்கும்
மங்காத பெயருடன் மகிழ்வு கொண்டு
மங்களமாய் நீடு வாழ வாழியவே!

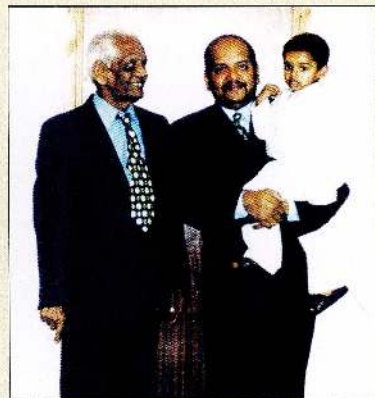
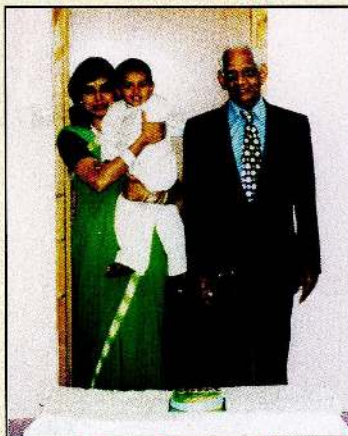
இந்தியா சென்ற போது

London சென்ற போது

செல்லக்கதிற்காம ஆலயத்தில்

London இல் மகள் மருமகள் பேரனுடன்

மனைவியுடன்

பேர்த்திகளுடன்

88வது பிறந்தநாளின் போது

பேர்த்தியின் திருமணத்தின் போது

மகளுடன்...

அப்பா

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

எனது அன்பு தெய்வங்களில் ஒன்றான எனது தந்தையை இழந்து தவிர்க்கிறேன். நான் லண்டனிலிருந்து மட்டுநகர் வந்து விட்டேன் என்று தெரிந்துதான் போகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு எங்களை விட்டு பிரிந்து விட்டார்களே அப்பா!!!, ஏன் இந்த அவசரம்?. என் மகன் எனக்கு ஈமைக்கிரிகைகள் செய்ய வந்துவிட்டான் என்ற தைரியமோ?.

உங்களை வீட்டிற்கு மீண்டும் கூட்டி வந்து உங்களோடு உறவாடி புன்னகையை ரசிக்க ஆசைப்பட்ட எனக்கும் உறவினர்களுக்கும் அந்த வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லையே அப்பா! அப்பா நீங்கள் எனது அப்பா மட்டுமல்ல இனிய நண்பனும் கூட. நான் விடுமுறையில் வந்து நிற்கும்போது உங்களுக்கு வெற்றிலைக்கூடும், வீரகேசரி பேப்பரும் வாங்கி தருவேனே!! இனி அந்த காலம் எப்போ வரும் அப்பா?.

நான் உள் வந்த காலங்களில் எமது கிராமத்தில் உறவினர்கள் வீட்டிற்கு நீங்களும் நானும் சேர்ந்து வீதியால் நடந்து போகும் போது எல்லோரும் ஐயா ஐயா என்று கூப்பிடும் குரல் இன்றும் என் காதில் கேட்கிறது. காலையில் எழுந்தவுடன் முற்றத்தில் பூக்கள் பறித்து கடவுளை ஒவ்வொரு நாளும் வணங்குவீர்களே அப்பா!! அந்த கடவுள் உங்களை அழைத்து விட்டாரோ?

சிறு பராயத்தில் இருந்து நீங்கள் எங்களோடு பழகிய காட்சிகள் எனது கண்களை கண்ணீரால் நனைக்கிறது அப்பா!!! நீங்கள் பாடசாலை அதிபராக கருமுந்தன்வெளி கிராமத்தில் எப்படி மாணவர்களுக்கு ஒழுக்கத்தையும், கல்வியையும் கொடுத்த விதம் பற்றி ஒரு மாணவன் விபரித்ததை பார்க்க உடம்பு சிலிர்க்கிறது அப்பா!!

உங்கள் வஞ்சகம் இல்லா மனமும், மற்றவர்களோடு அன்பாய் பழகியதையும் நான் ரசித்து இருக்கிறேன். சரவணமுத்து ஐயா எங்களை விட்டு போய்விட்டார் என்று ஏங்கும் உள்ளங்கள் நிறைய உண்டு என் அப்பாவுக்கு ஈமைக்கிரிகைகள் செய்து அப்பாவின் அஸ்தியை அப்பாவின் விருப்பத்தின் படி எமது கிராமத்து கடற்கரையில் கரைத்தது எனக்கு திருப்தி.

அப்பா நீங்கள் வெகுதூரம் போகவில்லை உங்களை நேசித்த ஒவ்வொருவரது மனதிலும் வாழ்கிறீர்கள். இந்த கடினமான காலத்திலும் கூட எத்தனையோ அன்பு உறவினர்களும் மற்றும் குடும்ப நண்பர்களும் வருகை தந்து கொண்டிருப்பதை அப்பா நிச்சயமாக அறிவார்.

எனது முகப் புத்தகத்தில் அப்பாவுக்கு நன்றி தெரிவித்த அனைவருக்கும் நன்றி.

நன்றி

மகன் மற்றும் உறவினர்கள்

The first part of the paper discusses the importance of the study and the objectives of the research. It also mentions the scope of the study and the limitations of the research.

The second part of the paper discusses the methodology used in the study. It mentions the data sources and the methods used for data collection and analysis.

The third part of the paper discusses the results of the study. It mentions the findings of the research and the conclusions drawn from the study.

The fourth part of the paper discusses the implications of the study. It mentions the practical implications of the research and the suggestions for future research.

The fifth part of the paper discusses the conclusion of the study. It mentions the overall findings of the research and the final conclusions drawn from the study.

The sixth part of the paper discusses the references used in the study. It mentions the sources of information used in the research and the books and articles cited in the paper.

The seventh part of the paper discusses the appendix. It mentions the additional information provided in the paper and the data used in the study.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராம ஜெயம்
மகாவிந்த மென்னும்

வைகுந்த அம்மானை

விநாயகர் துதி

கேரிகை வெண்பா

தக்கபுகழ்நெறியுந் தருமரவர் வைகுந்தம்
புக்கப்பெருங்கதை புகலவே - மிக்க
வியமுகத்தான் பாரதத்தை மேவிக்கூத்தாடும்
கயமுகத்தான் பங்கயத்தாள் காப்பு.

கரிமுகப்பிள்ளையாரே கணபதியே முன்னடவாய்
அரியதவத்துதித்த ஐயங்கரனே முன்னடவாய்
ஏடுதவறாமல் எழுத்தாணிசாயாமல்
கோடுதவறாமல் கொழுந்தோலைசாயாமல்
பரவிவழுவாமல் பரிந்தெனக்குமுன்னடவாய்
வெட்பாலைக்குள்ளிருக்கும் சப்பாணிப்பிள்ளையாரே
சப்பாணிப்பிள்ளையாரே பொற்பாதம்யான்மறவேன்
பொற்பாதம்யான்மறவே பொன்னின்கணபதியே
தப்பாமலிக்கதைக்குத் தக்கோனேமுன்னடவாய்
பஞ்சவர்கள் தன்கதையை பட்சமுடன்யான்படிக்க
செஞ்சொல்சிவனுடைய தேவிதிருமகனே
குற்றங்கள்வராமல் குறையொன்றும்நேராமல்
கற்றமட்டும்யான்படிக்க கணபதியேமுன்னடவாய்

சுப்பிரமணியர் துதி

தேவரெல்லாம்வணங்குந் தேவர்சேனாபதியே
மூவரெல்லாம்புகழும் முருகோனேமுன்னடவாய்
புள்ளிமயிலேறும் புனிதவடிவேலா
வள்ளிமணவாளா வந்தெனக்குமுன்னடவாய்
திருத்தணிலேலரேயுன் சீர்பாதம்யான்மறவேன்
கருத்துடனேபாடக் கட்டழகர்ஐவர்கதை
பஞ்சவர்கள் தன்கதையை பற்பலந்தான்படிக்க

அஞ்சலொன்றில்லாமல் அடியேனும்நான்படிக்க
எம்பிரான்முன்னடக்க என்கதையும்பின்னடக்க
தம்பிரானானசிவ சண்முகனேமுன்னடவாய்

சரஸ்வதி துணை

நாவிற்கரஸ்வதியே நான்முகனார்தேவியரே
பூவிற்பிறந்தவளே பூலோகரட்சகியே
மாசற்றதீபமே மன்னர்புகழ்விளக்கே
நேயத்துடனெனக்கு நெஞ்சிற்குடியிருப்பாய்
பஞ்சவர்களைவரும் பட்சமுடன்வைகுந்தந்
தஞ்சமுடனெல்லோருந் தட்சணமேசோந்தகதை
அல்லல்மிகநீங்கி ஐவர்களுஞ்சோந்தகதை
புல்லெனவாயில் புகழ்ச்சியாய்பாடுதற்கு
நாவுதவறாமல் நல்லோசைதாரும்மமா
குரலில்குடியிருந்து குரலோசைதாரும்மமா
மறலியனுகாமல் வரமீய்ந்துகாரும்மமா
வல்லமகமாயி வாக்கிற்குடியிருந்து
நல்லவரந்தருவாய் நாவிற்கரசுவதியே
நித்தமுமெந்தன் நினைவிற்குடியிருந்து
பத்தியாயான்பாடப் பார்வதியேமுன்னடவாய்.

ஈஸ்வரர் துணை

ஆதிபரஞ்சுடரே அரியசிவனாரே
ஜோதிமணிவிளக்கே தூயவருட்கடலே
கற்கண்டேசர்க்கரையே கனிவுள்ளமுக்கனியே
சொர்க்கபதியரசே தூண்டாச்சுடரொளியே
எள்ளுக்குளெண்ணெய்போல் எங்குநிறைந்தபொருளே
மாலுமயனறியா வண்ணப்பரஞ்சுடரே
ஆலவிடமுண்ட ஐயனேமெய்ப்பொருளே
பாண்டவர்கள் தன்கதையை பகவானேயான்பாட
ஆண்டவனே நீருமெந்தன் அடியேனிடநாவில்
இடறுகள்வராமல் இன்பமாயான்பாட

அடைவாகயென்னாவில் அய்யனே நீவருவாய்
இகழ்ச்சிகள்வாராமல் இடுக்கொன்றும்நேராமல்
மகிழ்ச்சியாயெந்தனுக்கு மகாதேவர்முன்னடவாய்.

மகாவிஷ்ணு துதி

அண்டமளந்தவரே ஆதிநாராயணரே
கொண்டல்நிறுமுள்ள கோபாலமாயரே
கஞ்சன்வலதழித்த கார்மேகாமுன்னடவாய்
செஞ்சொல்கோதையுடன் தேவிதன்பாலகனே
எல்லையளந்தவனே இரணியனைக்கொன்றவனே
கல்லைபெண்ணாக்கிவைத்த கர்த்தாவேமுன்னடவாய்
பெண்ணை திருவடியே யிடைச்சிகள்கையாலே
வண்ணமுடனடிகண்ட மாயவனேமுன்னடவாய்
ஆண்டவனையிக்கதைக்கு அருள்புரியவேண்டுமையா.

கதையின் வரலாறு

காரானைமாமுகனே கணபதியேகாப்பாக
சீரானைமாமுகனே செல்வனேமுன்னடவாய்
எந்தன்குருவாழ்க ஏகம்பாமுன்னடவாய்
தந்திமுகத்தோனே தற்பரனேமுன்னடவாய்
ஆத்திமதிசூடும் அரனார்திருமுகனே
வந்துதவிசெய்வாய் மகாபாரதக்கதைக்கு
முந்திபரமேசுவரனார் மொழிந்தவசனமிது
இப்புவிபிலுள்ளோர் எழுதிப்படிப்பதற்கு
செப்புகிறேன்லட்சுமியாள் சீதேவியுமாக
ஞானமதில்மெய்ஞ்ஞானம் நாளும்பரமபதம்
வாலைசரசுவதி யேவந்திருந்துகூத்தாட
ஆகாதசேடன் அறியாயநிஷ்டரன்
மாபாவிசெய்த வஞ்சமெல்லாம்பொறுத்து
மகாபாரதக்கதையை வகுத்துரைத்தசாஸ்திரத்தில்
பூபாலரைவர் பொருந்துதுரியோதிரனும்
வென்றுபுவிபாண்டு விஷ்ணுபதம்சேர்ந்தகதை
ஒன்றுமறியாதான் உரைத்தேன்புவிமீதில்
பெரியோர்பொறுத்தருளும் பிள்ளையிவனெனவே

தெரியாதான்சொன்னமொழி செந்தமிழோர்தான்பொறுப்பீர்

பாவாணர்பாதம் பணிந்துநமஸ்கரித்து

வைகுந்தவம்மானை துதிக்கத்துணையாக

சொல்லுகிறேன்ஞானமெனச் செப்புகிறேனம்மானை

வெல்லுகிறகாலமென்ன வேந்தத்துணையாயிருந்து

பார்புகழ்தமிழ்நேசர் பாவாணர்தான்வாழ்க

திங்கள்மும்மாரி சிறந்துமிகப்பொழிய

பொங்கும்புகழ்காவேரி பொய்யாகாலெந்நாளும்

தேசஞ்செழித்துவரச் செங்கோல்தழைத்தோங்க

இராசன்புவியாள நற்றவங்களுண்டாக

தேவாலயம்விளங்க திருப்பணிகளுண்டாக

மூவர்முதலாக முப்பத்துமுகக்கோடி

தேவர்களும்வாழ்க செங்கதிரோனும்வாழ்க

நாராயணர்வாழ்க நான்மறையுற்தான்வாழ்க

தராதலத்தோர் தபோதனருந்தான்வாழ்க

பஞ்சாட்சரமும் பகருமோரெட்டெழுத்தும்

துஞ்சமாலெந்நாளும் துதிப்போர்மிகவாழ்க

வீறுதிருநாமமுதல் வெண்ணீறுமுண்டாக

சூறுமுபதேசம் குன்றாமலெந்நாளும்

நன்றாய்சிவன்றனையும் நாராயணன்றனையும்

ஒன்றாகக்காண்போ ருள்ளமகிழ்ந்திடவே

நல்லோருமிப்புவியில் நாட்டில்மிகவாழி

இல்லாருமுள்ளோடு மெளியோர்வலியோரும்

எண்ணரியுரீரங்க ராமனிடதன்சீஷன்

மண்ணுலகில்வெங்கியருள் வடிவான்மனமகிழ்ந்து

அல்லலறவே அருவினை கள்தாறவே

சொல்லியவைகுந்தகதை சொல்லறவேயான்பாட

தண்ணளியோர்வீதியிலே தழைத்தாலின் கீழிருக்கும்

விண்ணவர்கள்போற்றும் விநாயகனேமுன்னடவாய்

தோராதசூரனையுந் தொலையாக்கிவஞ்சமதை

வேறோடறுத்தெரியும் வேலவனே முன்னடவாய்

துள்ளுமிடையாளே சொற்கலைக்குவல்லவளே

தவளநிறத்தாளே சரஸ்வதியேவாக்கருள்வாய்

தெரியும்கலைபகருஞ் செந்தமிழோர்கள் முன்னே
 அரியவைகுந்த வம்மானைச்சொல்லுதற்கு
 வரிசைபெறும்வையகத்தில் மாரிபொழிவதுபோல்
 பேச்சறியாப்பிள்ளை புலம்புகிறேன்வாய்திறந்து
 காலையில்சூயில்கூவக் கண்டேயதற்கிணையாய்
 கூவிக்குளறுமந்த கூகையொக்கும்மாணை
 ஆதரவாயானுரைத்த வம்மானைதன்னிலே
 ஏதுபிழைவந்தாலும் என்னைபழிசொல்லாமல்
 வாசமுள்ளபாடலென்று மானிலத்தோர்கொண்டாட
 நேசமுடனேபெரியோர் நிந்தைமிகச்சொல்லாமல்
 சிந்தைமகிழ்ந்துகொள்வீர் சிறியோனுரைத்தமொழி
 சந்தேகங்கள்சொல்லாமல் தரணியிலுள்ளவர்கள்
 விண்ணவர்கள்போற்றும் விநாயகனேமுன்னடவாய்
 ஆசையுடன் படித்து அன்புவைத்துகேட்டவர்கள்
 ஓசையுடன்வாழ்த்தி உகந்திருப்பீர்கண்டேரே
 ஆறுமுகந்துணையால் அவையடக்கம்பாடுகிறேன்
 பூருவமுள்ள புலனும்வெளியாகி
 வையகத்தோர்கேட்க வழத்துகிறேனிக்கதையை
 சர்ப்பனைகள் செய்தறியா தருமருந்தம்பியரும்
 அத்திபுரநகரம் ஆளுகிற நாளையிலே
 புத்தியுள்ள பஞ்சவரும் பாரளந்தமாயவரும்
 நீதிமறவாமல் நெடுநாட்புவியாண்டு
 ஆதிமகாவிஷ்ணுபதம் ஐவரும்சேர்ந்தகதை
 காலதுவாபரம்போய் கலியுகம்வந்ததினால்
 சாலவேகோபாலர் சங்கையல்லவென்றுசொல்லி
 உள்ளத்துக்குநல்ல உபாயமனதிலெண்ணி
 சீருடனேவைகுந்தம் சேர வென்றுசம்மதித்து
 நாருடனேபூவும் நன்றாகச்சேர்ந்ததுபோல்
 பஞ்சவர்களைவரையும் பார்த்தார்களப்போது
 தஞ்சமுடன் மாயவருந் தரணிதனிலெண்ணிச்
 சிந்தைதனிலெண்ணித் திருமால்மனமகிழ்ந்து
 விந்தையாயிக்கதையை மேதினியோர்தான்துதிக்க
 அம்மாளையென்று அரியவைகுந்தகதை

இம்மானிலத்தோ ரெழுதிப்படிப்பதற்கு
 வாக்கருள்செய்வீர் வடவான்மொழிந்தகதை
 பார்க்கவிருத்தமென்று பாடவேயிக்கதையைச்
 சுருக்கமாய்ப்பாடினதைத் தோற்றமுடனெதிரிந்து
 பெருக்கவிரிவுசெய்து பெருமாள்பதம்போற்றி
 ஒன்பதுநூறு ஒன்று நூறாயிரமாம்
 என்றுமுத்திசித்தி இதுவேபொருளாக
 திருத்தமுடனிக்கதையைச் சிறப்பாகச்சீருடனே
 விருத்தமுடன் சொர்க்கமும் விபரீ தமாய்ப்பாடி
 பூலோகமெல்லாம் புதுமையெனக்கொண்டாட
 மாயோனுதவிசெய்வார் வைகுந்தமென்பார்க்கு
 மெய்கண்டவேத வியாசர்மொழிந்தகதை
 வைகுந்தஆம்மானை மகாபாரதமுடித்து
 குருகுலத்திலுள்ள கொற்றவர்கள்நூற்றொருவர்
 போர்க்களத்தில்மாண்டு போனபின்பாண்டவர்கள்
 தருமருடனைவருந் தம்பியருந்தானிருந்து
 வாழ்ந்தகதையும் மற்றுமுள்ளோர்தன்கதையும்
 தாழ்ந்தகலிவருமுன் தங்கலிமேதான்தெரிந்து
 காளையுமுகில்வண்ணன் கண்ணீருளாலே
 வாளபிமன்னனுக்கும் மன்னன்பரிச்சித்துவுக்கும்
 பட்டந்தரித்துப் பாராளவைத்ததும்
 நடந்துவழிசெங்கோல் நாட்டுந்திறமறுந்து.

விருத்தம்

ஓம் குருவாழ்கவென்று உலகெலாமகலநீக்கி
 பாங்குடனைந்துபேரும் பத்தினிரோபதையும்
 ஈங்குள்ளகருமமெல்லா மெள்ளெனவகையுமற்று
 தீங்கிதுசெகமென்றெண்ணித் திரளிலேநடந்தஞாயம்

1

மண்ணுள்ளோர்வாழ்வென்று மற்றுமுள்ளமூவர்தேவர்
 விண்ணுள்ளோர்வாழ்வென்று மேதினிமுனிவர்ஞானம்
 அண்ணுள்ளோர்திருமால்பாத மைவருஞ்சேரவென்று
 தண்ணுள்ளோர்வாழ்கவென்று கலைமகள்காப்பதாமே.

2

கதை

சொல்லுகிறேனல்ல சோலிங்கத்தான்போற்றி
 வெல்லுகின்றகாலம் வெகுளியின்தன்மையினால்
 வைகைநதியான் வாழ்மதுரையம்பதியான்
 மெய்க்கமலமலர்பூத்த விபூதிபஞ்சாட்சரந்தான்
 எளியோர்வலியோருக்கு ஏழையிவனெனவே
 தெளிவோர்க்கடிபணிந்து சீஷரில்சீஷனுமாய்
 வணங்கிநமஸ்கரித்து வாழ்த்துகின்றாரம்மாளை
 அணங்கிடனுடசீர்பாதம் ஆறாமலிப்போது
 கூறுந்தமிழுடைய குருகுலத்தில்பஞ்சவர்கள்
 பேருந்தவமும் பெருமைகளுமுண்டாக
 சொன்னதமிழ்பெருகச் சொன்னதுவேயம்மாளை
 அன்னமெனுமீனாட்சி யம்மாள்துணையெனவே
 விரித்துநான் சொல்லுகிறேன் மேதினியோர்தான்பாட
 சிரித்துப்பழியாமல் சித்தமேதான்பொறுத்து
 ஆளும்பெரியோர் அடியேனுரைத்ததமிழ்
 கேட்பார்வைகுந்தகதை கிருபையுடனேயிருந்து.

பஞ்சவர்கள் அத்திபுரத்தை அரசு செய்தல்

இந்நாளளவும் இடத்திலிருந்தபடி
 முன்னாளிற்பஞ்சவர்கள் மூர்க்கமுடனேயிருந்து
 வேதமறவாமல் வேதியரும்புகாரும்
 நாதமணிகீதம் நற்சங்குவிதானமுடன்
 கேள்விகேளாமல் கேட்குமிப்பராணகதை
 நீதிநெடுநியாயம் நெறிமுறைமைதப்பாமல்
 ஆதிமகாவிஷ்ணு ஐவருமேபோற்றிசெய்து
 மந்திரிமார்சூழ்ந்திருக்க மகுடமுடிவேந்தருடன்
 தந்திரிமார்வந்திருக்க தார்வேந்தன் காத்திருக்க
 அந்தணரும்வேதியரு மானதபோதனரும்
 செந்தமிழ்சேர்வாணர்களும் தேவரிஷிமாதர்களும்
 அன்னசொர்னதானம் அறமேபெரிதாகி
 மன்னவர் தங்கள் செங்கோல் வாழுமனுநீதி
 வாழுவாதசெவ்வ மனுநீதிதப்பாமல்

பூமிசெழித்துவர புவிராசன்வாழ்ந்திருக்க
 சாமிதிருமால் சகாயமன திலெண்ணி
 சேனரை தகஜங்கள் திக்கெங்குஞ்சூழ்ந்துவர
 ஆனையின்மேல்முரசு அதிரப்பரிவாரம்
 சங்கீதராகம் சகலகலைமுழங்க
 இங்கிதமாய்நாளு மிடையூறுவராமல்
 கோத்திரங்களெல்லாம் குபேரனைப்போல்வாழ்ந்திருக்க
 பார்த்திருந்ததருமர் பஞ்சவர்ணத்தன்னுடனே
 மக்கள்மனைவிசுற்ற மகிழ்ந்துசிலகாலம்
 திக்கெங்கும்போற்றித் திசைகளெட்டுந்தானதிர
 ஆளுகின்ற அத்திபுரம் வகையாய்முடிதரித்து.

அபிமன்னைனுக்கு பின்னை பிறந்தது

வாழ்கின்றநாளில் வாளபிந்தேவி
 சுந்தரியுங்கர்ப்பமுடன் தோற்றமுடனேயிருந்து
 மைந்தனையும்ன்றாள் மாணிக்கம்போலவேதான்
 குழந்தைபிறந்ததென்று கொற்றவர்கள்தான்மகிழ்ந்து
 திங்களொன்றுமாகித் தேமாங்கனிபோல
 பூரித்துநாள்தோறும் பொன்போல்வளர்க்கலுற்றாள்
 பார்த்துமேபுத்திரனும் பருவமாய்த்தான்றேறி
 அன்னைமுகம்பார்த்து ஆஹவெனக்குளறி
 தத்திவிளையாடித் தாவித்தவழ்ந்துவரும்
 வெற்றிவிசயன் மிகமகிழ்ந்துபேரனுக்கு
 தண்டைசிலம்பு சதங்கையுடன் தாள்பூட்டி
 பூஷணமும்பூட்டிப் பொன்னாலலங்கரித்து
 வாசமுள்ளவபிமன் மைந்தனுக்குபூஷணங்கள்
 தேறியவிலிஜயன் சிந்தைமகிழ்ந்திருந்து
 தும்பியமுதிடுமாம் சொல்லுபயின்றிடுமாம்
 அம்புலியைவாவென்று ஆனையசைந்தாடி
 செங்கீரையாடிச் சிலகாலந்தானாடி
 வங்காரமுத்தமொன்று மருவியதோர்சப்பாணி
 சிற்றில்விளையாடி சிறுதேருந்தானுருட்டி
 முத்தியொருவயது முழுதும்பருவமதாய்

தத்தடியுமுண்டு தம்பியிவனாமெனவே
 பத்தடியுமிட்டு பருவமொருவயதாக
 தெளிந்துமிகபஞ்சவர்கள் சிந்தைமகிழ்ந்திருந்தார்
 மூன்று வயதாகி முலைமறந்துவீதிகற்றி
 ஊன்றுஞ்சிறுகோலும் உண்டைவிலுந்தான்பிடித்து
 நாலுவயதாகி நடையுடைபாவனையும்
 ஐந்துவயதாகி ஆனைரதமேறி
 கொஞ்சம்பறியேறிக் கொற்றவனும்வித்தைக்கற்று
 ஆறுவயதாகி ஆடைவெகுபூஷணமும்
 நீறும்புனைந்து நெடியோனை நெஞ்சில்வைத்து
 ஆசானடிபணிந்து அரியசிலம்பணிந்து
 இராஜதிராஜனென்று நாற்றிசையும்கொண்டாட
 வில்வித்தைசாஸ்திரமும் விதவிதமாய்த்தான்படித்து
 கல்வித்தமிழறியக் கட்டழகன்வேணுமென்று
 ஏழாம்பயதில் எழுத்தறிந்துஓதுதற்கு
 மாலபிமன்னன் மகனும்படித்திடவே.

அபிமன்னன் பிள்ளையை ஐவர்கூட்டி பள்ளியில் வைத்தது

ஆதிசூருவிடத்தில் ஐவரிடசேதிசொல்ல
 ஓதுவிக்கவேணுமென்று ஒப்புவித்தாரம்மாளை
 அரிஓமென்றட்சரத்தை அரியோன்றன்பேரனுக்கு
 தெரியப்படுத்தி சிற்றறிவும்பேரறிவும்
 எழுத்தினிடஅட்சரமு மெல்லாம்படித்தெழுதி
 அழுத்தமுடனின்ற அன்பத்தோரட்சரமும்
 படித்துவிரைவில் பலநூலுந்தானறிந்து
 வகுத்ததமிழால் வகையாகத்தானறிந்து
 ஆசுமதுரமுதல் அவையடக்கமுள்ளதெல்லாம்
 பேசுந்தமிழ்பலவும் பிரியமுடன்தான்படித்து
 துலங்குமகிழ்நாகரமும் நயனகுறிபாஷைகளும்
 மால்போன்தான்படித்து வயதும்பன்னிரண்டாகி
 தனுசாஸ்திரம்படித்து தரணியெல்லாம்மகிழ்
 மனுவிக்கியானம்நீதி மற்றுமுள்ளவித்தைகளும்
 பாஷைபதினெட்டும் பரிச்சித்துதான்படித்து

ஓசைபெறத்தேசம் உலகமெங்குந்தான்மகிழ்
நல்லவித்தைகற்றிருந்தான் நாராயணன்பேரன்
செல்வத்தைகற்று சிறுவருடன் கூடி.

பரிசித்து வேட்டையாடப் போகிறது

தான்வேட்டையாடவென்று தாரணியிற்பிள்ளையுடன்
வனவேட்டையாடக் கையிற்சிலையெடுத்து
காளைகளாய்க்கூடி வனம்புகுந்துநாலிடமும்
சோலைகளுங்காவுகளும் சுனையும்மலைபலவும்
ஓடிவிளையாடி உயர்ந்தமலைதானே
தேடிக்கரடிபுலி சிங்கங்கள்ஆளியுடன்
நான்மறைகள்புலிகள் வராகந்தான்வதைத்ததுவும்
மேன்மையுள்ளதேனும் விருந்தாகும்நற்கனியும்
வாழைப்பழமும் வருக்கைபலாக்கனியும்
விளையாடிப்பாலர் வெகுளிமிகவாகி
இளையாமற்சற்றும் இன்னதென்றும்பாராமல்
காடுகலைத்துக் கடுகமலையேறி
ஓடுகிறபாம்பை உயிரைவதைசெய்து
ஆடிவிளையாடி அக்கழித்துநாகமதை
கோட்டிமிகப்பண்ணி கொன்றாருயிர்தன்னையும்
நாகமதுசெத்ததையும் நலமாகவேயெடுத்து
வேகமுடனவ்வனத்தில் விளையாடிப்பாலர்களும்
அங்கேசடைமுனியும் ஆனதவமுனியும்
எங்கேசிவன்பாதம் என்றைக்குக்காண்பேனென்று
இருகைவிரித்து இருந்தார்சிவயோகி
அங்கேசிறுவர் அவர்செயலைப்பாராமல்
சுடரில்விழும்விட்டிலைப்போல் துன்பமிகநினைத்து
இடர்வருமென்று எண்ணமதுதோன்றாமல்
நையாண்டிபண்ணி நகைத்துவிளையாடி
ஐயாண்டுமாறுமென்று அரவையெடுத்துவந்து
கேடுவரும்போது கெடுமதிகள்தோன்றும்போல்
பாடுவருமென்று பரிச்சித்தறியாமல்
ஏதுவருமென்று எண்ணியவன்பாராமல்

தீதுவினைதன்னைச் சிறுவனறியாமல்
 சர்ப்பத்தைத்தானெடுத்து சன்னியாசிதன்கழுத்தில்
 உற்புத்திதானுனக்கு உடமையிதுவென்றணிந்தான்
 கண்டந்தமாமுனியுங் கண்கள்பொறிபறக்க
 விண்டந்தகோபம் வெளியிலேகோரமதாய்
 ஏண்டாசிறுபயலே என்மீதிற்பாம்புதனை
 வேண்தாதார்போல விடவரவைப்போட்டாயோ
 தீண்டாதேயுன்னைச் சீறும்பெரியவரம்
 ஆனாலுனக்கு அரவால்மரணமென்று
 ஞானபரனான ஞானமுனிசாபமிட்டார்
 சொன்னமுனிசாபம் துடைக்கஅறியாமல்
 என்னமோவென்று ஏகினர்காணம்மாளை
 தன்னிகரில்லாதொரு தனஞ்செயனார்தன்பாதம்
 சென்னிகவிழ்ந்து சிறுவருடன்தான்கூடி
 அத்திபுரம்நோக்கி ஆரணியம்விட்டகன்று
 வெற்றிமிகப்பேசி விளையாடிக்கொக்கரித்து
 பட்டணமுஞ்சேர்ந்து பரிச்சிந்வந்திருந்தான்
 அட்டிசைபுகழும் ஐவர்மிகமகிழ்ந்து
 வில்லெடுத்துக்காணில் வேட்டையாய்வந்ததுவும்
 தொல்லெடுத்தான்பேரன் சூரனிவனெனவே
 அங்கங்குளிர்ந்து அன்புமிகப்பேசி
 சாபந்தெறிந்துஐவர் தங்கனிலேசம்மதித்து
 நன்மைசெய்தஞாயம் நமக்கேபலித்ததென்று

பரிட்சித்துவுக்குக் கலியாணம் செய்கிறது

சிந்தைம்மகிழ்ந்து சிறுவன்மேலன்புவைத்து
 கன்னிகலியாணம் காசினியோர்தாமறிய
 சீரரசஐவர் சிறப்பாகப்பேரனுக்கு
 நேராகநாள்முகூர்த்தம் நிச்சயத்தாம்பூலமிட
 வேதியரைத்தானழைத்து வேண்டிமுகூர்த்தமிட
 ஆதிநாராயணரை ஐவரும்போய்தெண்டனிட்டார்
 சுந்தரிதன்மைந்தனுக்கு சோபனமுந்தான்முடித்து
 தந்திரமுமின்னதென்று சாற்றுவீரெம்பெருமாள்

அழகுதிருமேனியனே அபிமன்னன்மைந்தனுக்கு
 களபமயில்மேனியனே கல்யாணந்தான்முடிய
 வகையேதெனக்கு மாயோனேசெய்யுமென்றார்
 தொகைவகையும்ஐவருக்கு தோற்றமுடனினெந்து
 நால்வகையும்பார்த்து நாராயணர்தாமும்
 பால்போலும்வங்கிஷத்தால் பண்பானகோத்திரத்தில்
 இன்னபடியென்று இதமாகச்சம்மதித்து
 சொன்னதொருமாயோனை தொழுதுமிகப்பணிந்து
 சாத்தகியாழ்வார் தானீன்றமைந்தனென்னும்
 ஏத்துதுளசி மகாராஜனீன்றெடுத்த
 செல்வியென்னும்பூமடந்தை சிறியாளைமாலையிட
 நல்லவிஷயமென்று நாராயணரைப்பெண்கேட்க
 நாடிநடந்தார்கள் நல்லதொருபஞ்சவர்கள்
 தேடித்துவாரகா புரிதனிலேசென்றுபுக்கி
 கண்டார்கள்மாயவனை கமலமலர்பாதமதில்
 தெண்டனிட்வாய்புதைத்துச் செப்பினாரம்மானை
 அந்தமொழிகேட்டு ஆமென்றுகோபாலர்
 சந்தோஷமாகச் சாத்தகியைவாவெனவே
 உன்னுடையமைந்தன் உற்றதுளசியவன்
 தன்னுடையமைந்தன்மகளைத் தனஞ்செயன்பேரனுக்கு
 பூமடந்தையென்னும் பொற்கொடியையிப்போது
 தாமனபிமன்னன் தன்னுடையமைந்தனுக்கு
 மாலையிட்டநன்றாக மணஞ்செய்யுமென்றுசொல்லி
 சேலையுமஞ்சள் செலுத்துமென்றைவரையும்
 மாமனுரைக்க மன்னர்களாமெனவே
 தாயதொருமுகூர்த்தஞ் சொல்லுமென்றார்வேதியரை
 கேட்டுவொருதினத்தில் கிருபையுடனெல்லோரும்
 தீட்டுபுழைவர் திருமாலிடந்தனிலே
 கொண்டுவந்துவைத்தார்கள் கூறையொடுபரியும்
 கண்டுமகிழ்ந்து காயாம்புமேனியனார்
 பாக்கியாமாமெனவே பச்சைமால்கொண்டாடி
 வாக்கியமுஞ்சொல்லி மகிழ்ந்துதான்பஞ்சவர்கள்
 நின்றவரைப்பார்த்து நெடியோன்மனமகிழ்ந்து

ஆயன்றிருமால் அருளினர்காணம்மானை
 அந்தமொழிகேட்டு ஆமென்றுபஞ்சவர்கள்
 விந்தைமலர்பாதமதில் விழுந்துநமஸ்கரித்து
 வந்தார்களத்திபுரம் வண்ணமணிபத்தில்
 சந்தோஷமாகச் சகலரையும்தானழைத்து
 அத்திபுரத்திலுள்ள அன்னசத்திவங்கிஷமும்
 சித்திவிநாயகரைத் தெரிதிசித்தடிபணிந்து
 மூலப்பொருளே மூர்க்கமுள்ளையாவே
 ஞாலப்பொருளே நமஸ்கரித்துத்தான்தொழுது
 பாலனெங்கள்மைந்தன் பரிச்சித்துவேந்தனுக்கு
 கால்பலமாயிருந்து கலியாணந்தான்முடித்து
 முன்னிற்கவேண்டுமெய்யா முக்கணனார்புத்திரனே
 சென்னிக்குள்ளின்ற சிரோன்மணியேமுன்னடவாய்
 என்றுதுதிசெய்து இறையோனைத்தோத்தரித்து
 சென்றநகரில் சிறப்பானபட்டணத்தில்
 வான்கமுகநாட்டி வாழைமிகப்பந்தலிட்டு
 தேங்காயினீர் தேன்கரும்புதானிறப்பி
 வாழைக்கனியுடனே பலாக்கனியுந்தானூன்றி
 தாழைமடல்மல்லிகைப்பூச் சரமாரியாய்நிறைத்து
 பட்டாலலங்கரித்துப் பட்டுமேல்கட்டிகட்டி
 வட்டாரஞ்சூழ மாணிக்கமாலையிட்டு
 கூடமலங்கரித்துக் கோபுரம்பாவனையும்
 தெருவீதியெல்லாம் சித்திரங்கள்தானெழுதி
 சாந்துபுனுகுநல்ல சவ்வாதுகஸ்தூரி
 ஏந்துபரிமாளங்கள் எங்கும்கமகமென்ன
 வாசமுள்ளதெல்லாம் வகைவகையாய்த்தானிறைத்து
 தேசம்புகழ தெய்வலோகம்போல
 வைகுந்தம்போல வயிரவைடுரியத்தால்
 செய்கின்றாரைவர் திருமால்மனமகிழ்ந்து
 மருவுமலரும் மருக்கொழுந்துவாசனையும்
 நாளும்முகூர்த்தம் நல்முகூர்த்தவேளையிலே
 வாழுமரசாணியது மாணிக்கத்தூணாட்டி
 அன்னைசுற்றமெல்லாம் அலங்காரமாய்கூடி

தென்னவர்கள்மன்னவர்கள் தேசத்திலுள்ளவரும்
 திக்குகள்கோத்திரமும் சிறப்பாகத்தான்பூட்டி
 முக்கியமாய்க்கலியாண முடிக்கவேவந்தார்கள்
 வந்ததொருமன்னவர்கள் மகுடமுடிவேந்தரையும்
 பந்திபந்தியாக பாவணர்சீலமுடன்
 ஆனையொருகோடி அகவமொருகோடி
 சேனையொருகோடி தேருமிருகோடி
 சங்கீதவீணை தவில்முரசுமல்லரி
 எங்கும்முழங்க எங்களாம்பூரிகையும்
 பேரிகைமத்தளமும் பேசங்கிடுமுடியும்
 வாரியொளியிட்டதுபோல் வானமுழக்கமுடன்
 துத்திகவுரி திருச்சின்னந்தாரையுடன்
 சத்திக்குமேகமன்ன தம்புருவுங்கின்னரியும்
 மூவர்முதலான முப்பத்துமுக்கோடி
 தேவர்கள் மாதர்களும் செய்சோபனமுழங்க
 மங்களமும்பாடி மறையோர்கள்தானதுதிக்க
 சிங்காதனத்தில் திருமாலும்வந்திருக்க
 மாப்பிள்ளைகோலமிட்டு மாளிகையுந்தான்புகுந்து
 மூப்பிமார்தாதியர்கள் மொய்குழற்பட்டுடுத்தி
 ஆடையடுத்தி ஆபரணந்தான்பூட்டி
 வடைபரிமளங்கள் வாகளையாய்த்தான்பூசி
 காலுக்குமிஞ்சியிட்டு கடுக்கன்சவளியிட்டு
 கோலச்சரப்பளியுங் கொத்துமுத்துத்தாழ்வடமும்
 வேடிக்கையாக விசையனுடபேரனுக்கு
 சோடித்தார்வேணதெல்லாம் சொர்னமயமாக
 நாராயணன்பேரன் ராசாதிராசனுக்கு
 சீராகநால்வரையும் தெரித்துநல்லபூஷணங்கள்
 அரிசித்தமேமகிழ்ந்து அன்பானபேரனுக்கு
 பரிச்சித்துவேந்தனுக்குப் பலமணியுந்தான்பூட்டி
 துளசிமகாராஜன் துய்யதொருபெண்கொடிக்கு
 வளையல்தரித்து வர்ணமிகப்பட்டுத்தி
 பொன்னாலலங்கரித்து பிறைபோல்மையெழுதி
 தேனாரும்சின்னமுல்லை செண்பகப்பூவாசமிட்டு

மாப்பிள்ளையும்பெண்ணும் மதனும்இரதிபோல
 சீப்பிட்டுமையெழுதி சித்திரம்போல்பொட்டுமிட்டு
 வைத்துமகிழ்ந்து வந்துசொன்னார்மாயரிடம்
 மாயவரும்ஐவருமே வந்துமேபந்தலின்கீழ்
 தாயானகுந்தியம்மான் தேவிதனையழைத்து
 உன்பேரனம்மா உந்தனபிமனி
 தன்பாலன்வீர சமர்த்தன்பரிச்சித்துவுக்கு
 சுபசோபனமுத்துத் தோகையரேநீர்பார்க்க
 வேணுமிருவென்று விளம்பினார்பஞ்சவர்கள்
 பூணுமெனவேயிருந்து பொற்கொடியாள்தான்மகிழ்ந்து
 திகழ்பெரியதாயார் பொற்கொடியாள்தான்மகிழ்ந்து
 புகழும்நவரசமே திவ்வியமேமா தாவே
 கற்புடையமாதாவே காந்தாரிதாயாரே
 மைப்புடையோன்வாளபிமன் மைந்தன்பரிச்சித்துவுக்கு
 அகலாதிருந்த அபிமரிடபுத்திரற்கு
 செகலோகமெச்சச் செய்யுங்கலியாணம்
 மகாதேவர்தன்னருளால் வருந்திமுடிப்பதற்கு
 தாயாரேநீருந் தருமருடனிருந்து
 செல்வக்கலியாணம் செய்விக்கவேணுமென்றார்
 சொன்னவுடன்காந்தாரி தோகையரும்ஆமெனவே
 அன்னம்போல்தான் நடந்து ஐவருடன்கூடி
 நல்லதென்றுபக்கலில் நடுவேதான்வந்துநின்றாள்
 செல்வக்கலியாணம் திருமாலவன்பேரனுக்கு
 மணமுடிக்கவேணுமென்று மாயோனெழுந்தருளி
 மணவறையிற்சென்று மாப்பிள்ளையைப்பிடித்து
 கெண்டிநீர்வாங்கிக் கெம்பீரமாய்த்தான்வாங்கி
 வண்டானமரர்கோன் மாயோன்மனமகிழ்ந்து
 மனையைவலமாய்வந்து மகிழ்ந்துமணையேற்றி
 இணையாகப்பெண்களை இப்படியேசூட்டிவந்து
 நேரேமணமேற்றி நிர்ணயமாயுள்ளதெல்லாம்
 செய்துமுடித்துச் சிறப்பாகபந்தலின்கீழ்
 பைங்கொடிக்கும்மாப்பிள்ளைக்கும் பாங்குடனே நற்சடங்கும்
 சாத்திரத்திலுள்ள சடங்குமுடிந்தபின்
 தோத்திரங்கள் கூறக் குறவைமுழக்கமிட்டு

ஆனைரதமேறி அலங்காரமாய்வரவே
 சேனைதளத்துடனே தெருவீதிகற்றிவந்து
 மங்கிலியந்தான்தரிக்க வரவேணுமென்றுசொல்லி
 இங்கிதமாயானையின்மேல் ஏற்றினார்மாப்பிள்ளையை
 கன்னியுந்தேரேறிக் கணவனுடன்தான்வரவே
 இரவுபகலாகி இந்திரன்பட்டணம்போல்
 அரவுயர்த்தான்பட்டணந்தான் அடக்கலுஞ்சொல்லலானான்
 வானமெரிய வானத்தின்மீன்போலே
 காணவந்துநிற்பாருங் கண்டுமகிழ்வாரும்
 இந்திரனோவென்பாரும் இறைவனோவென்பாரும்
 சந்திரனோவென்பாரும் சரணங்களென்பாரும்
 மன்மதனோவென்பாரும் மார்க்கண்டனென்பாரும்
 தருமாக்குவந்துதித்தார் தார்வேந்தனென்பாரும்
 பூவனமெங்கும் பூமலர்போல்தான்செறிய
 பாவணராகப் படித்துவரச்சங்கீதம்
 பட்டணத்திலுள்ள பலபேருந்தான்பார்த்து
 கட்டழகன்தானவர கட்டழகைப்பாருமென்ன
 வீதிசுத்தித்தான்வர கட்டழகைப்பாருமென்ன
 கோட்டையும்பட்டணம் குதிரைத்தளத்துடனே
 நாட்டையுஞ்சுத்தி நகரம்வலமாக
 வந்துமணப்பந்தலின்கீழ் மாப்பிள்ளையும்பெண்ணுடனே
 மாயனருளாலே வந்தார்மணவறையில்
 ஆயனுடனைவர் அதிலிருந்தவேதியரை
 ஜாமத்துக்குள்ளாக தாலிகட்டவேணுமென்று
 ஓமமும்வளர்க்கவென்று உததாரம்பண்ணினார்கள்
 கும்பமுடன்மாவிலையும் குசபுல்லுநாலுடனே
 இன்பமுடன்சோடித்து இருந்தார்கள்தாதியர்கள்
 அக்கினியும்நெய்யும் ஆர்ப்பறித்துமேற்புகைய
 முக்கியமாயெங்கும் மூலமுதற்பொருளாய்
 வைகுந்தமூர்த்தி யவர்காண்துணையெனவே
 தேங்காயுடைத்து சித்திவிநாயகர்முன்.

பரிட்சித்து மாங்கலியம் தரித்தல்

பாங்குடனேவைத்து பரிட்சித்துவேந்தனுக்கு
 கங்கணங்கட்டி கன்னிக்குக்காப்புமிட்டு

வைகுந்த சிம்மானை

லக்கினமாய்பெண்கழுத்தில் மங்கிலியந்தான்தரிக்க
 சந்தனம்பூசித் தானிருந்தாரம்மாளை
 தெய்வப்பிராமணருந் தேவர்களுஞ்சாட்சியாய்
 ஐவருமேதொட்டு அபிமருடபுத்திரர்க்கு
 கண்ணீர்திருக்கரத்தால் கற்பித்தார்மங்கிலியம்
 விண்ணவர்கள் வாழிசொல்லி விரைவாகத்தான்வணங்கி
 தரித்தானேமங்கிலியம் தையநல்லாத்தன்கழுத்தில்
 பரிதேருடைய பரிட்சித்துமன்னவனும்
 வேதமுழங்க வெண்கவரிதான்வீச
 நாதமுழங்கியவரை நாதம்மிகமுழங்க
 செயஞ்செயமென்று சேவைகளுந்தானிறைக்க
 ஆயனுடன்மாமுனிவர் அட்சதையுந்தான்கொடுக்க
 மங்களமும்பாடி வாழ்த்திவரச்சோதி
 திங்கள்முகவாணர் செயசோபனமுழங்க
 சோபனமுஞ்சொல்லி துடியிடையுமாப்பிள்ளையுந்
 தாபமுடன்கைகோர்த்துத் தங்களன்னைசுற்றமுடன்
 பண்ணினார்கோபலர் பரிட்சித்துவேந்தனுக்கு
 நண்ணினார்கண்ணர் நடவுமென்று கைபிடித்து
 கணவருடன்பொற்கொடியை கைகோர்த்துதான்கொடுத்து
 மணவாயிற்போமென்று மாயோனுதவிசெய்ய
 அந்தநாள்சென்று அலர்கதிரோன்வந்துதித்தான்
 நந்தகோபாலாவா நாசிங்கபரமூர்த்தி
 மற்றாநாள்சாமி மஞ்சள்நீராடுமென்றார்
 அந்தனார்சொற்படிக்கு மஞ்சள்நீர்தானாடி
 மாப்பிள்ளைபெண்ணும் வாழ்ந்திருந்தாரம்மாளை
 மூப்பிலுள்ளவங்கிஷமும் முன்னோரும்பின்னோரும்
 அல்லியுந்தாமரைபோல் அன்னைசுற்றமுள்ளதெல்லாம்
 துல்லியமாய்வந்து சுகமாயிருந்தார்கள்
 தர்மருந்தம்பியரும் தரணியையாண்டிருந்தார்கள்
 நன்மைவளர நாற்றிசையுந்தான்முழங்க
 துன்மையகலத் தேசந்தழைத்தோங்க
 கர்மமகலக் காவேரிபொங்கிவர
 கன்னல்விளைந்து கனகமணி தான்விளைந்து

கதலிபழுத்து கனித்துடைந்து ஆறோட
 மதுரப்பலாபழுத்து வந்தொழுகியேயோடே
 கமுகுகுலைசாய்ந்து கனிந்துபழமுதிர
 தெங்குடனேமாதனையும் சேர்த்துமயங்கிநிற்க
 ஓங்கும்புகழ்செல்வம் ஒருநாளுங்குன்றாமல்
 நடுந்திஞாயம் நாளும்தவறாமல்
 வாசமுடனைவர் மனுந்திதப்பாமல்
 தாரணியெல்லாமகிழ தரணியோர்போற்றிசெய்ய.

விருத்தம்

ஐவருமிருந்துபாரி லனேகநாள்சீமையாண்டு
 செல்வருந்தருமஞாயம் தராகபோல்நிறையாய்நின்று
 கைவருங்கருமமெல்லாம் காரியமறியபின்பு
 மெய்வரும்புதுமைகண்டு மேதினியாளுநாளில்

3

சித்தசூபனான திரள் வாளபிமன்மைந்தன்
 பத்தனார் தமதுபேரன் பரிட்சித்துமனைவியாளும்
 எத்திசைபுகழவேதா னேந்திழைகர்ப்பமாகி
 வெற்றிசெய்மா தம்பத்தும் விளங்கவேசுமந்தாள்மாதா.

4

கதை

பார்த்தனிடபேரன் பரிட்சித்துவேந்தனுக்கு
 நாற்றிசையுங்கொண்டாட நாயகியாள்கர்ப்பமதாய்
 மாதமுந்திங்களுமே வந்திடவுந்தானறிந்து
 நீசமுடன்சடங்கும் நேசமதுதப்பாமல்
 இதமானபூமடந்தைக் கெல்லாருந்தாமிருந்து
 முதுகுநீர்வாங்க மெய்குமுலாள்பூமடந்தை
 திங்களொருபத்தாகச் செனமேசெயன்பிறந்தான்
 கங்குலிரவுதனில் கதிரோனுதித்தாப்போல்
 ஆணிக்கனகமுமாய் அழகுஜெனமேஜெயனுந்தான்
 சீலமுடன்பாலன் ஜெனமேஜெயன்வாழ்ந்திடவே
 காலந்துவாபரம்போய் கலியுகமும்ஊரதினால்
 வருகுதென்றுலோகம் வழங்குதுகாணிவ்வசனம்

பெருகுபுகழ்தருமருக்குப் பேரன்பிறந்ததினால்
 வாள்பிமன்றன் பேரன் வந்தானெனவேதான்
 காலைமுகில்மேனியனார் கண்ணரவர்தானறிந்து
 ராசிகளும்நல்ல நட்சத்திரம்பார்க்க
 வாசியென்னும்வேதியரை யன்பாய்வரவழைத்து
 பாலன்பிறந்தான் பரிட்சித்துவேந்தனுக்கு
 வாலபலமென்ன கருத்தென்னபாருமென்று
 மாயனிதுசொல்ல மாமறையோனேதுசொல்வான்
 தூயவரேயிப்போது சொல்லுகிறேன்கேளுமென்றார்
 ஜெனமேஜையன்பிறந்தான் சீறும்பலாயனனும்
 கேளும்பெரிய கொடுமைகலியுகமும்
 வருகுதையாவென்று மறையோனெடுத்துரைக்க
 பருகுகனிவாயன் பச்சைமால்தானிருந்து
 ஆனதுவாபரமும் ஆச்சுதென்றுதானினைந்து
 கானமேசெல்லக் கரியமால்மேகவண்ணர்
 ஐவருக்குந்தூதாக அனுப்பினார்மாயவனார்.

விருத்தம்

காசினையளந்தமாயன் கலியுகம்வருமுன்னாகப்
 பேசியேகொள்வோ மென்று பிரபஞ்சவிவரமெல்லாம்
 ரகசியமாகத்தூதாள் நாழிகைதன்னிற்சென்று
 தேசிகரைவர்தன்னைச் சீக்கிரம்கொண்டுவாவென்றார். 5

உய்த்தொருவசனங்கேட்டு ஒருநொடியதனில்தூதன்
 அஸ்தினாபுரியிற்சென்று ஐவரைவணங்கிக்கொண்டு
 கர்த்தனார் குறிப்பெல்லாம் கருதியேயுரைத்தபோது
 சித்தமேமகிந்துதருமர் சீக்கிரம்பயணமென்றார். 6

தம்பிமார்நால்வர் தன்னைத் தருமருடன்வருகவென்று
 உம்பர்கோன்றம்பிரானா ருலகினையளந்தமாயன்
 நம்பியேயுண்மையாக ரகசியமருளிச்செய்து
 இன்பமாய்வருகவென்றா ரேதெனத்தெரியவேணும். 7

ஆயனார்தூதன்வந்தா னருளினதெல்லாஞ்சொன்னான்
மாயனாருண்மைகண்டு வணங்கிநாம்வார்த்தைசொல்லி
நேயமாய்சென்றுமேயாம் நிமிஷத்தில்வருமோமென்று
தூயதோர்தருமராஜன் துரகதம்திலானார்.

8

வீமன்விஜயனகுலனுமாம் தேவராஜன்சகாதேவன்
தாமோதரன் தமைக்காணத் தருமருடனே செல்வார்
ராமாமுகுந்தாகேசவா ஸ்ரீராமா அரியென்று
சோமவாரத்தில்நாள் துவாரகாபுரிவிட்டகன்றாரே.

9

கதை

வாசமுள்ளபஞ்சவரை மாயன்வரச்சொல்லியொரு
நேசமுள்ளதூதனைப்போல் நிமிஷத்தில்வாவெனவே
சொல்லியனுப்பிவைத்த தூதனவனோடிவந்து
நல்லதொருதருமரையும் நமஸ்கரித்துதான்வணங்கி
கண்ணன் திருமால் காயம்புமேனியனார்
அண்ணன்வரச்சொல்லி யருளினாருங்களையும்
அந்தமொழிகேட்டு அடியேனுமோடிவந்து
விந்தமயராமல் விரைவில்வரவேனுமென்று
தூதனுரைத்தமொழி தூயதருமர் தான்கேட்டு
போகமனமகிழ்ந்து பூரித்திருபுறமும்
குந்திமாதேவிமுன்போய்த் தெண்டனிட்டாரைவருமே
துய்யபுகழ்மாதாவே தூதவனுமோடிவந்து
மாயவனாரைவரையும் வரச்சொன்னாரென்றுசொல்லி
ஞாயமொருசேதிசொல்ல நாங்கள்வந்தோம்மாதாவே
மறுத்துநான்செய்ய வகையேதுசொல்லுமென்றார்
தேடும்புகழ்குந்தியம்மன் சிந்தைமிகமகிழ்ந்து
நாடுபுகழ்மாயன் நமக்குத்துணையாமெனவே
மைந்தர்களேநீங்கள் மனதிலொன்றுமெண்ணாமல்
செந்திருவாழ்மாயன்பக்கல் செல்லுமென்றுதானுரைத்தான்
கேட்டுமகிழ்ந்தவர் கிருபையுடநமஸ்கரித்து
பூட்டுமதவாளபிமன் புறப்பட்டாரைவருமே
பட்டவர்த்தனர்கோடி பாத்திபர்கள்தான்கோடி

வட்டமதிகுலத்தில் மகுடவர்த்தனர்கோடி
 மந்திரிகளொருகோடி மற்றுமுள்ளோர்தான்கோடி
 மத்தகசங்களணி வர்த்தகருமொருகோடி
 மெத்தமகாசேனையுடன் வேந்தரைந்துபேர்களுடன்
 அத்திபுரந்தன்னைவிட்டு அகன்றார்காணம்மாளை
 மரகததேரொன்றும் மகாமேருக்கொப்பான
 துரகங்கள் தான்பூட்டி துருசில்வந்தான்தோர்ப்பாகன்
 ஏழுபரிதேர்மீதில் ஏறினார்தருமருமே
 நாற்றிசையும்தம்பியர்கள் நால்வருமேநன்றாக
 ஏறியதேர்மீதில் இருபுறமும்சூழ்ந்துவர
 எண்ணவொண்ணாச்சேனையாக ளெங்கும்நிறைந்துவர
 மன்னர்மகுடர் மறுவேந்தர்கூழ்ந்துவர
 வட்டக்குடையும் வைடுரியக்குடையும்
 கட்டுநவரத்னமணி கவரிகுஞ்சம்வீசிவர
 கூறுகின்றசித்திரத்தால் குடைகள் பலகூழ்
 ஏறுகின்றயானையின்மேல் எங்குமில்லாவாத்தியமும்
 வீரானஷ்டகமேல் விந்தையுள்ளமாடதுவும்
 சேரவேயோசையுடன் திசைகளெட்டுந்தானதிர
 வெள்ளியால்தம்பட்டம் வெண்கலத்தால்தம்பட்டம்
 முடுக்கானமேளம் முரகடனேதானுடுக்கை
 எடுக்கவொண்ணாபேரிகையு மிராசக்கிரீடமுடியும்
 வட்டமுடிதாள மத்தளமுமல்லாரி
 ஓட்டியேமேகாளம் உலகமெங்குந்தானதிர
 கஞ்சக்கொம்புகள்சின்னம் தாளமுடனெக்காளம்
 பஞ்சக்கருவி பலதிசையுந்தான்முழங்க
 மண்ணதிரவிண்திர மலைகளெங்குந்தானதிர
 விண்ணதிரமேலே மிகுத்துகம்மல்தான்முட
 குருகுலத்தலைவர் கோபாலர்தன்னருளால்
 மன்னவர்களம்ன்னவந்தான் வாழ்பாண்டிமன்னவந்தான்
 அன்னபரிபாலவந்தா னத்திரிபுரிவேந்தன்வந்தான்
 செய்யநெடுமால்பதத்தைச் சிந்தைதனில்கொண்டிருக்கும்
 வைதிகந்தன்னில் தருமர்வந்தாரெனவே
 முடுதிரைகள் நிலைகள் குலைந்திடுதே

நீடுபுகம்பொற்காயம் முயங்குதுகாணம்மானை
 தருமருடன்தம்பியரும் சதுரங்கசேனையுடன்
 ஒருகோடிகட்டியங்கள் ஒன்றாகப்பாடிவர
 பாடும்புலவர் பரிவாரமுன்னடக்க
 கடும்பரியின்மேலிருந்து கைவாங்கிக்கொண்டுவர
 வங்காளராவுத்தர் மல்லகசெட்டியுடன்
 சிங்காளராவுத்தர் சீனராவுத்தருடன்
 ஆரியராவுத்தருடன் அதோவென்றார்ப்பரிக்க
 பாரிசிங்காளர் பரியேறிதானடக்க
 வீரமணியோசையுடன் வீரானயானைவர்க்கம்
 மூர்க்கமதயானையுடன் முன்னணியார்தானடக்க
 அங்குமுரசக்கொடியும் அனுமக்கொடிதன்னுடனே
 சிங்கக்கொடியும் திசைகளெட்டுஞ்சூழ்ந்துவர
 விண்ணதிரமண்ணதிர விண்ணிலுள்ளோர்தானடுங்க
 எண்ணரியநீடுதிசை எட்டுந்திடுக்கிடவே
 நாடியநீள்தருமர் நடந்தார்காணம்மானை
 அத்திபுரத்திலுள்ளோர் அங்கேவந்தவர்தாமும்
 மெத்தவேதான்பட்டணத்தில் விடுதிகளிற்போயிருந்தார்
 தெரிந்துபுகழ்தருமர் சேனைபவந்துடனே
 பவந்துதுவாரகாபுரி பதிவந்தாரைவருமே
 மன்னனுந்துவாரகாபுரி பதியைவலமானவந்து
 மன்னர்தருமர் மகிழ்ந்துவந்தாரம்மாளை
 மாதர்கள்தான்சிலபேர் மன்னர்தனக்கெதிராய்
 ஆதரவாய்கற்பூரம் ஆலாத்திகொண்டுவந்து
 முரசக்கொடியோனை முன்பாய்ப்பணிந்தவர்கள்
 கைவளையல்தான்விழவுங் காலில்சிலம்புவிழ
 மெய்யிலணிநற்பணிகள் வெவ்வேறாய்த்நான்விழவும்
 கூரையவிழ்ந்துவிழக் கூந்தல்குதிக்காலில்விழ
 மாதாமலர்கள் நடுத்தெருவில்தான் விழவும்
 மன்னவனேநாங்க னடிமையாவோமெனவே
 பொன்னனையார்பிடித்துப் போறார்களெல்லோரும்
 மாதர்களெல்லாம் மன்னவனைத்தான்தொடர்ந்து
 ஆதரவாய்த்தங்களிட ஆசைபலன்கூறலுற்றார்

தேசமெல்லாஞ்செங்கோல் செலுத்துந்திகிரிமன்னா
 ஆசைகொண்டார்புயமு மருளுவதுமாகாதோ
 தேரும்பரியுடைய தேர்வேந்தர்எங்கள்துரை
 பரியுடனேதிரும்பிப் பார்த்தருளலாகாதோ
 அன்புடையாநல்ல அறிவுடையீரெங்கள்துரை
 பின்திருப்பிப்பார்த்தால் பிழைகள்வருமோதான்
 பொங்குநெறியுடைய புண்ணியவானென்பார்கள்
 இங்கெமையேதிரும்பிப் பார்த்தாலிளப்பமுண்டோ
 அடங்காதமையலாய் அறிவழிந்தோமெங்களையும்
 இடக்ண்ணால்நீர்திரும்பிப் பாருமென்றேயேந்திழையார்
 கொங்கையசையநல்ல கூந்தல்குலைந்தசைய
 அங்கணனுந்தான்சிவப்பா யவர்தொடர்ந்தாரம்மாளை
 அறிவழிந்துபின்தொடர்ந்த அரிவையர்கள்தன்துயரம்
 பரிவுடனேதானோக்கிப் பார்த்தீபனுமீன்தருமன்
 சேர்ந்தமயல்தீர்ச் சேயிழையார்தங்களுக்கு
 பூந்துகில்தாமனித்துப் போனார்காணம்மனைக்கு
 கொற்றவனுந்தானெருங்கிக் கோபுரவாசல்தனில்
 மற்றுமுள்ளமாசேனை மன்னவரையுந்தானிருத்தி
 கூரறியவேந்தருந்தான் கோயில்தனிற்புகுந்தார்
 கீரறியமால்பதத்தில் தெண்டனிடாரம்மாளை
 கண்ணன்தருமரையும் காதலுடனேயழைத்து
 வண்ணமணிமார்பன் மகிழ்ந்தசைந்தாரம்மாளை
 அந்தரர்கோன்மைந்தருடன் ஐவரும்கொண்டுவந்து
 மந்திரசாலையிலே மாயோனும்போயிருந்தான்
 நெய்யுண்டமாலே நெடியோனேயெங்களைத்தான்
 வைகுந்தமுர்த்தி வரவரைத்தகாரியமேன்
 என்றுதருமர்கேட்க எம்பெருமானேதுசொல்வார்
 மன்னுபுவியாளும்மன்னவனே சொல்லுகிறேன்
 மன்னன்தருமனைத்தான் மாயன்முகம்நோக்கி
 உற்றவிசனம் உணத்தலுற்றாரம்மாளை
 மண்டலத்தையாண்டு மனுநீதிதப்பாமல்
 விண்ணிலத்தோர்கொண்டாட மேதினியில்தவமிருந்து
 நீதிதவறாமல் நெறிமுறைதப்பாமல்

சாதிவரம்பு தவநிலைகள்சேராமல்
 வாழ்ந்தீரிதுவரையில் மன்னவனேயிப்போது
 நான்தானொருசேதி நவிலுகிறேன்கேளுமென்றார்
 நல்லதொருபஞ்சவர்கள் நாரணனேசொல்லுமென்றார்
 வல்லதொருமாயன் வாய்திறந்தங்கேதுசொல்வார்
 சொல்லுந்துவாபரமும் தொகையஞ்சரியாச்சு
 வெல்லுங்கலியுகமும் விபரீதமாய்த்தான்வரவே
 பாகமுடன்பூமி பாரமதுதான்தீர்த்தோம்
 ஆசையுடனங்கிருக்க அடையவல்லவென்றுசொல்லி
 மற்றுமினிநாழுமிந்த வைகுந்தவாழ்பதிக்கு
 போற்றுமிந்தமாநகரை விட்டுமிகப்போகிறோம்
 ஆகையினால்மிகுந்த அவனியிடர்தீர்ப்பதற்கு
 பேசினீர்நாளில்என்னுடன் நீங்களுந்தான்
 நன்மையில்வேந்தே வைகுந்தவாழ்பதிக்கு
 போவீரோவென்று புகழ்ந்தனர்காணம்மாணை
 ஏசில்லாமன்னவனே இன்னுமொன்றுநீகேளு
 காசினியிலுந்தனுக்குக் கைவசமுந்தானாகி
 மற்றினியெங்களுக்கு வலுமையுடன்வீரியங்கள்
 மற்றுமிகமுன்னாள்போல் உதவாதுமன்னவனே
 சத்தியமுநில்லாது தருமநெறிநில்லாது
 அத்திருவும்நில்லாள் அசத்தியமும்வந்துவிடும்
 தாய்தனையும்பேணார் தந்தைதனைநினையார்
 ஆயன்குருவின் அருளுமவர்நினையார்
 அம்புவிதனிலேதான் அநியாயமேலாகும்
 மாதவங்கள்தானழியும் வரமுமழிந்தேவிடும்
 வேதங்கள்தன்பலமும் பேதங்களாகிவிடும்
 சாதிநிலைகுலைந்து சத்திருக்கள்மேலாவார்
 நீதியழிந்துவிடும் நெஞ்சுகமேவஞ்சுகமாய்
 மாசில்லாபூவுலகில் மாரிமறுத்துவிடும்
 காசினியில்காரியங்கள் கற்புமிழந்துவிடும்
 விடுத்தசிலகாலம் விசேஷமதுகண்டாயே
 கடுத்தலிகாலமென்று கடுத்துரைத்தாரம்மாணை
 ஆதலாலுங்களுக்கு அரசேதானாகாது

பொதுவீர்தம்முடனே போந்தாமலிப்புவியை
 ஆளவல்லோநூற்றுவரை அன்றுவதைத்தீரே
 மீளவும்படியே மேதினியைக்காப்பீரோ
 உங்களுக்குத்தோன்றினதை உண்மையாய்சொல்லுமென்றார்
 செங்கண்திருநெடுமால் செப்பினர்காணம்மாணை
 சோதியேவேதச் சுருதிக்கதிபதியே
 ஆதிவராக அரிகேசவாமுகுந்தா
 அச்சதாபஞ்சவர்கள் ஐவருக்குநாயகமே
 சச்சிதானந்தமெனும் சாருபவாசமுள்ள
 கற்பூரவாசகனே காயாம்புமேனியனே
 பொற்பூரும்வாசமுள்ள பூலோகம்தில்வந்த
 தங்களுயிர்போலத் தற்காத்தீரிந்நாளும்
 எங்களைத்தான்காக்க இவ்வளவுதானெடுத்து
 சீருஞ்சிறப்புஞ் செலுத்திமிகசெல்வமெல்லாம்
 பேருஞ்செலுத்தப் பிரபலமாய்தானிருக்க
 வைத்தீரிதுவரையில் வாழ்ந்தோம்சிலகாலம்
 மைத்துனர்போலெங்களுக்கு பெருமையாய்தானிருந்து
 ஆகாதநெஞ்சன் அநியாயநிஷ்டூரன்
 மாபாவியான வணங்காமுடிவேந்தன்
 வாரிதனிற்குழவை வைத்ததும்போதாமல்
 சாதத்தில்நஞ்சைப் பரிந்தேயளித்ததுவும்
 அரக்குமானிகையில் அக்கினியில்வளர்ந்ததுவும்
 முந்துமந்தவாரிதனில் முழுகிவரத்தானிணைந்து
 பொய்குதாலெங்கள் புவியவர்வாங்கினதும்
 துற்சாதனன்சபையில் துகிலையுரிந்ததுவும்
 பிறந்ததுநச்சுப்பொய்கை புதிதாய்சமைந்ததுவும்
 துறந்துசபிக்கவென்று துருவாசர்வந்ததுவும்
 மற்றுமவர்செய்த வன்கொமையாலேயும்
 சற்றுந்தவறாமல் தற்காத்துபசரித்த
 தந்தையரும்நீயேகாண் சற்குருவும்நீயேகாண்
 குந்தியரும்நீயேகாண் கொண்டல்வண்ணாஉங்களுக்கு
 நாலுதிக்கும்தான்பார்த்து நடப்பீரிருப்பீர்காண்
 மேலுமிருப்பீர் மேதினியிற்றானிருப்பீர்

ஆருமறியாமல் ஆலிலைமேற்பள்ளிகொள்வீர்
 பாருலகையாண்டு படைப்பீருலகளிப்பீர்
 கோலமெல்லாம்நீயெடுத்த கோலமேயல்லாது
 ஞாலமதிலுன்னையல்லால் நடப்பதும்வேறுமுண்டோ
 சூதோதிருக்கூத்து எத்தனையோவிஸ்தாரம்
 ஏதோஉன்னுடைய சூத்திரத்தையாரறிவார்
 கண்ணுக்குள்பாவைபோல் கலந்திருந்த காரணமா
 நித்தனேயும்மைவிட்டு நிமிஷத்திலிருப்போமோ
 என்னமொழிபேசினீ ரெம்பெருமானென்றுதருமர்
 பன்னாகமேற்றியின்றி பச்சைமுகில்மேனியரே
 அட்டதிக்குந்தானறிய ஐவர்களையெப்போதும்
 விட்டுப்பிரியாத மேகவண்ணர்தன்னைவிட்டு
 மண்ணாசையாலே மறந்தார்களென்றுசொல்லி
 விண்ணோரும்வானவரும் மேதினியுந்தானகைக்க
 விருப்பமுடன்தீங்கள் மேதினியையுண்டெனவே
 இருப்பதுமில்லையினி எந்தவிதமானாலும்
 திருவுந்திபூத்தோனே திவ்வியமலர்ப்பதத்தை
 கண்டுவணங்கிஐவர் கைக்கட்டிவாய்புதைத்து
 தொண்டுபண்ணிநாங்கள் தொழுதுவைகுந்தமதில்
 காத்திருந்துஏவல்செய்ய கற்பிக்கவேனுமையா
 வீற்றிருப்போமும்மிடத்தில் மேதினியேவேண்டாங்காண்
 அன்றுஅஸ்வத்தாமாவை அச்சமரில்வதைத்தாயே
 வென்றுகதிர்மறைத்து விஜயனையுங்காத்தாயே
 பாருலகிற்கஞ்சன்றன் பழிக்காத்தந்தானும்
 வீரன்சயிந்தனையும் வீமனால்கொன்றாயே
 சிந்துபதிசாபஞ் சிந்தையழியவைத்தாயே
 எந்தவகையானாலும் ஈரொன்பதுநாளில்
 பார்த்தீபாநூற்றுவரும் பதினெண்ணக்ரோணிபடை
 நாற்றிசையோர்மன்னரையும் நற்படையோர்தங்களையும்
 நீயேவதைத்தாயே நினையல்லால்வேறுமுண்டோ
 நாரணர்பாதம் நாள்தோறும்காத்திருக்க
 மாண்டுவைகுந்தம் வாழ்பதிக்குஐவரையும்
 கொண்டுசெல்லுமென்று கூறினார்தருமருமே

பின்னும்திருமால் பேசலுற்றாரம்மாணை
 நாடுதனில்செய்தகுற்றம் நன்றாகஎங்களுக்கு
 தெரியாதபடியெங்கள் செய்தபிழைத்தீர்த்திடவும்
 பிரியாதுலகில் பேராசையற்றிடவும்
 நண்ணும்பரகதியை நாங்களடைவதற்கு
 அண்ணலேநீருபை அளித்திடென்றாரம்மாணை
 மாயவனார்மனமகிழ்ந்து வைகுந்தம்வாழ்பதிக்கு
 நேயமுடனும்மை நினைத்துசெல்லும்போது
 மன்னனேதூது வரவிடுவேந்தனுக்கு
 பின்னும்பார்த்தனுடன் பேரானபரிட்சித்துவையும்
 தோற்றுமேவத்தி புரத்திற்கதிபதியாய்
 சாற்றுபுவிக்குத் தலைவனெனவுரைக்க
 வைத்துமரணத்தின மகுடமுடிகூட்டி
 அத்திபுரந்தனிலே அங்கவரைநீரிருத்தி
 வீறுபுகழ்குந்தியையும் வேந்தனேநீயழைத்து
 கூறும்பரிட்சித்துவின்றன் கொலுவிலிருக்குமென்றுசொல்லி
 கலியுகம்வருவதுமுன் காவலரேநீர்தாமும்
 மெலியாமல்ஐவருமே மெல்லிநல்லாள்தன்னுடனே
 பந்தமணிவைகுந்தப் பரகதியைபார்க்கவென்றார்
 பற்றுமகாவிந்தம் பாருமென்றாரைவரையும்
 மன்னவர்கள்தான்பணிந்து மாயோனைதானோக்கி
 உன்னருளால்வேறே ஒருதுணைகளுண்டோ
 தீதாகில்நாங்கள் செய்தபிழையுள்ளதெல்லாம்
 ஏதாகிலும்பொறுத்து இரட்சிக்கவேண்டுமையா
 ஐயாகவாமி அரிகேசவமுகுந்தா
 மெய்யாய்வைகுந்தபதம் வேண்டியேவாரோங்காண்
 என்றுபணிந்து இயலானஐவர்களும்.

விருத்தம்

எங்குமாய்நின்றமூர்த்தி ஈரேழலகமெங்கும்
 அங்குமாயிங்குமாகி யாருயிர்க்கெல்லாந்தானாய்
 பொங்குபூரணமாய்நின்ற பொன்னலகாராபோற்றி
 தங்குவதில்லைநாங்கள் தரணியிலும்மைவிட்டு

ஆவதோர்காலமெல்லா மச்சுதன்செயலினாலே
 போவதோர்காலம்வந்தால் புத்தியுமலைக்கலாமோ
 சாவதோர்காலம்வந்தால் சற்றிங்கேதரிப்போமோதான்
 நாவதுவரண்டுஞ்சொல்வோம் நாரணாபோற்றிபோற்றி.

11

கதை

என்றுதர்மராயவர ரிருதானைபுண்டுகொண்டு
 சென்றுமகாசேனையுடன் திரும்பினாரம்மானை
 மற்றுமகாசேனையுடன் வேந்தருடனப்போது
 சாற்றும்புகழ்தருமர் தான்திரும்பிப்போனதன்பின்
 ஏற்றுந்துவாரகா பதிதனிலேமாயவனும்
 வீற்றிருந்துசெங்கோல் விசாரிக்குமந்தாளில்
 சாஸ்திரங்கள்சொல்லுஞ் சலமுனிவரந்தணரும்
 காலங்கலியுகங்கள் கற்பனையும்வந்ததினால்
 கோலங்குறுகிக் குணபேதமுமாகி
 பொய்யுங்கொலையும் புனைகருட்டுமேகளவும்
 செய்யும்பரிகாசஞ் சின்னமுகாசனமும்
 குண்டுணியுங்கோளுங் குடிகேடுவஞ்சனையும்
 தெண்டம்பரும்பிடியுந் தெண்டனையுங்கண்டிதமும்
 மானபரமிழிந்து வரம்புதப்பிப்போவதும்
 தானதவங்குலைந்து சத்தியமும்பொய்யாகி
 மேல்குலமேகீழ்குலமாய் கீழ்குலமேமேல்குலமாய்
 கால்மேலுந்தலைகீழாய்க் கலியன்பிறக்குமென்றான்
 நால்வேதஞ்சொல்ல நாரணனும்தான்கேட்டு
 சாத்தகியாழ்வார் சகலரையுந்தானழைத்து
 ஏத்தவிசாரமென்று இனியேதுசொல்லுமென்றார்
 தேவர்செயலாலே தீங்கறியோநாமடியார்
 ஏவல்செய்யுந்தொண்டர் ஏதென்றெடுத்துரைப்பார்
 சொற்புத்திகேட்டுந் தொண்டர்க்குநீர்தாமும்
 கற்பித்தருளியசொல் கர்த்தனேசித்தமையா
 கேட்குமடியார்க்குக் கிருபையென்னவென்றுரைப்பீர்
 தீர்க்கமுடனாழியர்கள் செப்புகிறோமென்றுரைத்தார்
 ஆதரவால்மாலும் அவர்கள்தனையறிந்து
 நீதமிக்கநாமும் நீணிலத்திலையிருக்க

வைகுந்த அம்மானை

சோசியாள்சொன்ன சொற்படியேநானும்
 வாதனைக்குள்ளாகாமல் வனத்தில்தவசிருக்க
 நன்றாகத்தோணுதப்பா நலமுடையயோசனைக்கு
 குன்றாமல்நீங்கள் குவலயத்திலேயிருந்து
 எப்போதும்போலே இருப்பீர்க்கமாக
 அப்போதிருந்தவர்கள் அகமுகிகவுருகி
 இருக்குந்தருணத்தில் இன்னமொருசர்ப்பனைதான்
 பொறுக்குப்பொருளே பிள்ளைகள்தான்செய்தபிழை
 பச்சைமாலீன்ற பதினாயிரம்புதல்வர்
 இச்சையுடன்கடி இசைந்துவிளையாடுகையில்
 வீதிதனில்நின்று விளையாடுநேரமதில்
 மாதாமயல்தூர்வாச மாமுனிதான்வரவே
 சந்நியாசிவேடமுமாய்த் தான்வரவேகண்டார்கள்
 மின்னார்போல்வேட மிகுந்தொருகற்பமதாய்
 ஒருமார்க்கன்னி லொருவனுக்குப்பெண்ணுடையாள்
 தீதில்லாதவழந்தி செய்தததாரமதில்
 பாத்திரையைவைத்துநல்ல பட்டாடையுமுடுத்தி
 ஏற்றமுக்காடிட்டு எதிர்சென்றாரம்மானை
 கோலஞ்சிறந்து குழாங்களுடன்தான்கூடி
 குருமுனிகாலில் குமார்களும்போய்ப்பணிந்தார்
 பெருமையுடனுவந்தான் பெண்பெறுமோ ஆண்பெறுமோ
 திருமேனியேசெப்புமென்று தெண்டனிட்டாரம்மானை
 குருமுனியுந்தானழைத்து குமார்களைநோக்கி
 வீறுகின்றவுங்கள்தவம் மெய்யாயழித்திடவே
 இந்தப்பெண்தன்வயிற்றில் இரும்புலக்கைதானுமொன்று
 முந்திபெறுவாளெனவே மொழிந்தனர்காணம்மானை
 அச்சாபமிட்டு அரன்முனிவன்போனபின்பு
 இச்சாபம்போகாமல் இரும்புலக்கைதானுமொன்று
 மாயன்குமாரர் வயிற்றில்விழுந்திடவே
 ஐவர்குமாரரெல்லாம் கண்டுதுயரமதாய்
 இரும்புலக்கைதன்னை எடுத்தங்கேபோயினர்காண்
 கொண்டல்வண்ணன்முன்புவைத்து கும்பிட்டாரம்மானை
 கண்டுதிருமால் கருத்தில்துயரமதாய்
 மீண்டுசொல்லிவரவழைத்து மேன்மையுள்ளவாளரத்தால்

சல்லிப்பொடியாகத் தவிடுபொடிசெய்யுமென்றார்
அந்தப்படியாக அரத்தால்பொடியாக்கி
சிந்துபொடியுஞ் சிறுமணல்போலானபின்பு
அரத்திட்டுராவி அதிகறுகப்பொடியாய்
உதிர்த்தசிறுகணுவா யுச்சிதமாயழைத்ததென்றார்
கணுவையெடுத்து கடலிலேபோடுமென்றார்
அனுவாயுதிர்ந்ததெல்லாம் அனைவோரும்தூவுமென்றார்
உருத்திமுளைத்துமகா வுன்னதமாய்முளைத்து
நின்றதுகாணங்கே நெடியோனருனாலே
ஒன்றுமிச்சமான உருண்டகணுவதனை
மச்சம்விழுங்கி வலையில்வந்துசிக்கினதே
அச்சமில்லாவேட னந்தனச்சந்தான்வாங்கி
கீறிக்கிழங்கில் கிடந்தெடுத்தானிக்கணுவை
மீறிச்சுறந்தனிலே விருப்புமுடன் தான்சேர்ந்து
வைத்திருந்தான்வேடன் வகையாகஅம்புதனை
புத்திரரும்பார்த்து பூரித்துக்கொக்கரித்து
ஆற்றிலேசென்று அணிவகுத்தாரம்மாளை
அடித்துவிளையாட அனைவோரும்சம்மதித்து
வருங்காரியமறியாமலே மதலைகளும்மாண்டுவிட்டார்
விளையாட வந்திடத்தில் விதிவசமுந்தான்குழ
கிளையோடிருந்து கிடக்கிறாரென்றுசொல்லி
கண்டபேரோடி கண்ணரிடந்தாமுரைத்தார்
வந்ததொருதாருவாசன் மாமுனிவன்சாபத்தால்
ஆறாகவேணுமென்று அரியமுனிதானுரைத்தார்
பாராகவேதமக்குப் பலித்ததேயச்சாபம்
அண்டப்பிரானும் அலுவலொழிந்ததென்று
செய்யுஞ்சுடங்கு சீக்கிரமாய்தான்முடித்து
வைகுந்தஞ்சே மனமுற்றாம்மாளை.

விருத்தம்

தம்பியுமகுடமன்னர் சகலரும்வாருமென்று
அம்பிரானருளிச்செய்ய ஏவல்காட்டாதோவென்று
நம்பிநாராயணரேவந்தோம் நாதனேசரணமென்று
தம்பிமாரறியப்போற்றி சாத்தகியாழ்வார்வந்தார்.

நின்றதோர்மன்னர்தம்பி நிருபர்தன்முகத்தைநோக்கி
 நின்றவர்நந்தகோபர் நானிலம்விட்டுகாணப்
 பென்றிடவேணுமென்று புவிதனையாண்டுநீங்கள்
 தென்றலங்காரற்போலச் செகந்தனில்வாழுமென்றார்.

13

கரியமாலருளிச்செய்த காரணமேதோவென்று
 தெரியவேவரங்கேட்கத் தேசிகரறிந்துநன்றாய்
 அரியதோர்கலியன்வாறா னானதால்வனத்திற்போறோம்
 பெரியதோர்புவனமெந்தன் பேரனையொல்லிவாழும்.

14

இப்படியிறையோன்சொல்ல ஏங்கியேமுகம்வாடி
 அப்படிச்சொன்னாரானா லடியரும்வாறோமென்று
 செப்பிடத்திருமால்தானும் தெரியவேயுண்மையாக
 வைப்பினிலிருங்களென்று வனம்புகநடந்தாரையா.

15

கதை

வனத்தில்தவசிருக்க மாயவனார்தான்மகிழ்ந்து
 கானகத்துக்கிதமான தன்மைகளும்புத்திகளும்
 சொல்லியுபசரித்துத் துயரமெல்லாந்தீர்த்து
 மெல்லியதோர்கானகமே விரும்பிமனதிலெண்ணி
 சாத்தகியாழ்வாருக்குத் தனிமுடியுந்தான்தரித்து
 நாற்றிசையும்போற்றும் நம்மைப்போல்தானிரென்று
 முடிமகுடந்தான்தரித்து முறையாய்நீயிருந்து
 வன்னமில்லாதபடி மேதினியோரெல்லோர்க்கும்
 சொன்னபடி கேட்டுத் தொழுதுவணங்கிநிற்கும்
 அன்னைசுற்றமெல்லா மச்சமின்றிதானிருங்கள்
 காலம்கலியுகமாய்க் காரணமுந்தோற்றுகையில்
 ஞானங்கள்தானறியும் நம்முடையருபமெல்லாம்
 பேரழியாதநட்பும் பொறுமையதுபாரில்நின்று
 சிறுமைவருமெங்களுக்கு தேவரீர்போவதினால்
 என்றுமயங்கி எழுந்துமன்னவர்தாமும்
 நின்றுதவழ்ந்து நெடியோனைப்பின்தொடர்ந்து
 தொடர்ந்தமும்பியையும் துரைமக்கள் தங்களையும்
 அடர்ந்துவராதபடி அமர்த்தியே அச்சுதனார்

வானம்புவியளந்த மால்பாதந்தானோக்கி
 கானகமேநோக்கிக் கடுகநடந்தாராம்
 நாடுவிட்டுத்தேசம் நன்னகரிதானும்
 கூடுவிட்டுத்தேன்குளவி கொட்டாதபாவனைப்போல்
 காடுகரைகண்டார் கண்ணானகண்ணாலே
 தேடுந்தவமதில் சிவயோகநாட்டமதாய்
 பேரறிவுகொண்டு புறப்பட்டாரம்மானை
 ஊரருகாய்நின்ற உயர்ந்தமரங்களெல்லாம்
 பூத்துச்சொரியும் புவனமிழந்ததையும்
 காய்த்துவிசிறியதாய் காளாஞ்சிபூமியதாய்
 மயில்கள்தொடர்ந்தாட வாரணங்கள்கூத்தாட
 குயில்களிசைந்தாடக் கொஞ்சம்கிளிபேசிவர
 கிளிகள்மிரண்டோட கீத்தனங்கள்பாடிவர
 அரிகளடிபணிய அயோனுந்தானடந்தார்
 கரிகளடிபணிய கரியோனுந்தானடக்க
 கஸ்தூரிவாசனென்று கஸ்தூரிவந்துதொழ
 வஸ்துவிற்குள்வேண்டினதோர் வஸ்துவெல்லாம்வந்துதொழ
 கற்பூரமலர்களெல்லாம் நாற்றிசையும்பூத்துநிற்க
 அறவியதோன்றன்பாத மரவுபணிந்திடவே
 இரவுபகலாகி எம்பெருமாள்வந்தவிடம்
 மேகநிறமேனியற்கும் மேகம்பணிமாற
 ஆகங்குளிர்ந்து அநேகநெடுந்தாரம்
 வந்துநெடுமால் வனமெல்லாமாராய்த்து
 கொத்துலவுசண்பகஞ்சேர் சூழ்ந்துவனச்சோலைகளும்
 கந்தமலர்க்காவும் கடம்பவனச்சிறப்பும்
 ஆதவனுமாடாதே ஆரணியமானதிலே
 மாதவனுஞ்சம்மதியால் மனதுமிகமிழ்ந்து
 நாலுதிக்கும்பார்க்க நடுவேயொருவிருட்சம்
 ஆலுதித்துநின்ற அடவிதனைப்பார்த்து
 இந்தவிருட்சம்நா மெங்கேயும்கண்டதில்லை
 நிற்போம்தவச நிறைவேற்றவேணுமென்று
 கற்பூரவாசம் கலையரசன்விரித்து
 பொற்பூவும்வாசமும்போல் பொருந்திமனமொன்றாக
 அஷ்டாட்சரத்தி லமர்ந்திருந்தார்மாயவனார்

நாட்டாற்றிலன்று நடுக்கடலிற்போட்டதொரு
 இருப்புக்கணுபதித்த எய்தஅம்புதானெடுத்து
 செருமாச்செடிதாங்கி சீராவுந்தானெடுத்து
 சிலையெடுத்தவேடன் சிற்றறிவாள்கைபிடித்து
 கலைமாள்களைத்துக் கறவேடன்காடுகற்றி
 மான்மறைகள்தேடி வனத்துடன்செல்லுற்றான்
 தேன்மருவுந்தாரன் திருவேங்கடப்பெருமாள்
 ஆரணியந்தன்னில் ஆலமரத்தடியில்
 தாரணிவிட்டு தவசிருந்தகோலமதை
 வேடனதுகண்ணுக்கு விரைந்துவப்தமானதுபோலே
 அண்டர்பிரான்ரூபம் அவன்தனக்குமான்போலே
 கண்டான்முடுகிக் கடுகிச்சரந்தொடுத்தான்
 விட்டான்சரத்தை வேடனவன்மானெனவே
 மார்புரளவாங்கி வல்வேடனெய்துவிட்டான்
 சீர்மருவுமாயனிட சீர்பாதந்தன்னில்வந்து
 பட்டுருவிஅம்பு பரிந்துமறுபுறமும்
 தட்டுருவியோடத் தண்டாமரைபாதத்தில்
 மண்ணையுண்டமாயன் மயக்கமதுவந்து
 வெண்ணையுண்டமேனி விசனம் பொறுக்காமல்
 முச்சற்றுமேனி முகமும்வெளுப்பேறி
 பேச்சயர்ந்து பிரக்கினையுந்தோன்றாமல்
 மாயோனசைந்து மயங்கிக்கிடக்கையிலே
 மாஸெய்தோமென்று மகிழ்ந்துசிலைவேடன்
 பதையாதமாந்தரென்று பாங்குடனேஓடிவந்து
 வதைபட்டமாந்தரென்று வனவேடன்பார்ப்பளவில்
 கெதையுப்பட்டுருவிக் கோபாலர்தான்கிடந்தார்
 இதைவந்துபார்த்து ஏமாந்துவனவேடன்
 கதையோகதைப்பயனோ காலத்தின்வினையோ
 விதியோவிதிப்பயனோ பிரம்மாவிற்கற்பனையோ
 மதியோமதியக்கமோ மகாதேவர்கற்பனையோ
 ஏதோவிதிப்பயனோ எம்பெருமாள்தன்மீதில்
 தீதுவரக்காரியமேன் செய்ததவக்குறையோ
 தானென்றுலகளந்த தம்பிரான்வாவெனவே
 பொய்மான்போல்வந்த புதுமையறியாமல்

மெய்மானென்றெண்ணி விரும்நானெய்துவிட்டேன்
 என்னெஞ்சே உன்செயலோ ஏதென்றறியாமல்
 முன்செய்ததீவினையோ முகுந்தர்மேலம்புட
 வஞ்சனைகளல்ல மனதறியவந்தல்ல
 பாவியானேனே பச்சைமால்வந்தல்ல
 பாவியானேனே பச்சைமால்நாரணற்கு
 தீவினைகள்செய்தேனோ சென்மமென்னசென்மமினி
 என்றுசிலைவேடன் ஏங்கிவிழுந்தலறி
 குன்றுதவறிக் குவலயத்தில்வீழ்ந்தாற்போல்
 அல்லல்அபயமிட்டு ஐயோசிவனையென்று
 தலையிலேதானறைந்து தானழுதான்வில்வேடன்
 வில்வேடன்றானமுக மெய்மகிழ்ந்துகோபாலர்
 அமுதவனைத்தேற்றி அரவணைத்துவாயெனவே
 தொழுதவனும்வந்து தூரவந்துதெண்டனிட்டு
 எந்தன்பிரானே எளியார்க்கெளியவனே
 உந்தன்மலர்ப்பதத்திலே ஊடுருவிஅம்புதைக்க
 எய்தேனேபாவி எழுநரகில்வீழ்வேனே
 மையழகுமேனியிலே மாசுபடவேயெய்ததொரு
 அம்புபடாமேனியிலே வடுவரவேயெய்ததொரு
 அம்புதொட்டகையை யறுத்துமேமுன்னேவைப்பேன்
 அன்றுலகையெல்லாம் அனந்தபாதமல்லவோதான்
 புல்லறியங்கங்கை புரிந்தபாதமல்லவோதான்
 பேசிமுறுவசியான் பிறந்தபாதமல்லவோதான்
 பூசாரும்தேவர்களும் போற்றும்பாதமல்லவோ
 வேடனிலைசொல்லி வெகுண்டழவேமாயவனும்
 தோஷமில்லையுன்பேரில் சும்மாயலையாதே
 முன்னாளிலீழும் பலமிகுந்தவாலியல்லோ
 அந்தநாளிலீயிருந்தா யப்போதுயெய்துகொன்றேன்
 முன்னாட்பழிவாங்க எய்துகொன்றாய்வில்வேடா
 இந்தப்புவியில் இப்போதுவந்தானாம்
 நமக்குமுடிவிதுகாண் நல்வேடாசொல்லுகிறோம்
 உமக்கும்கலியுகத்தில் துன்பம்வருமென்றுசொல்லி
 வைகுந்தம்சேரவந்து வந்தகாய்வனத்திலேதான்
 கைகொண்டொரிந்துது கணுக்காலில்தைத்துகாண்

வைகுந்த அம்மானை

முடிவுஞ்சரியாக முடிந்துவிதிப்பயனால்
 மடியவுயிரிழந்து வைகுந்தம்போய்ச்சேர
 போவதறியாமல் புலம்புவரோநீவேடா
 பாரவிதிவந்தால் மாட்டேன்றால்விடுமோ
 உந்தன்மயக்கத்தை இப்போதேவிட்டுவிடு
 உன்செய்திபார்க்கில் உன்மீதிசுற்றமில்லை
 என்சேதிசொல்லுகிறேன் இதவாயுதவிசெய்வாய்
 நல்லதென்றுவேடன் நாரணரைத்தான்பணிந்து
 சொல்லுமென்றுவாய்புதைத்துச் சோம்பிமுகம்வாடி
 வாட்டமுடன் நின்று வில்வேடன் தான்கேட்க
 நாட்டமுடன்மாயன் எம்பெருமாளேதுசொல்வார்
 வாடாநீவேடா மன்னுபுகழ்பஞ்சுவர்கள்
 காராரும்அத்திபுரம் தர்மருந்தம்பியரும்
 சீராகவாமும் சிறந்தநகர்தனிலே
 நேராகநீபோ நிமிஷத்திலுண்மையதாய்
 தருமநகுலன் சகாதேவன்கேளாமல்
 மவுனம்வெளிதனிலே வாராமல்நீகாரும்
 வீமன்விஜயனிடம் விளம்பிவாயென்சேதி
 தர்மரவார்சொன்னதுவாய் சாற்றுமென்றுசொல்லி
 வேறொன்றுஞ்சொல்லாமல் விபத்துவமென்றுசொல்லி
 கூறுவென்றுஞ்சொல்லிவிட்டார் கூர்வேடன்தன்னிகரில்
 அவ்வசனங்கேட்டு அசந்துசிலைவேடன்
 இவ்வசனங்கேட்டு இரட்சகனைத்தெண்டனிட்டு
 வழிகுடித்தானடந்தான் மனிதடைந்துதான்வேடன்
 பழிபாவம்வந்ததென்று பயந்துதிசைநோக்கி
 காடுகடந்து கரிசமலையுந்தான்கடந்து
 நாடுநகரிற்சென்று நன்னகரின்னுள்ளேபோய்
 நாலுதெருவில் நடுத்தெருவும்தான்கடந்து
 கொலுவுமரண்மனையுங் கொற்றவர்கள்தானிருக்கும்
 கோட்டைதனில்சென்று குருகுலத்தோர்தங்களுடன்
 வீட்டையுங்கண்டு வீமன்விஜயனிடம்
 அச்சுதனார்சொன்னதொரு ஆந்திரியமுள்ளதெல்லாம்
 உச்சிதமாய்வேடன் உரைத்தான்காண்மன்னவர்க்கு
 அந்தமொழிதருமர் அனியாயமென்றுரைத்தார்

இந்தமொழிகேட்க என்செய்வோமென்றிவர்கள்
 வேடனைத்தான்போமெனவே வீமன்விஜயனுந்தான்
 தாலந்தருமரிரு தாள்தனிலேபணிந்து
 அதிசயமாயொங்களுக்கு அளனுப்பிவைத்தகதை
 ஏதோஎவருடைய சூட்சுமமோகற்பனையோ
 தம்பிநகரன் சகாதேவன்தன்னுடனே
 உம்புரேயுந்தனுக்கு உரையாமலிச்சேதி
 அண்ணருக்குமெந்தனுக்கும் அனுப்பிவைத்தகற்பனைதான்
 எண்ணமென்னசாமி இனிமேலேமர்மமென்ன
 என்று விஜயன் இவ்வசனந்தான்கேட்க
 மன்னுபுகழ்தருமர் மயங்கிமனமுடைந்து
 தம்பிரானைவர் சகாயந்தானிப்போது
 எம்பிரான்கற்பனைக்கு என்னவென்றுநான்சொல்வேன்
 காரணமாய்காணுதிந்த கார்வண்ணர்சேதி
 நாரணனார்சொற்கேட்டு நடந்தோமிதுவரையில்
 என்னபிழைவந்தாலும் ஏதுபிழையானாலும்
 சொன்னமொழிதப்புவாரோ சோதனைதான்தம்பியரே
 எப்படியோசித்தம் எம்பெருமாஸ்தன்னினைவு
 அப்படியேயல்லாது அன்றுமுதலின்றளவும்
 சொற்படியேநாமும் கொண்டுபணியேதிரிவோம்
 விற்பிடித்தசேவகனை வீமனேயுங்களைத்தான்
 வலுவுடையராகையினால் வரச்சொன்னாருங்களையும்
 மெலிவுடையராயிருந்து வீரியத்தைவாங்கி
 வரச்சொன்னீர்நீங்கள் வழிதுரையாம்கேட்பதற்கு
 தரச்சொல்லுவார்கையை தானகலநின்றுவிடும்
 அகலநின்றுகாரியங்கள் ஆசாரமாய்வணங்கி
 சகலகலையறிந்த தாமோதரனிடத்தில்
 போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
 செயம்போலிருவருமே தெண்டனிட்டாரம்மானை
 நடந்தார்வனந்தனிலே நாராயணரைத்தேடி
 தொடர்ந்தார்வனங்களுல்லாஞ் சோலையிலேவந்துகண்டார்
 சந்தனச்சோலையில் தறிக்காலின்கீழேதான்
 அத்தருணமங்கே அமுதபரிதாபம்
 தோற்றுதுகாணென்றிருவர் துள்ளநடந்தோடி

மற்றவரைவெற்றிகொள்ள மன்னரிபேரும்
 அந்தவனந்தனிலே அருச்சுனனும்வீமனுமாய்
 இந்தவனமென் றிசைந்தோடிவந்துநின்று
 வந்தார்களாலடியில் மன்னரிருபேரும்
 செந்தாமரைக்கண்ணர் தியங்கிமுகம்வாடி
 கண்ணருந்தான்மண்மீதில் காய்த்துடன்பிடிக்க
 கண்டார்மனத்துயரால் கதறியபயமிட்டார்
 விண்டார்மனத்துயரால் விண்ணுமண்ணுந்தானதிர

விருத்தம்

ஐயகோராமராமா ஐவரைப்பிரிந்துகானில்
 மெய்யதுபுழுதிதானு மேனியும் நிதமும்வேறாய்
 நையவும்வசமோவுந்தன் நாமமுறந்துநாங்கள்
 உய்யவேயினிமேற்பாயு முண்ணவும்வேணுமோதான் 16

காயமும்வருமோவெங்கள் கண்ணுக்குக்கண்ணானகண்ணா
 ஞாயமிதுவோஐயா நாங்களுஞ்சகிக்கப்போமோ
 மாயமாயெய்ததாரோ மாயனென்றறிந்திலாரோ
 ஆயனெயெய்தார்சொல்லும் அவனுயிர்கொள்வோமென்றார். 17

வேறு

பார்ப்பார்விழுவா ரெழுந்திருப்பார் பழியோகுலையோ முடிந்து தென்பார்
 கேட்பார்திருமால் முகம்பார்ப்பார் கெதியோவிதியோ வறியேனென்பார்
 ஏற்பாரிதானு செய்தபிழை செய்தார்சொல்லு வித்துயரங், கார்ப்பார்திருமால்
 தனைநாளுங் கயிலைக்கடவுளார்தாமே.

கதை

என்றுபுலம்பி இருவருமேதானெழுந்து
 குன்றுமலைபோலே குதித்துவிழுந்தமுது
 அழுதுபுரண்டுஐயோ அபயமென்று
 புழுதியின்மேல்விழுந்து புலம்பிப்பரதவித்து
 பூமியதிரப் புலனமெல்லாந்தானதிர
 சாமியுந்தன்மீதில் சரந்தொடுக்கவல்லவரார்
 தேவசுரர்களோ நிக்ஞுள்பாலர்களோ

மூவரோ அந்த முனிவரர்க்கர்களோ
 யாவரோயெய்தவர்க ளறிந்தாலழித்திடுவோம்
 தேவார்தப்பாமல் செப்புமென்றாரம்மாணை
 கூர்பகழியிட்டவனைக் கொல்லுவோங்காண்சொல்லுமையா
 அவன்கையினம்பால் அவனையழித்திடுவோம்
 எந்தவிதஞ்சுவாமி இடையூறுவந்ததென்று
 அந்தமுள்ளவீமன் அருச்சுனனும்தான்கேட்க
 சுந்திரஞ்சேர்மாயன் சொல்லுவார்நல்வசனம்
 வீரபுகழ்வெற்றியுள்ள வீரரருகிருக்க
 ஆருமென்மேலேதான் அம்புதொடமாட்டார்கள்
 கேளீரருச்சுனரே கிலேசமதைவிட்டுவிடு
 மீளாவலுவீமா விசாரங்கள்வேண்டாங்காண்
 காலங்கள்தான்முடிந்து கற்பனையும்தோன்றாமல்
 ஞானங்கடந்து நற்றவசுதானிருக்க
 சீலமுடனுங்களுக்குத் தெரியவேசேதிசொல்லி
 ஏலவந்துகானகத்தில் இருப்போந்தவமெனவே
 நாமொன்றுதானினைக்க நடுவிருந்தான்தன்செயலால்
 தாமென்றுந்தோன்றாமல் சாதகமாய்கூடநின்ற
 இந்தாருடலுயிரும் எப்போதுந்தன்னுதாய்
 சொந்தமெனப்பூவுலகில் சுமந்தலைவாங்காலமெல்லாம்
 மெய்யென்று தாமிருந்தோம் மேதனியேயுண்டெனவே
 பொய்யாய்முடிந்ததுகாண் புத்தியுள்ளோர்தான்கேளீர்
 மோசம்வருவதற்கு முன்னரியநம்செயலே
 பாசம்பிடித்திழுத்தால் பார்க்கவிளக்கமுண்டோ
 நாசம்வருங்காலம் நல்லறிவுபோய்விடுமே
 நேசம்விளையாட்டால் நினைவுதடுமாறிவிடும்
 வல்லமையாலே வாழ்வதுண்டோபூவுலகில்
 நல்லவர்கள்நீங்கள் நமக்குதவியாகவந்தீர்
 பயிருமேவேலியதாய் பஞ்சவர்கள்முதலாய்
 உயிருமுடலதுபோல் உறவாகித்தாமிருந்தோம்
 இப்போதுவந்தது இடையூறுகானகத்தில்
 செப்பமுடன்வேடன் சிலையெடுத்துமான்துரத்தி
 ஒப்பமுடன்வந்திடத்தே ஓடிவந்தமான்போல
 என்னுருவமான்போலே இருந்தபடியாலே

விண்ணுருவவேடன் வில்பிடித்துஎய்துவிட்டான்
 வந்துவிழுந்தது மண்ணும்விண்ணுந்தானதிர
 விழுந்தமுதவேடனைத்தான் விரைவிலருகழைத்து
 அங்கேயனுப்பிவைத்தேன் அந்தரங்கமாயுனக்கு
 எங்கேநீர்வந்தீர் என்துயரந்தீர்ந்ததிப்போ
 அம்புபடாத்தேகம் அம்புபட்டிருக்கிறது
 ஆணிநரம்பு அறுபட்டுத்தான்போச்சு
 பேணிஎன்னைப்பார்த்துப் பிழைப்பிக்கவல்லீரால்
 காயனைப்பார்த்துக் களைநரம்புதான்பார்த்து
 நேயத்துடனே நேராகத்தானிருத்தி
 சோதித்துப்பாருமென்று சொன்னாரம்மாயவனார்
 ஆதித்தன்போலே அர்ச்சனனும்வீமனும்மாய்
 உள்ளமுருகியொரு உடம்பெல்லாம்புண்ணாகி
 கள்ளருந்தர்மர்மொழி கடந்துரைக்கமாட்டாமல்
 கல்லாய்மரமாய்க் கருத்தசைவந்துநின்றார்
 எல்லாம்விதிவசமாம் இப்படியேநீங்களெல்லாம்
 நடந்தோநரிமெய்க்க நாமிருந்தகோலமென்ன
 கிடந்தோர்க்கனியே கிட்டவரவேபயந்தீர்
 போதாதோயிவ்வளவு புதுமைஅதிசயங்கள்
 காதார்க்கேட்டோமே கண்ணார்க்கண்டோமோ
 இனியார்சதமெனக்கு இளைப்பற்றவேளையிலே
 தாயேஇனிமாஎச் சங்கரனார்கற்பனையோ
 தடையாயிருக்குதுகாண் தம்பியரேயிங்கெனக்கு
 வகையாயிருக்குதுகாண் வந்திருந்தவர்கைதாரும்
 இப்படியேசொல்ல ஈழிந்துமெய்சோர்ந்து
 அப்படியேநின்றார்கள் அர்ச்சனனும்வீமனும்
 போகுதடாசீவன் புண்ணாய்க்குலையுதடா
 ஆகுதடாசீவன் அருச்சுனமேவீமர்களை
 காயகிழக்குமுன்னே கையாயுதத்தாலே
 நேயமாய்த்தூக்கி நிலத்தில்வைக்கமாட்டீரோ
 ஆபத்தைத்தான்கார்க்கும் ஐவரென்றுசொல்வார்கள்
 தாயப்படுக்கையிலே தான்பார்த்துநிற்பீரோ
 நிமிஷம்பொறுக்காது நற்சீவனாகுதடா
 சமையமதாகுதடா தம்பியர்ச்சனரே
 என்றுமுன்றுமாயன் இப்படியேசொல்லுகையில்

நின்றஅர்ச்சனரும் நெடியதொருவீமனுமாய்
தங்கள் தெண்டாயுதமுந் தனுவையுமேநீட்டலுற்றார்
அங்கேயதுவழியா யவர்கள்பலம்வாங்கிவைத்தார்
தண்டுந்தனுவும் தானெடுக்கமாட்டாமல்
மீண்டுமனமுடைந்து விள்ளாமலுள்ளுடைந்து
ஒருத்துப்பலங்குறைந்து உள்ளரைந்துமெய்சோர்ந்து
மறுத்துமொன்றுபேசாமல் வலுவிழந்துநிற்பளவில்
கருத்தத்திருமேனி காயம்பூமேகவண்ணர்
வெறுத்தபுவியை மெய்மறந்தானயர்ந்து
எங்கெங்குந்தானாகி இருந்தாரேயெம்பெருமாள்
பொங்குபுகழ்வைகுந்தம் போய்புகுந்தார்மாயவனார்

விருத்தம்

நிலம்பறந்து விழிசொருகி நெருப்பும் பறந்து நீர் மேலாய்,
கோலம்பெரியவுடல்வேர்த்துக் கோழையுடனே சிலேட்டுமும், ஆலம்பெரிய
முடனுருகி ஆவியொடுங்கியறிவசைந்து, சீரும்பெருகும் வைகுந்தஞ்
சேர்ந்தாருகந்தார் செகத்தைவிட்டு. 19

விட்டுப்பிரிந்த திருமாலை வீமன் விசயன் தானெழுந்து,
கொட்டுப்புவிடிலுள்ளடக்கித் துயரத்துடனே விழுந்தழுது,
கட்டுப்பிரிந்தாரெனவோங்கிக் கானந்தனையேவிட்டகன்று, பட்டுப் பறந்து
ஆயுதத்தை பகையாயெடுத்தார் தலை மீதில். 20

மாயனை யிழந்தோமென்று மனமெல்லா மிடைந்து புண்ணால்
துயதோர் தருமர்கேட்கச் சொல்லுவோம் வாருமென்று, ஆயுதந்
தலைமேல்வைத்து அருச்சுனன், வீமன்றானும், நேயமாய்க் கானகம்விட்டு
நிமிஷத்தில் வருவதானார். 20

கதை

சீரானவைகுந்தத் திருமாலுந்தான்பார்த்து
பேரானபார்த்தன் பெரியவன் வீமனுமாய்
மன்னிருபேரும் மாயவனார்தம்முடைய
பொன்னடியில்வீழ்ந்து புரண்டழுது
மண்மேல்விழுந்து மாயோனைக்காணாமல்

விண்மேல்முகம்நோக்கி மெய்சோர்ந்துநின்றமுதார்
 நின்றுநின்றதான்துதிப்பார் நிலைதளர்ந்துதான்சொல்வார்
 மன்றலருமாயோனை வாரியெடுத்துவிசயன்
 கச்சதோபூமி கசந்துதோ நாங்களுந்தான்
 மைத்துனரேயென்று வயிற்றிலறைந்துமுதான்
 மெய்ச்கடரேருப வெளியேவெளியயக்கே
 நச்சரவில்பள்ளிகொள்ளும் நாரணரேயிப்போது
 அச்சமில்லாவெங்களுக்கு அலைச்சல்வைத்துப்போனீரே
 மாயத்தால்குதாடி மண்ணிழந்தஅன்றுமுதல்
 தாயத்தார்செய்யுந் தருக்கையழித்தோமே
 பாயப்புரைகமுவில் பதறநான்பாராமல்
 தொடர்ந்துவரிவண்டாகி தோயகத்தில்மாயவனே
 அடர்ந்தகமுவிருத்த அடையாளங்காட்டினையே
 பார்த்திபாதேள்தன்சபையில் பாஞ்சாலிதன்னையிங்கே
 ஏற்றுதுகிலுரிய எம்பெருமாள்காத்தீரே
 பாராருமென்னிடத்தேர்ப் பாகனாய்நின்றாயே
 போதகம்நூற்றுவரைப் பொருந்திமிகவென்றீரே
 தனியாமலெங்களுக்காய்த் தரணிதனில்காப்பாய்
 இனியாரெமைக்காப்பா ரென்றமுதானேவிசயன்
 எங்கேயினிக்காண்போ மெழுபிறப்பிலும்மையென்றார்
 அங்கேவருவோம்நாம் ஐவருமேயுன்னிடத்தில்
 இப்படியாய்நின்று இவர்கள்புலம்பினார்கள்
 தம்பூருவீணை சரமண்டலிமுழங்க
 கிம்புருவர்கின்றாரும் கீதமுதநாதமுமாய்
 பூந்தேருஞ்சங்கீதமும் புவையரும்ஆடல்செய்ய
 வாழும்பெருமாள் வைகுந்தகோலமெல்லாம்
 ஆளும்பெருமானே அச்சுதன்வாரானென்ன
 முழங்குதுகாண்சத்தமென்று முனிவர்மிகக்கொண்டாடி
 காராருமேனியனைக் கமலமுகத்தோனை
 சீராருஞ்சிங்காரத் திருவுறைமாயோனை
 வேதாவின்தந்தைதன்னை விண்ணவர்கள்கோமானை
 சீதைக்குநாயகனைத் தெய்வச்சிகாமணியை
 மேகவண்ணமேனியனை விடைகொள்ளவேண்டுமென்று
 தாகமுடனோடிவந்து தாங்கள் மாண்டாரம்மானை

ஆரணியந்தன்னில் அருந்தவத்தோர்சொல்லும்வழி
 பூரணமாய்நெஞ்சில் பொருந்தியிருவருக்கும்
 காதாரக்கேட்கக் கலக்கமிகத்தெளிந்து
 பாதாரந்தன்னில் பலமலர்கள்தான்தூவி
 சேர்ந்தார்வைகுந்தஞ் செங்கண்மாலென்றறிந்து
 பூந்தேனொழுகும் புப்பவனச்சோலையிலே
 நல்லடக்கம்பண்ணி நமஸ்கரித்துமுக்காலும்
 வல்லதொருமாயவற்கு வலுவாகவாள்விசயன்
 செய்யுஞ்சடங்குஞ் செய்கருமத்தான்முடித்து
 கையுங்குவித்து கடுகிநடப்பதற்கு
 வீமன்விசயன் வில்லுண்டுதானெடுக்க
 தாமும்பலமில்லாமல் தலையிலேதான்சுமந்து
 வந்தவழிதானோக்கி வருகின்றவேளையிலே
 அந்தவழிகடந்து அப்பாலும்போகையிலே
 ஆடுகளைத்தான்மேய்த்து ஆயனுந்தான்போனார்
 வேடுவர்கண்டு விரைந்தெடுத்தார்ஆடுகளை
 அப்போதிடையர் அர்ச்சனவீமரென்று
 இப்போதருச்சனரே இருவர்நீங்கள்போகையிலே
 ஆடுகொள்ளைபோகையிலே ஐயோ அபயமென்று
 நீடுபுகழ்மாயன் நெடுங்கானகமுறைய
 கொள்ளைகொண்டான்வேடன் கூகுவெனவிடையன்
 துள்ளிவந்துசொன்னான் துடிவீமன் பார்த்தனிடம்
 இடையனிவைசொல்ல இவர்களம்மனிடைந்து
 தகைசெய்யவேடனையும் தான்பொருதவேனுமென்று
 வீரத்துடனே வீமன்விசயனுமாய்
 கோரத்துடனேவந்து கொல்லவென்றுவேடர்களை
 தாழ்ந்துபுகழ்வீமன் தான்வெகுண்டுவேடர்தம்மேல்
 எற்றியகண்டை எடுக்கவலுமையற்ற
 பாரியிடும்பனையும் பகாசூரனையுமுதைத்த
 வீரங்குறைந்ததுவும்வேடன்மெலிவுற்றதும்
 கண்டுசிலைவிஜயன் கனகமிகவெகுண்டு
 வண்டலர்வேடர்தம்மேல் வில்லெடுத்தாரம்மாளை
 எடுத்தவில்லைதன்னிடத்தில் ஏற்றவலுமையற்று
 கடுத்தசிலைவிஜயன் கலங்கினானம்மாளை

காண்டாவனத்தை கானலுக்களித்ததுவும்
 மூண்டுபெருத்தவரை முக்கோடிகானவரை
 வென்றவிஜயனுக்கு வேடரெதிரானதுகாண்
 அன்றுகலியன் அருள்ருபமானதுவே
 வீமன்விஜயன் வேடருடன்தான்பொருத
 நேமமுடனாயுதங்கள் இல்லாமல்நின்றதுகாண்
 வேடரறிந்து வெகுண்டுசினந்தெழுந்து
 சாடவேவீமனையும் தம்பிவிஜயனையும்
 போடவெகுண்டு புறங்காட்டியோடலுற்றார்
 ஊழித்துவேடல் ஒருமிக்கஆடுகளை
 பாரிஸ்துவாரகாபுரி பட்டணம்கொள்ளையிட
 கானல்புனவேடர் கருதியேவார்த்தைசொல்லி
 சீரில்சிறந்த சிறைபிடிக்கவேனுமென்று
 ஊரில்வருவதற்கு உற்சாகமாய்ப்பேசி
 போனார்கள்வேடரென்று போர்விஜயன்வீமனுமாய்
 கூறாகலென்றுங் குதுவணம்புண்ணாகி
 வீரானைவரென்று மேதினில்நாமிருந்தோம்
 எண்ணமெல்லம்போச்சே என்னுமனமுருகி
 கண்ணரியபட்டணமும் காவலழிந்ததும்
 வின்னமொன்றுவாராமல் வின்னமேல்வந்துதென்றல்
 ஆதிபிரானான அச்சுதர்க்குநேராது
 பாதிப்பிறையணிந்து பரமனர்க்கும்நேராது
 நமக்குவலுக்குறைந்து நாணிநின்றோமேயாகில்
 சுமக்கும்பழிபாவம் தோஷமிகவுண்டாகும்
 அண்ணருக்குச்சேதி அரியவுரைக்கவென்று
 தருமிடவீமன் தம்பியும்அர்ச்சனனும்
 ஏங்கிமுகம்வாடி இடைந்துவழிசுடி
 தாங்கிநடந்திடுவார் தானேவிசாரமுடன்
 அத்திபுரஞ்சென்று அண்ணரையுங்கைதொழுது
 சத்தியுள்ளவீமன் தனஞ்சயனுமேதுசொல்வான்
 குருகுலத்தையாளும் கோபாலாகாத்தருளி
 வருங்கருமஞ்சொல்லி வரமாய்த்தானிருந்து
 ஆதிநாராயணர்க்கு ஆபத்துவந்ததென்று
 செய்திசொல்லக்கேட்டுச் செய்தவினையறியீர்

போதென்றருளிசைந்த புண்ணியரேநீர்கேள்
 காடெங்குந்தேடிச் கானகமெல்லாந்திரிந்து
 வனமும்வனாந்திரமு மலையும்பலகோடி
 புவனம்புகுந்திரிந்து பூத்தோனைக்காணாமல்
 தேடித்திரிந்துஒரு செண்பகப்பூங்காவனத்தில்
 நாடித்திருமாலைநாங்கள் கண்டோமண்ணாவே
 அம்புபட்டுமேனி வாடிமெலிந்துநொந்து
 மெய்க்குடுதான்வெளிரி மேனியெல்லாம்புண்ணாகி
 பொய்க்குடுபோலே பூமியின்மேல்தான்கிடந்தார்
 கண்டவுடனேநாங்கள் கதறிவிழுந்தமுதோம்
 புண்டரிகமேனியனார் போதமாய்த்தானமர்த்தி
 என்னையெடுத்து இருத்துமென்றார்கோபாலர்
 பின்னைநினைவுகொண்டு பேசாமல்நாங்கள்நின்றோம்
 நின்றரைப்பார்த்து நெடியோனும்பூருவத்தில்
 நன்றிசெய்தபேச்சம் நடத்துகின்றசொல்லுமதை
 உடம்புருகச்சொன்ன உத்தாரங்கள்தான்கேட்டு
 குடங்கமுத்துநீர்புரிந்த கும்பமதுபோலாகி
 தேவரீர்சொன்னமொழி செய்திகளையிறாமல்
 நாவுலர்ந்துநின்றோம் நாரணரைநம்பாமல்
 கருத்தறிந்துமாயன் கைதரவுசொன்னார்கள்
 உருத்தறிந்துநாங்கள் ஒன்றுமுறையாமல்
 குன்றாமனது குன்றிமனம்புண்ணாகி
 அந்தநிலையறிந்து ஆயுதத்தைநீட்டவென்றார்
 எந்தவிதமென்று எண்ணியெங்களாயுதத்தை
 நீட்டியிருந்தோம் நின்றோமதுவழியாய்
 வாட்டிலவலுவை வாங்கிலைத்தார்மாயவரும்
 பலங்குறைந்துநாங்க எப்போதிருக்கையிலே
 கலங்கிவிழிபுரட்டி கண்ணருந்தான்மெய்சோர்ந்து
 பாசங்கலங்கி பதறிகுடல்வோர்த்து
 வாங்கமலமண்ணில் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தனர்காண்
 சென்றுமலர்பாதம் தீட்டியெடுத்தவ்வனத்தில்
 அடக்கிச்சடங்குகளனைத்தும் முடித்துவந்தோமண்ணாவே
 வந்தோம்வழிகுடி வாடிமனதிகிலடைந்து
 அந்தவழியிலொரு ஆயன்தான்விட்டு

மேய்த்துவருகையிலே வேடர்புகுந்தானெடுக்க
 பார்த்துநீர்போற்றோ பார்த்தவீமரேநீர்
 அபயமபயமென்று ஆயனுந்தான்குவெனவே
 உபயமெனக்கென்று ஓடிவந்துவேடருடன்
 தண்டிப்பொருளாளன் வாடாளர்வேடருடன்
 தண்டிப்பொருத வேகிவயவந்தார்காண்
 தரிப்பட்டுநிற்கத் தத்துவங்களில்லாமல்
 ஆரிட்டசாபமென்று அறிந்துவலுக்குறைந்து
 முறுபட்டுவந்தோம் முதுகுபுறங்காட்டி
 தெறிப்பட்டுதந்துமக்கு செய்தியெல்லாந்தானறிய
 என்றிவர்சொல்ல ஏங்கியேதருமருந்தான்
 குன்றுதிர்ந்துவிழுந்தாற்போல குதித்துவிழுந்தமுது
 முகத்திலறைந்தமுது முடிசுலைத்தான்வீழ்ந்து
 வயிற்றிலறைந்துகொண்டு மண்மேல்விழுந்தமுதார்
 வாழ்வேன்யெவரும் மதியாமணிவிளக்கே
 தாழ்வேன்யெவரும் தான்தம்மறப்பரேதான்
 வாழ்ந்தார்தருந்தவமே வானமணிவிளக்கே
 பிரிந்தேநானிங்கிருக்க பிரபலமோநாயகமே
 பூலோகசாமிப சாரூபதேசிகனே
 எள்ளளெண்ணெய்ப்போல் எவ்வுயிர்க்குந்தானானால்
 வள்ளலேயும்மைவிட்டு மறந்திருக்கக்கூடுமோதான்
 அழகுதிருமேனியனே ஆபத்துக்கொத்தோனே
 களபமிகுமேனியனே கண்ணனேயென்றமுதார்
 துளபமணிமார்பழகா சுகந்தமணிதின்புயனே
 புளகமதகோமானே பூபாலர்கோபாலா
 தூது சென்றயெங்களுக்கு சூதனிடமாக
 தீதுகொண்டநெஞ்சத் துரியோதனனையும்
 பாங்குடனேகொள்ளப் பகைமுடித்துங்களுடன்
 சாங்கமாநின்று தளமுமவன்சேனையெல்லாம்
 கர்னன்சகுனிமுதல் காவலர்கள்நூற்றுவரும்
 மன்னவர்களுெல்லாம் இறந்தகளந்தனிலே
 மடிந்துவிழுமட்டும் வயிரமாய்நின்றீரே
 முடிந்ததோகாலம் முகில்வண்ணாவந்தனுக்கு
 மாறுகொண்டஐயா நீர்வைகுந்தம்போகும்போது

கூறுகின்றவெங்களையும் கொண்டுசென்றாலாகாதோ
 வாலிதனைக்கொன்ற மாயவனேவும்முடைய
 கோலத்திருவழகை குறித்தென்றுகாண்பேனோ
 ஈரைந்துசென்னி இராவணனைவெஞ்சமரில்
 போரஞ்சாவீரனை பொருந்திமிகக்கொன்றாயே
 வாய்ந்தஅரக்கர்குல மாளவேதான்பொருந்தி
 எய்ததிருக்கோலம் என்றுநான்காண்பேனோ
 தொடர்ந்துயிரணியனைத் தூணிலுதைத்தாயே
 அடர்ந்துகொன்றகோலமென்று ஐயா நான்காண்பேனோ
 எங்கேயினிகாண்போம் இவ்வுலகிலும்மைத்தான்
 அங்கேவைகுந்தம் அங்கிருந்துகாண்போமோ
 என்றுசொல்லிதரும ரிருந்தார்மனமிடைந்து
 நின்றுநகுலன் நெடுமாலைத்தானினைத்து
 குந்திவிழுந்தமுது கோதென்றபயமிட்டு
 புத்திகலங்கி பற்றியுடல்வேர்த்து
 விழுந்துபுரண்டமுது மெய்சோர்ந்துகைசோர்ந்து
 செந்திருவாழ்மாயவரே சிநேகம்பிரிந்தோமே
 விந்தமலர்ப்பாதமதை மேதினியில்காண்போமோ
 அந்தமுள்ளமாலே அவனியளந்தோனே
 அரிகேசவாமுகுந்தா ஐயாளனைப்பிரிந்தால்
 சிரியாரோபுவுலகில் தேசத்திலுள்ளோர்கள்
 பரியாசம்பண்ணுமட்டும் பஞ்சவர்கள் நாங்களிறோம்
 தரியோம்தரணியிலே தரிக்கோமேஉம்மைவிட்டு
 வருவோம்வைகுந்தமென்று வல்லநகுலன்சொல்லியபின்
 தருவானநூல்வேந்தன் சகாதேவன்தான்சிரித்து
 பொய்வாழ்வென்று போதமனமகிழ்ந்து
 மெய்வாழ்வுபோல விரும்பினார்மன்னவனை
 தேசம்பொருளோ செகம்பொருளோஉங்களுக்கு
 தாகம்பசியிளைப்புஞ் சஞ்சகலங்கள்தான்பொருளோ
 தேடுந்திரவியங்கள் செல்வமதுதான்பொருளோ
 நாடுநகரமிந்த நற்பணிகள் தான்பொருளோ
 தந்தைதாய்கற்றம் தருமங்கிளைபொருளோ
 மைந்தரும்வீடு மனையாட்டிதான்பொருளோ
 ஆனைக்குதிரை அலங்காரந்தான்பொருளோ

என்னப்பொருளென்று இடைக்கிற்றெல்லோரும்
 தென்னவர்மாய்கைதன்னை எதிரென்றுநம்புவாரோ
 காகந்தரியாது கண்பொருளுநில்லாது
 நேரந்தவறாமல்நிலை நின்றோர்தங்களுக்கு
 மேகந்தருநிழலை மெய்யென்றுநம்புவாரோ
 காசுத்தன்செயலைக் காணாமல்கண்டுகொண்டான்
 பகையாதிருப்பீர்காண் பாசத்தைநம்பாமல்
 காரணங்கள்தான்முடிக்க காணாமல்கண்டுகொண்டான்
 நாராயணராய் நடத்துகின்றார்பாரதத்தை
 உகந்தயுகம்பிறந்து ஒடுங்காதபேரையெல்லாம்
 செகத்தோடேயொத்திருந்து செயம்பண்ணியிப்படியாய்
 எத்தனையோகோலமலர் எடுத்தஅவதாரம்
 கர்த்தனார்தன்செயலைக் காண்பதரிதெனவே
 வேதங்கள்தானும் விளங்குதுகாண்சாஸ்திரமும்
 ஆதலால்மாயவனும் அளவற்றகாலமெல்லாம்
 அழிவதுமில்லையவர் ஆதிமகாமுலம்
 தெளிவதுவேசித்தமென்ன தீர்னசகாதேவன்
 அப்போதுரோபதையும் அடித்துவிழுந்தவறி
 மைபரவுமேனியர்க்கு வந்தவிதமோசமென்ன
 கற்புக்கரையாமலெந்தன் கற்புநிலைநிறுத்தி
 துற்புத்திசெய்தோரைச் சொல்லரியபாழ்நரகில்
 வைப்பித்தபுண்ணியருந்தான் மாளவந்தகாரணமேன்
 மெய்ப்பித்தபஞ்சவரை மேதினியில்விட்டேகி
 தப்பித்தனிவழியே தான்போகக்காரியமேன்
 தெய்வமேளாயமிதோ செங்கணெடுமாலே
 ஐவர்சகாயரே ஆயரேதந்தையரே
 நாயகரேபஞ்சவர்க் கென்னாளுந்துணையிருந்து
 தாரகையாயென்னாளுஞ் சாங்கமாய்நின்றோனே
 கணக்குப்பாழாய்க் காசினியோர்தாமறிய
 உனக்குப்பிழைவாராமல் ஏழைபங்கில்நின்றோனே
 என்றைக்குக்காண்பேன் எங்கள்பெருமானே
 குன்றைக்குடைபிடித்து கோவுகளைக்காத்தோனே
 ஐயாதுணையெனக்கு ஆரினிகாணிப்புவியில்
 .மெய்யாயெனைமறந்து விண்ணுலகில்போனீரோ

நானேதுணையிழந்தேன் நாரணரேயும்மைவிட்டு
 வானோர்கள்போற்றவுந்தான் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தீரோ
 கினிமொழியாளிவ்வசனம் கிலேசமாய்சொல்லியபின்
 மெய்குன்றிக்குந்தியம்மாள் முகத்திலறைந்துகொண்டு
 என்மருகாவென்கோவே எல்லார்க்குநாயகமே
 தருமருக்குந்தம்பியற்கும் சாங்கமாயென்னாளும்
 இம்மைதனிலிருந்து எங்களையுங்காத்தோனே
 நன்மைசெய்யக்கர்மன் நடுக்கானகத்தனிலேன்
 மான்மறைந்துபோன மகிமையென்னநாரணரே
 வேண்டிவினைசெய்த விதிவசமிப்படியாய்
 அந்தரத்திலீரும் அருந்தபசுபோயிருந்து
 தந்திரத்தையின்னதென்று தருமரறிந்திலையோ
 மந்திரவேதம் வரம்புதப்பிப்போனதுவோ
 சந்திரருஞ்சூரியருந் தானறிந்துபோனாரோ
 அண்டமளக்கும் அச்சநிலைதான்போர்த்து
 கொண்டாய்கருவழிந்து குரைகடலுநீர்தாண்டி
 ஆகாயம்பூமி அந்தரங்கள்தான்குலைந்து
 வாகானற்றவங்கள் மாசமடைந்துபோனாலும்
 பிறப்பேதுனக்குப் பிறந்துமிறப்பதுவும்
 இரண்டுந்தொழிலாய் நடத்துகின்றபண்ணியரே
 மிரண்டுவுரையோன் விளம்பினானொருவசனம்
 என்றுகுந்திதேவி இத்தனையுந்தான்புலம்பி
 சென்றுபுகுந்தாள் செய்யமணிமண்டபத்தில்
 தம்பியருந்தருமருடன் தானேமனமுடைந்து
 வெம்பிமுகம்வாடி வேகநாராயணர்தம்
 சொல்லரியநேசமது துவாரகாபுரிதனிலே
 வெல்லரியவேடர்சென்று வீரியங்கள்செய்யாமல்
 இப்போதேசென்று எம்பெருமான்பட்டணத்தை
 வீமன்வீசயன் மிகுந்தசகாதேவன்
 தர்மன்நகுலனுடன் தந்துபரிசேனைதளம்
 சிறப்பாகசேனையுடன் சீக்கிரத்திலந்நேரம்
 புறப்பட்டார்பூமி பேரண்டந்தானடுங்க
 நடந்தார்வெகுதூரம் நன்னரிதானோக்கி
 விரைந்துபுகுமுன்னே வேடரங்கேதான்முருகி

நிறைந்துவளர்ந்தோர் நெடுமால்தன் பட்டணத்தை
 பச்சைமால்தேவி பதினாராயிரவரையில்
 இச்சையுன்வேட ரெல்லாரையும்பிடிக்க
 விளைத்தாரரண்மனையை மாயனார்தேவியரை
 நுழைந்தேபிடிக்கவென்று நோக்குகின்றவேளையிலே
 கங்குல்வந்துமுடிக்கதிரோனும்போய்மறைந்தான்
 விடிந்தேவரண்மனையில் மெல்லியர்களுல்லோரும்
 இடிந்துகரைந்து எம்பெருமாளென்றமுதார்
 கங்குல்விடிந்து கதிரோனும்வந்துதித்தான்.

விருத்தம்

தேவிகளமுதபோதே செங்கண்மால்தனக்குதோர்த்து
 பாவியார்வேடர்தாமும் பங்கமேசெய்யாவண்ணம்
 ஓவியமானபெண்க ளுருவெல்லாமாற்றிமுன்னால்
 தாவியரிஷிபோலாகித் தாரணியில்வருகவென்றார்.

22

தப்புடன்சங்குதாளம் தாதர்போல்வேஷங்கொண்டு
 இப்புவிதன்னில்வேடர் ஏங்கியேசபையேவாரும்
 ஒப்புடன்தாதர்போல ஒருமித்துவரவேகண்டு
 மெய்ப்புடனும்வந்தார்கண்டார் வேடருமலைத்துநின்றார்.

23

கதை

அமுததொருதேவியர்க ளாரிழைமாரெல்லோரும்
 தொழுதபயமிட்டுச் சொன்னதொருதோத்திரங்கள்
 அந்தமொழிகேட்டு ஆயனார்குத்திரமாய்
 முந்தியிருந்த முனிவர்தபோதனர்போல்
 ஒமென்றுஅவ்வுருவ முருமாறியேயிருந்தார்
 சடைமுடியுடனே தான்வந்தார்வீதியிலே
 படைகூடிகாத்திருந்த பார்வேடரெல்லோரும்
 விதிபோலசைந்து மெய்மறந்துதானிருந்தார்
 சதிருடையப்பட்டணத்தை தான்கொள்ளையாடவென்று
 நெருங்கிவரும்போது நிமிஷத்தில்தர்மபடை
 கங்குல்போல்கூழ்ந்து கைகலந்தாரம்மானை

தூரத்தியடித்துவிட்டுத் துன்பமறவேதிரும்பி
 அரத்தியேசாத்தகியை ஆழ்வாருமுன்னடத்த
 வெற்றியுடன்சேனைதளம் வேந்தருடமந்திரிமார்
 அந்தப்புரந்தனிலே அழைத்துவந்தாரம்மானை.

விருத்தம்

மாயவனுலகையாண்டு வனத்திலேயிருந்தாரென்று
 நேயமில்லாவேடர்வந்து நிலைமையைகொள்வேமென்று
 தூயதோர்தர்மர்தானுஞ் சொல்லியோர்விரலைமூக்கில்
 ஞாயமோசிவனையென்று நடந்துடல்சோர்ந்திருந்தார்

24

இப்பவுஞ்சேதியென்ன வென்றுதான்தம்பியரே
 ஒப்புடனழைத்துமுன்னே யுண்மையென்றுகேட்க
 அப்புறமினிமேலென்ன அண்ணலேயேகும்ஞாயம்
 மெய்ப்புடனின்விடம்விட்டு விஜயவைகுந்தம்சேர்வோம்.

25

இளையவர்நீங்கள்பாரி விருந்துதான்புவனமெல்லாம்
 கிளைவழியுடனுங்கடிக் கிள்ளையேமகுடமன்னர்
 பழையவரிருந்ததாயும் பாக்கியமனேகமெல்லாம்
 குறைவரவிருந்துவாழ்ந்து குவலயத்திருங்களென்றார்.

26

கதை

தருமரிவார்சொல்லத் தனஞ்செயனும்வீமனுமே
 தருமமோவென்று கண்ணீர்மிகச்சொரிய
 நகுலன்சகாதேவன் நாட்டமற்றுவாட்டமதாய்
 வெகுகளையாகி விள்ளாமலுள்ளுழைந்து
 எங்களையும்விட்டு இனம்பிரிந்தமான்போலே
 தங்குவதுமெங்கே தரிப்பதுமெவ்விடங்காண்
 நாங்களையும்மைவிட்டு நானிலத்திலேகுகிறோம்
 தீங்கொன்றும்பேசாதே திருவுளமேயல்லாது
 இருந்துமனக்கோட்டை யிப்பவுமிங்கேநாம்
 வருந்துவோம்நாங்கள் வாடுவோமும்மைவிட்டு
 என்னவொருசொல்லில் எடுத்துரைத்தீரண்ணாவே

இன்னமிதுவரையி லிணைபிரிந்துநின்றோமா
 மாய்கையிதுவாழ்வு மாயமாய்ப்போச்சுதிப்போ
 சாய்கையிதுவென்று சதமென்றுநானிருந்தால்
 இந்தவுயிர்தனக்கு யீடேற்றமெப்போதான்
 அதுகருமமெங்களுக்கு அடைவுதானிப்போது
 மதூரமொழிபயனும் வாசகமேயண்ணாவே
 நடக்கும்வகைதெரிந்து நாயகமேயண்ணாவே
 அடக்குமுபாய மவனிதனிலுண்டுபண்ணி
 விலக்குமுபாயம் வழங்குமென்றார்தம்பியர்கள்
 வகைபுகழ்தம்பியர்கள் விளம்புமொழிகேட்டு
 தக்கபுகழ்தருமர் தம்பிமேலன்புவைத்து
 சிறந்தபுகழைவர் சேவகங்களுள்ளதெல்லாம்
 இறந்துமிக அத்திரத்திருக்கும் நாள்தனிலே
 தேசமிகுவாமொரு தெய்வப்பிராமணரில்
 முன்னாளில்வேதியன்றான் முழுதும்குடியிருந்து
 இன்னாளொருபார்ப்பான் பிரதேசம்விட்டுவந்து
 இந்தப்பிராமணனை யிருக்கவிடந்தாருமென்றான்
 அந்தமனையி லவனுக்கொருபுறத்தில்
 விட்டுக்குடியிருமென்று வேதிருத்தான்கொடுக்க
 மட்டுடனேவீடுமங்கே கட்டினான்வேதியனும்
 பார்ப்பானும்சம்மதித்துப் பகுதியில்குடியிருந்து
 நேர்ப்பாகவவ்விடத்தில் நிலம்பிசைந்துமண்ணெடுத்து
 கட்டினான்வீடு கனத்தபுதையலொன்று
 மண்ணிலிருந்தெடுத்தான் மறையோனுமந்நேரம்
 கண்ணிலேகண்டபொருள் கருமமென்றுதானினைந்து
 நமக்குத்தெரியாது நம்மிடத்துசிக்காது
 சுமக்கும்பழிநமக்கும் துன்பம்வருமென்றேதான்
 மனைநமக்குந்தந்த மனையாளன்தன்னதென்று
 வினையொழியவேண்டி வேதியரைத்தானோக்கி
 ஐயாவேதியரே அதிசயந்தான்கேட்டிரே
 துய்யமனைக்கட்ட துடங்கினதோமண்டபங்கில்
 கண்டதிரவியமுங் கனகமணிபெட்டகத்தில்
 கொண்டோடிவந்தேன் குடத்திற்பணந்தனையும்
 உந்தன் பொருளிதுகாண் மற்றோர்கள்தான்புதைத்த

சொந்தமுனக்கென்று தோற்றதுகாணென்மீதில்
 உன்மனையிற்கண்டபொருள் உன்னைவிட்டுப்போகாதோ
 ஆனதினாலுன்பொருளை ஐயரேவாங்குமென்றார்
 வேதியர்சொல்லவந்த வேதியனுமென்னசொல்வான்
 அன்றுனக்குநாமும் அன்பாகவீடுதந்தோம்
 இன்றுனக்குவந்த இவ்விடத்துக்கண்டபொருள்
 கண்டவர்க்கேயின்பம் காணாதிருந்தவர்க்கோ
 உண்டவர்க்கேயின்பம் உறங்கினபேர்க்கெந்நாளும்
 வேண்டாங்காண்வேதியரே வீட்டிற்குக்கொண்டுபோவீர்
 தீண்டாப்பொருள்களையும் தீண்டுவாரோநல்லோர்தான்
 போங்காணும்சம்மாய் பொருள்களையுங்கொண்டேதான்
 வாங்கேனொருநாளும் மதியேன்வனந்தனிலும்
 என்றும்றையோனும் இவ்வசனம்சொல்லுவதை
 நின்றுபிராமணனும் நீர்சொல்வதுநியாமல்ல
 பொருந்தாதகாரியத்தை பொருந்தவேசொல்லுகிறீர்
 வருந்தாதார்வென்று வருத்துவதுமாதிலத்தோர்
 உந்தன்மனையெனக்கு உபகாரமாய்க்கொடுத்தீர்
 கிடைத்தபொருளை நானெடுக்ககிட்டாதுவேதியரே
 எந்தன்விதிப்பயனோ இவ்வூரிலும்மிடத்து
 வந்தவிதிப்பயனோ வழங்குரைக்கவேணுமென்று
 உன்சமர்த்தும்என்சமர்த்தும் ஊரறியவேணுமென்று
 பின்சமர்த்துப்பேசி புறப்பட்டாரன்னேரம்
 சீறிவிழுந்து கெடுபிடியுஞ்சண்டையுமாய்
 நெறியுடையாரென்று நீதிவிளங்கவென்று
 ஊசலிட்டுக்கொண்டு உருபுசல்தன்னுடனே
 அந்தணர்கள்தருமிட மவர்வழக்கைச்சொல்லலுற்றார்
 வந்தவர்கள்சொல்லை வாகாகத்தான்கேட்டு
 மந்திரிமாரைவர் வென்றருகமைத்து
 தந்திரிமாரெல்லோருஞ் சதிராகத்தான்கூடி
 ஞாயம்நடக்கட்டும் நமக்குரையுமென்றுரைத்தார்
 தூயதருமர்சொல்லத் துரந்தோர்களெல்லோரும்
 அடுக்காயிருந்து அவர்வழக்கைகேட்கலுற்றார்
 தொடுத்தமறைவேதியரே தொடர்ந்தவரேசொல்லுமென்றார்
 குடியிருக்கவந்தோன் கூறினான்தன்வழக்கை

மிடியிலடிபட்டு வேறூரில்தானிருந்து
 இவரிடத்தில்வந்து இருக்கவிடங்கேட்டேன்
 அவரெனக்குவீடுகட்ட ஆமென்றிடங்கொடுத்தார்
 அவ்விடத்தில்மண்ணெடுத்து அடைவாகசுவரேற்றி
 இவ்விடத்தில்வீடு இதமாய்முடித்திருந்தேன்
 மண்ணெடுத்துக்கோணையிலே மறைபொருளாய்தானிருந்து
 கண்ணதிலேதெரிந்து கரத்தில்பொன்னெடுத்து
 எடுத்தவுடனே இவனிடத்திற்கொண்டேகி
 கொடுத்தேன்பொருள்கையில் கொள்ளேனெனவுரைத்தார்
 முன்னமிவருடைய மூதாக்கள்வைத்தபொருள்
 மன்னவரேநாமெடுத்தால் மாபாவம்வந்துவிடும்
 ஆதலால்மன்னவனே ஆரொருத்தர்வைத்தபொருள்
 காதலுடனஞ்சா தெடுத்துவிட்டுக்கையாண்டால்
 எடுத்தபுதையல்தன்னை எப்போதுமன்னவரே
 அடுத்தவர்களுக்கடுமை பாழ்நரகில்வீழ்ந்திடுவார்
 ஆகையாலிப்பொருளும் ஆகாதுஎன்றுசொல்லி
 வேகமுடனேமறையோன் வாதித்துத்தானுரைத்து
 அதிதிபரதேசி அடுத்துக்குடியிருந்தால்
 பகுதிபெரும்பிடியாய்ப் பண்ணுகிறானென்றுரைத்தார்
 மற்றுமந்ததருமர் மனையுடையவேதியரே
 உற்றுமிகநோக்கி உன்னினைவைச்சொல்லுமென்றார்
 பாராளும்தருமர்நீர் பாக்கியவானேகேள்
 ஏதக்கடுமனையை இவர்க்குயிடங்கொடுத்தேன்
 அந்தமனையும் அதிற்கொண்டவாழ்பொருளும்
 இந்தவுலகரிய இவர்க்கென்றுதான்கொடுத்தேன்
 எடுத்துரைத்தமன்னவரே இன்னமொன்றுநீகேளாய்
 கொடுத்தபொருள்மீளக் கொள்ளுவார்தாமுண்டோ
 அடுத்தோர்தமக்குவினை அங்கேநினைப்பாரும்
 தொடுத்தகருமமவை தொடர்ந்தேயளித்தவரும்
 கெட்டுவிடுவார் கேடில்லாமன்னவரே
 தட்டவருநிதியும் வாங்கேனெனவுரைத்தார்
 முட்டவேவேதியனும் மொழிந்தனர்கானம்மாளை
 கேட்டந்ததருமன் தேர்ந்துசிலமந்திரியை
 ஏற்கவேநோக்கி இருவரதுவாழ்க்கைதள்ளிவைக்க

ஏகியேமறையோர் இருபேருந்தான்வெகுண்டு
 மற்றவர்தங்களிலே வண்மைமிகப்பேசி
 உற்றுமிகமுன்னாள் உரைத்தமொழிதவறி
 சொன்னபடியைந்தாநாள் தோற்றமுடன்வந்துநின்று
 மன்னவர்கள் தருமர்முன்னே வாகாகவந்துநின்று
 அன்புடனேமாமறையோர் அரகபலனாடி
 இன்பமுடன்தருமர் எடுத்துரையுமென்றுரைக்க
 பெருமையுடன்நோக்கிப் பேர்பெரியவேந்தர்முன்னே
 அருமறையோர்தன்வழக்கு அற்றதோவென்றுரைக்க
 திருமுனிவர்தாமிழைக்கச் செயலுற்றாரம்மாளை
 மன்னவனே உம்மனையிற் கண்டதொருவன்பொருளை
 என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துரைத்தாரம்மாளை
 வந்தவன்மனையில் இவருக்கிடங்கொடுத்தேன்
 சொந்தபுதையல்தன்னைச் சுகமுடனேகொள்ளைகொள்ளும்
 கொடுக்கமனஞ்சலித்து குறியாகவார்த்தைசொல்லி
 பிடிக்கிறான்சண்டையிவன் போகவந்தான்ஞாயமுண்டோ
 உன்செய்தியென்னவென்று உகந்துதருமர்கேட்க
 என்செய்திஎன்னசொல்வேன் எடுத்தபுதையலைத்தான்
 கொடுப்பேனாநானுங் குடத்துபணத்தையெல்லாம்
 குடிபுகுந்தேனானால் குவலயத்திலேயிவர்கள்
 அடியிருப்பதற்கண்ட ஆனவொருவன்பொருளை
 கொடுத்துகுடியிருக்க வந்தேனோகொற்றவனே
 அடித்துகுடியிருக்க வன்னோஐவரிடம்
 நிஷ்ருரம்பண்ணுகிறீர் நீதியோமன்னவனே
 எட்டுரறிய இருக்கிறான்சந்தியிலே
 நீதியுடனேசொல்லுமையா நிருபனையென்றுரைத்தார்
 வேதியன்றானிவ்வசனம் விளம்புவதைத்தான்கேட்டு
 இனியென்னஞாயம் எடுத்துரைக்கவாயேது
 அனியாயமிப்போது அந்தணர்தன்வழக்கு
 கண்டோமதிசயந்தான் கலியினிடகீர்த்தி
 விண்டோம்புவனம் வெறுத்தோங்கலியாலே
 சொந்தமெனக்கப்படியாஞ் சொல்லுங்காண்வேதியரே
 அடாமழையிற்காக்கைக்கு அன்னமிடந்தந்தாற்போல்
 புக்கானமாகலியின் புதுமையிதுவென்ன.

விருத்தம்

அந்தணர்வழக்குண்டோ மடிக்கடிபுரட்டுங்கண்டோம்
இந்தமானிலத்தில்தொழு மிருப்பதுதர்மமல்ல
அந்தநாளாய்கால மாண்டுவான்முடிந்துமற்றும்
வந்தநாள்வந்துதானால் வழக்கென்வவழக்குஞாயம். 27

பஞ்சமாங்காலங்கொண்டும் பாரினில்கலியன்வந்தால்
என்னசெய்வோம்தம்பிமாரே எப்படியுலகந்தன்னில்
முன்செய்தஞாயம்போலே முற்றுமேயினிமேல்நம்மால்
பஞ்சவரென்றுசொன்ன பாவனைமுடியாதென்றே. 28

ஆண்டவர்நடந்தாரிந்த வதியசம்வருமென்றெண்ணி
நீண்டவர் மொழிந்ததென்று நிச்சயநிசமுங்கண்டோம்
பாண்டவர்முதலவர் தாமும் பாரினிலிருந்தோமானால்
முண்டதோர்கலிவிடாது முடிந்ததுநமக்குக்காலம். 29

வாழ்ந்ததுவாபரத்தில் மனுநெறிமுறைமைநீதி
தாழ்ந்ததுகலியுகத்தில் தருமரேபெயரும்போகும்
சூழ்ந்ததோர்புவியைவிட்டு சொல்லும்வைகுந்தம்சேர
ஆழ்ந்ததோர்கலியைவிட்டு அகலுமோமகலுவோமே. 30

நாரணர்நம்மைவிட்டு நடந்ததோகாரியந்தான்
காரணர்முடித்தகோலம் கலியுகம்வருமென்றெண்ணி
ஆரணந்தன்னையின்ற அச்சதன்பச்சைமால்தான்
பூரணங்கடந்தமார்க்கம் போவதுகருமமின்றே. 31

வானவரிமையோர்மற்ற மாதவமுனிவர்ந்தேவர்
தானவரிஷிகள்வேதத் தபோதனர்கள்புகழ்தல்செய்ய
நாவினிற்கரிகராக நல்லிசைமிகவும்பாட
மேனகைபணிகள்மாற வெகுசுகம்வருகுந்தானே. 32

வீமனேவிஜயன்தம்பி மேதினிதன்னிலுங்கள்
நேமமும்பலமும்வாங்கி நெடியமால்போனாரென்று
சாமமாய்வேடர்முன்போய்ச் சமரினிற்பலமுங்காட்டி
நாமினியுலகில்வாழ்க நமக்கிதுசுகியாதென்றார். 33

தருமருந்தம்பி சகாதேவனைநோக்கி
 வன்மறவேதான் வகையாய்ச்செப்பலுற்றார்
 நீதியும்பொய்த்து வினைகளுமே உண்டாகும்
 மற்றும் சத்தியமா மைந்தர்தவறிவிடும்
 கொற்றரேவந்து முன்னாட் கூறினாரெம்பெருமாள்
 தப்பாது சொன்ன மொழி சதுர்மறையோர்தன்னிடம்
 இப்போது கண்டோ மெனவுரைத்தாரம்மாளை
 தருமத்தைப் பணிந்து சகாதேவனப்போது
 வருங்கலியின் வாசகத்தை மன்னவனே கேட்டருள்வீர்
 அருந்தானங்குன்றும் பான்மைகளும் பேதமாம்
 மெய்யுமிழிந்துவிடும் வீரியமுங்குன்றிவிடும்
 பொய்யுங்கொலையும் புவிதனிலே மேலாகும்
 காசினியில் மாதர்களின் கற்புமிழிந்துவிடும்
 பூசுரர்கள் சீரியர்கள் பல்லர்களாய்தானாவார்
 சீரியவேந்தனிட செங்கோலுங்குன்றிவிடும்
 பூமியர்களும் புல்லர்களும் புவிகளுமே யாண்டுவர
 வேந்தன்கலியன் விசேடமிதுவன்று சொல்லி
 தேர்ந்த சகாதேவன் தெண்டனிட் டரம்மாளை
 உள்ளபடி தப்பாது உரைத்தாய் நீதம்பியரே
 வள்ளலாரென்றுரைத்து மாற்றம்போலானதுவே
 தரணிதன்னில்தாமிருந்தால் சத்தியமுங்குன்றிவிடும்
 முரணிழந்தவேடருக்கு முதுகிட்டார்தம்பியரும்
 அவனிதன்னிலிங்கிருந்தால் அகத்தியமும் வந்துவிடும்
 புவனமுண்ணுமால் பதத்தைப் போற்றியே ஐவருமே
 நன்றாய் மகாவிந்தம் நடப்பதே சரியென்று
 குன்றாப்பு கழ்தருமர் கூறினாரம்மாளை
 போறார்தருமருந்தான் புரோகிதனைதானோக்கி
 போர்விஜயனுடைய பேரன்பரிட்சித்துவையும்
 மண்ணுலகையாள்வதற்கு மகுடமதுகுட்டி
 உண்ணுமியல் முகூர்த்த மிடுமென்றாரம்மாளை
 நெறியுடனே யோக நினைத்தநினைவுகளெல்லாம்
 குறியுடனே சொல்லக் கோலர்சந்நிதிக்கு

நெறியுடனேசொல்லிப் பரிசனத்துநால்வருக்கும்
 குழசனமுள்ள சுற்றத்தாரெல்லோரும்
 தென்னல்பயணமென்று செப்புகின்றாரம்மானை
 சீட்டெழுதிவைத்தார்கள் திசையுள்ளமன்னவர்கள்
 எட்டெழுத்தைவாசித்து எல்லோருமேகூடி
 என்னவிதிவசமோ என்றும்ன்னரெல்லோரும்
 மன்னர்சமுத்திரத்தில் வந்துகண்டாரம்மானை
 ஆண்டவரேந்தான் அழைத்துபணிவிடையேன்
 அப்போதுதருமர் அரசாத்தனைநோக்கி
 இப்போதுகொடுங்கலியன் இவ்வுலகில்வந்துவிட்டான்
 இனிமேல்கலியுகத்தில் இருக்கவும்போகாது
 தனியேவனவாசஞ் சஞ்சரிக்கமெத்தநன்று
 ஆனாதினாலுங்களை அருகேவரவழைத்தோம்
 மானமுடன் நீங்கள் வரம்புத்தப்பிபோகாமல்
 காலமறிந்து காணிக்குள்நீங்களுமே
 காலத்துக்கேற்ற கணக்கின்படியாக
 தெரிந்துநடந்துகொண்டே செங்கோல்தவறாமல்
 பிரிந்தொருத்தர்போகாமல் பிள்ளைசிறுபாலனிடம்
 கலந்தசெகமுமுதும் கட்டாயநீரிருந்து
 துலங்குபரிசித்துவுக்குந் துரந்தரிக்குந்தான்தரித்து
 வைக்கிறோம்நாங்கள் மகுடமுடிதரித்து
 நிற்கிறோமும்மைவிட்டு நிகழ்ந்துபரிட்சித்துவையும்
 வைக்கிறோம்பாரில் வணங்குகிறோமுள்ளபடி
 நீங்களிருந்து நெடிவனம்புகுந்தால்
 நாங்களிருந்து நடப்பதென்னகாரியந்தான்
 எல்லோரும்வாறோம் இந்திரபதிசேர்ந்தாலும்
 பலபேரும்வந்து பணிவோமேயல்லாமல்
 அரைநொடியிலும்மைவிட்டு அவதரிப்போம்பூவுலகில்
 துரையேதுரையாரே துரந்தரிமன்னவனே
 என்றுதருமராசன் அவர்களையேதானமர்த்தி
 ஒன்றுமேயஞ்சாமல் உலகளந்தோன்தன்னருளால்
 கன்றுக்கிரங்குகிற காத்தாம்பசுபோலே
 நம்மையனுதினமும் நாள்தோறும்காத்தாப்போல்
 செம்மையுடன்செங்கோல் செலுத்தப்பரிட்சித்துவுக்கு

ஆதரவாய்தானிருந்து அரசு நிலைதானிருத்தி
 போதரவாய்வாழ்த்தும் புவிமீதில்தானிருப்பீர்
 வெய்யோனும்மண்ணும் விண்ணுமுள்ளகாலமட்டும்
 துய்யதோர்மறையோர் துதித்துப்புகழ்ந்தேற்றும்
 இருமென்றுதருமர் எல்லோரும்வாருமென்று
 குருமுன்னிலையாகக் கொற்றவனுமந்நேரம்
 மாநகரஞ்சோடித்து வாழைபலநிறைத்து
 தேனொழுகும்பூங்கருந் தேங்குபலநிறைத்து
 மரகத்தோரணங்கள் வகைவகையாய்கட்டிவைத்தார்
 உற்றபுகழ்பெற்ற உலகிலதிகமென்ன
 அத்திருநகரத்தன்னை அலங்கரித்தாரம்மாளை
 முத்துநிமைப்பாலிகையில் முகர்ந்துமுளைத்தெறிந்து
 எத்திசைக்கேத்தும் போகரிஷிபட்டமுகூர்த்தமதில்
 தருமருடன்தம்பியருஞ் சதுர்மறையோர்தம்முடன்
 மீன்மருவுஞ்சோதி முடிவேந்தன்பார்த்திருக்க
 வாழும்அபிமனுட மதலைதனையழைத்து
 தளரவேபூவுலகில் தருமநெறியுள்ளாக
 மங்கையர்க்கற்கற்புமந்த மாமறையோர்வேள்விகளும்
 செங்கோல்முதலாய்ச் சிவனாடுமாலயமும்
 சைவநெறியுந் தழைக்கவரசாளுமென்று
 பொய்யில்லா நீள்தருமன் புகன்றனன்காணம்மாளை
 பார்வேந்தன்சொல்லி பரிசித்துதான்கேட்டு
 தார்வேந்தன்நீரிருக்க தம்பிமார்தானிருக்க
 தானேருஞ்செங்கோல் தேசமெல்லாம்நன்றாக
 நானாள்வேனென்று நகைத்தான்காணம்மாளை
 சிங்கந்தானாளுகின்ற தேசமெல்லாமாளுகின்ற
 பங்கமின்றிநாய்தனக்கு பட்டம்பொருகின்ற
 செறிவாகவுந்தனிட தேசமெல்லாமாளுகின்ற
 அருளாகயென்கைதனில் ஆகாதேயென்றுரைத்தார்
 பார்த்தனிடபேரன் பகருமொழிகேட்டு
 வாய்த்தபுகழ்தருமர் மகிழ்ந்துரைத்தாரம்மாளை
 மன்னுபுகழ்வேந்தன் பரிசித்துகேளாய்
 உன்னினைவாலே உலகாளவேவிடுமே
 பன்னாகமேல்துயிலும் பராபரனார்தருமருக்காய்

முன்னாளுரைத்த மொழிதவறிப்போகாமல்
 எம்பெருமாள் தன்னுடைய ஏவல்தொழில்மற்றதால்
 நம்பெருமாள் தன்னானை நரகத்திலேவிழுந்தோம்
 மாசிலாவாளபிமன் மைந்தனெனுமன்னவனே
 பாசமுள்ளநல்ல பரிசித்துநீகேளாய்
 வாழ்நெடுமால்தானுரைத்த வார்த்தைமறவாமல்
 தாழ்வன்றிஇத்தத் தரணியில்நில்லுமென்று
 சூழ்ந்தபுகழ்மன்னன் சொன்னார்காணம்மாளை
 ஆழ்ந்தபுகழ்மன்னவன்சொல் கேட்டேமனமகிழ்ந்து
 ஒன்றுமுரையாமல் ஒப்பியேதானிருந்தான்
 தேசத்தரசரையும் செழுமறையோர்தங்களையும்
 பாசத்துடன்தருமர் பரிந்துடிகப்பார்த்தருளி
 மற்றுமந்தவாளபிமன் மதலைபரிச்சித்துவுக்கு
 வெற்றிமுடிசூட்டுதற்கு வேள்விதனைத்தொடர்ந்து
 பத்தியாய்வேள்வியைப் பண்ணவைத்தாரம்மாளை
 தாழ்முரசுடனுஞ் சங்குமிகமுழங்க
 பங்கமில்லாமல் பரிச்சித்துராஜனுக்கு
 கங்கைநதியாட்டிக் கனகப்பட்டுத்தான்சாத்தி
 எல்லவந்தன்னொளிபோல் இலங்குசிங்காதனத்தில்
 வல்லபரிச்சித்துவையும் வாழ்த்தருமருந்தான்
 கொல்லைமுடியவிழ்த்து கூட்டினாரம்மாளை
 மன்னவர்களமந்திரிகள் மகுடவர்த்தனர்தமையும்
 சின்னஞ்சிறியோர்முதலாய் தெரிவைமார்தங்களையும்
 வாள்விஜயன்பேரனுக்கு மன்னவனுந்தானளித்து
 தாழ்வின்றியிந்தத் தரணிதனையாண்டிரென்றார்
 தோணிவந்தானென்று கோவிலிலேதானிருந்து
 முத்துமுடிசூட்டி முடிமன்னர்காத்திருக்க
 கொத்துகுடைநிழற்ற கோல்வேந்தர்கூழ்ந்திருக்க
 சத்துக்கடல்போலே சனங்கள்நெருங்கிருக்க
 சுட்டும்புரியை காவல்கள்வந்துநிற்க
 வெட்டும்பரிவீரர் வீரவாஸ்கைபிடித்து
 தத்தும்பரிடேறித் தங்களிலேவந்துநிற்க
 சுற்றும்ரதமேறித் துரைமக்கள்வந்துநிற்க
 நூறுமதராவணன்போல் துரந்தரிகள்வந்துநிற்க

கூறுதமிழ்வாணர் கொண்டாடிவந்திருக்க
 தம்புருவீணை சரமண்டலிமுழங்க
 கிம்புருகின்னரருங் கீதங்கள்தான்முழங்க
 சங்கீதராகமுடன் தாளமுடன்தத்தளமும்
 இலகிதராஜசின்னம் எக்கசளம்பூரிகையும்
 கவரியுடன்செயகண்டி நற்சங்கம்தான்முழங்க
 பவரிகமாய்பேரிகைகள் பலதிக்கும்தானதிர
 சேனைதளமும் சிறப்பாகத்தான்குழ
 சிங்காதனச்சிறப்பும் சேனைமன்னர்தன்சிறப்பும்
 கண்கள்களிகூற கண்டுதர்மர்தம்பியரும்
 எங்கள்பதிகாக்கு மிவனேபுலிராசன்
 ஆனாலினிமேல் அச்சங்களொன்றுமில்லை
 போனாலும்நம்முடைய புவியாள்வானிப்பாலன்
 செலுத்துவான்செங்கோல் திருமாலருளாலே
 ஆலித்துநாமிருந்து ஆலோசனைகளெல்லாம்
 அன்றைக்குத்தீர்த்தோம் இனிமேல்லேசமென்ன
 குன்றைக்குடைகவிழ்த்த கோபாலன்தன்னிடத்தில்
 போகலாமென்று பூரித்துப்புத்திரர்கள்
 ஏகலாமென்றால் இனிமேல்மயங்காமல்
 என்றுபரிச்சித்துவையும் இங்கேவாறென்றழைத்து
 ஒன்றும்பதையாமல் உலகாழ்வீரென்னரசே
 நாங்கள்வைகுந்தம் நடக்கவழிகாட்டி
 போங்களென்றுசொல்லி புண்ணியரேநீர்தாமும்
 மனதுசலியாமல் வாழ்த்திமுகமகிழ்ந்து
 என்றுமனங்குளிர்ந்து இன்பமுடன்சொல்லுமென
 விம்மல்மிருந்து மெலிந்துபரிட்சித்துவந்தான்
 செம்மலர்விழியால் திரண்டுகண்ணீர்தானோட
 ஐயமார்தன்னைவிட்டு ஐவருந்தான்போனாக்கால்
 உய்யேனொருநாளும் உடைந்திடிந்துபோகவோ
 விட்டுப்பிரிந்தீரானால் விளங்குவனோநான்பாவி
 மட்டுபடாச்செல்வம் வாழ்வுபலவிருந்தும்
 என்னைத்தனியேவிட்டு ஏகினீராமாகில்
 என்னபயனோ முடிந்தனோநான்பாவி
 தந்தையரைப்பெற்றவர்கள் தரணியிலாண்டிருந்து

விந்தையாயிந்த மேதினியைவிட்டிழுந்து
 நடந்தசுட்தோடே நாம்போறோமென்றுசொன்னால்
 தொடர்ந்துமேநான்வருவேன் தூரவறிபோனாலும்
 கண்டிருக்கநானும் காவலரேபோவோமென்றால்
 விண்டிருக்கபோமோ வித்தகரேயென்னாவில்
 சடத்தையிங்கேவிட்டுத் தானடந்தீராமானால்
 சடத்துக்குள்ளதெல்லாம் தானதர்மம்தான்முடித்து
 மறந்திருப்பேன்கண்மரோ மானிலத்தோர்புத்திசொல்லி
 நேரோடேதாம்போறோம் உலகாளுமென்றுசொல்லி
 உயிரோடேநீபிரிந்த தன்மைபோலாவேனோ
 ஊரிருக்கநாடிருக்க உற்றசனம்தன்னிலுள்ள
 பேரிருக்கநீர்போக பேச்சறிவேளையாவே
 எந்தவிதமென்று எனக்குவகைசொல்லுமிப்போ
 அந்தவசனம் அறிந்துதர்மர்கேட்டு
 முந்திநடந்த முறைகளுந்தானுரைத்து
 தந்தைவரலாறும் மாயவனார்போனதுவும்
 பாரதப்போர்முடிய பண்ணிவைத்தகாரியமும்
 சாரதியாய்நின்று சகாயனறிந்ததுவும்
 காரணங்கள்தான்முடித்து கரியமால்போனதுவும்
 ஆரணனுமெங்களைத்தான் அப்போவரவழைத்ததும்
 சிந்தைமகிழ்ந்து திருமாலருளினதும்
 மைந்தன்மனது மலையாமல்வார்த்தைசொல்லி
 சந்தமலர்க்கையால் கட்டியறவணைத்து
 முகந்துமடியில்வைத்து முதுகுதனைத்தடவி
 சுகந்தமணிந்து போசனமுந்தான்தவிர்த்து
 மதலைகுழந்தை மனமதுவார்த்தைசொல்லி
 அமர்த்தியிருமென்று அரவணைத்துக்கொண்டாடி
 சமர்த்தன்பரிட்சித்துவந்தான் சாதமாய்நல்லதென்று
 நல்வழிசென்று நாரணரைத்தானோக்கி
 சொல்லுமென்றுநல்வசனஞ் செப்பினாரம்மானை
 மற்றுமுடம்ன்னவர்கள் மகுடமுடிவேந்தருடன்
 புத்தியுடன்சொல்லி புகுந்தாரரண்மனையில்
 தாயாரிருக்குமந்த ஆசனத்தின்முன்னேவந்து
 ஆயாளிருக்குமந்த ஆசனத்துமுன்னேவந்தார்

விழுந்துநமஸ்கரித்தார் வேதியரும்தம்பியரும்
 அந்தத்தமுவி ஐவரையுமுத்தமிட்டு
 குழவேமைந்தருடன் துயரமுற்றிருக்கையிலே
 தாழுமொழிபேசித் தருமருந்தம்பியரும்
 சோதையரணஞ் சலிப்பென்றுஞ்சொல்லாமல்
 ஆயிநீயெங்களுக்கு அன்புடனையின்பமதாய்
 மாயோனிடத்தில் வைகுந்தஞ்சேர்ந்திருக்க
 நீரேறுமென்று நெற்றியிலேநீறணிந்து
 சந்தோஷமாகத் தானனுப்பவேணுமென்று
 எந்தாயேவேறொன்றும் எண்ணாமலன்புடனே
 அனுப்புவீரென்று ஐவருந்தான்கேழ்க்க
 தனுப்பபெரியதாயாரும் தங்கிமுகம்வாடி
 என்னைப்பிரிந்தமக்கள் என்னையுந்தானிங்குவிட்டு
 நடப்பதற்கேவந்து நன்றாயுபசரித்தீர்
 நடப்பதற்குநானும் நாடியுடல்தளர்ந்து
 கூனிவிழிமயங்கிக் கோலூன்றியேகையில்
 வாய்நீரொகி வயதுசரியாகி
 உடலுந்தளர்ந்து ஊனுஞ்செயல்குறைந்து
 பகருமிருமல் பாசத்தினைப்புடனே
 முகமுஞ்சிறுத்து முழங்காற்பிடிப்பாகி
 உள்ளுடைந்துமேனி உடலும்பசையற்று
 வெள்ளிடமாகி மெய்யுமிகத்தளர்ந்து
 ஆக்கைக்குலைந்து அவதிவரும் நாளையிலே
 தீக்கடனும்நீர்க்கடனுஞ் செய்துமுடியாமல்
 போரமென்றபண்ணியரே புத்திரரேமித்திரரே
 வாருமென்றமக்களுடன் மண்ணில்விழுந்தமுது
 தந்தையருமில்லாமல் தனித்துநானுங்களையும்
 சிந்தைகலங்காமல் சிறியோர்பெரியோராய்
 ஆகட்டுந்தான்வளர்த்த அன்னையல்லோவெந்தனையும்
 சாகவிட்டுப்போகச் சம்மதியோவுங்களுக்கு
 அந்தநாளெங்க என்னைபிதாவிடத்தில்
 குந்திதேவியென்று குழந்தையாய்நானிருந்தேன்
 சொல்லரியவேத துருவாசமாமுனியும்
 வெல்லரியஅத்திபுரம் வீதியிலேவந்தளவில்

எங்களையர்கண்டு இருமென்றுஆதரித்து
 அங்கேதான்வந்து அமர்ந்திருக்கும்வேளையிலே
 மிஞ்சுமொருசமையல் விதமாகத்தான்முடித்து
 அன்னம்படைத்தால் அதுகொள்வேனாமாகில்
 என்றுமொழிசொன்னளவில் எங்களையரெந்தனையும்
 அவர்க்குப்பணிவிடைசெய் அம்மாவெனவுரைத்தார்
 அவர்க்குமனதுவர யானுமிளையாமல்
 அன்புடனேதான்சமைத்து அமுதுபடைத்துவந்தேன்
 இன்பமுடன்சாப்பிட் டெழுந்திருக்கும்வேளையிலே
 சந்தோஷமாகமுனி தனித்துயெனையழைத்து
 மந்திரமுஞ்சொல்லி மகிழ்ந்துகாத்தாரெந்தனுக்கு
 வேதமுனிசொன்ன வித்தைகளைவைத்திருந்தேன்
 நீமுள்ளபாண்டுவவர்தாம் நித்தியதாம்பூலமிட
 கலியாணமுஞ்செய்தார் கருத்துடனேயுண்மையதாய்
 மண்ணாளநீங்கள் வருவதற்குமார்க்கமதாய்
 உங்களையர்தம்மிடத்தில் உண்மைசொல்லிநான்கேட்க
 அங்கேயவார்சொன்ன அன்பானமந்திரத்தில்
 வேண்டித்தவமிருந்து மேதினியிற்புத்திரரை
 ஆண்டியிட சொற்படிக்கு அன்பாகவுங்களையும்
 ஈன்றுமுலைகொடுத்து இப்போதுவதழ்ந்தீரென்றார்
 தோன்றுமொருமந்திரமுஞ் சொல்லிமுறைமுறையாம்
 அப்படியேதப்பாமல் அவர்சொல்லுமீறாமல்
 தாமதிக்காரர் சதிகேடர்ராச்சியத்தில்
 மாளாதேயுங்களைத்தான் ஈன்றெடுத்துதான்வளர்த்து
 இப்படியேயுங்களைநான் ஈன்றெடுத்தகாரணங்கள்
 என்னைவிட்டுப்போக வெழுத்ததோவுங்கள்மனம்
 அன்னையென்றுசொல்லி இங்கிருந்துபோற்றாமல்
 பிள்ளையில்லாத பெருமலடிபோலாக
 பிள்ளையில்லாதவர்போலக் கிலேசமாய்வாடுவேனோ
 குந்திமைந்தரைவரென்று குவலயமெல்லாமறிய
 பெற்றெடுத்ததாய்வயிற்றில் பெருந்தணலைமூட்டி
 வைத்துவிட்டுப்போறோமென்ன வாய்வீணம்பேசுவாரோ
 மங்களமல்லோவெனக்கு மாற்றாள்தான்வந்தீரோ
 பக்கமுள்ளபேருதவி பண்ணுவரோவெந்தனுக்கு

தர்மரேவீமா சகாதேவர்தம்பியரே
 நன்மையிதுதானோ நகுலர்அர்ச்சனரே
 இம்மைதனிற்பாவ மெனக்குப்பலித்துவோ
 சென்மமெடுத்தேனே சிரிப்பார்க்குள்ளானேனே
 எனக்குவிதிதா நிதுவோவெழுதினது
 உமக்குமைந்தரில்லையென்று உவந்தெழுதிவிட்டாரே
 அருமையுடன்பெற்றெடுத்து ஐவரேதம்பியரே
 பெருமையுடன்பெற்றெடுத்தேன் பேசவுந்தான்காரியமோ
 இத்தனையுஞ்சொல்லி இறைந்தமுதாள்குந்தியம்மா
 காலனைநொந்தமுதாள் கண்ணீர்களாறோட
 கண்ணீர்துடைத்துமவர் காலிலேதான்விழுந்து
 என்னிடமாதாவோ எங்களையேயழைக்க
 வந்தான்கழியனுமே மாபாவிபிப்போது
 எங்களைபங்கம்பண்ண இயல்பாய்வந்தான் கலியன்
 இங்கிருக்கநீதியல்லா யென்றுமிகமாயனுந்தான்
 ஆயன்மொழிதப்பாமல் வைகுந்தம்சேர்வதற்கு
 ஆயனுரைத்த அடைவந்தான்தப்பாமல்
 சத்தியமுமங்கே நீணிலத்தில்தானிருந்து
 புத்திகலங்கி பொறிகலங்கிப்பொய்யாகி
 மெய்வார்த்தைசொல்லி விரதம்பிடித்தவர்கள்
 பொய்வார்த்தைசொல்லி புலையனாய்மானிலத்தில்
 சிரிக்கவுடம்பெடுத்து திரியாமலெங்களுக்கு
 துதிக்கும்படியாகத் துயரகற்றுந்தானும்
 விதிக்கும்படியாய் விளம்புவீர்மாதாவே
 உனக்குப்பரிசித்துவந்தா னுகந்தபிள்ளையெங்களைப்போல்
 தனக்குத்தான்வேண்டுமென்ற சௌபாக்கியத்துடன்
 அன்னைகற்றமெல்லா மருகிருந்துபோற்றிசெய்ய
 ஆனாலுனக்கு அச்சதனார்பாதம்
 வாணாள்முடித்து வரும்போதுநாரணரும்
 நாங்களும்சூடவந்து நடந்தோவந்தழைத்து
 பாங்குடனேவைகுந்தம் பதிதனிலேநீயிருக்க
 அன்னையேநாமிருப்போ மழவேண்டாந்தாயே
 தாயேதவங்குலைந்து தவங்கெட்டுப்போகாமல்
 நீயேதுணையாக நேசமுடன்புத்திசொல்லி

கர்மகலியுகத்தை கடந்துகரையேற
 தர்மந்தவறாமல் தாயேநீகாப்பாற்றி
 அக்காலஞ்சென்று அழைக்கவருமென்கையில்
 சிக்காமல்நீயுஞ் சிந்தைமகிழ்ந்தலறி
 இறப்பதுமெய்யாகும் இருப்பதுபொய்யாகும்
 சிறப்பதுகாண்மாதாவே செல்வர்தனைஅனுப்பும்
 ஆகாயம்பூமி யந்தங்களுள்ளவும்
 போகாதுதர்மம் பொறுமைபொருந்திடாது
 உனக்குமென்தம்பியர்க்கு மிவ்விடம்சகியாது
 எனக்குமிருக்க உதவிசெய்யநாங்களுந்தான்
 இடம்பிடித்துமங்கே இவ்விடமும்தானழைத்து
 உடன்படிக்கைபண்ணி உலகளந்தான்தன்னிடத்தில்
 வீற்றிருக்கவேண்டி விரும்பியனுப்பவேண்டும்
 நேற்றிந்தானின்றிருக்க நிச்சயமில்லாதவுடல்
 சதமில்லாஇவ்வாழ்வு சதமோயிவ்விடமம்மா
 நிதமுஞ்சிவபூசை நீயறியும்தப்பாமல்
 அவ்விடஞ்சதமென்று ஆத்மத்தைசுத்திபண்ணி
 இவ்விடஞ்சதமல்ல எங்களையும்தானனுப்ப
 மாதாவேதாயே மனங்கள்சலியாமல்
 நீதானனுப்புமென்று நீதியுடன்பாதமதில்
 வீழ்ந்தார்சரணமென்று மெய்மகிழ்ந்துதாயாரும்
 தாழ்ந்துமனமிரங்கி தம்பியரேபோமெனவே
 நீறுந்தரித்து நேரிழையாள்தான்மகிழ்ந்து
 வேறுவினைவாராமல் வேதநாராயணரே
 காருமெனவாழ்த்தி கைநீறுதானணிந்து
 என்றுகுந்திமாதேவி யின்பமுடன்தானடைந்தார்
 மன்றுபுகழ்காத்தமனை நேராகதானடந்தார்
 காந்தாரிவீற்றிருக்கும் கனகமணிமாளிகையில்
 புருந்தாரிருவர்கள் புதியமண்டபத்தில்
 கண்டாரடிதொழுதார் காந்தாரியம்மனுமே
 கண்டாளேமைந்தரையும் கட்டியரவணைத்து
 மைந்தருக்குநல்ல வார்த்தையுபசாரமுடன்
 ஐந்நாறுபெற்றோனிருனிருந்து ஐவரையுங்கொண்டாடி
 சிந்தைகளித்துநன்றாய்த் தேன்மொழியாள்தானிருக்க

என்தாயேமாதாவே எங்களையுமிப்போது
 சந்தோஷமாகத் தானனுப்பவேணுமிப்போ
 கலியன்பிறந்தது காரணமாயிங்குவந்தோம்
 வைகுந்தஞ்சே வாழ்த்திவிடைதாரும்
 கைகொண்டுநீறணியும் காந்தாரிநாயகமே
 என்றுதருமர்சொல்ல ஏங்கியேகாந்தாரி
 ஒன்றுமுரையாமல் உறுதியுடன்பேசாமல்
 என்னிடத்தில்தீங்க ளிதுகணக்கேவந்தீர்காண்
 உண்மையேநான்நம்பி உற்றதுணையென்றிருந்தேன்
 மாபாவிலீட்டை மைந்தரென்றுவந்தீர்காண்
 பூபாலரைவர் போதுமென்றுநானிருந்தேன்
 நூற்றுவரும்மாண்டிறந்து போர்க்கிடந்துபோனார்கள்
 காத்திருந்தேநானுங் காலம்முடியுமட்டும்
 நீங்கள்துணையென்று நீணிலத்தில்நாளிருந்தேன்
 நாங்கள்பயணமென்று நன்றாகச்சொன்னீரே
 முன்செய்ததீவினையோ முதாக்கள்போனதுவே
 பின்செய்ததீவினையோ பெருமாள்போனதுவே
 அந்தமைந்தர்நூற்றுவரு மதகழிந்துபோனாலும்
 இந்தமைந்தர்போலுமினி இங்கேநமக்குதவி
 ஆமென்றுநம்பு ஐவரைமுண்டெனவே
 நாமொன்றுதானினைக்க நடுநின்றார்கற்பனைதான்
 தாமேமுடித்தால் தம்பியரேயென்னசொல்வேன்
 நானேதுசொல்வேன் நாயகரேதம்பியரே
 நாளுஞ்சரியாச்சு நடையுடையுமேவறாச்சு
 வாழும்புவியைவிட்டு வருவதுமக்காச்சு
 போங்காலமெந்தனுக்குப் புத்திரருமில்லாமல்
 சாகுங்காலம்வந்திருக்கத் தம்பியேஎன்னைவிட்டு
 ஏகினீராமாகில் எந்தனுக்குவேறுதுணை
 பெற்றும்பெருமலடி பிறவியோபோனானே
 சற்றுமிரங்காமல் தர்மரேபோவீரென்றீர்
 மாளக்கொடுத்து மனஞ்சலிப்புநீர்தீர்த்து
 ஆழக்குழிதனிலே அழுத்திவிட்டுப்போவீரோ
 பக்கத்துணையிலலை பரிந்தமுகபிள்ளையிலலை
 துக்கத்துடனிருக்கச் சொல்லிவிட்டுப்போவீரே

ஆரிருந்தாலென்ன ஆனைகட்டிவாழ்ந்தாலென்ன
 தாராருமைவரைப்போல் சகாயமெனக்குண்டோ
 செய்யுங்கடனுந் தீக்கடனும்நீர்க்கடனும்
 கையுங்கணக்குங் கடனும்கழியாமல்
 போகவுங்கேட்டிரோ புத்திரேயித்திரே
 ஏகவழிபார்த்து இருந்துபுலம்புவனோ
 யோசனைகள்சொல்லெனக்கு உற்றவிசேஷமப்பா
 வாசனைசேர்தருமரே மகனேயுரையுமென்றான்
 அந்தமொழிகேட்டு அன்புடனேதருமருந்தான்
 வந்தமொழிசொல்லுகிறேன் மதாவேநீர்கேளும்
 என்னுடையதம்பிறவி ஏற்றமுள்ளுற்றுவரும்
 மன்னுகருவாசாரி மகுடமன்னருள்ளோரும்
 மற்றதுணைமைத்துனனும் ஊரிலுள்ளமன்னவரும்
 பற்றுவேகொன்று பாராண்டேனான்பாவி
 ஆண்டுமுடிந்ததுகாண் அவர்களுடன்தான்போக
 வேண்டும்விவகாரம் விதியும்விதிவசமாய்
 காலம்சமைத்திருக்கக் கலியுகமும்வந்ததுகாண்
 கோலஞ்சமைத்திருக்கக் கூத்துஞ்சரியாச்சு
 இனிமேல்கலியுகத்தில் இருந்தேனேயாகில்
 அனியாயமேலாகும் அகந்தைமிகவுண்டாய்
 இரும்புங்கொலைகளவும் ஏராளமாகிவிடும்
 நெடும்புவியிலுள்ள நீதிநடவாது
 அந்ததுவாபரயுகத்தி லனேகம்தயவுதாண்மை
 இந்தக்கலியுகத்தி லெய்தாதுதானதவம்
 நன்றுசெய்வோமென்றால் நமக்கறிவுவேறாகும்
 குன்றிவிடும்புத்தியது குறுகுங்கலிகாலம்
 ஆனதினால்தாயே அடியேன்பயந்துவந்தேன்
 தானந்தவமறந்து தருமரென்றேர்போராகும்
 பேருந்தவமும் பிரபலமும்போகாமல்
 காருமென்றுநாயேன் கற்புநிலைபோகாமல்
 உந்தனுக்குநல்ல உதவிசெய்தபாலகன்காண்
 மைந்தனபிமன்னன் மகன்பரிசித்துவுடன்
 வேந்தர்மகுடமன்னர் வீரப்பரிபாலருடன்
 சேர்ந்துரைமக்கள்செகதலத்திலுள்ளோரும்

இருக்கிறாருந்தனுக்கு ஏவல்செய்யவேண்டியபேர்
 உருக்கமாயெங்களைநீர் ஒன்றுமுரையாமல்
 வாக்குவரவேணுமம்மா மனதுநோகாதபடி
 தீர்க்கமுடனெங்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளி
 சொல்லியனுப்பும் துரோபதையுமெங்களையும்
 மெல்லியரேதாயே விடைகாருமென்றுரைத்தார்
 ஐவருந்தான்கேட்க ஆனந்தக்காரியம்மா
 மெய்வருந்திநின்றாள் விரும்பிவிடைகொடுத்தாள்
 விடைவாங்கஐவருந்தான் விழுந்துநமஸ்கரித்து
 அடைவேன் காணவைகுந்தம் அச்சசுதனார் தம்மிடத்தில்
 வென்றுகலியுகத்தை விட்டுவெளியில்வந்தோம்
 இன்றுபிழைத்தோம் இனிமேற்கிலேசமில்லை
 நமக்குப்பயமில்லை நடப்போமினிதுணிந்து
 சுமக்கும் சுமைவிட்டுத் துன்பமெல்லாம்தீர்ந்து
 கேட்டவரந்தருவாய் கிருஷ்ணாவுனக்கபயம்
 நாட்டமுடநாங்கள் நல்லவழியறிந்து
 வாட்டம்வராததற்கு மாயவரேநீர்துணையே
 தேட்டமுடன்வந்து திருவுளமேகாத்தருள்வாய்
 வழிதுணையாய்நில்லுமையா மாயவனேசரணமென்று
 களித்துமனமகிழ்ந்து கண்ணர்தனைநோக்கி
 நாற்றிசையும்பார்த்து நமஸ்கரித்துநன்றாக
 தோத்திரமுஞ்சொல்லித் துணிந்துநடக்கலுற்றார்

விருத்தம்

மாத்திரைப்பொழுதானாலுந் மாயவனைமறந்துபாரில்
 தோத்திரத்துடனேகூடித் துதிப்போம் சிந்தைதன்னிலே
 பாத்திரமறிந்துவுன்னைப் பரகதிசேரவாரோம்
 சூத்திரத்துடனேவந்து துணைசெய்வாய்கரியமாலே.

34

நாடிநடந்துதான்வாரோம் நகரும்பதியைவிட்டேகி
 கூடி நடந்து வழியேகுறித்து திசையை தானோக்கி
 வாடி யிடைந்துமருகாமல் மனமேதானே யன்புவைத்து
 தேடித்திகைத்து திரியாமல் செவ்வேநடத்துந்திருமாலே.

35

சித்தன்போக்குஞ் சிவன்போக்குஞ் சிவன்போக்கின் மேலாகி
மத்தன்போக்குஞ் சிவன்போக்கும் வானத்திந்த மனைபோக்கும்
கத்தன்போக்கும் கரணங்கள் கண்டார் விண்டங்கொண்டாரே, சத்தம்போக்கே
வினிப்போகே சமயமிதுதான் கோபாலா. 36

சரணஞ் சரணங்கோபாலா சாமிசரணந்தருவாயே
கரணம்பொறிகள் புலன்கள் காமக்குரோதமணுகாமல்
கிரணமதுவேசடமாகத் திரவியமதுவேபெரிதாக
மரணமழியாதுடலாகி வந்தாட்கொள்ளவருவாயே. 37

வழியில்பயங்கள் கடையிடைகள் மற்றுமுள்ள விக்கினங்கள்
வெளிப்படுத்தி யடியார்கள் திகைத்து மலைத்து நில்லாமற்,
பழையவினைகளணுகாமல் பால்போலுளமும் பூரணமாய், தெரிவிலறிவும்
வெளியாக்கி வெளியே வருவாய் பெருமாளே. 38

கருதிப்பொருளாய்த் திரம்படுத்திகன்மக்கூட்டையுரித் தெறிந்து,
திருத்தியறிவை நிலைநிறுத்தி திரும்பாம்பு தன்னை வேரறுத்து,
கருத்துக்கொழுந்தை முனைகட்டிக் குறியுங்காணா வகைபடுத்தி,
இழித்தின்பத்தின் வழிகூட்டியிரைக்கும் பெரிய பெருமாளே. 39

நானோலயமுமில்லாமல் இரண்டு மிகவே சொல்லறியேன்,
தானோர்எனை ந்யாட்கொண்டா யிருத்திலெவர்க்குந் தெரிந்தறிய,
வானோரறிய வழிகாட்டிவருவாய் பெரிய பெருமாள்தான், ஞானோரறிய
மவ்வழியை நடத்தும் பெரிய திருமாலே. 40

தேசமிழந்து செகமிழந்து சேனைதளங்கள் தானிழந்து
வாசமிழந்து மனையிழந்து மைந்தர் பெண்மர் தனையிழந்து
பாசமொழிந்து பகையொழிந்துன் பாதமலரே பொருளாகி
தேசமிழந்த நினைவதிலே நின்றுவளர்ந்தாய் பெருமாளே. 41

ஐவருந்துணிந்துவாரோ மடிகளேகெதிகளென்று
தெய்வமேபெரிதென் றெண்ணித்தெரிசனைக்காணக்கண்கள்
மெய்வளர்திருமால்பாதம் வேண்டிவைகுந்தஞ்சேர
கைதருமாலேபோற்றி கருணையங்கடவுளாரே. 42

இராகவகுந்தாபோற்றி இராசகோபாலாபோற்றி
ஏகமாய்நின்றாய்போற்றி எம்பெருமானேபோற்றி
லோகநாயகனேபோற்றி நூன்மறைதெரிந்தாய்போற்றி
நாகமேல்துயின்றால்போற்றி ராமனேபோற்றிபோற்றி. 43

மந்திரப்பொருளே யுன்னைவழுத்திநின்றுதுதித்துப்போற்றி
தந்திரத்துடனே யெந்தன் தம்பிமார் நாலுபேரும்
அந்தமர்க்குழலினாளும் ஐவரோடாறுபேரும்
சந்திரப்பகுதிவைகுந்தத் தன்னையே நோக்கிவாறோம்.

44

அரிகிராமாராமா அச்சுதாநந்தகோபாலா
கரியமாலுந்திப்பூத்தோன் கார்முகில்மேகவண்ணா
பெரியவானந்தசேஷா பிரமனைப்பெற்றமாயா
உரியவர்கள் உகந்தைவர்வாறோம்வாறோம்.

45

கதை

பஞ்சவர்களைவருமாய் பக்தியுள்ளதுரோபதையும்
கஞ்சமலர்வைகுந்தங் காணவென்றுதானடைந்தார்
நடந்ததொருபஞ்சவரை நல்லபரிச்சித்துவந்தான்
தொடர்ந்துவழிவிட்டு தொழுதுநமஸ்கரித்து
சேனைப்படைத்தலைவர் செகவீரரெல்லோரும்
ஆனைபரிதேர் ஐவரையுந்தான்தொழுது
வந்தார்களத்திபுரம் மகுடமுடிமன்னரெல்லாம்
நொந்தாரிடைந்தார் நோக்கிவனம்போனவர்போல்
காசினியிலெல்லாம் கலங்கிமனம்வேறாகி
வாசனைசேரைவர் வனம்போனாரென்றுசொல்லி
காகாவென்றபயமிட்டு கொற்றவனைக்காணாமல்
பாவமோவென்று பரதவித்துநிற்பாரும்
ஐயோசிவனையென்று ஐவரையுந்தானினைந்து
மெய்யாபுவியை விரும்பியிருப்போமோ
மன்னர்மன்னரெல்லாம் மனங்களிலேதானினைந்து
தென்னவனைக்காணாமல் தேடிநினைப்பாரும்
ஆரிருந்தாலென்ன ஆனைக்கட்டிவாழ்ந்தாலென்ன
காராருமைவரைப்போல் காசினியில்கிட்டாது
போனவழிபார்த்து புலம்பியேநிற்பாரும்
தானவனையென்று தலைவிரித்துநிற்பாரும்
வஞ்சனைசெய்தோமே மாபாவியானோமே
பஞ்சவரேயுங்களுக்குப் பாவிஞ்ஞமானோமே
எங்களைவிட்டு எழுந்தருளப்போனீரோ
ஊரிருக்கச்சேனை உகந்தமன்னர்தானிருக்க

சீரிருக்கநீங்கள் தேசமிழந்தீரோ
 பாரிருக்கச்செல்வம் பரிகள்தானிருக்க
 தேரிருக்கவாழ்ந்த தேசம்விட்டுப்போவீரோ
 காரிருக்குந்தர்மர் தனஞ்செயனையிங்குள்ள
 பேரிருக்கநீரும் பிரதேசம்போவீரோ
 மாடமிருக்க மனைவிமக்கள்தானிருக்க
 கூட்டமிருக்க குடியிருந்துபோவீரோ
 தாழ்வில்லாச்செல்வம் சகலபொருள்தானிருக்க
 வாழ்விருக்கநீயும் வனவாசம்போவீரோ
 தர்மவீரே தனஞ்செயரேதம்பியரே
 நன்மைசெய்து நீங்கள் நாடிழந்துபோவீரோ
 துடியிடையாள்சோர துரைமக்கள்தான்சோர
 குந்தியம்மாஸ்தானிருந்து குமாரர்களைத்தானினைந்து
 அந்திசந்திதேடி அழுதகுரல்கேட்டீரோ
 வேதவிதியோ விதியின்பயனெனவே
 மாதாவழுதகுரல் வைகுந்தம்கேட்கிலையோ
 சார்ந்தருமன் தவத்தினையுஞ்சுற்றமுடன்
 காந்தாரிகுவென்று கதறினதுகேட்கிலையோ
 காலங்கலியுகத்தை கடந்துவழிகுடி
 கோலங்கொண்டுநீங்கள் கூட்டோடேபோவீரோ
 நாளுள்ளமட்டுமிது நடக்குமென்றுபோனீரோ
 மெய்கண்டஐவரென்று மேதினியோர்கொண்டாட
 வைகுந்தஞ்சேர மனந்துனிந்துபோனீரோ
 ஆனாலினிமே லைவர்செயலுண்டெனவே
 மானாபிமானமுடன் வாழ்வேபுவிமீதில்
 என்றுமன்னர்குடி இந்தமதிமந்திரிமார்
 சென்றுபரிச்சித்துமன்னர் தேற்றியுபசரித்து
 பூலோகந்தாங்கும் புத்திரனையிப்போது
 ஆலோசனைபேசி அழவேண்டாமென்றுசொல்லி
 விதிவசமாய்நாள்தோறும் மனதைமிகத்தேற்றி
 களிகூர்ந்திருமென்று காவலருந்காத்திருந்தார்
 காத்திருந்தமன்னரையும் காவலர்கள்துங்களையும்
 பார்த்திருந்துசொல்வான் பரிச்சித்துவேந்தனுந்தான்
 குந்தியம்மாஸ்பாட்டியவள் கூவென்றமுதசத்தம்
 புத்திகலங்கிப் பொரிகலங்கிப்போகுதையோ
 அந்தமனக்கிலேசம் அனைவரும்போய்கற்றுதற்கு

வந்துகுந்தியம்மாதேவியிட மனச்சலிப்புதான் தீர்க்க
 காந்தாரிமாளிகையில் கட்டுனேதான்கடந்து
 பூந்தார்கள்மண்டபத்தில் பொற்கொடியேயிச்சலிப்பு
 வேண்டாமெனவுரைத்து வீற்றிருந்தாரம்மானை
 காண்டாவனமெரித்த கண்ணுதலோன்புதல்வன்
 பார்வேந்தர்பெற்ற பரிச்சித்துமன்னனுந்தான்
 தார்வேந்தர்கொண்டாட தரணியையாண்டிருந்தோன்
 தேசக்குறிப்புந் தெரியவெடுத்தெழுதி
 வாசற்குடிதழைக்க மனுநீதிதப்பாமல்
 அரசரோடுசீமை அடங்கலுமேதானெழுதி
 மன்னரமைச்சர் மந்திரிமார்தங்களுக்கு
 அன்னசொர்னமேடை ஆபரணந்தானணிந்து
 ஆனைசேனைபரிவுள்ள அடங்கலுமிப்படியே
 சேனைரதகஜங்கள் ஜெகத்தினிலுள்ளவர்க்கும்
 வாசல்வரையுள்ள மனையாட்டிலுள்ளவர்க்கும்
 ரோகபடச்செலவு ரொக்கமாய்த்தானெழுதி
 வேதியர்களந்தணர்கள் வீரரைவான்புசருக்கு
 ஆதியிலுள்ள ஐவர்கணக்குப்படியாய்
 சோதிமணிமகுடர் துரைராசர்மன்னவர்க்கு
 ஓதியதபோதனர்க்கு உள்படிதான்கொடுத்து
 நீதிதவறாமல் நெடுமுறைதப்பாமல்
 சாதிமுறைமை தவங்குலைந்துபோகாமல்
 அதிதிபரதேசிகளும் அவதியென்றுசொல்லாமல்
 பகுதியோஆறிலொன்று படியேதப்பாமல்
 தெய்வத்தலங்கள் சிறப்புமிகப்பூஜைகளும்
 ஐவரிருந்தைப்போல் அவனியெங்குங்கொண்டாட
 கொலுவிலிருந்தான் குவலயங்கள்போற்றிசெய்ய
 வலுவானவீமன் மகனுடையசிங்காரம்
 மன்மதனாமென்று வாழ்த்திசிலபேர்கள்
 தாமரவாமென்று சாற்றும்சிலபேர்கள்
 வில்லியுடபேரன் விஜயன்காணென்பாரும்
 சொல்லியபீமன் துரந்தரிகளென்பாரும்
 நல்லசகாதேவ ராசனிவனென்பாரும்
 வல்லபுகழ்நகுலன் மன்னன்காணென்பாரும்
 ஐவர்குலந்தனக்கு அரசநிலையென்பாரும்
 சைவசமயந்தழைக்க வந்தானென்பாரும்

குருகுலத்தில்வந்த குலக்கொழுந்தோனென்பாரும்
 இராஜாதிராஜனிவன் நரசிங்கனென்பாரும்
 போஜனிவனென்று பூரித்துநிற்பாரும்
 பாராளவந்த பார்த்தீபனென்பாரும்
 சீராளனெவ்வகைக்கும் சீமன்காணென்பாரும்
 ஆகாயம்புவியை ஆளவந்தானென்பாரும்
 வங்கிஷத்தைகாட்டும் வரமிழந்துபோகாமல்
 அங்கிசங்காக்கவந்த ஆண்பிள்ளையென்பாரும்
 எல்லோரும்வாழ்த்தப் பார்த்தீபன்போல்வீற்றிருந்தார்
 தேசமெங்குங்கொண்டாட சிங்காதனத்திருந்தார்
 இராஜனெனையோகம் நடத்தும்படிகேள்
 நந்தவனத்தோப்பும் நாலுதிக்கும்நின்றிலங்க
 கந்தனச்சோலைகளும் தானெங்குஞ்சூழ்ந்துநிற்க
 செண்பகச்சோலைகள் செங்கழுநீரோடைகளும்
 பண்பாகதேனிளநீர் பலதிக்கும்சூழ்ந்துநிற்க
 பூமரங்கனெங்கும் பூத்துமிகச்சொரிய
 கோங்குகமுகுபுனனை குவித்தெங்குஞ்சூழ்ந்துநிற்க
 ஓங்குபலமரங்கள் உலகெலாமுன்பாக
 கன்னல்காலி கதிர்குலைகளீன்றுநிற்க
 செந்நெல்வயலுஞ் செந்தாமரைமலரும்
 வித்வசனஞ்சூழ வீற்றிருக்கும்லட்சுமியும்
 பூங்காவனஞ்சூழ புதியமலர்பூத்துநிற்க
 பாங்கானவாவிளரும் பரியமலர்பூத்துநிற்க
 கோபாலபேரன் கொற்றவன்போல்வீற்றிருக்க
 பாலனாயிருந்து பூலோகமானிகையில்
 மந்திரிமார்வந்து வாய்புதைத்துவார்த்தைசொல்ல
 தம்பிமார்வந்து சரணமென்றுவார்த்தைசொல்ல
 மன்னரிருக்க மண்டலத்தோர்காத்திருக்க
 தென்னவர்கள்வந்து சிறையிட்டுக்காத்திருக்க
 அரசரோடுகாவலர்கள் ஆனைபரிதரமும்
 முரசொலிகளார்ப்பரிக்க முடிமன்னர்காத்திருக்க
 சித்தடிகளார்ப்பரிக்க சிலமன்னர்காத்திருக்க
 துடியதீரவீரவனம் துலங்குதொனிடமாரம்
 காளமொடுபேரிகையும் கனகதப்பிதான்முழங்க
 மத்தளமும்பம்மை மணிகள்மிகமுழங்க
 ஜெயகண்டிகச்சையொடு துத்திகளுந்தான்முழங்க

ஆலாத்திப்பெண்கள் அலங்காரமாய்நிற்க
 கோலத்திருவிளக்குஞ் சமுதகத்தைச்சூழ்ந்துநிற்க
 மெல்லிநல்லாளென்பாரும் விசிறிகள்வீசிநிற்க
 மல்லிமருங்கிடையார் மதுரகவிபாடிவர
 மின்னனையபொற்கொடியார் வெண்கவரிவீசிநிற்க
 பொன்னணிசேர்மாதரெல்லாம் பூமலர்கள்தான்சொரிய
 பாவாடைவீசப் பாவாணர்கொண்டாட
 நாவாணர்கீதம் ராகங்கள்பாடிவர
 கொத்துகுடைநெருங்கக் குப்பைக்குழலுடனே
 மத்தகஜன்மீதேறி மன்னவன்பவனிவர
 ஆலவட்டஞ்சூழ்ந்துவர பேரணிகள்முன்னடக்க
 தாலவட்டம்நின்றிலங்க தரணிபர்கள்முன்னடக்க
 சந்திரகாவிடாமல் தவத்துடனேநேர்ந்துவர
 இந்திரவிமானமாட இணையாய்நெருங்கிவர
 சாந்துசவ்வாதுடனே சாம்பிராணிதான்வீச
 ஏந்துமுலைமார் இருபுறமுமாடிவர
 கட்டியங்கள்சூறக் கணவிருதுதானடிக்க
 கெட்டியிவனெனவே கெம்பீரமாகவெகு
 பட்டணமுஞ்சுற்றிப் பவனிவலமாகவந்து
 கட்டழகனென்று காசினியோர்கொண்டாட
 பார்த்துமனமகிழ்ந்து பரிச்சித்துமன்னவன்தான்
 மற்றவர்கள்போற்றிசெய்ய மன்னன்சிங்காதனத்தில்
 வந்துகொலுவில் மகாராஜன்போலிருந்தான்
 சாந்துபயில்சாத்திரங்கள் தான்கேட்கவேணுமென்று
 ஓதினான்தூதுவனை ஒருநொடியில்வாவெனவே
 அந்தணர்கள்தன்தெருவில் ஆராய்ந்துதூதுவம்
 கொந்தலரும்வேதியனார் குடிகளிலிருந்துவர
 கண்டுநமஸ்கரித்துக் காவலர்கள்வேதியரை
 அண்டர்பெருமான் அழைத்துவரச்சொன்னார்கான்
 என்னுசொல்லவேதியரு மேதென்றெழுந்திருந்து
 நின்னுடையமாதரை நிமிஷத்தில்வாவெனவே
 புத்தகத்தைதானெடுத்துப் பூவையரேவாருமென்றார்
 வித்தகப்பெண் புத்தகத்தை விரையுடனேகொண்டுவந்தாள்
 அந்தநல்லகோட்டை அத்திபுரந்தனில்
 பரிச்சித்துவேந்தனையும் பாங்காகக்காணவந்து
 தெரிசித்துஅட்சதையும் செயம்பண்ணித்தான்கொடுத்து

அரசர்க்கரசனே அரசர்பெருமானே
 முரசுக்கொடியுடைய முடிபொருத்தமன்னவனே
 என்னைவரச்சொன்ன இயல்பேதெனக்கேட்டான்
 முன்னைப்பயனும் முடிந்துதிராச்சியமும்
 நாளும்பலனும் ராசிபலக்கினமும்
 கேளும்புகையங் குவலயமுங்காசினியும்
 ஆளும்புவியை அரசர்க்குச்செங்கோலும்
 வாழும்பொருளும் மனைபொருத்தமுள்ளவனும்
 பார்த்துரையுமென்று பரிச்சித்துராஜனுந்தான்
 ஆராய்ந்துபார்த்து அளவிட்டுசாஸ்திரத்தை
 நேராய்மனைகீறி நீங்காதறைகீறி
 ஓராதனைப்பார்த்து உச்சிநிலைதான்பார்த்து
 பெயரைவிளங்கிப் பெரியஅரசநிலை
 ராசிபிரித்து நட்சத்திரம்பிரித்து
 ஆசுபலகரைகள்தான் அமைவுடனேதான்பார்த்து
 பலகரைகளைவத்துப் பலசாஸ்திரம்பிரித்து
 அழகுநிலைநிறுத்தி அஷ்டதிக்குந்தானிறைத்து
 திசைகள்பதினாறுந் தெரிந்துலகைபிரிந்து
 இசையாமலக்கினங்கள் இதமாகத்தான்பார்த்து
 சொல்லுகிறான்வேதியனுந் துரைமகனுந்தான்கேட்க
 கேளுங்காண்மன்னவனே கிருபையுன்சாஸ்திரத்தை
 வாருங்குருகுலத்தில் மன்னவரேயும்முடைய
 ராசிபொருத்தம் நட்சத்திரம்பார்த்தேன்
 தேசிகுதிரையோடு சேனையோடும்பூமிநல்ல
 உடமைமதகரிகள் உற்பத்திகானுமல்ல
 திடமுடையசெம்பொன் தேடும்புதையல்ல
 மாடமொடுகூட மனையாட்டியாளமல்ல
 ஆண்டவனேயும்முடைய ஆத்துமத்திலோர்வினைதான்
 சேமச்சனியும் தேகத்தில்வல்லவினைதான்
 கன்மஞ்சிறுவனையுங் காலாலன்பொல்லாது
 செவ்வாயின்தோஷம் தென்னவனேபோகாது
 கவ்வாவியாழன் கருமணிரண்டில்வந்தான்
 மாதமொருநாளில் மருகுதுசனிதோஷம்
 போறாதுனக்குப் புண்ணியரேயிப்போது
 தத்துவருகுதுகாண் தந்திரமாநீயிருந்து
 எத்துடனேதானிருந்து இதமாகத்தானொழிக்க

தப்பியிருக்கச் சமர்த்துண்டேயாகில்
 என்னுசொல்லிவேதியனு மெழுந்துமிகப்போனான்
 என்னசெய்வோமென்று இருக்கும்வகையேதெனவே
 முன்செய்ததீவினைதான் முடிந்ததோநம்மளவில்
 பெரியோர்கள்சாபம் பின்னேதொடர்ந்ததுகாண்
 தெரியாமல்தானினைந்து தீவினையால்வந்தகுற்றம்
 போகநினைவுபொருத்தமுடன் பார்க்கவென்று
 வாகாணமந்திரிமார் மன்னவரைத்தானழைத்து
 நமக்குவரும்கருமம் நாட்டமுடன்போதாது
 அந்தப்படியே அலைகடற்குள்மாளிகையும்
 மந்திரிமார்தான்முடித்துவந்து சொன்னார்மன்னரிடம்
 தென்னவர்கள்மந்திரிமார் சேரவரவழைத்து
 நாம்போயிருந்து வருமளவும்ராச்சியத்தை
 தாய்போலிருந்து சட்டஞ்செலுத்துமென்றார்
 மைந்தன்செனமேஜையனுக்கு மன்னரும்புத்திசொல்லி
 இந்தவயணமென்று ஏகினார்காணம்மாணை
 கடலினடுவே கம்பமெல்லாங்குழ்ந்துநிற்க
 அடைவுடனேபாற்கடலி லாகாசப்பந்தலிட்டு
 படையுடன்கருப்பும் பலதிசையும்காவலுமாய்
 இடைவிடாக்காவ லெச்சரிக்கைவிச்சிதமாய்
 வைத்துநடுவே வகையாகவீற்றிருந்தான்
 கைத்தவிடாயாகவும் கார்க்கோடகனானவனும்
 முன்னாட்பழிவாங்க மூலனெங்கேயென்றெழுதி
 இன்னாட்பயண மிதமெங்கேயென்றெழுதி
 உமக்குத்தெரிய வுரைக்கிலேன்மன்னவனே
 சனிபகவான் போதாது சர்ப்பமுந் தீண்டுமென்ன
 இனிமேலுபாய மிருக்கும்வகைகேளு
 பாற்கடலுக்குள்ளே கம்பமதுதானூன்றி
 நீர்மேற்சவுக்கைகட்டி நிறுத்தியேகால்நாட்டி
 சுத்திவரக்காவல் சூழநிரைநிரையாய்
 வைத்துமேதானிருந்து வகையாகத்தப்புவித்து
 வரலாமரைநொடியில் மாளிகையுண்டாகுமென்றார்
 பரமரகசியமாய் பாரிலுள்ளோர்காணாமல்
 அரைநாழிக்குள்ளே ஆனனுப்பிகட்டுமென்றார்
 நாடுநகர்தேடி நன்னகரிதான்தேடி
 காடுவரைதேடிக் காவலனையெங்கேயென்று

உலாவித்திரிந்து ஊரெங்குந்தான்தேடி
 கலாபத்துக்காயரசன் கடலிலிருப்பானேன்
 ஊரில்குடியிருக்கு முள்ளசனங்களெல்லாம்
 பாரிலவர்கூடிப் பரமரகசியமாய்
 பட்டணத்திலுள்ள பலசனங்களெல்லோரும்
 திட்டமுடனெல்லோரும் செப்புமொழிதான்கேட்டு
 உரைக்கின்றவார்த்தை யுலகத்திலேகேட்டிருந்து
 திரைகடலைநோக்கிச் சீராகத்தானிருந்து
 வருகுதுகாணாகம் வந்ததுகோபத்துடனே
 பெருகுகடலருகே பெருநாகம்வந்ததுகாண்
 நீடியதூரம் நிலையேற்றிச்சமுத்திரத்தில்
 ஓடியொளித்திருக்கு முத்தமனைத்தீண்டுதற்கு
 உபாயமென்னசொல்லுவோம் ஒருவழியுங்காணோமே
 சாபமிட்டகப்பலுக்குக் கார்க்கோடன்பாற்கடலின்
 தோணிபதவுஞ் சரிப்புடையதன்கோலம்
 வாணிபங்கள் செய்யும் வளம்போலெடுப்போமோ
 சப்பாணிநுபஞ் சாதித்தெடுப்போமோ
 கற்பமதாய்மிதந்து பாற்கடலில்போவோமோ
 பட்சியாய்சென்று பறந்துவிழுவோமோ
 கச்சிக்கரியக் காதம்போய்ச்சேர்வோமோ
 பாம்பாய்மிதந்து பழுதைபோல்சேர்வோமோ
 நாம்போகநினைவி நாயகரையுங்காணோமோ
 வேறுவருங்கொள்ள விவரமொன்றுங்காணாமல்
 மாற்றிருவங்கொண்டு மன்னவனைத்தீண்டுதற்கு
 என்னவடிவெடுத்து என்பதந்தீர்த்திடுவோம்
 மன்னவனைக்கொல்ல வகையொன்றுங்காணோமே
 மனதுபோல்நாகமும் கற்பனையால்கொல்வதற்கு
 முகந்துமணங்கொண்டு முகத்தோடறவனைத்து
 மிகுந்தகனியேதெனவே விசாரித்துப்பார்ப்பளவில்
 தின்னாற்புளித்திருக்கும் தின்னவென்றால்பல்கூகம்
 கண்டாற்களிகூறும் கண்மலரில்தானணையும்
 தெய்வீகமானதொரு தேவகனிதானாகும்
 திவ்யமாமென்று தேற்றநினைவுகொண்டு
 எலுமிச்சம்நற்கனிதா நிற்பமெனத்தோற்றுகையில்
 எலுமிச்சம்பழமொன்று வடிவெடுத்தாகார்க்கோடகன்
 கனிநுபங்கொண்டு கடலிற்குதித்திறங்கி

தனியேயிதந்து தடையறவேபோகலுற்றான்
 கப்பல்விட்டுச்சக்திக் காத்திருந்தகாவலர்கள்
 தெப்பலெனொர்மனிதன் தெரியுதுகாணென்பாரும்
 அந்தரமாய்வருகுதுகாண் அதிசயங்காணென்பாரும்
 வந்தாலெனக்கென்றுசொல்லி மற்றொட்டிநிற்பாரும்
 வந்தாலெனக்கென்றுசொல்லி இச்சித்துநிற்பாரும்
 உனக்கேன்கிடைக்குமென்று உபாயமிட்டுநிற்பாரும்
 ஆர்கண்டாலென்ன அமையாதொருவருக்கும்
 பாரகொண்டராஜன் பரிசித்துவேந்தனுக்கு
 தங்குமேயல்லாது தர்க்கமிட்டுநின்றாலும்
 சிக்குமோவுங்களுக்குத் தெய்வகனியென்பாரும்
 இப்படியாய்ச்சொல்லி இசைவாய்வெகுஜனங்கள்
 நிற்பளவில்கம்பமதாய் நிலையாய்ச்சமுத்திரத்தில்
 அலையிலடிபட்டு அசைந்தசைந்துதான்குதித்தார்
 கொலைசெய்யவாரதொரு குருமன்கனியதுதான்
 ஒதுங்கிவழிவிலகி ஒருவிடமும்போகாமல்
 பிதுங்கிநெகிழாமல் பிடித்தார்பழந்தனையும்
 எடுத்துக்கனியதனை இன்பமுற்றெல்லோரும்
 அடுத்தக்கனிதன்னை அனைவோருந்தான்பார்த்து
 யோசனைகள்பண்ணி ஒருமிந்துஎல்லோரும்
 இராசனுக்காகுமென்று நடந்தார்சமுகமதில்
 மன்னவன்பரிச்சித்து மகாராஜன்தன்கொழுவில்
 தென்னவர்கள்காரியப்பேர் சென்றுதொழுதேற்றி
 ஆண்டரேயெங்கள் அரசபெருமானே
 நீண்டவனேநாங்கள் நீணிலத்திற்கண்டதில்லை
 கண்டறியாகாட்சியெங்கள் கையில்வந்துசிக்கியதே
 புண்டரீகமார்பா புவியாரேயுன்போகம்
 அதிசயமாய்கண்டெடுத்தோம் ஐயாபுதுமையிது
 மருசேரும்புண்ணியனே மாயோகமுந்தனுக்கு
 வந்ததுகாணென்று வாழ்த்தியேயெல்லோரும்
 சந்துபயில்மன்னன் தார்வேந்தன்தன்னிடத்தில்
 கொண்டாடிக்கொண்டு கொடுத்தார்களெல்லோரும்
 கண்டாந்துரைராசன் கனகப்பிரியமாய்மகிழ்ந்து
 நல்லகனியென்று நகைத்துமுகமலர்ந்து
 செல்வமகன்வாங்கிச் செந்தாமரைமுகத்தில்
 ஒத்தினான்கண்ணில் ஊடுருவிநாகமது

கொத்தினான்சீறிக் குதித்தான்கடல்தனிலே
பழிநமக்குவந்ததென்று படவரவந்தானினைந்து
வழிகூடியேநடந்து மறைந்ததுவேவாளரவம்
மதியுடனேவந்தொளித்த மன்னனும்பட்டுவிட்டான்

விருத்தம்

விதியின்பயனை விலக்கவென விரும்பி யொருவன் முந்நாளில்
அதிரத்தலையைத் தான்சிரைத்து அகன்று பிழைத்து வருகவென
சதியேவருவ தறியாமல் தாழநிழலில் போயிருக்க, விதிதான் மொட்டை
தலைதனிலே விழுமாம் பனையின் கனிதானே. 46

தலையில்விதித்த விதிதனக்குத் தலையைத் திரையோன்பட்டது
போல், அலையிலொளித்த பரிச்சித்தம் அமர்ந்தானரவ விஷத்தாலே,
குலையேசெய்ம பழிபாவங் குலையாய் முடிந்ததெனவோங்கி, மலை
யாதிருக்க மன்னரெல்லாம்மலைந்து குலைந்து வுலைந்தாரே. 47

ஏங்கினார் முகங்கள்வாடி என்செய்வோமென்றுசொல்லி
தூங்கினார் தலைகவிழ்ந்து துயரமு மெத்தவாகி
வாங்கினார் கடலைவிட்டு வருகிறோமென்றுசொல்லி
ஏங்கினார் சன்மங்கேடக உத்தரமெழுதுமென்றார். 48

கதை

பட்டுக்கிடக்கிற பரிச்சித்துவேந்தனையும்
கட்டிலுக்குள்வைத்து கனகதண்டினாற்போர்த்து
சாந்துபுனுகு சவ்வாதுசந்தனமும்
கமகமென்றிருக்கின்ற களபமெல்லாந்தான்பூசி
போவெனவேநல்ல பொட்டமதிற்றானிருத்தி
முன்னேஎழுதவிட்டார் முடிபொருத்தமன்னனுக்கு
பின்னேபயணமென்று பெருங்கடலைவிட்டகன்று
ஒலைதனைக்கொண்டு ஒருநொடியில்தூதுவனும்
சேனைதலைகுனியச் செனமேஜெயராஜன்வந்தால்
தெண்டனிட்டதூதன் சென்னிகவிழ்ந்துரைப்பான்
தொண்டனுக்குவாய்த்தது தான்துணியுமோயென்றுரையே
என்றோலைதன்னை எடுத்துமுன்னேவைக்கலுற்றார்
நின்றோலைவாசித்து நிலையில்விழுந்தமுது

மண்ணதிரவிண்ணதிர வயிற்றிலறைந்தழுவான்
 கண்ணீர்களாறோடக் கதறிவலுத்தழுது
 வந்ததொருதூதுவனை வகையேதெனக்கேட்க
 அந்தவிவரமெல்லாம் வகைவகையாய்ச்சொல்லியபின்
 கேட்டுஐனமேஐயன் கிலேசமிகவுண்டாகி
 நாடுபுகழ்மன்னனையும் நாழிகையிலிங்கேதான்
 கொண்டுவரவேணுமென்று கொற்றவனுந்தானுரைத்தான்
 சென்றுசிலிகையின்மேல் தென்னவனைக்கொண்டுவந்தார்
 வந்தார்களத்திபுரம் மன்னவனைக்கொண்டேகி
 சந்தானமான சனங்கள்விழுந்தலறி
 கொல்லென்றசத்தங் கூக்குரலைத்தானமர்த்தி
 நில்லென்றமர்த்தி நினையாதெல்லாம்நினைந்து
 அமுதுபுலம்பியதால் ஆவதுதானொன்றுமில்லை
 பழுதுசெய்துபோனதொரு பாம்புதனையழைத்து
 எந்தன்பிதாவே எழும்புவேனல்லாது
 அந்தவிசேஷங்கொள்வதற்கு ஆகாதுமக்குள்ளதெல்லாம்
 எழுப்பியதார்பிள்ளை எழுப்புதலாலென்னபிள்ளை
 எழுப்பியதாலே வருமோவுயிர்தானும்
 தந்தையரைவைத்துச் சமர்த்தாகதானிருத்தி
 விந்தையுடன்வேள்வி விதமாய்வளர்க்களுற்றான்
 சாத்திரத்திலுள்ள சகலகலைகளுமே
 சூத்திரமாய்ச்சேகரித்துச் சூழ்த்திசைவளர்த்தி
 வேதியரைத்தானழைத்து வேணலெல்லாங்கொடுத்து
 ஓதியவேதமதில் ஒன்றுங்குறையாமல்
 சொல்லுமுயர்ந்திருப்பர் சூட்டுமென்றாவேதாந்தம்
 கல்லுமுறுகிவிழக் கதித்தொருமந்திரத்தால்
 உற்பத்தியாகவொரு ஓமங்கள்தான்வளர்த்தி
 சர்ப்பத்தைவென்றுவிழத் தரக்குமென்றாரம்மானை
 ஆமென்றுவேதியரும் அந்தணருந்தான்கூடி
 ஓமென்றுவேள்விசெய்ய ஒருதீயைமுட்டினரே
 யாகத்தீமுண்டதுகாண் அண்டகடாகமட்டும்
 சாகத்தான்சாபந் தவிடுபொடியாக
 ந்றாகவெந்து நெருப்புத்தணலாகி
 வேறாகிச்சாபம் வெந்துந்றாவதற்கு

எங்கேயெனத்தேடி எழுந்ததுகாணக்கினியும்
 அங்கேயரவம் அக்கினிக்குள்ளாற்றாமல்
 ஈரேழுலோகமெல்லாம் எங்கெங்குந்தான்தேடி
 பாரெங்குந்தான்தேடி படஅரவுஆற்றாமல்
 மேலசைந்துநாகம் வெகுண்டுபயந்தேக
 காலசைந்துதானோடிக் கனலிலகப்பட்டிடைந்து
 பார்த்தவிடமெல்லாம் பயந்தெழுந்தவக்கினியால்
 ஆற்றமுடியாமல் அயிறாவதத்தினையும்
 ஓடிசிங்காதனத்தின் ஊடேநுழைந்துகொண்டு
 நாடியேசீர்பாதம் நமஸ்கரித்துத்தெண்டனிட்டு
 அபயமுனக்கபயம் அடைக்கலங்காணென்றுசொல்லி
 தேவேந்திரன்சபையில் சென்றுமிருந்தமையால்
 ஐவருட்பேரன் ஆனபரிச்சித்துவையும்
 முப்பழிசெய்தானெனவே முயன்றவனைநான்தேடி
 பிற்பழிநான்கேட்டு பிராணனையேதொடர்ந்து
 அந்தமொழிகேட்டு அடியேனைதொடர்ந்து
 இந்தசெனமேசெயன் எனமீது அக்கினியை
 ஏகிவிட்டான்தாங்க வெம்மால்முடியாமல்
 தாவியேவந்தடைந்தேன் சரணமெனைக்காரும்
 என்றவருஞ்சொல்ல இந்திரனுமப்போது
 மன்றவருந்திண்புயத்து மன்னன்செனமேசெயனுக்கு
 இந்திரனுஞ்சீட்டெழுதி ஏவினான்தூதுவனை
 அந்தரத்தூதுவனும் அரைநொடியிலோடிவந்து
 சீட்டுக்கொடுத்துச் சேதிசொன்னான்தூதுவனும்
 நம்மிடத்தில்வந்தவனை நாமேவதைசெய்தால்
 தம்மிடத்தில்வந்தவனை தான்கொல்வாருமுண்டோ
 முன்னால்தவசிருந்த தவமுனிமேல்நாகமதை
 மன்னாளாவுந்தகப்பன் மாதவர்மேற்றாணணிந்தார்
 கோபமடங்காரிஷி கூறினார்சாபதை
 பூபனேசாவுக்குப் போய்வரலாமென்றுசொல்லி
 அந்தமுனிசாபம் அறுகேகுடியிருந்து
 வந்தவிதிவசந்தான் வருமளவுந்தான்பார்த்து
 எழுத்துமுடிவிதுகாண் இம்மட்டேயல்லாமல்
 கொழுந்துமரலிவந்து கூடுகின்றகாலமதில்

சமயமிதுவென்று சர்ப்பமுந்தீண்டினது
 அமையுமோவுன்னாலே அமையாதெவராலும்
 யாகத்தைத்தானமர்த்தி யகலுமென்றகோபத்தை
 வாகாகயாகம் வளர்த்தாரேயாமாகில்
 ஏகமாய்பற்றி எரியும்புவனமெல்லாம்
 நாகத்துமட்டும் நடவாதுஅக்கினியும்
 அண்டமனைத்துமுதல் அகண்டமுதல்அக்கினியும்
 விண்டலமும்வெந்து வெளியாய்முடிந்துவிடும்
 உனக்குநிலையுமில்லை உலகத்திலெவ்வுயிர்க்கும்
 எனக்குநிலையுமில்லை இந்திரனென்பாருமில்லை
 செத்தாற்பிழைப்புமுண்டோ தேசத்திலுள்ளோர்கள்
 மற்றாருஞ்சொல்வார் மயக்கத்தைவிட்டுவிட்டு
 தந்தைதனையடக்கிச் சாத்திரங்கள்தான்முடித்து
 விந்தையாய்நீயிருந்து மேதினியையாளுமென்றார்
 வாசவன்தன்சீட்டு வாசகத்தைமீறாமல்
 இராஜன்செனமேசெயன் நல்லதென்றுசம்மதித்து
 ஆறியமர்ந்து அனைவோருந்தான்குடி
 தேறித்தெளித்து தெய்வமேயென்றுசொல்லி
 மந்திரிமாரும் மகுடமுடிவேந்தர்களும்
 தந்திரமாய்க்குடிச் சடங்குதனைமுடித்து
 மாதானம்பூதானம் வஸ்திரதானமுதல்
 கோதானமீயந்தான் கொற்றவன்கையாலே
 சடங்குமுடித்தான்காண் சாஸ்திரத்திலுள்ளபடி
 அடங்காகிலேசமெல்லா மாறித்தெளிந்தபின்பு
 மன்னரமைச்சர் மகுடமுடிவேந்தருடன்
 தென்னவர்களெல்லோரும் செனமேசெயராசனுக்கு
 பட்டந்தரித்துப் பாராளுமென்றுசொல்லி
 திட்டப்படுத்திச் செகம்வந்தவராய்த்திரிந்தார்
 இருக்குந்தருவாயில் ஏலவேசாபமிட
 வருக்கமுள்ளதவமுனிவன் மன்னன்பரிச்சித்துவையும்
 நாகமதுதீண்டுகையில் ராசன்மடிந்திடுவான்
 சாகுமுன்னேசென்று சர்ப்பத்தின்கைவிஷத்தை
 திருப்பிவிஷத்தை தென்னவனைத்தாமெழுப்பி
 விருப்பமுடன்வைப்போம் மேதினியையாளுமென்று

தன்சாபந்தீர்க்கத் தபதிவருகையிலே
வம்பானசர்ப்பம் வழியிலெதிர்வருமாம்
எதிராகவந்ததொரு ஏற்றதவசிதன்னை
சதிராகவந்ததொரு தவசிதன்னைக்கேட்க
நாகமதுகேட்க நற்றவசியேதுசொல்வான்
லோகமுமுதானும்புப மகன்றனையொப்பாமல்
இருக்கும்பரிச்சித்துவுக்கு என்னுடையசாபமதால்
பெருத்தவிஷந்தீண்டிப் பிடிக்கவருகுதென்று
தீர்த்துவிஷந்தனைத் திருப்பிடவேணுமென்று
எட்டுத்திசைநோக்கி ஏகிவந்தோம்கண்மரோ
நின்றுமயங்கி நெடுமுச்சுக்கொண்டேகி
படவரவுந்தீண்டிப் பரிச்சித்துவேந்தனுந்தான்
சடமொழிந்துபாரில் தீக்கொழுத்திச்சுட்டுவிட்டார்
சாம்பல்குவித்துச் சடங்குமுதல்சொல்லியபின்
ஏன்போற்றென்றவரும் எதிராகச்சொல்லியபின்
மெய்யோவென்சாபம் வினையாய்முடிந்ததுவே
அய்யோவரசழிக்க ஆமோபுவிமீதில்
நம்மாலே அரசனுக்கு நாசம்வந்ததாகையினால்
சும்மாவிடலாமோ தோஷம்நமக்குநேரும்
அஸ்தியடக்கி அதுசாம்பலானாலும்
சுத்தமாய்நானும் துரைமகனையுண்டுபண்ணி
திக்கெல்லாம்போற்றும் தேசத்தையாளுமென்று
வைக்கலாமென்று மனதுகந்துவந்தேன்
இல்லாதுபோனால் ஈடேதுயெந்தனுக்கு
பொல்லாதசாபம் பொருந்தவுரைத்துவிட்டேன்.

விருத்தம்

வாக்கினாற்கண்ணாற்கையால் மனத்தினாற்செய்தபாவம்
வாக்கினாற்கண்ணாற்கையால் மனத்தினாற்றீரவேணும்
வாக்கினாற்கண்ணாற்கையால் மனத்தினாற்றீராவிட்டால்
வாக்கினாற்கண்ணாற்கையால் மனத்தினால்லழியுந்தானே.

49

கதை

தீராதேபோனால் திருவுளத்துக்கேறாது
வாராதசீவனையும் வரவழைத்துக்கப்பலையும்
உருவாய்வகுத்து உயிரையுடல்பொருத்து

குருவினுடமந்திரத்தால் கொள்ளலாங்காரிமும்
 என்றுமுனிசொல்ல ஏற்றுமுள்ளநாகமது
 நன்றுநாமென்றுசொல்வேம் நமக்குசெபந்தாமும்
 ஆமென்றுகேளும் அதிசயமாயொன்றுசொல்வேன்
 மாமரம்பூத்து வடிவுடனேமாங்கனியும்
 பூமரமாய்நிற்கிறதைப் புகைந்தெரியத்தீண்டுகிறேன்
 பங்கமாய்ப்போகும் பச்சைமரமானதுவும்
 உற்பத்தியாக உயிர்மரம்போலாக்கிவைத்தால்
 செத்தவருந்தான்பிழைப்பார் செகத்தினுள்ளோர்கொண்டாட
 வித்தகமாமுனியே மெய்யென்றுதானறிவேன்
 சர்ப்பமிவைசொல்ல சந்நியாசியாமெனவே
 கற்பகமரத்தைக் கடியுமெனவுரைத்தார்
 உரைத்தவுரைகேட்டு ஒருமித்துநாகமது
 இசைந்தவரஞ்சீறி எழுந்துமிகக்கோபமதாய்
 வாய்பிளந்துநாகம் மாமரத்தைக்கவ்வியது
 காய்கனிகள்தோறும் கப்புக்கிளைதானும்
 வெந்துநீரானதொரு விருட்சமெனுமரத்தைச்
 சந்துமயில்மாமுனிதான் தழைமரம் போலாக்கிவைத்தான்
 அப்பொழுதுமாமுனியை அரவமது கொண்டாடி
 இப்போதுவுன்பழிக்கு ஈடாகப்பண்ணிவைத்தேன்
 அஷ்டமாநரகமதில் நானொருத்தித்தானாகும்
 இஷ்டமுடன்நீரும் எழுப்புவீர்மாமுனியே
 எங்கதிகாரம் எல்லாந்தான்போய்விடுங்காண்
 திங்களொலிபோல் சிரசிலிருந்தெடுத்து
 பெரியவராமென்றுசொல்லிப் பேரவந்தான்கொடுத்து
 அரியமணிவாங்கி அருந்தபசியேகிவிட்டார்
 நாகம்மகிழ்ந்து நடந்துகாணம்மாளை
 சென்றவம்போனபின்பு செனமேஜெயராஜனுந்தான்
 அன்றலரும்தாமரைபோல் ஆதித்தன்வடிவாய்
 இருந்துசிலகாலம் இந்திரனைப்போலாகி
 திருந்துபுகழ்கொண்டாட செயவிசயனவன்பேரன்
 தேசமொருகுடைக்கீழ் செங்கோல்மனுந்தி
 வாசமிகுபூவுலகில் மன்னவர்கள்போற்றிசெய்ய
 தாகமுடன்மன்னவனுஞ் சகலபரிவாரமுடன்
 ஏகசிங்காதனத்தில் இருந்தார்காணம்மாளை

விருத்தம்

பஞ்சவர்ணேனென்னும் பரிட்சித்தைவிஷங்கள் தீண்டி
துஞ்சினதாகையாலே சுத்தசெனமேசெயன்றன்னை
மிஞ்சுகிங்கா தனத்தில்வைத்து வேந்தனமைச்சர்தானும்
அஞ்சலென்றடிகள்போற்றி யவனியிலிருந்தாரன்றே.

51

இப்படியனேககாலம் இருந்தனர்செங்கோல்செய்து
சொற்படி தவறாவண்ணம் சோர்வரநடத்தச்செய்து
முற்படியுயரம்போலே முன்னவனிதனாமென்ன
அப்படியிருந்துபாரி லவனியையாளும்நாளில்.

52

ஆகமவேதஞான வருந்தமிழ்கவிதைநூல்கள்
பாகமாயிருந்துகேட்டு பத்தியாய்பெரியோர்கள்போல்
ஏகசிங்காதனத்தி லிருந்துடன்வாழுநாளில்
பார்த்தனுடன்வாளபிமன் பாலன்பரிட்சித்துவுடன்.

53

கதை

ஏற்றதொருபாலன் இராசன்செனமேசெயனும்
சுத்திக்கடல்குழக் சாசினிளெல்வாம்விளங்க
முத்துநவமணிபோல் முளைத்தெழுந்தரத்தினம்போல்
வந்தமகாராசன் மன்னன்செனமேசெயன்
விந்தைமலர்போல விதவிதமாய்ச்சிங்காரம்
தந்தியிருக்குந் தவமணிமார்பன்
பொங்கியேபூரணமாய் பூலோகந்தாயகமாய்
நிறைமுறையாலொன்று எள்ளளவுமீறாமல்
பொறையுடையதருமரெனப் பூலோகமாளுகையில்
அத்திபுரமுற்றும் அரசாளும்நாளையிலே
சத்தியவாக்கியந் தவறாதவேதமுனி
நாற்றிசையுங்கொண்டாடும் நன்னகர்தன்னில்வந்தார்
வாத்தியடிபணிந்து மகுடமுடிவேந்தரெல்லாம்
தோத்திரமுஞ்செய்து தொழுதுவணங்கியபின்
இருக்குந்தருவாயி லிளவரசதான்விளங்கி
உருக்கமுடன்கண்டு ஒழுக்கமாய்தெண்டனிட்டு

போற்றிசெனமேசெயன் பூரித்தகமகிழ்ந்து
 ஏற்றிச்சிங்காசனத்தி லிருத்தியேகைதொழுது
 கனிவகைகள்சர்க்கரைதேன் கற்கண்டுசீனிமுதல்
 வாழைக்கனியும் சகலகனியுள்ளதெல்லாம்
 கொண்டுவந்துவைத்து குருவேசரணமென்று
 தொண்டுபண்ணிநின்று தொழுதுமிகவணங்கி
 நல்லதொருவேதமுனி ராசனையுங்கொண்டாடி
 வல்லதொருமாங்கனிதான் வாரியமுதுசெய்து
 நாகரீகமானதொரு ராசன் செனமேசெயனுந்தான்
 தாகமுடன்வேதமுனி தன்னிடத்தில்வந்துநின்று.

விருத்தம்

பாரதமுடியும்மன்னாட் பயின்றதோர்வேதமெல்லாம்
 வீரியனனாதியாகி விநாயகன்கோடுகொண்டு
 சீரிதுசிறந்தகீர்த்திச் செகத்தினிலுதித்தவேந்தன்
 போரதுமுடியவென்று புகன்றதுவேதமாமே.

54

குருகுலத்தோர்களெல்லாம் குருவெனவந்துதோன்றி
 கருவுருவதுவுங்காட்டிக் காசினியாளுமென்று
 அருகுதானுருக்கியந்த வறிவுடன்தெளிவுசொல்லி
 பெருகுசீர்புனல்வந்தன்னாட்பெரும் பகைமுடித்தாய்போற்றி.

55

பஞ்சவர்நூற்றுவர்க்கு பகையதுவருவதுண்டோ
 அஞ்சலென்றமர்த்திந்தா னறிவினால்விவரஞ்சொன்னால்
 முஞ்சவரும்பகைசெய்வாரோ வேதமாமுனியேயுந்தன்
 வஞ்சமேவஞ்சமல்லால் மற்றொன்றால் முடியுமோதான்.

56

கதை

எத்திசைகள் கொண்டாட எங்கள் குலத்தரசே
 சத்தியவுண்மை தவறாதமாமுனியே
 சீரானஐவருடன் சிறந்ததூரியோதரனும்
 பாராளும்நாளில் பகைகளொன்றும்வாராமல்
 தாராளமாகத் தன்மையொன்றுசேகரமாய்
 பேராள்பூதலத்திற் பேதமொன்றும்வாராமல்

மார்க்கப்படுத்திவைக்க வாரானோதேவருக்கு
 தீர்க்கமுன்னாளான திருநகரத்திலுள்ளபடி
 இன்னபடியென்று ஈசர்முன்னேதானுரைத்தீர்
 எழுதும்விநாயகனே என்றிவர்தான்கூற
 தொழுகும்விநாயகர் சொன்னதென்றுந்தப்பாமல்
 ஒருகொம்பொடித்து ஊணிவைத்தார்மேருவதில்
 நிகரில்லாவேதம் நிலைகண்டுகொண்டானே
 பகருமொழிகேளாதார் பாருலகிலுண்டோ
 குருகுலத்துக்கெல்லாம் குலக்கொழுந்தேநீயிருந்து
 அருகிருந்துபுத்திசொல்லி அரசனுமாய்நீயிருந்து
 வின்னம்வராதபடி வேதியரேசொன்னீரானால்
 மன்னவருமானாமல் வையகத்தில்தானிருப்பீர்
 எந்தவிதமோகிருபை ஏதொன்றிறியேனே
 உந்தன்வினோத மொருவருக்குந்தோன்றாமல்
 வஞ்சனைகள்செய்தீரோமாமுனியேயிப்படிதான்
 உன்செயலோஅல்லது உலகத்தில்வேறுமுண்டோ
 மற்றுமுள்ளமன்னவர்கள் மகுடமுடிவர்த்தகரும்
 சுற்றமொடுராசன் துரைமக்கலெல்லோரும்
 எண்ணவொண்ணாச்சேனை ஏழக்குரோணிபத்தனையும்
 மாண்ணாசையற்று மாண்டிறந்துபோனதெல்லாம்
 உன்னாலேயல்லவோ ஒருவர்மேற்குற்றமில்லை
 அன்னாளிலேயவர்க்கு ஆமென்றகாரியந்தான்
 தெரியவகைச்சொல்லி செப்பினீராமாகில்
 பிரியாதிருந்து பேதமற்றுழலாரோ
 இறந்தாரோநூற்றுவர்கள் இருந்தாரோபஞ்சவர்கள்
 சிறந்திருந்தபஞ்சவர்தான் சடத்தோடுயிப்போது
 விந்தவைகுந்தம் விரும்பியவர்சேர்ந்தாரோ
 அந்தவகையெனக்கு அறியவேசொல்லுமையா
 சொல்லுமென்றுகேட்ட துரைமகனேசெனமேசெயா
 சொல்லுகிறேன்கேனாம் தோற்றமுடனுள்ளதெல்லாம்
 முன்னுலகிலுள்ள முன்னாள்விதிப்படியே
 மீண்டொடுருவராலே விலக்கவல்லாருண்டோதான்
 ஆகையினாலே அவர்கள்செய்த தீவினையால்
 மாய்கையாய்வந்து விளைந்ததுகான்செய்தவினை
 என்றுமுனிதானு மெடுத்துரைக்கசெய்தியெல்லாம்
 நின்னுசெனமேசெயன் நினைவாகத்தான்கேட்டு

நினையாதெல்லாம்நினைந்து நெடுமுச்சுவிட்டேகி
 தீவினைப்பயனாகித் திரண்பகைபோராக்கிக்
 கைக்கதையில்லாமல் கால்வேறுதலைவேறாய்
 மெய்க்குமெய்யில்லாமல் விசனங்கள்தான்முட்டி
 ஆட்டுவித்துபாவைதனை ஆட்டுவிட்டுப்பார்த்திருந்து
 மூட்டிவினைசெய்த முனியேயினிகேளும்
 தருமரென்றுபேரெடுத்துத் தரணியில்லாமல்
 கருமமேசெய்தவரைக் காசினியில்தருமரென்றால்
 என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துரைப்பேன்மாமுனியே
 தன்மையற்றுச் சனமுமனமுமற்று
 இம்மைதன்றிற்றான்வாழ எல்லோரும்மாண்டிறந்து
 மவுனம்பிடித்து வகைசெய்தமாபாவி
 இருந்தரசையாளாம லின்னதென்றுபாராமல்
 வருந்தாமல்வைகுந்தம் வானேறிப்போனதென்ன
 சொல்லுமையாவேந்தனுக்குத் தோற்றமெல்லாம்நீயாகி
 வெல்லும்விதியாகி விதிப்பயனுந்தானாகி
 ஏற்றமொருவிவரம் இறையோனேநான்கண்டேன்
 தோற்றுகாணெந்தனுக்கு தோஷமெல்லாம்நீரெனவே
 படையுடைதர்மமென்று பொய்சொல்லாமெய்யரென்று
 நிரையுடையரானாகில் நீருரைத்தபுத்திதனை
 கேளாரோபாரில் கிருபையொன்றும்பாராரோ
 வாழாரோபாரில் மைந்தரொடுசெல்வமதாய்
 துன்மைசெய்தார்மாண்டு தேசமதையிழந்தால்
 நன்மைசெய்தார்பாராண்டு நாளுமிருக்காமல்
 ஏன்காண்பாரிழந்து ஏகினார்வைகுந்தமதில்
 தானேதான்புவியாள ஞாயமோவெந்தனுக்கு
 பாரதப்போருண்டுபண்ணி பகைமுடித்துமுன்னாளில்
 மேருதனில்தானெழுதி வைத்தவரும்நீதானோ
 நினைத்தபடி முடிக்க நீர் நினைத்ததல்லாது
 மனந்தனையேபுண்ணாக்கி வகுத்துரைக்கநாமேது
 புத்திதனைச்சொல்லப் பொருந்தவுரையாமல்
 சத்துருவாய்மாமுனியும் கற்பனைகள்செய்தீரே
 தாராரும்வேந்தர் சமர்முடிந்ததெல்லாமுன்
 பாராய்முனியேகேள் பாவமெல்லாமுந்தனுக்கு
 சாராமற்சாய்ந்ததுகாண் தப்பாமற்சொன்னென்பார்
 தீராதபாவமது செய்தீரேமாமுனியே

என்றுசெனமேசெயன் இவ்வார்த்தைதானுரைக்க
 நன்றுகாணென்று நகைத்துமுனியேதுசொல்வான்
 தம்பியரேயிப்படிநீர் சமர்த்தாகப்பேசியதால்
 தம்பியினிகேளு தரமாகச்சொல்லுகிறேன்
 வெம்பியெனையுரைத்தீர் விட்டகுறைபாராமல்
 நம்பியுயிர்களையும் நமனையும்பாராமல்
 தலையிலெழுதிவைத்த சதுர்முகனைப்பாராமல்
 குலைசெய்யும்ருத்திரனைக் கூர்ந்துநீர்சொல்லாமல்
 மாய்கைபலசெய்யும் மாயவனையுஞ்சொல்லாமல்
 தாயர்களாம்நம்மைச் சலித்துமிகச்சொன்னீரே
 உள்ளவிதியென்றே உவமித்துச்சொல்லாமல்
 காளிபலிகொண்ட கதையுற்றுப்பாராமல்
 பத்தியாய்நம்தலைமேல் பெருஞ்சுமையைத்தானேற்றி
 முத்துஞ்சுமத்தலையாம் மொழிந்தநீர்வகைகளும்
 சுற்றிவளைந்து சூழ்ந்ததையுஞ்சொல்லுகிறோம்
 கொற்றறனேகேளுமென்று கூறினார்மாமுனியும்
 மன்னாகேள்நூற்றுவர்க்கும் வாய்த்தருமராசருக்கும்
 முன்னாளிற்புத்தி மொழிந்தனையோவென்றுரைத்தார்
 நூற்றுவர்க்கும்புத்தி மொழிந்தனையோவென்றுரைத்தார்
 நூற்றுவர்க்கும்புத்தி சொன்னேனோசொல்லலையோ
 ஏற்றரமுது மீடேறப்பஞ்சுவரை
 காட்டிலிருந்து காலனுக்குவேளைவரில்
 தாட்டிகமாய்புவியில் தற்சந்தீவன்றனையும்
 மீட்டென்னைக்கொண்டு வெளியேற்றிவிட்டாலும்
 நாட்டில்வராதேயென்று நடுக்கமொழுந்திடுவார்
 தீது செய்தான்பாவி துரியோதனன்பாவி
 ஏதுமறியாம லிருப்பார்களபஞ்சவர்கள்
 பொறுத்தாரரசாண்டார் பொங்கினார்காடுறைந்தார்
 பொறுத்தார்கள் பஞ்சவர்கள் உரைத்தார்கள்நூற்றுவர்கள்
 அகந்தையழிந்ததுகாண் ஐவர்மேல்குற்றமில்லை
 இகத்திலேகுதுபண்ணி செகத்தினிலெமாண்டார்கள்
 இப்படியாய்வந்தவர்க்கு என்னைநீயுஞ்சொன்னாயே
 சொற்படியேகேட்டிருந்தும் துற்புறுத்திவிட்டாரே
 தம்பிசெனமேசெயா தார்வேந்தேந்தானாய்
 வெம்பிமனமுடைந்து வேண்டுமென்றுசொன்னீரே
 கேட்டிரோஞாயம் கேட்டுகெட்டான்தன்வசனம்

போட்டாரேபுத்தி புலையாட்டேன்பேசுகிறீர்
 சூதன்வனமாமுனிதான் எடுத்துரைக்கும்ஞாயமதை
 அவ்வசனங்கேட்டு அரசன்செனமேசெயனுந்தான்
 வாரீர்புவியோர்பல பஞ்சவர்க்கும்நூற்றுவர்க்கும்
 பாரீர்புவியோர்பல பஞ்சவர்க்கும்நூற்றுவர்க்கும்
 வின்னதுவாராமல் விற்பனமாயுட்புகுந்து
 தன்மைகள்காட்டித் தாங்கியேடிசொன்னீரே
 இத்தனைக்கும்வின்னங்க ளேதொன்றுவாரதில்லை
 கர்த்தனேதோன்றாமல் கண்காட்சிபார்த்துவிட்டீர்
 சித்தமதிற்சாத்திரங்ள் திரணமதுவல்லாமல்
 இருந்தபசியுனக் கின்பதுன்பமிரண்டுமில்லை
 அருந்தவசியாயிருந்து ஆர்ந்ததயவில்லாமல்
 அவர்களுக்குகாலபல னடவுமனுச்சொல்லாமல்
 இவர்களுக்காகபலன் இதமுடனீர்சொல்லாமல்
 வருந்துவதினாலேதும் வராக்கருமமுண்டோ
 வேந்தனிலைவசொல்ல வேந்தமுனிசொல்லுகிறார்
 யாகம்வளர்க்கவென்று அரசனேநீநினைத்தாய்
 யாகமதுயாகம் பலிக்காதுகாணுமக்கு
 மாற்றவுனக்கு வசையுண்டோயாகில்
 என்னைச்சலித்து மெள்ளளவுங்குற்றமில்லை
 பின்னையுனக்குத் தெரியும்பிரமையினால்
 உள்ளபடிசொன்னா முற்பனமாயுந்தனுக்கு
 வள்ளலறிய வழுத்துகின்றோமில்வசனம்
 போறோம்புவிமீதில் பொன்னுலகந்தான்சேர
 வாறோமினிமேலும் மன்னாவுன்றனிடத்தில்
 என்றுசொல்லிமகாமுனியும் ஏகினார்காணம்மாளை
 அன்றுசெனமேசெயனுந்தான் அவரைநமஸ்கரித்து
 அனுப்பிசிலகாலம் ஆண்டிருந்தான்பூலோகம்
 தனுபிடித்தகையான் தாரார்செனமேசெயனுந்தான்
 யாகம்வளர்க்கவென்று அவனியெல்லாந்தானறிய
 சேகரமாயுள்ளதெல்லாம் யேழுதளவாடமுதல்
 வரவேணுமென்றார் மந்திரிமார்தன்னுடனே
 துரைராஜன்மன்னவனுஞ் செல்லலுற்றாரம்மாளை
 திறமுடையமந்திரிமார் தேசத்திலுள்ளவரை
 பரவசமதாகப் பார்வேந்தர்சொற்படிக்கு
 ஆனந்தப்படியாக அவனிதனிலேயிருந்து

வந்ததளவாட மற்றுமுள்ளமால்வரையும்
 சீராகச்சேகரித்துத் தெய்வப்பிராணரை
 நேராகவாயிரம்பேர் நேர்பாகமுள்ளோராய்
 வாகாகத்தானழைத்து வளர்ப்பதற்குயாகமதை
 யாகமுடன்செய்ய ஆவினிடநெய்யாக
 நூறுகுடம்நெய்யும் நொடிக்குள்ளேதானழைத்து
 வீறுடனேயாகம் வேதியரேசெய்யுமென்றார்
 சாலையதுமுடித்துச் சதுரமாய்பந்தலிட்டு
 ஆலயமாக்கித்தான் அந்தணருந்தானிருக்க
 விசாலமாயுண்டுபண்ணி வைத்தாரொருநொடியில்
 பலாவிறகுபிளந்து பலரைமிகச்சோடிணையாய்
 அரசுபலாவிலுப்பை ஆல்விறகுதெர்ப்பையுடன்
 பரசுமுதலுள்ளதெல்லாம் பங்குசம்வேணதெல்லாம்
 சேகரித்துவைத்துச் செனமேசெயன்றான்முழு
 யாகத்தடியில்வந்து அந்தணரைதெண்டனிட்டு
 வேதியர்க்கெல்லாமிசைய வேணுமென்றவஸ்திரமும்
 நீதியுடன்தான்கொடுத்து நிர்வாகம்பண்ணுமென்று
 அக்கினியையுண்டுபண்ணி விபூதிதான்கொடுத்து
 மெய்க்கினியமந்திரங்கள் வேதியர்கள்தான்துதிக்க
 சூழவேதானிருந்து சொல்வார்களம்ந்திரிகள்
 வாள்பிமன்பேரனையும் வாருமென்றுதானழைத்து
 பலகைதனைப்பரப்பி பரிச்சித்துமைந்தனுக்கு
 இலமணிரத்தினாசன மேலிருக்கவேண்டுமென்றான்
 பூசைசெம்பண்ணுமென்று புகழ்ந்தார்கள்வேதியர்கள்
 நேசமுடனிருந்து நேமமாயுள்ளதெல்லாம்
 வாசனையாய்ச்செய்யுமென்று வகுத்துரைத்தாரம்மானை
 ஆசனத்தின்மேலிருந்து அட்சதையுந்தான்வாங்கி
 யாகத்தைநோக்கி அன்பாகத்தானிருந்தான்
 வாகாகதொப்பையது வாங்கவேதானிருந்தான்
 அழகுமணியாகம் அக்கினியுந்தான்வளர்த்தி
 புகழிதமாய்தான்வளரும் பூவால்எக்கியமும்
 எக்கியத்துக்கேற்ற இதமானநெய்குடமும்
 முக்கியமாய்ச்செய்து முடிந்துவளர்யாகமதில்

விருத்தம்

முன்னாள்முனிவன் சொற்படி முடித்தயாக மதுதனிலே
இன்னால்மயக்கம் வருவதும் மெய்மறையோன் போயிருந்து
சொன்னவேதம் யாகமதில் துக்கமிக துயரகன்று
மண்ணால்மயங்கிவீழாமல் தன்னைசெய்வான்தார்வேந்தன். 57

ஐயோ மறையோ னக்கினியி லசந்துவிழுவா னென்வெண்ணி,
கையால் தெர்ப்பை தனைக்கொண்டு கழுத்திற் பிடரி யதிற்றொடவே,
மெய்யாய் புலியான் பாய்ந்துதென்று வெருவிப்பயந்து வேதியனும்,
நெய்யிலெரியுஞ் சுடர்தனிலே நேராய் விழுந்து மாய்ந்தானே. 58

கதை

அங்கிருந்துசாத்திரங்கள் அனுட்டிக்குவேதியரில்
மருகிருந்துவேதம் வகுத்துரைக்கும்வேதமதில்
அசதிவந்துபார்ப்பான் அசைந்துகண்ணைத்தான்முடி
வசமாகவேதம் வழத்தாமல்மெய்மறந்து
நித்திரைதான்கொண்டு நிலத்தில்விழுவார்போல்
பத்திரமாய்ப்பார்ப்பான் மெய்மறந்துகொண்டலைந்து
உறங்கித்தலைகவிழ்ந்து உடலுமைத்தானாப்போல்
சிகரங்களுமற்றைந்து தேகம்விழுந்ததுபோல்
அந்தவறக்கத்தி லானதொருசொப்பனமும்
வந்தவழிதன்னில் வலியகடுவாய்ப்புலியும்
எதிர்க்கவழிமறித்து இவனைவதைசெய்வதுபோல்
அடக்கிவிழித்து அதட்டிப்பயமுறுத்தி
இடிக்கிறதுபோல பிராமணனுந்தான்பார்த்து
நடுங்கியுடல்பதறி நஞ்சுண்டமீனதுபோல்
இருக்குந்திறம்தனை இளவரசுதான்தரித்து
வருத்தமுள்ளபாகம் வளர்க்கவென்றுவந்திருந்தோம்
அதற்குவிசாகம் அந்தணனால்ப்போது
ஏதுக்காயிருந்து இசைகேடுதான்முறிய
பார்த்திருக்கப்போகாது பாவம்வருமென்றுசொல்லி
ஏற்றிருக்குந்தர்ப்பையினா லிவனைசண்டைபண்ணவென்று
நீட்டினான்தர்ப்பையினால் நினைவுவருமென்றுசொல்லி
காட்டிற்புலிபாய்ந்ததென்று கலங்கியுடல்பதறி

மாட்டினான்தீயில் மடிந்தான்பிராமணனும்
 அட்டில்குதித்து அந்தணனுந்தீயில்விழ
 கண்டுசெனமேசெயனுங் கலங்கிமுகம்வாடி
 பண்டுவியாசர் பவழவாய்மொழிந்தபடி
 வந்ததுகாண்பவசம் மதியைவிதிவிலக்க
 தத்துவயாகபலன் சனியன்பிடிக்கவென்று
 வெந்துமன்மிடைந்து பிரமையதுதான்பிடித்து
 இந்தவுலகவாத யிருளதுபோற்றான்முடி
 மாய்கைதடித்திருக்க மனுந்தியோமறைந்து
 பேயும்பிடித்ததுபோல் பிரமைகொண்டாரம்மானை
 மன்னன்ஜெனமேஜெயன் மாய்கைபிடித்திழுக்க
 தென்னவர்களெல்லாந் தீவினையோவென்றுசொல்லி
 ஆறாத்துயரம் அருந்துயரம்வந்துதையோ
 நீராகிவெந்து நெஞ்சமெல்லாம்புண்ணாகி
 என்னசெய்வோமென்று ஏங்கிபரதவித்து
 முன்செய்ததீவினையோ முனியிட்டசொற்படியோ
 வந்தவிதமறியோம் மகாதேவர்கற்பனையோ
 எந்தவிதமோதான் இடையூறுதான்வந்து
 செய்யுமருந்துகள்தான் தேசத்திலுள்ளதெல்லாம்
 வையுமென்னபண்டிதர்கள் வைத்தமருந்தானாலும்
 சற்குணமில்லாமல் தலைசுற்றியாடுகையில்
 பித்தம்கலங்கிப் பினத்துகிறானென்னுசொல்லி
 கலிக்கமுறைத்து கண்ணிலிட்டுமொன்றுமில்லை
 பலிக்குமச்சியமிட்டுப் பார்த்தாலுமொன்றுமில்லை
 தலையில்கோடாலியிட்டுத் தயிலந்தனைதீர்த்து
 கலையவிலலைபித்தங் காலபலனென்பாரும்
 மருள்பிடித்ததென்று மந்திரங்கள்செய்வாரும்
 இருள்பிடித்ததென்று யந்திரங்கள்கட்டுவார்
 செய்யாவிநோதமெல்லாம் செய்தலுத்துமென்றுசொல்லி
 ஐயோசிவனேயென்று அபயமுனக்கென்பாரும்
 வெய்யோனுக்குள்ளே விளங்குபொய்களால்முடித்து
 அதிதிபரதேசியற்கும் அன்னமிகக்கொடுத்து
 நீதியுடன்தானதவம் நேசமுடன்கோயில்குளம்
 சத்திரமடங்கள்கட்டி சாலையிலந்தணர்க்கு

சித்திரமாய்ப்புசைபலன் செய்வார்தினமும்
 நால்வேதசாஸ்திரமும் நாளும்விளங்கிவர
 பால்தயிர்நெய்யும் பருப்புமரிசிமுதல்
 வாகாயனுதினமும் மாறாமல்நித்தியமும்
 பாகாயனுதினமும் படியாளந்துவேதியர்க்கு
 தானதவஞ்செய்து தவிப்பார்பரதவிப்பார்
 ஞானசிவபூசை நடத்துவார்தாகுதியர்கள்
 தேசத்திலுள்ளசெனமும் செனமேசெயனுக்கு
 மேகத்திருந்து மெய்சோர்ந்துகைசோர்ந்து
 பாருலகந்தாங்கும் பரிட்சித்துமைந்தனுக்கு
 காருலகமேனியரே கண்ணரேயிப்போது
 தீதுவரக்காரியமேன் செய்ததவக்குறையோ
 ஏதுசெய்வோமென்று இருக்குந்தருவாயில்
 பராசரமுனிவன் பயந்தவேதியரும்
 சாரமாவேத சகலகலைவல்லவனாம்
 வேதவியாசமுனி மேதினியிலேநடந்து
 வந்தரிஷிபாதம் மன்னரெல்லாந்தான்வணங்கி
 இந்தவிவகாரம் இவர்க்குவந்தகர்மவினை
 தீர்த்தருளவேனுமையா ஜெனமேஜெயராஜனுக்கு
 கார்த்தருளவேனுமையா கடவுளேதஞ்சமென்று
 சிறியோனறியாத செய்தகுறையைப்பொறுத்து
 வெற்றியேகப்பாருமையா வேதவியாசரே
 என்னுமன்னர்குற இறையோன்மனமகிழ்ந்து
 ஒன்றுமறியாமல் உரைத்தீரேமன்னவரே
 நாமேதுசெய்வோம் நாமோவிதிதனக்கு
 கோபமதுசெய்தாலும் போமோபிரமையது
 அல்லவேசொல்லுகிறேன் அந்தப்படியிவன்தான்
 சொல்லவோகேட்டால் துயர்பிரமைதீர்ந்துவிடும்
 முன்னாளிற்பஞ்சவர்கள் மூண்டுசமர்பொருத்தி
 முன்னாளிற்பாரதப்போர் மென்றுமுடிந்தகதை
 சொல்லியவன்கேட்டால் சுருதியதுவேதாந்தம்
 மல்லென்றபோர்வீமன் வாகாய்ச்சமர்தனிலே
 மத்தகெஜந்தனை வாரிப்பிடித்திழுத்து
 சத்தமுகில்கடந்து தாண்டிவருவான்வெளியில்

போய்குழந்ததென்று பூரித்தான்பாரதத்தில்
 வரப்புகழ்கழியில் வளைவொட்டமத்தகெஜம்
 வாராலங்கேமரித்த வந்ததென்றானத்திரத்தில்
 சீராய்ஜெனமேஜெயன் செவியுற்றுதான்கேட்டு
 பொய்யென்றுசொன்னான் புத்திசற்றுமில்லாமல்
 மெய்யெங்குந்தாவி வெண்பொரியாய்க்கண்டாச்சு
 இதற்குவகையேது என்னவென்றுகேட்டளவில்
 அதற்குவகைதானும் அறிந்தோரெடுத்துரைக்க
 புத்தியென்றுகேட்கப் பொருந்திமதியுடனே
 பத்தியாய்ப்பாரதத்தைப் படியானொருக்கால்
 கேட்டரோமனதையதில் கிலேசமெல்லாந்தீர்ந்துவிடும்
 நாட்டரோமனதையதில் நடுவேநிதானமாய்
 என்றுரைக்கவேதியர் இன்பமாய்வந்திருந்து
 அன்றுஜெனமேஜெயன் ஆமென்றுபாரதத்தை
 முடியுமட்டுந்தான்கேட்டு முற்றிலுமோராய்ந்து
 வேலையுந்தீரலையோ வேந்தனிவன்றனக்கு
 கொள்ளைபிரமை குறையாலேபோவதற்கு
 ஐவரசாண்டு அவனிட்டுதானேகி
 வைகுந்தஞ்சேர்ந்த கதையைத்தான்கேட்டாய்
 தீரும்புதுமையிது தென்னவரேயென்றுரைத்தார்
 பாரும்புதுமையிது பலிக்கும்சலிப்பறவே
 கரும்பட்டுதான்போர்த்து கருத்துடனேதான்கேட்டால்
 அரும்பட்டுவெண்பட்டாய் ஆகுமதுசவ்வாது
 அப்போபிரமையது அகன்றுவிடுங்கண்டரே
 இப்போதுகேளும் இன்பமுற்றுதானிருந்து
 என்றுமுனிசொல்லி ஏகினார்காணம்மாளை
 நன்றுதானென்று நமஸ்கரித்தாரெல்லோரும்
 ஆமென்றுசம்மதித்து அரிவோமெனவேதான்
 ஒமென்றுசொல்லி உற்றஜெனமேஜெயனுமே
 வைகுந்தஅம்மாளை வாகுடனேதான்கேட்டு
 செய்கின்றசாஸ்திரங்கள் சிறப்பாகத்தான்முடித்து
 அம்மாளைபாடிவைத்து அந்தக்கதைகளையும்
 செம்மானைத்தான்றரிக்க சிவனருளேயுண்டெனவே
 கதைத்துவக்ககேட்கப் பலநினைவில்லாமல்

வேறுத்துக்காமம் வெகுளிதனைவிட்டேகி
காருபமான காடுதனைவிட்டொழிந்து
ஏகமனதாய் இருதயத்தைசெப்பனிட்டு
ஆகமுடன்கேட்க அரசன்கொலுவிருத்தான்.

விருத்தம்

வேதவியாசர் முந்நாளில் விளம்பும் விசனமுள்ளபடி
தேசமுழுதுஞ் சிறப்புளதுந் தெரிந்துபார்க்கச் சமரசமாம்
பூதபந்த வயிர்போலே புவனமிருந்த வகைமோச
நீதமிருந்து நெறியிருந்தும் நிலையாவண்ண மெளிதாச்சே. 59

விதித்த விதியைப்பாராமல் வேதவியாசர் மனைநோக்கி, எதிர்த்துச்
செய்திகேட்ட பலனிப்போதமக்கு பலித்ததென்று, மதித்து மனதில்
ஜெனமேஜெயன் மனது கலங்கி தெளிந்தறிவாய், துதித்துப் புகழ்ந்து
முனிவனையுஞ் சொன்னான் மகிழ்ந்து சொன்னானே. 60

சொல்லியகதைக்கேட்டு சுருக்கமாய்மனதைத்தேற்றி
பல்லியமாகக்கேட்டுபலதுயர்பிரமைபோக
அல்லியருள் நீங்கவென்று ஆனசனமேசெயனுந்தான்
மெல்லியப்பட்டுப்போர்த்து வீற்றிருந்தரசன்கேட்டான். 61

கருநிறப்பட்டுப்போர்த்தி கதைகளையுற்றுக்கேட்டால்
தருநிறம்வாங்கிவெள்ளை மதித்தபெண்கட்டதனால்
வருமொருபிரமைநீங்கி மனத்துயர்தீருமென்று
குருமுனியுரைத்தநேசங் குணமெனக்கண்டார்வேந்தன். 62

கதை

வாகுடையபஞ்சவர்கள் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தகதை
பாகுடையசொல்லான் பரிட்சித்துமன்னன்மகன்
சீராய்ஜெனமேஜெயன் சிந்தைமகிழ்ந்தன்பாய்
நேராகக்கேட்கநீலவண்ணர்காப்பாமே
ஒதுபுகழிக்கதையை உரைக்கவேதான்கேள்
மாதுசரஸ்வதியாள் வழுத்துகின்றசொற்படியாள்

மேருவில்விநாயகர் வரைந்தெழுதுவேதாந்தம்
 பாரிலுள்ளோர்கேட்க படிக்கிறேன்காணம்மாண
 ஐவர்சகாயன் அரிகேசவன்முகுந்தன்
 வாசவர்சகாயன் தாமோதரனிருக்க
 அரியவைகுந்தம் அடைவோமெனவேதான்
 உரியதொருஐயா ஒருமித்துஓமெனவே
 நடக்கிறார்தேசம்விட்டு நன்னரிதானும்விட்டு
 வடக்குமுகமாக வடமேற்குகோபுரமாய்
 தருமருடன்தம்பியரும் தாரார்துரோபதையும்
 கருமத்தைவிட்டகன்று கங்கைக்கரையில்வந்தார்
 மங்கைதுரோபதையும் வாகான ஐவருமாய்
 சங்கையாய்தான்தொழுது சரஸ்வதியைத்தான்வணங்கி
 தலையிற்புனல்தெளித்து தாயேசரணமென்று
 அலையிற்றலைமுழுகி அனுஷ்டானந்தான்முடித்து
 ஆதித்தனைபூசைபண்ணி ஐவருந்தான்முடித்து
 சாதித்தார்வேற்றுவருஞ் சந்நியாசிவேடமுமால்
 சந்தமாய்முழ்கிச் சடைமுடியுந்தானாகி
 பாந்தமாய்தேடப் பருவமுடன்முடித்து
 பாராசைதானும்விட்டுபைங்கொடியாளாசையற்று
 ஊராசைதானாமற்று உற்றமன்னராசைவிட்டு
 மாதாவினாசைவிட்டு மந்திரிமாராசைவிட்டு
 மீதானகானகத்தில் விரைவாச்சென்றார்கள்
 அப்போதுமாயன் அவர்மனதைத்தேற்றுதற்கு
 இப்போதுயெதிரே இவர்காணவேகலியன்
 தன்னுடையமாதாவின் தலையிற்சுமையேற்றி
 மன்னன்மனைவிதனை வார்புயத்தின்மேலேற்றி
 வந்தவனைக்கண்டு மன்னர்தருமர்வாய்புதைத்து
 இந்தவகைதம்பியரே ஏதோசகாதேவா
 கண்டோர்புதுமையிது கலியுகமானதினால்
 அண்டாப்பெருஞ்சுமையை அன்னைதலைமேலேற்றி
 பெண்டிர்தனைதோளில் பெருமையென்றுவைத்துவந்தேன்
 பண்டுமொழிதவறில் பழுதுவருமேநமக்கு
 மாநகரைவிட்டுவந்து வகையாய்ப்பிழைத்தோமே
 ஆனநல்லதம்பியரே அரிகேசவன்பதத்தை
 நன்றாகவுச்சரித்து நம்பியேயென்பிற்கே

குன்றானமனதுடனே கோயாலருண்டெனவே
தர்மருந்தம்பியற்குத் தைரியமாய்வார்த்தைசொல்லி
சீர்மேவுங்கானகத்திற் சென்றுபுக்காரம்மானை
கல்லுமுருகிவிடும் கடிவிஷமுந்தோன்றிவிடும்
புல்லும்புகைபாலைவனம் போய்ப்புகுந்தாரைவரும்
மெல்லியர்கல்தன்பதமும் மின்னனையாள்தன்பதமும்
பூவலியமெல்லியதால் பொருந்தாமலேதுரைப்பார்

விருத்தம்

தேகமிழந்துவாராமற் சடத்தைமிகவேதான்கமந்து
தாகமிருந்துவிப்பினையுஞ் சாராதுடலிற்றயவுசெய்து
பாகஞ்சிறந்தவுமைப்பாகர் பதத்தினைமிகவேதேடி
மேகஞ்சிறந்தமேனியனே விடைதானந்தகோபாலா.

ஒன்றுமறியோம் பொருளறியோ முன்னையல்லாதுணர்வறியோம்,
நன்றுமறவோந் தீதறியோம் நந்தா முகுந்தா நரசிம்மா, அன்றுசகாயமிருந்
திருந்து வடியார் தங்களிடர் தீர்த்தாய், குன்றுமலைகள் குன்றாமல்
குடிசார்ந்தகோபாலா.

உருவாயுருவிலோ குருவே யுடலிற்புகுந்துதனதாகி
வெகுவாய்குளறியுரையாமல் வேறேகவனம்நினையாமல்
கருவாய்மலர்பிடியாமற் கார்த்தாய்கார்த்தசிறையெதிர்தல்
வருவாயடியார்வைகுந்தம் வாவென்றருளாய்கோபாலா.

மனதுபிரமைபொல்லாது மாய்கைக்குரங்குபொறிபுலனை
தனதாகவெண்ணாமற் றானேதானாய்தனித்துமனம்
என்றுபயமில்லாமல் யெங்கள்தன்னையீடேற்றும்
உனதுபதிகெதியாக வுதவுந்தகோபாலா.

கதை

கலக்கமில்லாதெங்களையும் கண்ணுதலலேகாத்தருளும்
மயக்கமதைவிலக்கி வழிசுட்டியெங்களையும்
நடத்தும்பெருமானே நாங்களொன்றுந்தானறியோம்
சடத்துக்குள்ளாழ்ந்த தத்துவமேபோற்றியென்று

நடந்தார்வழிதனிலே நமோராயணாவென
 மடந்தையுடனைவருமாய் மால்பாதந்தானோக்கி
 சோலைநிழலில்லாத கடுவனங்களானதொரு
 பாலைவனங்கடந்து பஞ்சவர்களைப்பாரும்
 அருமுனிவர்தான்வாழும் அதிசங்கல்தான்பார்த்து
 இருளிட்டிவந்து இரவியும்போய்மறைந்தான்
 கார்மேஷம்பின்னிருளும் காவலர்களைவருமே
 பார்மீதிலோங்கும் பாறைவழிகடந்து
 கொள்ளிக்குவிள்ளாக கூரிருளில்தானலைந்து
 தள்ளிவழிநடக்க சற்றுந்தெரியாமல்
 மனமிடைந்துபுண்ணாகி மாயோனைத்தானினைந்து
 கனலில்மெழுகதுபோல் கானகத்திலேயுற்று
 தம்பிமார்க்கள்மனது இனியறியவேணுமென்று
 பார்த்தனொடுநால்வரையும் பாஞ்சாலிதன்னையுந்தான்
 ஏற்றதொருவார்த்தைதன்னை இனிக்கூறக்கேளுமினி
 தம்பியரைநோக்கித் தருமருந்தானேதுசொல்வார்
 வெம்பிக்களிம்பால் வெகுண்டுபயந்துவந்தோம்
 எதிர்த்துப்போகமாட்டாமல் இளைத்தோடிப்போயினர்காண்
 துதித்துலகமெல்லாம் தூஷணிப்பார்கண்மீரோ
 இருந்துசெயங்கொண்டு எதிர்த்துத்துரத்தாமல்
 இருண்டுமிகபயந்து ஆரணியம்போய்மடிந்தார்
 என்றுலகஞ்சொல்லி ஏசாமலிப்போது
 மன்றுலகில்வாழ்விசயன் மைந்தன்மகன்சேரனுக்கு
 சென்றுதவியாகத் திரும்பியேநால்வருந்தான்
 சேர்ந்துகலந்து சென்றுதவியாயிருந்து
 ஏந்துசெனமேசெயனுக்கு எதிர்த்தொருவர்வாதுசெய்யில்
 கலியனும்வந்து வளைந்துபோர்செய்தாக்கால்
 வலியச்சனும்வந்து வளைந்துபோர்செய்தாக்கால்
 சிறுவன்வினையறியான் செருக்களத்தில்சென்றறியான்
 சிறுபூசல்செய்தறியான் உற்றாரொருவரில்லை
 தானேதனியாயத் தயங்கியலையாமல்
 உற்றபரிட்சித்துமகன் உகந்துஜெனமேஜெயனும்
 வெற்றிசெய்துநீங்கள் மிரட்டியவனைச்செயித்து
 செங்கோல்தழைத்தோங்கச் செனமேசெயன்வாழ்க

அங்கேயிருந்து அவனிதனையாளுமென்று
 சீராருந்தருமர் தெரிந்துரைத்தார்நால்வருக்கும்
 நேராகவிருந்துசெனமே செயனுக்குநீங்களுந்தான்
 துணையாயிருந்து சுகமாகவாழுமென்றார்
 மன்னாநீரெங்களைத்தான் மாநகரில்போயிரென்றால்
 அன்னாளோயெங்கள் அபசாரஞ்செய்ததுண்டோ
 கர்த்தனுடசித்தங் கலங்கினதுஎந்தவிதம்
 பெற்றபிதாவறியோம் பின்னையொன்றும்தானறியோம்
 வந்தவனைக்கொல்ல மடிப்படாதெங்களையும்
 வளர்ந்தஅருமையிதோ வனந்தனிலேவந்திருந்து
 அழுத்தமுடனெங்களைநீர் அகலப்போமென்றுசொன்னீர்
 அய்யாகுருகுலமே அண்ணரேயென்றமுதார்
 மெய்யோதானீரும் விட்டுப்பிரிவீரோ
 எங்களையும்விட்டு இருப்பீரோதான்தனியே
 திங்கள்முகத்தோருஞ் செப்புகின்றதில்வாறோ
 சுத்தத்திற்றோத தீவினைகள்செய்தோமோ
 குற்றமதுசெய்தபிழைக் கொண்டுபொறுத்தருள்வாய்
 செங்கோல்செலுத்தமென்று தேவரிடவாக்கதினால்
 எங்கள்முகம்பார்த்துரைக்க எழுந்ததோசித்தமது
 கணப்பொழுதும்மைக் காலந்தவறிப்போய்
 கூடிணப்பொழுதுகாணாமல் தரிக்குமோவெங்களுயிர்
 அண்ணரேயெங்களைத்தா னவனிற்போமெனவே
 எண்ணிமனந்துணிந்து இப்போதுரைத்தீரே
 தம்பியரும்துரைக்க தருமருந்தானேதுசொல்வார்
 அன்புடையதம்பியரே ஆளுகின்றதேசம்விட்டு
 என்பிறகேவந்தால் இளவரசுக்காருமில்லை
 தம்பிமுகம்வாடிச் சலித்துமனம்புண்ணாகி
 வெம்பியிருப்பான் வேந்தன்செனமேசெயன்
 அரசநிலைநிறுத்தி அவனிதனிலேயிருந்து
 விரசுடையவத்திபுரம் மேதனியைத்தானாண்டு
 குருகுலத்துமன்னனிட கோத்திரத்திற்றான்கூடி
 மருவியிருந்து வாழுமென்றுதானுரைத்தான்
 அந்தமொழியுரைத்தீர் ஆனதம்பிநால்வருந்தான்
 இந்தமொழியுரைத்தீர் எங்கோவேயண்ணாவே

மண்ணாசைபொன்னாசை மற்றுமுள்ளபொண்ணாசை
 எல்லாம்வெறுத்து இப்போதுவும்முடனே
 எல்லாம்வைகுந்தஞ் சேரவென்றுநாம்நினைத்து
 வந்தோம்புவியைவிட்டு வைகுந்தம்சேரவென்று
 சந்தோஷமாய்வரவே சஞ்சலங்கள்சொல்வதென்ன
 ஆண்டவனையிப்போது அடியேனுஞ்செய்தபிழை
 நீண்புரையுடைய நெறிசேருமண்ணாவே
 சரணஞ்சரணமென்று தாளினையைப்பூண்டுகொண்டு
 அடிகள்மிகச்சுடவும் ஆவிதளர்ந்திடவும்
 கட்டியமணல்குடவும் காலசைந்துநின்றிடவும்
 சாய்கைதட்டுவந்து தட்டழிந்துநின்றிடவும்
 பதியிழந்துகானகத்தில் பரதேசியாய்வரவும்
 அதிகபவுசிழந்து அரும்பதிகொண்டேவரவும்
 நீங்கள்படும்பாடுகண்டு நெஞ்சம்பொறுக்காமல்
 தாங்கமுடியாமல் தானுரைத்தேன்தம்பியரே
 இன்முடன்நீங்கள் என்னருகில்வந்தவரை
 துன்பமதுநினைத்துக் கொல்வேனோநான்பாவி
 நாளுந்திருமால் நமக்குதவியாயிருந்து
 ஆளுங்குருகுவாமி அரியின்பதஞ்சே
 நினைத்துவந்துநேசம் நிலைதவறாதோர்மனதாய்
 மனந்துணிந்துவந்தீர்களோ வைகுந்தம்சேரவேதாம்
 என்றுதர்மர்சொல்ல ஏற்றதிரௌபதியும்
 நின்றுமனதுருகி நெஞ்சமும்புண்ணாகி
 கால்களடிச்சுடவும் கண்கள்சிவந்திடவும்
 மெய்களயர்ந்து வெகுமெய்கள்கைசேர்ந்து
 அருமைதலைகுனிய ஐவருக்குபின்னேதான்
 பெருமைசிறுமையதாய் பெண்ணரசேயிப்போது
 உரிமையுடன்நீவரவும் உத்தமியேஎங்களுக்கு
 தருமரெனப்பேரேது தயவுசெற்றுமில்லாமல்
 ஆனதினால்பெண்கொடியே அன்னையார்தானும்மாமி
 தாமும்வாமும்மாளிகையில் தனியாயிருப்பார்களோ
 மானனையீர்நீர்போய் மாமியுடன்சேர்ந்திருந்து
 ஞானசிவபூசைகள்தா னடததியனுதினமும்
 குந்தியம்மாஸ்தன்னிடத்தில் கோதையரேநீர்சேர்ந்து

அந்தமொழிகேட்டு அருந்ததியுமேதுசொல்வாள்
 மெய்யரேயெந்தனையும் வித்தகரேயிப்போது
 பொய்சொல்லாவேந்தர் போவென்றுசொன்னதென்ன
 நான்பாவியானேனொ நாயகனையென்றழைத்தாள்
 தேன்பயிலுங்கோவே சித்தில்கண்டதென்ன
 வாகாகவென்னை வரவேண்டாமென்றுசொல்லி
 ஆகாபுலைச்சி யழிபுலைச்சியானேனே
 சற்பனைகளான சதிகேடுசெய்தேனோ
 கற்பழிந்துவேறு கண்டாரைக்கொன்றேனோ
 ஐவர்துணையென்று அன்றுமுதலின்றளவும்
 மெய்வருந்தினாலும் விட்டுப்பிரியாமல்
 சித்தம்வரநடந்து சேவடியைப்பூண்டிருந்தேன்
 கர்த்தனுக்கென்னால் கசடுவருவதுண்டோ
 இனிமேலடியார்க்கு ஈடேறும்பந்தியென்ன
 பணியாதபொய்யுடலை பாரமென்றுசொல்வேனோ
 வையத்தோர்சொல்லி வம்பால்நகையாரோ
 மெய்யகத்தோற்சேர்ந்து மேலும்பிரியாமல்
 காத்தருளவேணும் கண்ணரிடதன்னருளால்
 ஏற்றசிறைதன்னை வீடேறமுற்றிலுமே
 சீர்பாதந்தன்னை தினமும்பணிந்தேத்தி
 ஒருமனதாயிங்கிருந்து உத்தாரம்பண்ணுமயா
 தர்மர்மனமகிழ்ந்து தையலையுங்கொண்டாடி
 கர்மமெல்லாம்விட்டு கரையேறினோமினிமேல்
 முத்துத்தெளிந்து மோகவலைவிட்டே
 வந்தோமினிமேல் மலைகள்தான்சற்றுமில்லை
 சந்தோசமாச்ச தர்மர்மனமகிழ்ந்து
 அவ்விருளுந்தானீக்கி ஆதித்தன்வந்துதித்தான்
 எழுந்திருந்துசூரியனை இன்பமுடன்பஞ்சவர்கள்
 விழுந்துநமஸ்கரித்து மெய்யலருந்தான்முடித்து
 ஞானமனுதினமும் நாரணரேதஞ்சமென்று
 தமையோனைதென்டனிட்டு மிக்கானஐவருந்தான்
 பேயிருண்டகானகத்தில் வனத்தில்வழிகாடி
 புலிகரடியாளிசிங்கம் பொல்லாதயானைமுதல்
 மலைவண்டுதான்தட்டி நடந்தார்வனங்கடந்தார்

பார்த்தீபனுங்காடுவிட்டுப் பரிவாய்வெளியில்வந்து
 ஆற்றோரம்வந்து ஆத்துமதத்தைச்சுத்திபண்ணி
 சீரானகாட்டினுள்ளே தீர்த்தமதுதானாடி
 தாராளுமாமுனிவர் தன்னையடிபணிந்து
 வாழ்கமுனியேநாங்கள் வைகுந்தம்சேர்வதற்கு
 பூமேனிமேனியரே பொருந்தவிடைதாருமென்றார்
 நேசமுடனிப்போது நிமலர்பதம்போற்றி
 ஆமென்றுமாமுனியும் அருளினார்நல்வசனம்
 நல்லதென்றுபாதைவழி நடந்தார்கள்பஞ்சவர்கள்
 வல்லதொருகானகத்தில் வழிந்தோடும்நீரதுபோல்
 காடுதனிலோடுங் கானலைமிரென்றுசொல்லி
 ஓடுவாரள்ளியுண்ண ஒண்டொடியோடைவருவாய்
 பாலைவனங்கொடுமை பார்பிளந்துநீறாக
 சாலையெனும்முங்கில்வனம் தானெரிந்துநீறாகி
 விண்ணளவுந்தீயெரிந்து மேகநீர்வாரிடமாம்
 கண்கள்விழிக்கரிதாய்க் கனலுமேகோரமதாய்
 சுண்டுபயந்து கடவுளரேதஞ்சுசென்று
 தொடர்ந்துவந்தோம் தாகைவெள்ளம்வந்துதாம்
 இருந்துதவிப்பார் எழுந்துமெள்ளவந்தோம்
 வருத்துமைவர்கானகமும் வனமுங்கடந்தேகி
 மதகரிதன்னைக்காத்த மாதவாவெங்கடோசா
 இதுநல்லசமயமையா எங்களைநீகாப்பதற்கு
 பச்சைமாலென்றுசொல்லப் பாவங்கள்தீர்ந்துவிடும்
 அச்சதானந்தகோபால ஆயனையென்றுசொன்னால்
 விக்கினங்களினின்று விலகுமேயென்றுசொல்லி
 அக்கினியுமன்னவரே மறிவுடனேதான்விலகி
 மற்றுமந்தஅக்கினிதான் வழிவிலகிஅப்பாலே
 உத்தமமருமகனுக் கொதுங்குகின்றமாயைப்போல்
 விலகிவழிவிடவும் விரைந்துஐவர்தானடைந்தார்
 இலகுபுகழ்த்தனையும் விட்டகன்றாரம்மாணை
 அவ்வனத்தைவிட்டு அநேகநெடுந்தாரம்
 இவ்வனமுமாக இக்கோலமாய்நடந்தார்
 பாவமகலாது பார்த்தவர்க்கடங்காது
 செவ்வேதான் தாம்நடந்தால் திருமாலுதவிசெய்வார்

வருமோநமக்குஞாபகம் வழியேபுதுமையென்ன
 தர்மருந்தானிணைந்து தம்பியரைத்தானோக்கி
 தாரார்புகழ்வீமா தம்பியருச்சனரே
 சீராகநானொருசொல் செப்புகிறோம்கேளுமென்றார்
 தம்பியென்றெண்ணாது தமையனுமென்றெண்ணாது
 நம்பினோரன்னைகற்றம் நால்வரையுமெண்ணாது
 கலங்கிமனமிடைந்து காவலர்களந்நேரம்
 மயங்கியேதருமர் மாயோனைத்தானிணைந்து.

விருத்தம்

ஆயனேநந்தகோபா அச்சுதாபச்சைமாலே
 தாயனேசமயமிப்போ வந்துநீர்காக்கவேண்டும்
 தூயனே நெருப்புவெள்ளம் கழிஎழுந்தோடக்கண்டோம்
 நேயனேவாறுதாண்ட நெடியவாதுணைசெய்வாயே.

66

நெருப்பாறுடையவதுவேகம் நீயேயறிவாய் நானறியேன், கருப்பா
 றெனவே கனல்தன்னை கையாலணைத்து தகையார்கள், திருப்பாய்
 கனலை புனலாகி செவ்வே வழிந்து திறந்துநல்ல, கருப்பேதுதவுங்
 கோபாலா சரணஞ் சரணஞ் சரணுமக்கே.

67

அனலாய்வெந்துவந்தீதை அடியேன் கண்டு பயந்து நொந்து,
 கனலேதன்னு ளிருந்தொழுக கடுகமனங்கள் வெந்திடைந்து,
 தனலேபுனலாகக்கொண்டருளிச் சமயம் வருவாய்கண்ணுதலே,
 எனவரசிங்கவடியார் முன்னேகிவந்த கோபாலா.

68

கதை

மாயன்றனைநினைந்து மனதிற்றியானமதாய்
 நேசமுடனைவர் நின்றதொருநல்வசனம்
 அரிகிராமாராமா ஆபத்துக்காக்கும்ராமா
 வடமலைநந்தகோபா வந்துநீர்காக்கவேணும்
 கடல்தனையடைத்தமாயா காவலுன்காவலையா
 ஓடிப்பதினேழு யோசனையுந்தான்கடந்து
 நாடித்திசைநோக்கி நடந்துவழிகுடி
 பற்றிபறந்தோங்கும் பரிந்துநிழலாடும்

வெள்ளையுள்ளவெள்ளை வெளியாகவேதோன்றும்
 அடித்தோர்கைகட்டுகிற அன்றற்றசெய்தியது
 தொடுத்தவெகுதூயவஞ் சுத்தவெளியானதொரு
 பளிங்குநல்லபாறையின்மேல் பாங்குடனேமேலேறி
 பொழிந்துடம்மைபோல் பூமியின்மேல்தான்சொரிய
 கண்டுபுதுமைதன்னைக் கன்னிடையதம்பியரும்
 ஒண்டொடிக்குங்காட்டி உயர்கானகம்நடந்தார்
 மேனிமிகக்குறுகி மெல்லடிகள்கொப்பளிக்க
 சோனைமழைபொழியக் கொலைகானகம்புகுந்தார்
 வெகுதூரந்தான்கடந்து விசாரமிகத்தீர்த்து
 ரகுராமாவென்று ஏகினர்காணம்மானை
 அங்கேவெகுதூரம் ஆறுமடுவுகளும்
 தாங்காமலேகடந்து தாண்டிக்கரையேறி
 ஓடும்நதிகடந்து உப்பாறுதான்கடந்து
 காடும்புனல்கடந்து கரையாகநின்றளவில்
 நெடுங்கானகந்தன்னில் நெருப்பாறுதான்வரவே
 கடுங்கானில்வாரதொரு கடுங்கொடுமைகண்டுமவர்
 பெற்றபிள்ளையானாலும் பிரியமதையெண்ணாது
 சுத்தமென்றேசற்றே துணையிதுவென்றெண்ணாதே
 மன்னர்முகுடமுடி வந்தரெண்ணாது
 தென்னர்குருவாசாரி தேவரையுமெண்ணாதே
 தானவனாமென்ற தவசியையுமெண்ணாது
 ஞானசிவயோகியொரு நாகத்தையுமெண்ணாது
 வாதுசம்பொருத வந்துவிடுமிந்தமதம்
 தீதுவருமல்லாது தெளிவரமாட்டாது
 மூர்க்கமேவுண்டாகும் முனையவெகுவாதம்
 தீர்க்கமுடனுண்மையது செய்யுந்தொழிலுண்டாகும்
 ஆசாரந்தோற்றாது அன்புசற்றும்வராது
 ராஜாதிராஜனென்னும் லாகிரியேயுண்டாகும்
 வித்தைமதம்சத்திமதம் வேதமேயுண்டானால்
 இத்தையெல்லாங்கொண்டு ஏகுவதுஞாயமல்ல
 ஆயிரமாகாது அருந்தவசுவந்தவர்க்கு
 வேயுதவிதம்பியரே வில்லுமெடுப்பார்களோ

வல்லவொருசிலையை வாரிதியில்போடுமென்றார்
 அல்லலறநாமும் அவரேதுணையெனவே
 போவதுஞாயம் புத்தியதுவேநமக்கு
 தேவீர்சொன்னமொழி சிறியோர்கள்கேளாமோ
 அண்ணரேயொங்கள்சிலை ஆழ்கடலிலேயெறிந்து
 எண்ணமறவாரோ எங்கோவேயென்றுசொல்லி
 தருமருரைத்தமொழி தம்பிமார்கள்தான்கேட்டு
 பொருதுஞ்சிலைகொண்டு போட்டுவிட்டார்கடல்தனிலே
 நடந்தார்வெகுதூரம் நல்லதருமருமாய்
 கடந்தார்வெகுதூரம் காதமிருகாதவழி
 அப்பால்வெகுதூரம் ஆனபிரமகிரி
 மெய்ப்பாகவேநடந்து விரைவாகக்காதவழி
 வந்துதவிப்பார் வாணுதலுமைவருவாய்
 சிந்துதருகண்ணரங்கா தேடிவுரைகாகமாய்
 சருகாமல்வந்து சங்கரியைத்தான்தொழுது
 இருகாலமங்கே ஏகினார்காணம்மாணை
 பூங்காவனம்புகுந்து போனார்களைவருமே
 நீங்காதசெல்வம் நிறைந்தேகியேயிருந்து
 அந்தவனத்தனிலே அணுகாவனமாகி
 நொந்தவருங்காணாமல் நொந்திடஐவருமாய்
 பருகித்திகைத்து மாயோனைத்தஞ்சமென்று
 முறையிடவேயந்திரத்தின் மொருபிறந்தாரம்மாணை
 வேழமுகத்தானுடைய விக்கினங்ளென்றுசொல்ல
 காளைமுகில்மேனியனார் கற்பித்தாரந்தரத்தில்
 அவ்வசனங்கேட்டு ஆனதருமருமகிழ்ந்து
 இவ்வசனஞ்சொல்லி இன்னமிவர்களெல்லாம்
 விக்கினங்கள்தீர்க்கும் விநாயகனேதஞ்சமென்று
 கைக்கினியமாங்கனிதேன் கடலையவலுடனே
 எள்பொரியும்நல்ல இயல்பானசர்க்கரையும்
 நெய்ப்பொறியும்பளமுந் தெவிட்டாதுணவுசெய்வீர்
 வைப்பேன்பலாச்சகளையும் வாழைப்பழந்திருத்தி
 அப்பமுடன்தேங்காய் அவல்கொழுக்கட்டையுடன்
 சீனியதிரசமுஞ் சிறந்தநல்லபச்சரிசி
 நானீவேன்தப்பாது நாதாதுணைசெய்வாய்.

மூலப்பொருளே முதற்பொருளே முத்தேவித்தாய் முளைத்தெழுந்த
ஞாலப் பொருளே நடுநிலையாய் நடுவேயிருந்தநாயகமே,
கோலத்துடனேயுள்ளிருந்து குருவாய் மூலக் கிழங்காகி, சாவத்திருத்தி
யொருநாளுந் தம்பிசமயஞ் சமயமிதே. 69

வல்லபைதமக்குநேசம் வைத்தநின்றேசம்போல
நில்லையாநெஞ்சில்நேசம் நினைவுடன்கலந்துபாரில்
மெல்லவேமயக்கிவிடப் பிரமையேமயங்கியப்பால்
செல்லவேநடத்துமையா திருவடிசரணம்தானே. 70

ஐந்துகரமுமொருவகுப்பு மகண்டசெவியுஞ் சிறுகண்ணும்
தெந்திவயிறு மும்மதவாயுந் தூலத்துடனே யிருமதமும்
நந்திவடிவுஞ் சிறுமணியுஞ் சத்தமொலிப்பா மாத்திரை
சிந்தியோர்களடியார்க்குத் தெரியவருவாய் கணபதியே. 71

கதை

என்றுதருமர்தானினைந்து ஏற்றகணபதிக்கு
நன்றாகச்சொல்லி நடுதிசைநோக்கி
நெஞ்சுதனில்வைத்து நேசத்தையுள்ளிருத்தி
அடுக்காறும்பார்த்து அகண்டவெளிபார்த்து
நடுக்கமதுதவிர்த்து நமன்விதியைத்தள்ளிவைத்து
சட்சிக்கும்பகத்தில் நினைவாகப்பூரகத்தில்
நாசித்துவாரம் நடுவணையாய்தான்சிறந்து
ஆராய்ந்துதேடி ஐம்புலனையுள்ளடக்கி
சீராய்ந்துபூரித்துத் திருக்கைமுருக்கெடுத்து
கானகக்கனலெழுப்பிக் கணபதியைப்பார்பளவில்
மூலக்கிழங்காகி முத்திக்கும்வித்தாகி
மும்மண்டலமும் முடியடியுந்தானாகி
எம்மண்டலந்தனக்கு ஏகமுகலாகாசம்
அம்மண்டலந்தனக்கு ஆதியுமனாதியுமாய்

காமென்றநாதமணி கலகலெனத்தான்முழங்க
வந்தார்வரம்பிடுங்கி மலைகள்தகர்த்தெறிந்து
கண்கள்சிவந்து கனலாய்பொறிபறந்து
விண்களதிர்ந்திடவும் விநாயகனார்வந்துதித்தார்.

விருத்தம்

கடகடக விகடத நடசரணங் கருமுடலரி திருமுருகா சரணம், வடவரை
யதிரவந்தாய் சரணம் தகளிரெனவரு கொண்டாய் சரணம், அடவியில்
விழிதக மாறாசரண மடியேன் கவலையைத் தீர்ப்பாய் சரணம், நடமிகு
வேந்தனாக வந்தாய்சரணம் நாதா கணபதி சரணம் சரணம் 72

இடைந்தேன் மனது புண்ணாகி யெங்கே யெவ்விமென்றசைந்து,
குடைந்தே னெனது குடம்கும்பிக் குலைகள் ஈரல் வருவாது கடந்தே
தொடர்ந்து முன்சென்ற கர்த்தனே கணநாத பூபதியே, அடைந்தே
னுனைநான் கதியென்று சரணம் வைகுந்த மடைவியும்.

கதை

தருமர்துதித்து சரணமென்றுபோற்றிசெய்து
மும்மதவேளானை முகமனமகிழ்ந்து
என்பிள்ளாய்தம்பியடா இத்துாரம்நீங்களுந்தான்
தான்பிறந்தமண்ணில் தலமும்விட்டு
கானகத்தில்வந்தமையால் கஸ்திநமக்குண்டாகி
வானகத்தோன்தாமறிய மனதுமிகப்பதறி
தடுத்தோம்நாமுங்களையும் தருமரேயென்றுசொன்னார்
அடுத்துமிகத்தருமர் ஐங்கரனைதெண்டனிட்டு
நடந்தவிபரிதமும் நாரணனார்கற்பனையும்
முடிந்தரகசியமும் முழுதுமெடுத்துரைத்து
தொடர்ந்துகலிவருமுன் தொல்லுலகைவிட்டெழுந்து
அயர்ந்துவனத்தூடே அடியார்வருகையிலே
வழிமடக்கிதேவர் வாட்டப்படுத்துகையில்
தெளியவழிகாட்டவென்று தேவர்தமைநினைத்தோம்

என்றுதருமர்சொல்ல ஏற்றதொருவிநாயகரும்
 நன்றுகாண்தருமரேநீர் நாரணனார்தம்மிடத்தில்
 சென்றுவைகுந்தஞ் சேருதற்குநான்தாமும்
 இன்றுவழிகாட்ட எழுந்தருளுமென்றுரைத்தார்
 கானகத்தூடே கணபதியுந்தானடைந்தார்
 வானகத்துச்செய்தி வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
 நல்லவழிகாட்டி நடந்தார்விநாயகனார்
 வெல்லரியதருமர் விநாயகனைத்தான்தொழுது
 தம்பியருத்தருமருமாய் தானடந்தாரம்மானை
 நம்பிவெகுதூரம் நடுக்காடுதான்கடந்து
 காடுமலைசெடிகள் கல்லடர்ந்தபூமியுமாய்
 இரடுகிறதற்காடா மிக்கட்டாம்காதவழி
 அலுத்துக்கடந்து அப்பாலும்போகையிலே
 வலுத்துவெகுவுன்னிதமாய் மலைதெரியக்கண்டார்கள்
 கொண்டுசெரிகுழலாள் சோதைதுரோபதையும்
 அசந்தாள்நடந்து ஆயோவெனவேதான்
 பசந்தாள்மோதி பாவைமிகநொந்துருகி
 தங்கியிருந்து தவிப்பாரிப்போவோமென்று
 மயங்கியவள்வருமுன் மலையடுப்போவோமென்று சொல்லி
 மலையைதிசைநோக்கி வந்தணர்காணம்மானை
 நிலையைத்தொடுத்து நெடுகவளர்ந்தமலை
 மேகம்படியும் விசாலமுள்ளகந்தமலை
 மாகமுடனளவும் வளர்ந்தமலைதனிலே
 காந்தருவனென்றொருவன் கண்டெதிரேவந்துநின்றான்
 ஊர்ந்துவருமானிடரே உயிர்வெறுத்துவந்ததென்ன
 மேகநாதனென்பேர் விடுவதில்லையுங்களையும்
 சாகுமுடன்பேரூர் சாற்றுமென்றான்கந்தருவன்
 அப்போதுதருமர் அவனைமிகநோக்கி
 சந்தனுமகாராஜன் தன்னுடையவங்கிஷத்தில்
 வந்துதித்தோம்பாஞ்சவராய் பார்வேடாநீர்கேளும்
 என்றன்பேர்தருமர் எனக்கிளையநால்வரிவர்
 வந்தோங்கலியதனால் வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
 இந்தவகையாக ஏகிவந்தோமென்றுரைத்தார்

அந்தமொழிகேட்டு அவனேதுசெப்பலுற்றான்
 விந்தையுடனென்குலத்தில் வேந்தரையுங்கொன்றுபுக்கி
 வந்தீர்களேதருமர் வாய்த்தபழியதனை
 தந்துவிட்டுப்போமெனவே தானுரைத்தான்கந்தருவன்
 முன்னாளில்வானவர்க்காய் மூர்க்கமுள்ளஅர்ச்சுனை
 மனம்பொறுத்துவிட்டேன் வலியவந்தீரிப்போது
 இன்னாளிலென்பிழைக்கு எதிராகவந்துவிட்டீர்
 மன்னாவுனையும் வலுவானநால்வரையும்
 கொன்றுசினந்தீர்ப்பேன் கொற்றவனேயுங்களையும்
 இன்றுபோய்வாருமென்று எதிர்த்தான்வனந்தனிலே
 கலியைவிட்டுதப்பிக் காசினியைவிட்டகன்று
 வடியவனந்தனிலே வைகுந்தம்தானோக்கி
 போகையிலீழ்மறுத்துப் போருக்குவாருமென்றாய்
 ஆகையினாலுன்னுடனே அடர்ந்துபோர்செய்வதில்லை
 என்றுதருமர்சொல்ல ஏற்றதொருகந்தருவன்
 நான்தான்தருமரேநீர் நம்மோடெதிர்க்காவிட்டால்
 ஆனாற்றிரும்பியுங்கள் அத்திபுரஞ்சேருமென்றான்
 தேனூருந்தருமர் சிரித்தவனைநோக்கி
 ஏனோகெடுவாய்இவ்வசனந்தானுரைத்தாய்
 நானேவுன்சொற்கேட்டு நடப்பதுபோலேயுரைத்தாய்
 பேய்கொண்டகெந்தருவா பேசாதிருபோடா
 வாய்கொண்டுதட்டாதே வழிவிலகிநீபோடா
 மன்னாநீர்போர்புரிய மாட்டாயோயாமானால்
 என்னோடெதிர்க்கவுந்தான் இளையோரையேவுமென்று
 கடுகியனுப்புமென்று கந்தருவன்தானுரைத்தான்
 முடுகிப்பொருதவென்று மூடனவன்சொல்லுகையில்
 தருமர்சினந்தெழுந்து தம்பியரைத்தானோக்கி
 பொருமலுடன்மனது பொருமைமிகவாகி
 வார்த்தைசொல்லிதம்பியர்கள் வணங்கிபுதறாமல்
 கீர்த்தியுள்ளசுவாமி கேடுகெட்டேன்சொல்வதுதான்
 என்றுசொல்லியிப்பால் இருக்கின்றநால்வரையும்
 பன்றுமிக்ககாந்தருவன் படைபொருதவாருமென்றான்

சாற்றுகழ்பார்த்தனையுஞ் சகாதேவன்வீமனையும்
 ஏற்றபரிநகுலன் இவர்களையும்வாருமென்ன
 போருக்கழைத்தான் புத்திசற்றுமில்லாதவன்
 பாருக்குளவானான் பதைத்தவுடல்வேர்த்து
 இக்கணமேயுங்களையும் எமலோகமேற்றுதற்கு
 தக்கமுடன்வாருமென்று தாழக்குழிபோட்டான்
 இப்போதுநாங்களுமே ஏற்பதில்லையானாலும்
 உன்மேலேயுத்தம் ஒருநாளுஞ்செய்வதில்லை
 தருமர்மொழிதப்பத் தருமமோவெங்களுக்கு
 என்றாரிழையோர்கள் என்சொல்வான்காந்தருவன்
 நன்றாகக்கேட்டிலையோ நமன்சேதிவிண்ணுலகில்
 முன்னாளிலிந்திரன்மேல் முடுகியம்பொருதே
 மன்னாஅவன்பிறகே மாட்டாற்போம்பொழுது
 சொன்னான்காணைவர் தோற்றமுடனில்வசனம்
 அப்படியேநீங்கள் அனைவர்சொல்லைமீறாமல்
 சொற்படியேவந்தீர் துவண்டுபுறம்வாருமென்றான்
 வேண்டுமடாகாந்தருவா வைகுந்தம்போறவரை
 ஏண்டாதடைபண்ணாய் ஈழித்துபோகாதே
 சொல்லக்கேளப்பா துடுக்கதனைவிட்டுவிடு
 அல்லகாண்நீங்கள் அடர்ந்துபோராடாமல்
 போவதறிவனென்று புத்திகெட்டகாந்தருவன்
 தாவித்துரோபதையைத் தானெடுத்து
 கொண்டுசெல்லநங்கையுந்தான் கோவிந்தாவென்றமுதான்
 கண்டுமதவீமன் கண்கள்பொறிபறக்க
 ஆகாசம்பூமி அதிரவேசத்தம்பண்ணி
 பார்க்காதேயென்று புறப்பட்டான்போர்வீரன்
 கெந்தருவன்தன்னை கட்டிகப்பிடித்து
 சோர்ந்துபொருதியே சினந்துரெண்டுமாப்பிரித்து
 காற்றும்ழையுங் கலந்துபொழிவதுபோல்
 ஏற்றமலைரெண்டு மெதிர்ந்துபொருதாப்போல்
 சிங்கமுடனாளி சினந்துபொருதாப்போல்
 பொங்குகடலேழும் பூரித்தலைவதுபோல்
 வாலியுடன்ககீவன் வந்துபொருதாப்போல்

கோலிலேமுன்னாளில் கோபாலசிங்கமுமாய்
 இரணியனைகொன்றதுபோல் யேற்றமிசுவீமன்
 தரணிதனிலவனைச் சங்கரிக்கவேநினைத்தான்
 தருமருந்தானறிந்து தம்மிடமேலாணையிட்டு
 மின்மையிரும்வீமா விட்டுவிடுதம்பியென்றார்
 அண்ணனார்மொழிகேட்டு அவன்மயிரைதானும்விட்டு
 மண்ணதிரவிண்ணதிர வாரியெடுத்தெறிந்து
 குத்தினார்வீமன் கூவென்றான்காந்தருவன்
 தெண்டனிட்டுலுற்றான் திரும்பியேபாராமல்
 சண்டையிட்டுகாந்தருவன் தப்பிப்பிழைத்தோமெனவே
 முன்னாளில்துரோபதைதான் வேந்தரைவர்தன்னுடனே
 பாடுபட்டதெல்லாம் பாவியேன்தன்னாலே
 கேடுகெட்டேன்யானும் கிலேசமெல்லாம்விட்டுவிட்டேன்
 என்றுசொல்லத்தருமர் ஏந்திழைக்குப்புத்திசொல்லி
 நன்றுதானென்று நடந்தாரவ்விடம்விட்டு
 மலைகள்பருவதங்கள் வனமும்பலதான்கடந்து
 குலைசெய்யும்யாளிசிங்கம் கொடியபுலிக்குஞ்சரமும்
 வனமிருகம்வாழும் மலையும்வனாந்திரமும்
 பலமிருகம்தானும் பஞ்சவர்களைன்றறிந்து
 விலகுமிருகமதை விந்தையென்றுபார்த்திருந்து
 கலகமிடுமிருகங் கண்டொதுங்கிப்போகுதென்று
 தங்களிலேதான்பேசிச் சந்தோஷமாய்நடந்தார்
 பொங்குநதியாறுகடந்து பூபாலர்பொய்கையிலே
 செங்கழுந்தாரை சேர்ந்தநீரான்பலுடன்
 திங்கள்முகங்காணாமற் சிறந்தவனச்சோலையிலே
 வைகைநதியாவும் வாருதடாங்களும்
 பொய்கையதுகண்டு புனலருந்தியங்கிருந்து
 செய்யும்புகழாசாரி செய்யருந்தவங்கண்டு
 வெய்யபுகழ்தருமர் விஷேசமதுவென்றறிருந்து
 கண்டுபணிந்தவர் களிகூர்ந்துதெண்டனிட்டு
 தொண்டுபண்ணிநின்றார்கள் துரைராசர்மாமுனியை
 பார்த்தீர்முனியைப் பணிந்தேதுகேட்கலுற்றார்
 போர்த்துபுலிதோலு நீர்பொய்கைதானேதெனவே

ஆடுகின்றதீர்த்தமது ஐயரேயென்றுசொன்னார்
 அப்போதுமாமுனியை ஐவருமேதானோக்கி
 செப்புமுலைமடவார் தீர்த்தமிகவாடுதற்கு
 எப்போவருவா ரெனக்கேட்டாரம்மானை
 தப்பாதமாமுனியும் தருமருக்குஞ்சொல்வார்
 ஓடுகின்றநீர்பெருகி உதயமென்னும்வேளையிலே
 காதலாலங்கவரைக் காணலாமென்றுசொன்னார்
 வால்புபாயமதால் வந்தார்மடந்தையர்கள்
 மேலானபொய்கைதனில் மெல்லிநல்லாள்தான்முழ்கி
 கோதையர்கள்யாவரும் குழலாத்திதாமுடித்து
 வந்தவரைக்கண்டு மங்கையர்களெல்லோரும்
 இந்தவனத்தில் இவராரெனவேதான்
 துங்கமுடன்மன்னவரே துடியிடையாள்தன்னுடனே
 எங்குவந்தீரநீங்கள் எவ்வூரிடமென்றார்
 பாரார்புகழுகின்ற பாண்டுமன்னர்தன்புதல்வன்
 தாராருந்தருமரென்பேர் தம்பியர்கள் நால்வருந்தான்
 அருமையுடனிப்போ ஐவரையுங்கண்டோமே
 தருமருடதம்பியரும் சார்ந்ததுரோபதையும்
 வாய்ந்தகலியுகமு மண்ணுலகில்வந்ததினால்
 ஆய்ந்தபுகழ்வைகுந்தம் அடையவென்றுசம்மதித்து
 எங்களுக்குநற்காலம் இப்போதுநீங்களுந்தான்
 உங்களுக்குநாங்கள் உகந்தடிமைதானாகும்
 புரந்தரன்தம்மிடத்தில் போவோமெனவுரைத்தார்
 வரந்தருவாரங்கே மகுடமுடிசூட்டிவைப்பார்
 நாளைமுடிசூடி நாகலோகமானதெல்லாம்
 ஆளும்படிக்கு அரசாளவைத்திடுவார்
 நன்றாகவுங்களுக்கு நாங்களெல்லாமிப்போது
 மன்னர்சபையறிய மனையாட்டியாயிடுவோம்
 சேருவோம்தானவர்முன் செல்வியுடனைவருமாய்
 வாருமையாவென்று மடந்தையர்கள் தானழைக்க
 பாசமுள்ளபெண்கள்தாம் பார்மீதிலாசைவிட்டு
 நேசமுடனாங்கள் நெடுமால்தனைநோக்கி
 போகையிலேநீங்கள்சொல்ல புத்தியுள்ளமங்கையரே

தாபமுடன்சொல்லத் தகுமோதானுங்களுக்கு
 என்றுதருமர்சொல்ல ஏந்திழைமார்தான்கேட்டு
 ஒன்றுமில்லைநாமிவர்க்கு உள்ளசைபட்டதெல்லாம்
 ஒத்தாசையுமில்லாமல் தானுரைத்தார்பஞ்சவர்கள்
 சித்தாசைகொண்டபெண்கள் திரும்புமென்றுதான்போனார்
 மன்னவரைவிட்டு மடந்தையர்கள்போனபின்பு
 தென்னவர்களைவருமாய்ச் சேர்ந்ததுரோபதையும்
 மாமுனியைத்தான்வணங்கி வாழ்த்திவிடைதாருமென்று
 பூமுனிவன்வாக்கருளிப் போமென்றுசொல்லுகையில்
 தருமரேநீங்கள் தாவுவழிதனிலே
 தென்மலைபோல்பாம்பு சீராவுந்தான்விழுங்கும்
 எப்படிதான்போவீர் என்றுரைத்தார்மாமுனியும்
 மெய்யுடையோர்தருமர் விரைந்தேதுசெப்பலுற்றார்
 விதிவசத்தையாராலும் விலக்கவல்லோருண்டோதான்
 சதிரானமுனியைத் தானனுப்பியேநடந்தார்
 மின்கொடியுந்தருமருமாய் வீமருடன்தம்பியரும்
 குணமிகுந்தமாமலையில் வந்தனர்காணம்மாளை
 அந்தமலைச்சாரல் அங்கேயொருபுறமாய்
 சிந்துசிறுதாரைவழி தானடைந்துபோகையிலே
 சித்தமுடமும்பாதையுமாய் சிறியமலைபோலே
 புத்தவமானதுதான் போர்வரைகள்போலேதான்
 ஓங்கிவளர்ந்தது உயர்வரையாமென்றுசொல்லி
 தாங்கிநடவாமற் தாராளமாய்நடந்தார்
 வந்தவர்களைவரையும் வனிதைதுரோபதையும்
 சந்தோஷமாய்நாகந் தானேவிழுங்கினதாம்
 அப்போதுவீமன் அறையில்சிறுவாளதுவும்
 தப்பாமல்நாகமதை தான்பிளந்துசூரியதால்
 மெய்யானதருமருந்தான் விதிவசமோய்தெனவே
 இப்பால்வெளியில்வந்து எச்சில்பட்டோமென்றுசொல்லி
 மகாதீர்த்தமாடி வருங்கரையில்நீர்தனிலே
 கோதிவிழுகின்ற கொடியவரம்பார்ப்பானாய்
 வந்துபணிந்தான் மன்னவர்களைவரையும்
 இந்தமகிமையிது ஏதென்றுதருமருந்தான்

கேட்கிறபோது கிருபையுடன்பார்ப்பானும்
 தாக்குமுதல்முன்னால் சபித்தார்கள்முனிவர்
 சீக்கரம்போனேன் சிறுத்திருக்கும்சோலையிலே
 பூங்காவனந்தேடிப் போனவடபாதியில்
 மாங்குயில்போலர்மபையர்கள் வந்துமங்கிவிட்டார்
 பூசைசிவன்தனக்குப் புஷ்பம்வரவில்லையென்று
 ராஜரிஷிகோபமதாய் நாட்டமுடனெந்தனையும்
 பாம்பாகவேசித்து பாரமுனிகோபமதாய்
 அப்போதுசாபம் அகலுவதெக்காலமென்றேன்
 தப்பாதசொல்லுடைய தருமருடனைவருமாய்
 வைகுந்தஞ்சேரவென்று வருவார்வழிதனிலே
 தையவலுவீமன் தாழ்மடிவாளரத்தால்
 இப்போதுதானும் ஈடேறிங்குவந்தீர்
 தருமருடன்நால்வரையும் தான்கண்டபோதெனக்கு
 சென்மவிமோசனமாய் தேவர்சபைநான்சேர
 போறேனென்றுபார்ப்பான் போயினர்காணம்மானை
 நீரேதரித்தருளும் நிமலர்தனைநினைந்து
 மார்க்கமுடனடந்து மலைகடந்துஅப்பாலும்
 தீர்க்கமுடனடந்து திருமால்தனைநினைந்து
 வாரவழிதனிலே மலைகளோவாயிரமும்
 ஏறியிறங்கியப்பால் எண்காதமேநடந்தார்
 நடந்துவரும்வழியில் நல்லதொருஅஸ்தகிரி
 அடர்ந்தமோராகாயம் அந்தியமட்டுந்தான்வளர்ந்து
 நீண்டமலைகண்டு நினைவயர்ந்துதருமருமே
 ஆண்டவனையிந்த அதிசயந்தானேதெனவே
 தெண்டாயுதமெடுத்து திறல்வீமனப்போது
 அண்டமதிர அடித்தான்மலைநகர
 காத்தமலவேதியனாய் தானின்றான்பார்ப்பானும்
 பார்த்ததருமரேதெனவே பார்ப்பான்தனைநோக்கி
 இந்தவிசனம் ஏதென்றுதான்கேட்க
 சிந்தைமகிழ்ந்து செப்பலுற்றான்வேதியனும்
 முன்னாளரசருடன் மூர்க்கருடன்தான்பொருதே
 என்னோடவரெதித்துப் போராடமாட்டாமல்

உதைப்பட்டசூர் உயிர்குலைந்துபோகையிலே
 வதைபட்டுமாளுகிறோம் வைகுந்தம்தாருமென்றார்
 வகைதெரியாமல் வைகுந்தம்தந்தேனென்றான்
 பகைவருவதறியாமல் பாவிநான்சொன்னதினால்
 சொல்லிவிட்டேன்வாய்வினாய் சொன்னதைமாலறிந்து
 கல்லாயெனைசுபித்த கண்ணருந்தானப்போது
 பண்டுவுருமாறிப் பாரமலைதானாகி
 விண்டுபரந்தாமன்வளர்ந்து மேதியிற்றானிரென்றார்
 ஆயரேஆச்சுதரே அடியேன்விமோசனந்தான்
 நேயமுடனைவர் நினைத்துநம்மைநோக்கி
 மாயவரேதஞ்சமென்று வைகுந்தம்சேர்வதற்கு
 வருவாரிதுவழியாய் மானனையாள்தன்னுடனே
 தருமருடன்தம்பியவன் தான்வீமன்கண்டாலே
 உருமாறவுன்னை வுடையவேதானடிப்பான்
 பருவரையுந்தாளாய் பழையவுருவாகி
 வருவாய்போவேன்து மாயவனார்சாபமிட்டார்
 ஆனதிலென்சாபம் ஐவரேதீர்த்துவிட்டீர்
 நானதினாற்பிழைத்தேன் நல்லவரேயுங்கள்தர்மம்
 நான்போரேனீங்கள் நாராயணர்தம்மிடத்தில்
 நான்போங்ளென்று சதுர்மறையோர்தானடைந்தார்
 ஆமென்றுஐயர் அனேகநெடுந்தாரம்
 தாமொதரனே சரணஞ்சரணமென்று
 தருமருந்தம்பியரும் தாரார்துரோபதையும்
 இம்மைதனிலெல்லாம் இங்குகழித்தோமென்று
 ஆதித்தனுடாடாத அருங்கானகம்புகுந்து
 பேதித்தவன்மிருகம் பெரும்பூதநாதகணம்
 ஊறும்பலஜாதி உயர்பறவையாளிசிங்கம்
 சாறும்பலவிருட்சந் தளதளெனச்சேனைகளும்
 மன்னுயிருந்தன்னுயிர்போல் வாழுகிறகர்மமென்று
 எண்பத்துநான்குயிரும் இவர்களுடனேபேசும்
 பண்ணெறுபஞ்சவர்கள் பலசலிப்புமில்லாமல்
 நாற்றிசையும்கானகமும் நல்லசுபஜெனமும்
 வேற்றுமைகளின்றி விலாசமாய்வவனத்தில்

வாறார்களைவருடன் வனிதைதுரோபதையும்
 போகக்கண்டெதிரே பெண்கொடியாளென்றொருத்தி
 அஸ்வமுகமாக ஐவர்முன்னேவந்துநின்றாள்
 விஸ்வசொருபமுடன் வேகமாய்வந்துநின்றாள்
 தருமருடன்தம்பி தார்வீமனுக்கிளையான்
 வரும்விஜயன்தோளை வந்துதழுவுகின்றாள்
 புரவிமுகமானதும் பெண்போலமுகமாகி
 இரவிமதிபோல ஏந்திழையும்நின்றளவில்
 தடலருந்தருமர் தானேயதிசயமாய்
 ஈதலருகன்னி இவ்வசனங்கூறுமென்றார்
 காளிமுனிதேவி காளியென்பார்முன்னாளில்
 வானிலொருமுனிவன் வந்தெனைச்சேருகையில்
 அறிந்தவெந்தன்பத்தாவும் அஸ்வமுகமாகவென்றார்
 பிரிந்தேன்முனியைவிட்டு பேச்சொன்றுமில்லாமல்
 ஐயகோயிச்சாபம் அகலுகிறதெப்போவென்றேன்
 மெய்யாகநீயும் விஜயனுடன்தன்தோளில்
 சென்றுதழுவத் தீருமேயஸ்வமுகம்
 என்றுமுனிசொற்படிக்கு இப்போதுதீர்ந்துதென்றாள்
 பூவுலகில்வாழும் போர்வேந்தரைவருமாய்
 தேவுலகில்வைகுந்தஞ் சேருவீரெனமொழிந்து
 போனாள்தன்சாபம் போச்சுதென்றுதான்மகிழ்ந்து
 வானமும்போனபின்பு மன்னர்களைவருந்தான்
 சேனாபதிவேந்தர் திருவுளமேயுண்டெனவே
 நடந்தார்வெகுதூரம் நாலாறுகாதவழி
 கடந்தப்பால்வந்துநின்று கண்டார்விமலமலை
 அந்தமலைகடந்து அநேகநெடுந்தூரம்
 சந்தனச்சோலைகளும் தடாகமதுதான்கடந்து
 ஆலிலைமேற்றுயிற்ற அச்சுதனைத்தானினைந்து
 காளியாறொன்று மாந்திரியும்வந்துகண்டார்
 ஆறுதனைக்கடந்து ஐவர்தானக்கரையில்
 ஏறவென்றுதானும் இயல்தருமர்தானுரைக்க
 வீறிட்டுவீமன் விசயனைபுந்தர்மரையும்
 பூரித்திரண்டு புயமதில்வைத்துமிக

ஒருகையிற்சகாதேவன் ஒருகையில்நகுலனையும்
 மருவுமலர்முதுகில் மங்கையரைத்தானேற்றி
 பிறவிப்பெருங்கடலை பெரியோர்கள்நீந்துதல்போல்
 திரவியக்கரிய திரள்முனிவர்போலாகி
 ஆறுதனைநீங்கி அந்தவைகுந்தமதில்
 ஏறுகைபோலக்கரையி லேறினர்காணம்மானை
 அந்தமுள்ளபேராறு ஆரணங்குபோலாகி
 வந்தவளும்நிற்க மன்னவருந்தர்மருந்தான்
 ஏதுகாண்பெண்கொடியே யிவ்வேஷந்தனுக்கு
 ஒதுவீரென்றுதர்மர் உண்மையாய்த்தான்கேட்க
 நீதிமுனிதேவிநான் நித்தியகன்னியென்பேறு
 சாதகமாநித்திரையில் தானனந்தல்செய்துவிட்டேன்
 ஆகையினாலென்னை ஆறாவாயென்றுரைத்தார்
 மாய்கையிதுசாபம் வாங்குவதெக்காலமென்றேன்
 அரியபுகழ்தருமருடன் ஐவர்மயங்கிநிற்பார்
 பெரியவர்களிந்தவழி பெண்ணேவருவார்கள்
 ஆறென்றுசொல்ல ஐவர்திரௌபதையும்
 ஏறெனவேவீமன் யிவர்கள்தனைப்பிடிக்க
 நீந்திவருகையிலே நீங்குமுந்தன்சாபமென்றார்
 அந்தமுனிச்சொற்படிக்கு அச்சாபம்நீங்கிப்போய்
 பாவமென்றதுகாண் பதிதனக்குநான்போறேன்
 தேவரீர்நீங்கள் சேரும்வைகுந்தமென்றாள்
 காவலிங்குயிலாள் கணவன்பதிபோய்ச்சேர்ந்தாள்
 அந்தமொழிகேட்டு அதிசயமாயுளமகிழந்து
 வந்தார்வெகுதூரம் மலையும்வனங்கடந்தார்
 வரும்வழியிலேநிமித்தம் மதிமயக்கமாயுரைக்க
 தருமரதுகேட்டு தானேவிசாரமதாய்க்
 கன்னிதிரௌபதிக்குக் காலம்பொல்லாததென்றறிந்து
 இன்னிமித்தஞ்சொல்லுமென்று யிடைந்துமனமுழன்று
 வருகையிலேயல்ல லாய்த்துரோபதையும்
 இருகைவிரித்தலறி எடுத்தடியும்வையாமல்
 மெய்சோர்ந்துகைசோர்ந்து மேல்முச்சுவேர்வையுமாய்
 கைகளசைந்து களைதாங்கிநின்றளவில்

ஐவர்திரும்பி ஆரணங்கைத்தான்பார்த்து
 கைதாங்கிமெள்ள கருத்தென்னவென்றுகேட்க
 தனக்குவரும்மயக்கந் தானுரைத்தாரம்மானை
 உனக்குவருமயக்கம் உள்ளபடியின்னதென்ன
 சொல்லென்றுகேட்ட துரோபையும்வாய்தவறி
 நில்லென்றுதாதி நெடுநாடியுள்ளசைந்து
 தத்துவங்களற்றுத் தன்னினைவுதான்மாறி
 பித்துகலங்கிப் பேரறிவுசிறற்றிவாய்
 கண்டத்தில்சென்று மாயன்காலனெனும்பாவி
 அண்டத்தில்நின்று ஆரணங்குதான்பார்த்து
 பிண்டத்தடுங்குலைந்து பிராணனெனும்வாயுவுந்தான்
 விண்டலத்தைநோக்கி விடையும்மிகப்பதறி
 பொறிகலங்கியந்தப் புலனுமதிமயங்கி
 நெறிகலங்கியெந்தன் நினைவுதடுமாறி
 வாதமொடுங்கி வன்பித்தமதிகரித்து
 சீதம்பறந்து சிலேட்டுமமேலோங்கி
 மண்ணுந்தண்ணீரதிலே வந்துமிகவொடுங்கி
 தண்ணீருந்தீயில் தானொடுங்கிமேலாகி
 வாய்விலேவக்கினியும் வந்தெட்டிப்பார்குதிப்போ
 காயத்துடனே கட்டுடனேஆக்கையிட்டு
 அசதிகொடுக்குதே ஐயரேஎன்றுரைத்தான்
 அசதியென்றசத்த மைவருமேதான்பார்த்து
 வீமன்சகாதேவன் விஜயநகுலனுமாய்
 தாமுமயங்கி தங்கையிலேதருமருந்தான்
 நால்வருக்குநேசன் நடுங்காமற்புத்திசொல்லி
 வேல்விழியாள்துரோபதைக்கு மெய்யேதடுமாறாமல்
 சொல்லுகிறார்தர்மர் துரோபதைக்குநேசமுடன்
 வில்லுக்குநல்ல விஜயன்மனையாளே
 மின்னேதுரோபதையே விட்டுப்பிரியாதே
 பொன்னேநவமணியே புத்திசொல்லக்கேளுமென்று
 நெடியோனைத்தஞ்சமென்று நெஞ்சிற்றியானமதாய்
 பிடியேநினைவாகப் பிடியுமென்றுதர்மர்சொல்ல
 துடியிடையாள்நல்ல துரோபதையுந்தான்மகிழ்ந்து

அடியாளந்தமாலே பஞ்சவர்ணாதஞ்சமென்று
மகிழ்ந்துதுரோபதையும் வாழ்த்துகின்றான்தோத்திரங்கள்
புகழ்ந்துபுவியிலுள்ளோர் புத்தியென்றுதான்கேட்க.

விருத்தம்

பஞ்சவர்க்கள்தமக்குநாமும் பஞ்சாலிவந்துதோன்றி
பஞ்சவரைந்துபேருக்குப் பாரியாயிருந்துபாரில்
துஞ்சவேசுதுவென்று துச்சனத்துகிலைக்கொய்து
அஞ்சியபோதெனக் கபயமளித்தாயே.

ஐவருக்குப்பியாதிந்த அவனியிலிருந்துவாழ்ந்து
ஐவருக்குந்தேவியாகி யழியாதகன்னியாகி
ஐவருக்குமடியாள்தானு மருந்தவஞ்ரேவந்தோம்
ஐவருக்குமுன்னேவாறே னரியவைகுந்தந்தாரும்.

வந்தனத்திலிடை வழியில்மரணமெனக்குசரியெனவே
இந்தவனத்திலூடெடுத்து எளியாள்தன்பதஞ்சேர
விந்தைவிழிக்குவழிகாட்டி வேறேதுன்பமணுகாமல்
நந்தாமுகுந்தாவைகுந்தா நாதாவரந்தருள்வாயே.

என்னையெமனணுகாம லெதிரேவந்துபதம்நல்காய்
பின்னைமனதுபாராமல் பிடித்தபிடியுந்தவறாமல்
உன்னைமனதில்மறவாமலுறைவேன் வரவும்வைகுந்தம்
முன்னேவாராய்கோபாலா முகுந்தா சரணம்சரணுமக்கே.

கதை

என்றுதிரௌபதியும் இறையோனைபோற்றிசெய்து
ஒன்றுமறியேன்சிவனே உன்பாதமெந்தனுக்கு
தந்தருளவேணும் தரணிதனைப்போற்றியென்று
நந்தா முகுந்தா நடுக்காட்டியென்னுடலை
இந்தாருமும்முயிர்தான் எங்கோவேயும்மிடத்தில்
வந்தாலும்மும்முடைய மலர்பாதந்தந்தருளும்
வைகுந்தஞ்சேருமையா மாயோனையென்றுசொல்லி

மெய்யென்று உன்பாதம் வினாவுறவாமல்
 தோத்திரங்கள் பண்ணித் தூபமறவாமல்
 மாத்திரைப்போதானாலும் மனதுமறவாமல்
 தில்லைநகர்காட்சி திருவருளை அவனாகி
 தொல்லையகல்சிந்துநதி தோற்றமுடன்முத்திநதி
 செய்யதிருக்காவேரி குடந்தைபொன்னாரம்
 ஐயனேசெகநாதம் அனந்தசயனமுதல்
 திருப்பதிசிதம்பரமும் சீர்காழிமாதவமும்
 விருப்பமுடனுள்ள விசேஷதலமத்தனையும்
 சிந்தைதனில்வைத்துத் தியானித்துநிற்பளவில்
 அத்தரத்திலுள்ள அரம்பையர்களெல்லோரும்
 துய்யமலர்சொரியத் துந்துமிகளாடிவர
 வெய்யமணிபதக்க விமானமதிலேதான்
 ஆயாள்திரௌபதைதான் அரம்பையர்களுழந்துவர
 நேயாள்வைகுந்தம் நிறைந்திருந்தாளம்மாளை
 மைக்கண் திரௌபதையும் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தபின்பு
 மிக்கதொருபஞ்சவர்கள் மெய்பதறியுள்ளசைந்து
 வாடியிடைந்து மழைகாணாபயிர்போலே
 கூடிப்பிரியாத கொம்பிழந்தவானரம்போல்
 தெய்வமேயுண்டெனவே தேறியஐவருந்தான்
 ஐவருங்கூடி அடக்கினாருத்தமியை
 மெய்தளராமல் மேனிபதறாமல்
 செய்யுஞ்சடங்குந் திருத்தமுடனேமுடித்து
 நடந்தார்திசைநோக்கி நல்லபுகழைவருந்தான்
 கடந்தார்வெகுதாரங் கானகமுமாறுகளும்
 அப்பாலும்போகையிலே ஆனதொருவீமனந்தான்
 தப்பாதசொல்லுடைய தார்வேந்தரண்ணாவே
 கற்புடையமாது கானகத்திலேமடிந்த
 உற்பணமேதென்று உயர்வீமன்தான்கேட்க
 வாசமுள்ளதருமர் மகிழ்ந்தேதுசெப்பலுற்றார்
 ஈசர்பதிவாமும் இமையமடந்தையவள்
 பாரதமுடிய வந்திருந்தாளைவருடன்
 தீபாவியானதொரு துரியோதிரன்மடிய

பாரதமும்பேரும் பகையறவேதான்முடித்து
 கலியுகத்தைதாண்டிக் காட்டகத்தேநாம்வரவே
 சலியாமல்நம்முடனே தானடந்தாளித்தூரம்
 தேவர்முனிவர் திருமால்சபையறிய
 பாவசாரமதை பார்மீதிலேகிடத்தி
 முன்னேநடந்துவிட்டாள் முகுந்தனிடதன்பதிக்கு
 பின்னேதொடர்ந்து பிறகுவழிகுடி
 நாமும்கடக்கவென்று நடந்தார்கள்வெகுதூரம்
 தாமும்தம்பியரும் தையலையுந்தான்பிரிந்து
 கானகத்தினூடே கடுகிநடக்கையிலே
 வானகத்திலுள்ள மலையுள்ளுக்குள்ளிருந்து
 வந்துபதுங்கி வருவாரைத்தான்பார்த்து
 சிந்தைகசிதீரத் தின்னலாமென்றுசொல்லி
 என்றுமனமகிழ்ந்து எதிரெதானார்பரித்து
 கொன்றுபசியாறக் கூர்முகங்கைகளுமாய்
 கண்ணும்முகமும் கனல்போல்பொரியெழும்ப
 விண்ணுருவம்பாய்ந்து விழுங்கவேஐவரையும்
 சேர்ந்துபிடிக்கவென்று சிங்கம்வந்துதான்சீறி
 பாய்ந்துபிடித்ததுகாண் பருவீமன்றன்னையுந்தான்
 சிங்கத்துவாயகலத் திரள்வீமன்தான்கிழித்து
 பங்கப்படுத்தி பதர்ந்திரண்டுசுறாக்கி
 வதைத்தானடிவயிற்றில் மருண்டோடசிங்மது
 உழைத்துத்திகைத்துப் பதறிவுடல்நடுங்கி
 வேதியர்போல்வந்து மெய்யுடையதருமர்முன்னே
 நீதிமுறையோனும் நிற்பளவில்தருமருந்தான்
 ஏதுகாண்வேதியரே இப்படிநீவந்ததென்ன
 தாதுவிசுவமுனி தன்பூசைக்கேமலர்கள்
 நானெடுக்கப்போனேன் நடுக்கானகந்தன்னில்
 தேனிருக்குஞ்சோலையிலே சினத்திரண்டுசிங்கமது
 ஆர்ப்பரித்துரெண்டும் அவைகள்பெரும்போரை
 பார்க்கப்பிரியமாய்ப்பார்த்துத் தாமசமாய்நின்றுவிட்டேன்
 வேதித்துமாமுனியும் வேகமாயோடிவந்து
 ஏகிற்றுசிங்கமென இச்சாபமிட்டார்காண்

போற்றியேநான்துதிக்கப் புகலுமுனியுமப்போது
 ஐவருங்கானகத்தில் மால்பாத்தந்தான்தேடி
 ஐவருந்தானந்தவழி அவர்கள்வருவார்கள்
 பெருமையுள்ளதுருமர் தம்பிபோர்வீமன்கையாலே
 திருமுனிவர்சொன்னார் தீர்ந்ததுகாணிச்சாபம்
 ஆனதினாலிச்சாபம் ஐயரேதீர்த்துவிட்டீர்
 நான்போறேனீங்கள் நாரணனார்தம்மிடத்தில்
 போங்கொன்றுசொல்லப் போனார்வேதியரும்
 வாங்கொன்றுசொல்லி மன்னர்களைவருமாய்
 இறையோனைதஞ்சமென்று ஏகினர்காணம்மாண
 பறையறையவேணுமென்று கடுகிநடக்கலுற்றார்
 மலைகள்பலகடந்து மாயோனைதானினைந்து
 கலைகள்மறைகள் கரடிபுலியாளிசிங்கம்
 பெரியமதவாரணங்கள் பேராறுதான்கடந்து
 அரியவனக்காரணமும் அதிசயமுந்தான் பார்த்து
 பஞ்சுலவுஞ்செண்பகக்கிரி வட்டமலையோர்புறமும்
 மிஞ்சுபுகழ்பஞ்சவர்கள் விரைந்துவருகையிலே
 தானதவம்பூஜைசெபம் தன்னுடனையாமாகில்
 ஏனாமுனிவரிங்கே இருந்தாரவர்தனையும்
 கண்டுவணங்கியிரு கையால்மலர்சொரிந்து
 தொண்டுபண்ணிநிற்கையிலே தோற்றமுடன்மாமுனிவர்
 மன்னவரேளங்கிருந்து வாரீர்எனக்கேட்டார்
 தென்னவர்கள்போற்றுஞ்சீராகஐவருந்தான்
 பாண்டுமைந்தரவர் பாராசைவிட்டகன்று
 கண்டுகலிவருமுன் கரியமலர்கண்ணாபதம்
 தேடிவந்தோம்வைகுந்தஞ் சேரவென்றுநாங்களுந்தான்
 நாடிவந்தோமும்முடைய நற்பதந்தெண்டிடோம்
 என்றுதருமர்சொல்ல இயல்முனிவர்ரேதுசொல்வார்
 நன்றுதான்பஞ்சவரே நாங்கள்சொல்லநீர்கேளும்
 வேகமுடனித்தூரம் விரைந்தோடிவந்ததினால்
 தாகப்பசிமிளைப்பும் களையாரவேணுமென்று
 ஐவரையுந்தானிருத்தி அன்புடனேவார்த்தைசொல்லி
 வெய்யவருமூலப்பலாதிகன்தான் வேணுமென்று

போசனமும்பால்தயிரும் போதவுண்டாகுமென்று
 வாசகத்துடனேமுனிவர் மகிழ்ந்துரைத்துஐவரும்
 பார்த்தீபரேநீங்கள் பாருமென்றுதானுரைத்தார்
 சேர்ந்துநீருமென்று தயவாகமாமுனிவர்
 தேனுங்கனியுந் தெவிட்டாதபால்பழமும்
 தானுஞ்சிவமுனிவர் தன்னிடத்தில்தோற்றியதால்
 இந்தக்கனிதேன்பழமும் அருந்துமென்றார்
 அந்தக்கனிப்பலாப்பழமும் இப்போதழைத்தவிதம்
 அதிசயந்தானென்ன ஐவருந்தான்மகிழ்ந்து
 நதியிற்புனருந்தி நமஸ்கரித்தார்மாமுனிவர்
 இருந்துபசியாருமென்று இயல்முனிவர்தானுரைத்தார்
 விருந்துண்டுகளைப்பாறினார் வீரானஐவருந்தான்
 கதிரோனும்போய்மறைந்தான் கங்கல்வந்துதோன்றியதே
 கதிரானமாமுனிவர் தர்மத்தைத்தான்கேட்டு
 வேதவிதிசாஸ்திரமும் விளக்கமாயைவருக்குங்
 போதமாய்ச்சொல்லி போதித்தார்மாமுனியும்
 கங்குலகன்று கதிரோனும்வந்துதித்தான்
 பொங்குபுகழைவருந்தான் பூரித்தெழுந்திருந்து
 கதித்துபதியுடன் காலைசெபந்தான்முடித்து
 மதித்துமகிழ்ந்தைவர் மாமுனிவர்தன்னிடத்தில்
 வந்துவணங்கி வைருந்தஞ்சேர்வதற்கு
 சந்துபுகழ்வனத்தில் தான்வழியுஞ்சொல்லுமென்றார்
 மூவர்முதலான முப்பத்துமுக்கோடி
 தேவர்களும்சுகுதரைத் தேடியிணங்காமல்
 தள்ளுவதுஞாயமல்ல சரணஞ்சரணமையா
 வேழமுகத்தோனே விக்கினங்கள்தீர்த்தோனே
 காளமுகில்மேனியினார் கண்ணன்மருகோனே
 கதவுதிறவுமையா கணபதியேசரணமென்று
 இதமுடனேதருமர் இருதாள்சரணமையா
 மத்தகஜமுகமும் வாசல்வழிதிறந்தார்
 வித்தகவிநாயகனை விழுந்துநமஸ்கரித்து
 வட்டமதிக்குடையோன் மாநகால்வந்துநின்று
 பட்டணங்களெல்லாம் பளிங்குநிறம்போலவேதான்

எங்குஞ்சிவாலயமும் எம்பெருமானாலயமும்
 பொங்குஞ்சிவமுடையோர் பூசைபண்ணுந்திகளும்
 தவமும்சிவமுஞ் சந்நியாசிவேஷமுமாய்
 அவமும்பவமும் அரிஞானமூலமுமாய்
 தெளியும்பெரியோர்கள் சிவஞானவேதமுமாய்
 வழியுமணிமுழங்க மன்னவர்கள்தான்பார்த்து
 மகிழ்ந்துகளிசுர்ந்து வந்தார்களைவருந்தான்
 புகழ்ந்துமுனிபாதம் போற்றியடிபணிந்து
 அப்பனையெங்கள் ஆதிசுருபரனே
 செப்பமுடனெங்கள் தெய்வசிகாமணி
 என்றுதரும்தெண்டனிட்டு இன்பமுடனேபணிய
 நன்றுகாண்பஞ்சவர்கள் மன்னவர்கள்தான்பார்த்து
 பாண்டுமைந்தர்தானும் பதியிழந்துவந்தவரை
 வேண்டியேயிங்குவந்த விசாரமேதென்றுரைத்தார்
 பொய்யானதோர்கலியன் பூமியிலேவந்ததினால்
 வந்தோம்புவியிழந்து வைகுந்தஞ்சேரவென்று
 சந்தோஷமாயனுப்புந் தானுவேயென்றுரைத்தார்
 தருமரிவைசொல்லத் தான்கேட்டுமாமுனியும்
 இம்மைதனில்வைகுந்தம் எவர்சேர்ந்தார்புவியில்
 வேதமுடன்மாமுனிவர் விண்ணோருங்காணாத
 சீதரன்மலர்விந்தபதம் தேடிந்காண்பீரோ
 ஆனாலுமாயன் ஐவருக்குமன்புடையோன்
 தானானகோபாலர் தன்னிடத்திலீங்களுந்தான்
 போனாலுமுங்களுக்குப் புத்திதான்சொல்லுகிறேன்
 சேனாதிபதிக்கதிபர் செப்புகிறேன்கேளுமினி
 வேதம்வெகுளி வெகுண்டதொருகோபம்
 தாகம்பசியிளைப்புஞ் சஞ்சலங்களில்லாமல்
 கருப்பங்கொலைகளவு ஏதொன்றுமில்லாமல்
 கடுங்காமமனேகங் கருத்திலுற்றற்பாராமல்
 அன்றியுமோர்கதையா யருளுமென்றுதானுரைத்தார்
 ஐம்புலனையுள்ளக்கி ஆத்துமத்தைச்சுத்திபண்ணி
 எம்பெருமாள்தன்னை இருதயத்திலேநினைந்து
 மன்னுயிர்தன்னுயிர்போல் மனதுபரிபூரணமாய்

நடந்தால்தெரியுமப்பா என்னாணையப்போது
 இடந்தான்தெரியுமப்பா என்னாணையப்போது
 தாளார்துளசிமணித் தாளணியுமுர்த்திதன்னை
 ஆராய்ந்துதேடி யருள்பெருவீர்கண்மீரோ
 சொல்லுவழிதனிலே தீதொன்றும்வாராமல்
 சொல்லுகிறேன்கேளும் துன்பமற்றபாதையிது
 தீதானபேர்கள்வந்து செல்லாவழிகேளீர்
 கேதாரம்போய்ச்சேர்த்தால் கிட்டுவதுதூரமில்லை
 பக்கவிளக்குமில்லை பலபாதைதானுமில்லை
 சொர்க்கமதுபோய்ச்சேர சொல்லுகிறேன்நீர்கேளும்
 கதித்தொருவாசல்வழி காவல்பத்திரகாளியென்றார்
 துதித்தவளைப்போற்றித் துன்பமற்றவேநடவும்
 என்றுதுருவாசர் இவ்வசனந்தான்குற
 நன்றென்றுபஞ்சவர்கள் நமஸ்கரித்துமாமுனியை
 நடந்தார்திசைநோக்கி நல்லதொருபஞ்சவர்கள்
 அடர்ந்துவழிகுடி அம்மையுடன்கோயில்சென்று
 பணிந்தார்கள்ஐவர் பத்திரகாளிதன்னை
 துணிந்தார்கள்ஐவர் தோத்திரமுஞ்சொல்லலுற்றார்.

விருத்தம்

வக்கிரசந்த்ரமுகக்கமல விழுதுபல செஞ்சடையடி முடியும், உக்கிரம
 கோரவுமைவிருமருட்டு மோங்குநற்கர முந்தன் சூலஞ், சக்கிரவிசயஞ்
 சாமுண்டி கௌரி துர்க்கை மாகாளி திரிகுலி நீலி, நிக்கிரசாலி நிமலிதுதித்
 தேனுனையே துணை செய்வாயே.

83

காளிபகவதி கங்காளிமாரி கரியமால்தங்கை காரிழையாளே, எளியார்
 தமக்கெங்கும்பரி பூரணியிடைவிடாவறியை, வெளியில் வந்துதவு மாதாவே
 யென்றுவந்ததோ முன்பாதம், தெளிவிலென்தாயே நிற்பாதம்
 துணைசெய்வாயே.

84

துந்துபிபிடாரிசொல்லி தோத்திரமாயாருத்திரி
 சிந்துரதிலர்தமாதே திருகுலிகபாலமேந்தி
 வந்துமுன்தோன்றவேணு மாசற்றவடிவினாளே
 கந்துவைகுந்தஞ்சேரப் பதிவிடைதாருமம்மா.

85

தாதுமலர்க்குழலணங்கே சமயமிதுதான்வழிகாட்டி
மாதுதனதுகேதாரம் மட்டுஞ்சேரமலைவுதன்னை
ஏதுவினைகளனுகாம லெளியாரிடமேநீயிருந்து
தீதுவினைகள்வாராமல் செவ்வேந்தத்துந்திரிபுரையே.

86

நடக்குந்துயர மறிந்துனது நாட்டமதனால் கண்டிறங்கி, அடக்கமுடைய
பொருளறிய வம்மாவுனது செயலாலே, நடக்கவேணும் வழிந்துலையக்
காணவேணும் வைகுந்தம், வடக்குவாசல் மடக்கொடியே வருவாய்
வந்துதுணை செய்வாயே.

87

துணையாயெனக்கு முன்னின்று துன்பமுனைக ளனுகாமல்
அணைவாய்மலைக் காதரவா யைந்துபுதல்வர் திகையாமல் பிணைவாய்த்
தனது பிள்ளைகள் முன் பேசாதோடி வந்தருகே இணைவாய்வருக வம்மா
நீ யிப்போ சமயமாதாவே.

88

வருவாய்கமல மாதாவே வார்க்கவழியே தீர்க்கமுடன், குருவாய்
நிதமும் முன்னின்று குற்றங்குறைகள் வாராமல், திருவாய்மொழிந்து
பயமறவே சிந்தைமகிழ்ந்து செயல் பெருக, வருவாய்பெரிய வைகுந்தத்
தாயே சரணஞ் சரணுமக்கே.

கதை

மாதுகவுரி மகமாயிராசகன்னி
சாதுவேமாகாளி தாயேபராபரியே
துர்க்கைபிடாரியம்மா துரியசடாட்சரியே
பஞ்சாடரத்தினிட சதியேபதியுரையே
அஞ்சலென்றுகாக்க அடைக்கலமேயுன்மனதில்
மாதாவேதாயே வழிகாட்டவந்தருளும்
ஆதரவுமில்லையம்மா அடியேற்குவந்ததுவும்
என்றுதருமர்சொல்ல இறங்கிவந்துமாகாளி
சொல்லுவாளப்போது துரைராசமன்னவர்க்கு
நல்லதருமரேயுனக்கு நல்லவழியீதெனவே
வழிகாட்டிமாகாளி மறைந்தனள்காணம்மானை
தெளிவாகபஞ்சவர்கள் சென்றுவழிதான்சுடி
தாராளமாய்நடந்து சத்திபத்திரகாளிதன்னை

நேராயிருதயத்தில் நெஞ்சநடுவேயிருத்தி
 எண்பதிங்காதவழி எய்யாமலேநடந்தார்
 நண்பற்றகானகத்தில் நடக்கும்வழிதனிலே
 அப்பாலொருமலைதான் அளவற்றயுன்னதமாய்
 ஒப்பாருமில்லாத வயர்ந்தமலைமீதேறி
 அந்தமலைபெருமை ஐவருந்தான்பார்ப்பளவில்
 கத்தமுடனரக்கன் கயிலாசமென்றொருவன்
 ஆகாயம்பூமி அளவாகவாய்ப்பிளந்து
 வாசகந்தன்னுடனே வயிறுகளையெக்கிநின்று
 தீயறிந்தகண்ணுஞ் சிறக்கவழிநாபியுமாய்
 போயிருந்தவீடதுபோல் பேருடலும்நீள்வயிறும்
 காட்டானைசிங்கம் கரடிபுலிபன்றியுடன்
 நாட்டமுடன்காதவழி நடந்துதிரிவதும்
 நாசிவழிச்சென்று நடமாடப்பட்டதெல்லாம்
 யோசனைகாதவழி யுழன்றிருண்டுதான்திரியும்
 சிலேட்டத்திலீயதுபோல் சிக்கியலைந்திடவும்
 வாட்டம்பெருங்காற்றால் வல்லரக்கன்தன்முச்சு
 எல்லையில்லாதூரம் எந்தமட்டோநாமறியோம்
 தொல்லையுடல்பங்குந் தூரம்வெகுதூரம்
 கடக்கமுடியாது கடற்கரைக்குமெட்டாது
 நடக்கவழிகாணும் ராட்சதனைத்தப்பியப்பால்
 ஏகவழிசற்றும் ஏதொன்றுங்காணோமே
 வேகமுடன்சென்றவன்மேல் வீரியங்கள்செய்தாலும்
 எதிர்த்துப்பொருதுவான் ஈடல்லநாம்தாமும்
 மதித்தவனுந்தின்னவென்றால் வாய்தனக்குப்பத்தோமோ
 கைகாலுலாவிவருங் காதமிருகாதவழி
 ஐவருந்தான்பார்த்து அவன்வயிற்றுக்கிப்போது
 என்றுமயங்கி இறங்கியேபார்ப்பளவில்
 நின்றுமலைத்தவகை நெடுமூச்சுதானெறிந்து
 காவலர்கள்போனவழி காணாமலேயலைந்து
 தாவியெங்குஞ்சுற்றித் தனித்துவழிதிகைத்து
 உற்றதொருராட்சதனை உசப்பினார்கிட்டவந்து
 சத்தமிட்டுக்குதித்து தட்டியெழுப்புகையில்

வின்னமாய்ச்சும்மா மெய்யசைந்துகண்ணுறங்கி
 ஏதுசெய்வோமென்று எண்ணிமனம்புண்ணாகி
 தீதுவினைதானுந் திருவுளமேயுண்டெனவே
 சுற்றும்போயாராய்ந்து சூழவழிகாணாமல்
 மற்றினிப்போயாராய்ந்து வழியொன்றுமில்லாமல்
 நின்றதிகைத்தளவில் நெடியதொருவல்லரக்கன்
 குன்றுமலைபோலவனும் கொட்டாவிக்கொண்டெழுந்து
 ஐவரையுங்கொண்டார்கள் ஆவிபிடிப்பளவில்
 தெய்வமேயென்று திகைத்தெழுந்தான்வீமனுந்தான்
 மண்ணுவிண்ணுந்தானதிர மலைகள்கிடுகிடுன்ன
 நண்ணும்புயவீமன் நாடிச்சினத்தெழுந்து
 ஆர்ப்பரித்துக்குத்த அரக்கனுமேதான்சினந்து
 ஏற்பரித்தவீமனுடன் எதிர்த்துப்பொருதலுற்றான்
 மலையும்தலையும்த் மற்கட்டிசேர்ந்தாப்போல்
 அலைகடலுங்காற்றும் அலறுவெகுசத்தமிட்டு
 காடுசெடிநெருங்கிக் கற்கடலுந்தாளாகி
 ஈடுசெய்யமாட்டாமல் எடுபட்டவல்லரக்கன்
 மதியஒருசமயம் வல்லரக்கன்றான்பொந்தி
 அதிகபலமெல்லாம் ஆங்காரமுள்ளடக்கி
 தாக்கினான்வீமன் தலைகளுருண்டோட
 நோக்கிவந்தராட்சதனும் நொருங்கியேபட்டுருண்டான்
 பட்டஅரக்கன் பாயில்பிழைத்தெழுந்தான்
 துஷ்டனவன்தேடிநம்மை துரத்திப்பிடிக்கவென்று
 தாராருந்தருமர் தம்பியரைவாருமென்று
 சீராகத்தானடந்தார் தெய்வமேயென்றுசொல்லி
 வருத்தமுடன்றோக்கி வளர்ந்தவனங்காடுகளும்
 திருத்தமுடன்கடந்து சென்றார்வழிசுடி
 நடந்தார்வெகுதூரம் நாற்பதிங்காதவழி
 கடந்தார்வெகுதூரம் கானகமுந்தான்கடந்து
 வரும்வழியில்வீமன் வார்த்தையொன்றுதானினைந்து
 தருமரடிபணிந்து தான்தொழுதுயேதுசொல்வான்
 நடக்கும்வழிதுலைய நாதனையெங்களுக்கு
 அடக்கமுள்ளமுற்கதையை அருளுமென்றான்வீமனுந்தான்

பொருளுமுரையும் போதமுடன்முற்கதைதான்
 சாற்றுகிறோம்தம்பியரே தான்கேளுமென்றரைத்தார்
 போற்றமுலமும் புவனம்பதினாலும்
 வேதாவும்மாலும் மிக்கதொருருத்திரனும்
 மீதானமுவர் விதிக்கவிதிபாராமல்
 நான்படைத்தேனென்று நான்முகன்தான்கூற
 மான்பிடித்தருத்திரனும் வகைபலவுந்தானாகி
 நேயமுடன்முவரிலே நீபெரியோன்நான்பெரியோன்
 என்றுபகையாக எதிர்த்தவழைக்குரைத்து
 மனதிற்சபதமிட்டு வாய்த்தசத்தந்தானாகி
 நன்றிலாமுவருமே நடக்குமதிகாரம்
 படைப்பித்துதேவன் படியளந்தமாயோனும்
 முடைப்பிக்கருத்திரனும் முவருமேயல்லாது
 ஒன்றையொன்றுமிஞ்சாது உண்டைப்பொருளாகுமிது
 மன்றில்விளங்கி வழக்குரைக்கமுவர்களும்
 பார்க்கசரியெனவே பரமரகசியத்தை
 ஏர்க்கவேமுன்னாள் எழுதிவைத்தோர்மேருவினில்
 ஆர்க்கும்பெரியோ னவனல்லால்வேறுமுண்டோ
 தீர்க்கமுடன்முவர் செய்தொழில்மிச்சமில்லை
 அவனைமறந்துரைத்த அபசாரந்தீரவென்று
 சிவனுமவனுந் திருமாலுந்தான்கூடி
 ஒருவர்க்கொருவர் உயர்ச்சிசொல்வதல்லவென்று
 மருவித்தழுவி மகிழ்ந்தார்கள்முவர்களும்
 அண்டபுவன மண்டலமெல்லாந்தான்படைத்து
 அண்டங்கடந்துநின்றோன் ஆடுந்திருக்கூத்தை
 கண்டறியமாட்டார் கருதியுரைத்ததெல்லாம்
 கொண்டவினைப்பயனால் கூறினோமிவ்வார்த்தை
 நஞ்சுண்டாயென்று நல்லதொருபார்வதியும்
 எவனோவவன்காண் எல்லையில்லாப்பேரொளியை
 மறந்துரைத்தகுற்றம் மாறாமலேயிருக்க
 இந்தனமிருந்து இருதயத்திற்றான்துதித்தார்
 அல்லவாடாதம்பியரே இன்னமொருகதைதான்
 மாயருமிந்திரரும் வானோரும்வேதியரும்
 நாரதமுனிரிஷிகள் நால்வகையிலுள்ளோரும்

அன்னாளில்யமதேவர் அமுதங்கடையவென்று
 பொன்னாருமேரும் பொறுப்பதேதான்தூணாக
 நாகமதுகயிறாய் நாட்டியதோர்தூண்தனக்கு
 வாசனையுமாமதியு மத்தாகத்தான்சேர்த்து
 வானவர்களோப்புறமும் வாவியொருபுறமும்
 ஆணவர்கள்பாற்கடலில் அமுதங்கடையுமன்னாள்
 மலைதானுங்கழன்றிடவே வாசகியுமப்போது
 நிலைதாங்கமாட்டாமல் நீள்விஷங்கள்தான்கழன்று
 மீறியதோராலவிஷம் வெகுண்டுருண்டுதான்கழன்று
 சீறியவுலகெங்குஞ் சென்றுபுரந்தப்பாமல்
 அண்டமட்டுக்கும் அகண்டமுதற்றான்பறந்து
 விண்டலமுருவி விரஞ்சனிடலோகமெல்லாம்
 பொங்கிவிஷம்பெருகி புகையெழுந்துகோபமுடன்
 தாங்கியேழுவுலகில் தானுமுண்டுமீள்வதுபோல்
 வாரவிஷந்தன்னை வானவருங்கண்டேகி
 போரவழியெங்கும் போகவழிகாணாமல்
 கண்டுவிஷந்தன்னைக் கலங்கியேவானவர்கள்
 அண்டமுகமெல்லாம் ஆனதலைஎன்றுபுக்கி
 தெண்டனிட்டுக்கண்டு சிவனையடிபணிந்து
 தொண்டருக்குவந்த தோஷங்கள்தீர்த்தருளும்
 பரணேபராபரணே பகபதிவெள்ளெருக்கும்
 அரவணியுஞ்சடையான் அண்ணலேநீர்கேளும்
 கடைந்தமிர்தந்தந்தன்னில் காலவிஷந்தான்பிறந்து
 அடரத்திரிலோகமெல்லாம் அந்தகாலமாமெனவே
 தொடர்ந்துவருநெஞ்சினைத் துடைக்கவகைகாணாமல்
 நடந்தோடிவந்தோம் காலவிஷந்தான்பிறந்து
 எண்டிசையுந்தான்படைத்த இறையோனேகாவலென்று
 தொண்டிரைகுழுவையமெல்லாம் சிவனையினிக்காரும்
 என்றவர்கள்குறி இறையோர்க்கபயமென்று
 நின்றவர்கள்தன்னை நீள்சடையோனஞ்சலென்று
 சென்றுபறந்துவந்து தீதானநஞ்சுதன்னை
 ஒன்றுபோல்தான்திரட்டி உட்கொண்டாரீச்சுரனார்
 நஞ்சுண்டாரென்று நல்லதொருபார்வதியும்

எவ்வுயிருங்காக்கவென்று ஈசுரனார்நஞ்சுதின்றால்
 அவ்வுயிரெல்லாம்பிழைக்கு மவர்மடிந்துபோவாரென்று
 போலிவிஷம்பாயாமல் குறுக்கேமிடரடியில்
 தாலிதழைக்கவென்று தடுத்தாள்கரத்தாலே
 கண்டத்தில்நின்ற கருத்தகரையிடமாய்
 நின்றதுகாணந்த நெற்றிமேலுச்சியிலே
 அன்றுபிழைத்தார்கள் அமரர்முனிவரெல்லாம்
 இரவிமுனிரிஷி தேவரோடுமூவரையும்
 இறவாமலீசுரனா ரட்சித்தாரம்மானை
 ஈதல்லால்வேறுகதை இன்னமொன்றுசொல்லுகிறேன்
 ஆதலால்இவ்வுலகில் அரசெனுமுப்புரத்தார்
 இவ்வுலகிலுள்ளதொரு எண்பத்துநான்குயிரும்
 அவ்வுலகுமில்வுலகும் அடங்கலுங்கொள்ளைகொண்டு
 இடுக்கங்கல்பண்ணி இருந்தாரே அசுரரும்
 துடுக்குமுப்பத்திரவமும் துன்பத்திற்காற்றாமல்
 தேவர்களுமிந்திரருந் திசைநான்முகத்தோனும்
 மூவர்களுமொன்றாய் மூர்த்தமெனுமீசுரரை
 இன்றுமுதல்முப்புரத்தார் இடுக்கத்துக்காற்றாமல்
 வந்தோமேபராபரனே வஸ்துவேகாருமென்று
 அந்தமொழிகேட்டு அரனாருமேதுசொல்வார்
 செங்கணசுரரெல்லாம் சிவபத்தராயிருக்கும்
 அங்கவரைதம்மால் அழிக்கவேபோகாது
 சிறந்தவர்செய்யும் சிவபூசைதன்னையிப்போ
 மறந்துவிடப்பண்ணிவைத்தால் வாகாயழித்திடலாம்
 என்றுசிவன்சொல்ல எம்பெருமாஸ்தன்பதியில்
 கண்ணாமுகுந்தா கரியமுகில்மேனியனே
 அண்ணாதுளபமணி ஐயனே அச்சுதனே
 முப்புரத்தோரானாலும் மூவுலகங்கொள்ளைகொண்டு
 இப்போவழிவந்ததுகாண் என்செய்வோமாயவரே
 வண்ணரே ஈசுரர்பால் வாகாகப்போயுரைத்தோம்
 திண்ணமுடன்முப்புரத்தார் சிவபத்தரென்றுசொல்லி
 அவர்கள்செய்யும்பூசைதன்னை யகற்றினாலிப்போது
 சிவனாருமுப்புரத்தை சிதைக்கிறோமென்றுசொன்னார்
 ஆகையினாலம்மை அடியேங்கள்தேடிவந்தோம்
 மாய்கைபலசெய்து வல்லோர்சிவாலயத்தை
 மறந்திருக்கப்பண்ணுமையா மாபாவிமுப்புரத்தோர்

இறந்துநெருப்பெரிய எம்பெருமாள்பண்ணுமிப்போ
 வானவருந்தேவர்களும் மயங்கிநின்றுவார்த்தைசொல்ல
 ஆயன்பெருமாள் மாயவருந்தானிறங்கி
 விண்ணவரேயுங்கள்பயம் வேண்டாமெனதீர்க்க
 தண்டமுடன்புறத்தோர் தங்களுடனேவந்து
 என்னமாய்நானும் இருந்தோம்வயல்தனிலே
 மண்ணையடிப்பதற்கு மாயமாய்த்தானிருந்து
 தழுவியவாதனையுஞ் சற்பனையோசெய்வதற்கு
 வழுவறவேதான்பார்க்க வருகிறோம்யாங்களென்றார்
 அகமகிழ்ந்துவானவர்க ளமராபதிசேர்ந்தார்
 ஜெகநாதர்வந்து திரிபுரத்தைதீயெரிக்க
 வந்தார்காண்முப்புரத்தில் மாயேனுமாயமதாய்
 விந்தையாய்பூசை விழுந்தாட்டவேணுமென்று
 புத்தாய்சமைத்து புத்தராய்வடிவுகொண்டு
 வித்தகனார்போயிருந்தார் வீரானமுப்புரத்தில்
 போயிருந்தபுத்தர்தனைப் பொல்லாதபுரத்தில்
 தீவினைகளேதென்று சென்றார்காண்புத்தனிடம்
 சிறந்துசிவபூசையிங்கே செய்யுந்தவந்தனிலே
 மறந்துமொருபுத்தன் வருவானோயென்றுசொல்லி
 புத்தருடனெதிர்த்து புரத்திலுள்ளோரெல்லோரும்
 தத்துவங்கள்பேசியிவர் தர்க்கித்தாரம்மாளை
 நிற்கநிலைநிறுத்தி நிலைநிற்கவாதுசெய்து
 தற்கித்துபுத்தரவர் தனுசாஸ்திரப்படியே
 அடையும்படிக்கு அறிவுரைத்தார்புத்தரென்று
 வாதாடிமுப்புரத்தார் மலைத்திருந்துதான்தேடி
 குதனும்புத்தனுட குட்சமறிவோமெனவே
 புத்தரேநீரிருக்கும் பூமரத்தைநீங்களுமே
 அந்தரத்துநீறால் அதுசாம்பலாகவேதான்
 பார்க்கிறோம்நீரும் பாழ்மரம்போலாகுமிப்போ
 அக்கினிநீறானால் அரனாரும்நீரெனவே
 வேதமெல்லாமுமமுடைய வேதமேதான்படிக்க
 பாதம்பணிந்து பலகாலம்பூசைபண்ணி
 ஈஸ்வரனாரென்று எல்லோருந்தான்பணிந்து
 வாசமுடன்முப்புரத்தார் வழுத்துரைத்தசெய்தியினால்
 புத்தர்சினந்துபூமரத்தைப்பாருமென்றார்
 பத்தறவேமுப்புறத்தைப் பாருமென்றாரம்மாளை
 பூமரம்வெந்து பொடிசாம்பல்நீறாகி

பூமரத்தைப்புத்தனுந்தான் பூமரம்போலாக்கிவைத்தார்
 கண்டுதான்முப்புரத்தார் காக்கியிதுவென்றுசொல்லி
 தெண்டனிட்டுப்போற்றிச் சிறந்திருந்தாரெல்லாரும்
 மாயனிதுபொய்கை மனமறியாமாபுரத்தார்
 ஒறுத்தார்தவங்கள் உபதேசம்தான்மறந்தார்
 வருத்தமின்றியீசரிட வாசனையுந்தான்மறந்தார்
 பெற்றவரமிழந்தார் பெரியவரந்தான்மறந்தார்
 எதிர்த்துவந்தபுத்தனையும் ஈசனென்றுதான்பணிந்தார்
 பூமரத்தில்முப்புரத்தார் புத்தனையேதெய்வமென்று
 நேசமற்றுவீற்றிருந்தார் நெடுமாலும்போது
 ஈசர்தனைநினைந்து இப்பொழுதுமுப்புரந்தான்
 பூசைதவங்குலைந்தார் போர்பொருதமாட்டார்கள்
 வேளையிதுவாகுமென்று மேகவண்ணர்தானினைந்தார்
 காளையிலேறுங் கடவுளருந்தாமறிந்து
 முக்கியமாய்மனதில் முயல்தனைத்தான்வளைத்து
 செந்தில்மகாமேருவையும் சிலையாகத்தான்வளைத்து
 வாசகியைநாணாக மால்தானும்அம்பாக
 நேசமுள்ளவேதம் நெடுப்பரிதேராக
 சதுர்முகன்சாரதியாய்ச் சங்கனார்தானடைந்தார்
 முதுமொழிதானெடுத்து மீறிச்சிலையேற்றி
 திருமளவில்மாயனிட மாய்கைதனையறிந்து
 வருமழிவுமுப்புரத்தில் சென்றுநின்றுதான்சிவனும்
 காயாம்பூமேனி கண்ணரிடகுட்சமதை
 வாயாரச்சொல்லி வழுத்தமுடியாதெனவே
 சித்தத்திற்கொண்டு சினந்துசிலைதானேந்தி
 சத்தவொலிநாணசைந்தார் தராதலங்கள்தானடுங்க
 கர்த்தனார்முப்புரத்தை கண்டுநகைசெய்தளவில்
 பற்றவேமுப்புரமும் பஸ்பமாய்தானெறிந்து
 மாபாவிமுப்புரத்தார் மாண்டர்களெல்லோரும்
 பூபாலனான புண்ணியஞ்சேர்தருமருந்தான்
 இக்கதையைநன்றாய் இளையோர்க்குந்தானுரைக்க
 அக்கதையைச்சொல்லி அடவுளருமாமலையும்
 கடந்தார்வொருநாறு காதவழிதாரம்
 நடந்ததைக்கேட்டு நல்லதென்றுபோகையிலே
 வெற்றியுள்ளவீமன் விரையவுந்தானிப்போது
 மன்னவரேதம்பியரே மறுத்துமொருகதைதான்
 இன்னமொன்றுசொல்லுகிறே னிப்போதுநீர்கேளும்

ஆட்டகனென்றேயொருவர் அவனிதனிலேதோன்றி
 நாடுதனிற்றன்பேர் நலமாய்விளங்கிடவே
 இரணியதேவனவன் மூவர்கள்தம்மில்லுமே
 வாழ்வன்றிவாழ்ந்திருக்கும் வல்லஇரணியனை
 தேவர்களும்பிரந்திரனு திசைநான்முகத்தோனும்
 ஏவல்செய்துதானும் இரணியனையேற்றிசெய்து
 ஆற்றாமலேயவர்க ளுத்தனைபோற்றிசெய்து
 கூறானமாபாவி கொடுமையெல்லாந்தானுரைத்து
 சேவகனும்நம்முடைய கிருபையினாலானாலும்
 சாபமதுதீர்க்கத் தரணிதனிற்பிறந்து
 மாபாவிதன்கொடுமை மண்ணுவிண்ணுந்தாமறிய
 தீர்க்கிறோம்நீங்கள் சிந்தைதனிற்றான்மகிழ
 கார்க்கிறோமென்றிசொல்ல கண்ணருந்தானரைத்தார்
 வந்துபிறந்தார்காண் மகிழ்ந்தாணிரண்யனும்
 இந்தப்பிரலாதன் றனையெடுத்துமுத்தமிட்டு
 தந்தையுந்தாயுந் தானேபிரியமதாய்
 காலுக்குதண்டையிட்டு கனத்தசதங்கையிட்டு
 அஞ்சவயதானாவி லருமையிட்டுத்தான்போற்றி
 வஞ்சனுடன்மைந்தன் மதலைமொழிகேட்டு
 வாகாயவைகளும் வந்ததென்றுதந்தையுந்தான்
 பாங்காகவேபடிக்கப் பாலகனையும்தானழைத்து
 முந்திமறைவேதியரே முகூர்த்தமிடுமென்றுசொன்னான்
 மைந்தனுக்குவிலித்தை வழுத்துமென்றுதான்மொழிந்தான்
 அந்தமொழிகேட்டு அந்தணனுஞ்சம்மதித்து
 இந்தவசன மிதுவேபிரியமென்று
 தம்பிபிரகலாதன் தன்னையேயோதுவிக்க
 தும்பிமதவாரணரே துணைசெய்யவேணுமென்று
 ஏடுபித்து இரணியநமாவென்று
 தேடுதமிழ்வேதியரும் சொப்பினார்தம்பியர்க்கு
 பேசாமலேயிருந்து பிரலாததேவனுந்தான்
 ஆசானைப்பார்த்து ஐயரேவேதியரே
 உலகில்வளப்பம் உரையாமலிப்போது
 தலைகீழாய்ச்சொன்னால் சம்மதியோவுந்தனுக்கு
 வளப்பமதுஏதெனவே மறையோனுந்தான்கேட்க
 அளப்பொன்றுமில்லை அரிநமோவென்றுசொன்னால்
 வேதமொழிந்தாலும் விண்ணாடழிந்தாலும்
 ஆதவனும்புவியும் அண்டமழிந்தாலும்

ஒருக்காலமும்மழியார் உண்மைப்பொருளாகுமிது
 திருமாலுநான்முகனுஞ் செப்புமொழிவேதாந்தம்
 ஓம்நமோநாராயணா வென்னுமுபதேசம்
 ஞானமிதுஉலகில் நற்றுணையாமெவ்வுயிர்க்கும்
 மானாபிமானமென்று வழங்குதுகாண்
 என்றுசிறியோ னெடுத்துரைக்கவேதியரும்
 சென்றுமறைவேதியரும் செபுகின்றவார்த்தைகளை
 மன்னிரணியன்முன் வந்திருந்துவேதியரும்
 தென்னவனேயுன்மகன் செபுகின்றவார்த்தைதன்னை
 கேட்டிலையோவென்று கிருபையுடன்சொல்லுற்றான்
 தாட்டகமாயென்மொழியைத் தம்பியரேநீயுமிப்போ
 இரணியநமாவென்று இன்பமுடன்சொல்லுமென்றால்
 இரணியனைமுதுரையாய் முதுமொழியேமாற்றுவதோ
 அரிநமோவென்றசத்தங் அண்டமெல்லாங்கேட்டிருக்கும்
 சரியாவிரணியனைத் தானெதிராய்சொல்லுவாரோ
 என்றானுண்மைந்தன் இரணியனேயென்றுரைத்தார்
 நன்றாச்செனவே நாழிகையில்மைந்தனைத்தான்
 கூட்டிவரச்சொல்லி குழந்தைதனைப்பார்த்து
 பூட்டிவைத்தசொல்லத்தைப் பொருந்தாமலேபார்த்து
 ஏறுமாறுரைத்தாய் ஏன்பிள்ளாய்தம்பியரே
 கூறுமிரண்யநமோ வென்றுகூறுமென்ன
 அரிநமோவென்று அருளிணான்பாலகனும்
 எரியெழுவேகோபம் இரணியனும்தான்சினந்து
 சொன்னபடிசொல்லேன்று சுடரைமிகக்கொளுத்த
 என்னவதைச்செய்தாலு மெடுத்துரையேனந்தமொழி
 முன்னேசொன்னமொழி யல்லாமல்வேறுமொழி
 மன்னவனேயெட்டெழுத்தை மறப்பதுஞாயமதோ
 ஆகாதசொல்லத்தை ஆமென்றுசொல்வாரோ
 சாகாவரமுனக்குத் தந்ததினாலிந்தமதம்
 வந்ததுகாணென்று மைந்தனிதையுரைக்க
 சென்னியசைத்து சினமாயிரணியனும்
 சொல்லடாவென்று சுதனைப்பிடித்தடிக்க
 நில்லடாசொல்லுகிறேன் நிரந்தரமாகயெங்கும்
 இருக்கிறார்கண்டாயோ எள்ளுக்குளெண்ணையைப்போல்
 உருக்கமுடன்காட்டென்று உரைத்தான்மகன்தன்னை
 திரும்பிமகனுந் திருமால்தனை நினைத்து
 துரும்பிலுமேயிருப்பார் தூணிலுந்தானிருப்பார்

என்றுபிரகலாதன் இன்பமாய்த்தானுரைக்க
 மன்றுபுகழ்ந்தன மணிவைரத்தாண்களிலே
 இருப்பானோவென்று இரணியனும்கோபமதாய்
 நெருப்பாயெழுந்து நிலவாமோவென்றுரைக்க
 அப்போதுபாலகன்தான் அச்சுதனைதானினைத்து
 இப்போதுயித்தாணி லிருக்கிறானென்றுரைத்தான்
 எண்ணமறியங்கே என்சேதிதானறிந்தும்
 வண்ணமணித்தாணில் வந்திருப்பானென்றுசொன்னாய்
 எங்கேயடாவென்று எழுந்தறைந்தான்தாணதனை
 நங்கைபல்லவன்தாணில் நரசிங்கமாயெழுந்தார்
 கண்டவுடன்மைந்தன் கடவுளிவர்தாமெனவே
 தெண்டனிடவேனுமென்று செப்பினான்தந்தையிடம்
 அந்தமொழிகேட்டார் அந்தவிரணியனும்
 வந்தநரசிங்கமுடன் வாகாய்பொருதலுற்றான்
 வாய்த்ததுவேளையிதுவென மாயன்மிகநினைத்து
 சாய்த்தவனைப்பற்றித் தன்மடியிலேயிருத்தி
 வாசற்படிதனிலே வந்திருந்துகூர்நகத்தால்
 பாசக்குடல்மார்பும் பகந்திரண்டுசுறாக்கி
 குடல்பிடுங்கிமாலையிட்டு குடித்துதிர்மவீழாமல்
 அடல்கதிரோன்பாதி அஸ்தமிக்கும்வேளையிலே
 கொன்றானிரணியனைக் கோபாலர்தன்கரத்தால்
 போனானிரணியனும் புழுநரகிலம்மாளை
 மாயோனைவந்து வானவர்கள்போற்றிசெய்து
 நாயேங்களுக்காக நரசிங்கமாயிருந்து
 இடுக்கந்தவிர்க்கவந்த எம்பெருமானைப்போற்றிசெய்து
 நடுக்கந்தவிர்க்கவந்த நாரணரேதஞ்சமென்று
 போனார்கள்வானோர்கள் பொன்னரந்தானோக
 ஆனாலும்பஞ்சவர்கள் அநேகநெடுந்தாரம்
 பாதைதுலையவென்று பழங்கதைகள்தான்பேசி
 தாதுபுகழ்நகுலன் சகாதேவன்வீமனுமாய்
 பூண்டுகொண்டுசெல்லும் புகழ்பெரியஅண்ணாவே
 மீண்டுமொருகதைதான் விள்ளுகிறேன்கேளுமென்றார்
 கூறுமொருசிவனார் கோயில்திருவிளக்கு
 ஆறாஞ்சுடரொளிபோ லாறுகிறவேளையிலே
 நீண்டவிளக்கதனில் நெய்யுருகவேநினைத்து
 முண்டோரெலிவிளக்கை முகத்தினாற்றாண்டவே
 அவியாமலோர்விளக்கு அழகாகநின்றெரிய

பரமசிவனும்பார்வதியும் தான்மகிழ்ந்து
 வரமருளவேணும் வாவென்றெலிதனையும்
 அண்ணமார்தாம மரசாட்சியாளுமென்றார்
 மண்ணுலகையாளுமென்று வரங்கொடுத்தாரம்மானை
 பூவுலகிலேபிறந்து புரந்தரன்லோகமெல்லாம்
 தேவரடிபணியத் தேசமெல்லாமோர்குடைகீழ்
 ஆளுகிறான்லோகமெல்லாம் அயிராவதத்தனைப்போல்
 வாழுகிறார்மாபெலிதான் வையகமெல்லாந்தழைக்க
 ஆயிரலிங்கமடைவுடனே பூசைபண்ணி
 கோயில்குளமும் குடிசையுந்தான்தழைக்க
 தானதவமும் தன்பரிபாலனமாய்
 வானவர்க்குமெட்டாத மகாபூசைகுருபூசை
 ஞானசிவயோகியென நற்குணம்விற்பனமும்
 ஈவிர்க்கம் இரப்போர்கலிதீர்த்து
 இரப்போர்க்கொருநாளு மில்லையென்றசொல்லாமல்
 பசியாலுண்ணப் பாக்கியமுந்தானருளி
 ரிஷிகள்தபோதனர்கள் இன்பமுடன்தானிருக்க
 பாராளும்நாளில் பச்சைமால்சோதனைக்கு
 சீரார்புவியில் திருமாலறியவென்று
 வந்தார்புவியில் மாபெலிதன்சேதிகண்டு
 சந்தோஷமாகத் தவத்தின்பெருமைகண்டு
 ஒருவிளக்குத்தான்தூண்டி உலகமெல்லாந்தானாண்டு
 திருவிளக்குலோகமெல்லாஞ் சிறப்பாயிருக்குதென்று
 இவனுடையகர்மம் ஈரேழுலோகமெல்லாம்
 இவனுடையரூப மெய்த்தீபச்சுடரொளியாம்
 எங்கும்விளக்கொளியா யிருக்குதுகாண்தானதவம்
 பொங்குதுகாண்பூலோகம் பொய்யாமல்யாவருக்கும்
 இவன்செய்யுந்தானதவம் எள்ளளவுங்குற்றமில்லை
 அவன்செய்தவமழிக்கவென்றால் ஆகாதெவராலும்
 வள்ளல்கொடுத்தவரம் வளருங்காண்மாபெலிக்கு
 உள்ளக்கருத்தில் உபாயமொன்றுசெய்யுமென்று
 கள்ளத்திருடன் காயாம்புமேகவண்ணன்
 மெள்ளமனதில் வேறேநினைவுகொண்டு
 மாயோனுந்தான்கேட்க மாபெலியும்போது
 நேயோனுந்தானதவம் மானிலத்தில்செய்வதற்கு
 உகந்துநதிமுழ்கி ஓடுகிறநதிக்கரையில்
 புகழ்ந்தசிவபூசை பூரணமாய்த்தான்முடித்து

மாதானம்பூதானம் வஸ்திரதானமுதல்
 கோதானமும்நதியில் கொடுத்தருளவேபலமாய்
 கன்னிகாதானங்கள் காவலுந்தான்கொடுத்து
 உன்னிமனதில் ஒருமித்துகையாலும்
 கொடுக்கிறோமென்று கோபாலர்தான் கேட்டு
 அடுக்கவேசென்று அந்தணர்போல்தானாக
 நரைதிரைமூப்பும் நடுக்கமுடன்வாதமுமாய்
 புகையிருமலாகி புதைந்திருண்டகண்களுமாய்
 நாசியொழுகியுடல் நாடித்தளத்திடவும்
 பாசிபற்றியபல்லும் பருவாய்ஒருக்கமுமாய்
 போற்றம்புடவையது கொள்ளலாம்காற்றா
 பீற்றப்புடவையது பிராமணனாய்த்தானிருந்து
 அன்னருந்தருமாபெலியே அட்சத்தையும்தானெனவே
 மன்னவரெயுன்னிடத்தில் வந்தேனெனவேதான்
 அட்சதையுந்தான்கொடுத்து அந்தணனுந்தேகியென்றான்
 பட்சமுடந்தேகியென்ற பார்ப்பனைவாருமென்று
 ஏதுக்குவந்தீரென்று இன்பமுடன்மாபெலியும்
 சாதுவுடன்கேட்கத் தள்ளாதுமாமறையோன்
 இடறிவிழுவார்போல் இளைப்புமிளைப்புடனே
 மறுதேசமாயிருந்து வந்தேனானும்மிடத்தில்
 உன்னிடத்தில்வந்தேன் உத்தமனேயெந்தனுக்கு
 நன்னிலத்தில் நானிருக்க நாட்டமுடனிப்போது
 இருக்கயிடந்தாரும் உன்னுடையஜாகாவில்
 சுருக்காகமுன்றடிமண் சொல்லித்தத்தஞ்செய்யும்
 போதுமெனக்குப் புண்ணியமேசெய்யுமென்றார்
 வாருமையாநீர்தானும் மற்றதொன்றுங்கேளாமல்
 இவ்வளவுகேட்டீர் இப்போதுநான்தாரேன்
 குலவுபுயமாபெலிதான் கொடுக்கஒருமனதாய்
 கெண்டிதனையெடுத்துக் கெங்காசலமுவந்து
 தெண்டிரையில்வேதியற்கு தத்தமதுசெய்கையிலே
 தக்கதொருசுக்கிரன்றான் தன்னுடையசீஷனென்று
 மிக்கதொருகெண்டித் துவாரத்தில்மின்வண்டாக
 சிக்கெனவேதானடைத்தான் தெரிந்துமறைவேதியனும்
 தெர்ப்பையாற்குத்திடவே திட்டியென்றுகேட்டுவிட
 நிற்பளவில்சுக்கிரனை நிந்தித்தாரெல்லோரும்
 ஈவோர்தனைவிலக்கி இப்படியாய்க்கொற்றவரும்
 தீவினையாய்தான்முடிபுஞ் செய்வோரைத்தான்விலக்கில்

என்றுசபைசொல்ல இருந்தாந்தலைகவிழ்ந்து
 ஒன்றுமுறையாமல் ஊமையைப்போல்தானிருந்தான்
 தாமரையினால்தண்ணீர் தாராளமாய்விழுந்து
 பூசையென்னமாபெலியும் புகந்துதத்தஞ்செய்தானே
 தோற்றமதுவாகித் திருமாலும்பூவுலகில்
 வைத்ததொருபாதமண்ணில் வானிலொருபாதம்
 மற்றுமொருபாதத்திற்கு வகையேதெனக்கேட்டார்
 கர்த்தந்திருமால் கருணைக்கடவுளர்தாம்
 ஈரடிமண்ணுதான் இவ்வுலகமவ்வுலகு
 ஓரடிமண்ணெந்தனுக்கு உன்மேல்நிலுவையென்று
 மாபெலியவன்சிறையில் வைத்தார்காண்கானகத்தில்
 தேவலோகஞ்சிறந்து சிறையிருந்தான்மாபெலிதான்
 வானவருந்தேவர்களும் மாயோனைத்தான்வணங்கி
 தானவரும்வேதியரும் சதுர்வேதநான்முகனும்
 மாயவனைவாழ்த்தி மகிழ்ந்திருந்தாரம்மாண
 தூயதொருபஞ்சவருந் துலைதாரமேநடந்து
 ஆயனிடச்சந்நிதிக்கு ஆடையுடனாவலுமாய்
 வேகமுடன்நடந்து விந்தமதுகாணவென்று
 தாகமுடன்வீமனுந்தான் மாதவனைத்தான்தொழுது
 வைகுந்தஞ்சேர வழிதுலையவேண்டுமென்று
 மெய்கொண்டமுர்த்தியின்னம் விளம்புமொருகதைதான்
 சொல்லுகிறேன்முன்னாள் சுருதிமுதல்முக்கதைதான்
 புல்லும்புவியும் புனல்முகடுஆகாயம்
 கல்லுங்கரடுங் கடலிற்றிசைகளெட்டும்
 அல்லும்பகலும் அட்டதிக்குமெண்டிசையும்
 இல்லாதகாலம் இறையோனொருத்தனுமாய்
 அல்லறவேயெங்கும் அண்டமெல்லாந்தானாகி
 வெளியாகியெங்கும் விளங்கிடுமொளியாகி
 அழியாதவஸ்தொருவன் ஆதியாய்நின்றமுதல்
 ஏகவெளியாகி எல்லாநிரந்தரமாய்
 ஆகபேதமின்றி அசைவுலகுந்தானுமன்றி
 தானாகிநின்ற தருமதயாபரனாய்
 ஊனாயுயிராய் உடலுயிரும்லோகமுமாய்
 வானாய்நிலனாய் மலைகள்சராசரமாய்
 வானாய்மதியாய் பலவகையாய்த்தோற்றமுமாய்
 அண்டமடுக்காய் அண்டபகிரண்டமுமாய்
 பிண்டமுமண்டமுமாய் பிரமரண்டகோடகையாய்

தட்டுநிலைதற்பரமாய் தராதலங்களுர்வலமாய்
 எட்டுத்திசையும் எழிலானபகவானும்
 ஆகட்டுமென்று அருள்நினைவுகொண்டு
 மாசிட்டுபமென்றார் வந்துமுன்னேநிற்கலுற்றார்
 எல்லாமுண்டாக்குமென்று இறையோன்பறையிடத்தில்
 சொல்லாய்முடிந்ததுகாண் தோற்றமொடுக்கமெல்லாம்
 தற்பரமாய்தோன்றி சராசரங்களுள்ளதெல்லாம்
 பொற்பதத்திலேயிருக்கப் புண்ணியர்தான்தோன்றி
 பரந்தோன்றிநின்று பரத்தில்சிவன்தோன்றி
 சத்திதனிற்புகநல்ல தத்துவத்தில்நாதமுமாய்
 முத்தினொளிபோல மூலவிந்துதான்தோன்றி
 விந்துதனில் நால்வேதம்வியனாறுசாஸ்திரமும்
 தத்துவங்கள்தொண்ணூற் றாருடனேதானழைத்து
 பத்துமறுபத்து நாலுகலைக்கியானமுமாய்
 ஆதாரமுதலாய் ஐம்பத்தோரட்சரமும்
 வீடுஞ்சதாதேடி வேதமுதல்மந்திரமும்
 மந்திரத்தால்வந்துதவும் மகாவிந்தசதாசிவமும்
 அந்தசதாசிவத்தால் அரிமயேச்சுரனும்
 அந்தமயேச்சுரத்தில் ஈன்றதொருருத்திரனும்
 வந்ததொருருத்திரனில் வாசமுள்ளவிஷ்ணுவும்
 விஷ்ணுவிலேயிருந்து விதிப்பிக்கவேதாவும்
 சாட்டமிடும்வேதாவில் தரித்ததொருஆத்துமத்தில்
 ஆத்துமாவிலேயிருந்து ஆகாசந்தோன்றி
 சாத்துமிவர்கள் தன்னிலேவாயுவுந்தான்
 வாயுவிலேதேயுவுந்தான் வந்திருந்தஇப்போது
 தேயுவிலேஅப்புவுந்தான் சிறப்பாகத்தான்தோன்றி
 சிறப்பானஅப்புவிலே சிறந்ததொருமண்தோன்றி
 அப்பெரியமண்ணிலேதான் அருபவித்தாய்உண்டாகி
 ஒன்பத்திநூறும் கோடிநூறாயிரமாம்
 அன்றுவிதிக்கையிலே அனந்தநூறாயிரமாம்
 வானும்புவியும் வகைபலவுந்தானாகி
 ஊனுமுயிரும் ஊர்வனவும்பட்சிகளும்
 திக்குத்திசையும் திசைசூழ்ந்தவையகமும்
 நிற்குமோ அஸ்தகிரி நேரானஅஷ்டகெஜம்
 ஈரேழுலகமுமாய் எண்பத்துநான்குயிராய்
 பாரேழுந்தானாகப் பணாமுடிகளாயிரமாய்
 யோனிபலவாகி வருவதுமெவ்வாறாய்

மானிடமேற்புண்டாய் மரங்கள்விருட்சமதாய்
 நால்வகையுஞ்சாதியுமாய் நால்வேதசாஸ்திரமாய்
 நால்வகையுமாகமுமாய் நோன்புவிரதமுமாய்
 ஆண்பெண்ணிருவகையாய் ஆகாயமுமுதலாய்
 காண்பதுகாண்காமங் கலைக்கியானமும்பெரிதாய்
 ஆசையெல்லாங்கூடி அடக்கிவைத்தான்பொக்கிஷமாய்
 ஓசைபஞ்சகருபம் உறும்கவைநாற்றமுமாய்
 வாசலோரொன்பதுவாய் மலபாண்டம்வீடாக
 பாசமெனுமைம்புலனும் பரும்பூதநாதகணம்
 தத்துவங்கள்தொண்ணூற் றாருடையஞ்சலமும்
 மற்றுஞ்சராசரங்கள் மண்டலங்கள்முன்றுடனே
 சுத்தனண்டகூடவருஞ் சுவருமடங்கலுமாய்
 பித்தானாயிரட்சிக்கும் பெருஞ்சீவன்தான்முதலாய்
 சந்திரனும்சூரியனும் தாரகன்நட்சத்திரமும்
 இந்திரனும்வானவரும் இமையோர்முனிவர்களும்
 தந்திரமாய்தான்வகுத்துச் சகலமெல்லாமுள்ளடக்கி
 அந்திரத்தில்பேச்சு ஆர்பெரியோனென்றறியும்
 நாமேபுவியில் நால்வகையுமேபடைத்து
 தாமேநமக்குச் சரியில்லையென்றிருக்க
 மாலயன்தானெல்லாம் வகுப்பித்தோமென்றுசொல்லி
 ஆலமரத்தேறி அவர்துயின்றாராமாகில்
 வீரவிரதமுமாய் விபரீதங்கள்தான்வளர்ந்து
 கார்முகில்மேனியனார் கண்ணர்தனையிப்போது
 சென்றவனைநாமுஞ் சிலுக்கிவிட்டுபோய்ப்பிடித்து
 வென்றவனைநாமும் வெகுபெரியோன்வேதமென
 நினைத்துமனதிலெண்ணி நெருப்பிருக்கண்தீயெரிய
 மலைந்ததெல்லாம்பொய்யாய் வருத்தமெல்லாமிவனேதான்
 நன்றாகயிட்சணமே நடந்தான்வைகுந்தத்தில்
 அன்றிடைச்சியாலே அடியுண்டமாலிடத்தில்
 சென்றானிருந்தான் சீராட்டும்வார்த்தையதாய்
 கன்றால்யெறிந்த காயாம்புமேனியனே
 உன்பேச்சுமென்பேச்சும் உலகறியவேண்டுமென்று
 தன்பேச்சுமேலாகத் தானெண்ணிநீயிருந்தாய்
 என்பேச்சுக்கீழா யிருப்பதுஞாயமோதான்
 முன்பேச்சுமுவருடன் முப்பத்துமுக்கோடி
 தேவர்களுமற்ற சீவபலராசிகளும்
 மூவர்களுந்தாமறிய முமுதும்படைத்திருக்க

என்படைப்புக்குள்ளாக யிருந்துமேதான்பிழையாமல்
 தம்பிதானறியச் சத்தியமாய்நான்பொறுத்தேன்
 எம்பிரான்தானறிய இனிமேல்பொறுக்கேனான்
 ஈலேமுலகம் இகபரமுந்தானறிய
 பாரேமுநான்படைத்தேன் பச்சைமால்நீயேது
 இப்பாலென்கையால் ஈரேமுலமெல்லாம்
 மெய்ப்பானசத்த மேகமுடனேழ்கடலும்
 அஷ்டகுலபர்வதமும் அஷ்டமாநாகமுதல்
 அஷ்டகெஜமட்டும் அடங்கலுமேதானாக
 மரீசிமுதல்சத்திரிஷி மைந்தருமென்னுடைய
 அருகாகநின்ற அன்புடையமைந்தர்கள்தான்
 குருக்களோடுதேவர் குலவசந்திரசூரியரும்
 பெருகவேகாசிபரும் பெரியோர்முதலாக
 அஷ்டவசுக்கள் அரசரோடுராட்சதரும்
 திட்டமுருகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதரும்
 கிம்புருடர்கின்னரர்கள் கணநாதர்தன்னுடனே
 தும்புருநாரதரும் தோற்றமெல்லாமென்னிடத்தில்
 இந்திரனுமக்கினியும் இயமனுடனிருதி
 வருணனுடன்வாய்வு குபேந்திரன்ஈசானன்
 இட்டமுடன்அட்டத் திக்குபாலகருமென்னாலே
 திட்டமுடன்சகலசீவன் முதலென்னாலே
 உண்டானதென்று உன்மனதிலெண்ணாமல்
 விண்டோமிவனையென்று மேதினியிலிவனுடைய
 உந்திக்கமலத் துதித்தானிவனெனவே
 சிந்தித்திருந்ததெல்லாந் தீர்க்கமுடன்விட்டுண்டு
 ஏகினாலொன்றாய் என்னுடையகைநினைவாய்
 வாகினாலெவ்வுயிரும் வருந்தவிடாதிருந்தால்
 ஆரைநீர்ட்சிப்பாய் அச்சருபமில்லாதாய்
 பேதையறியாத பேச்சுதுதான்பேசுவாரோ
 சுவரில்லாசித்திரமுந் தொட்டெழுதவல்லாயோ
 எவரையுமயக்குகிறாய் இத்தொழிலைவிட்டுவிடு
 நால்வரையும்தான் ரட்சிப்போமென்றதெல்லாம்
 பெருமாளேபேசாதே மறந்துவிடுமிப்போது
 உன்னைவிட்டுவேறே உன்னைப்போலொருவனுமாய்
 பின்னையுமுண்டாக்கிப் பிரியமுடன்ரட்சிப்பாய்
 ஆற்றமுடன்பாற்கடலுல் அங்கேநீபள்ளிகொண்டாய்
 ஏற்கவேயோடி இப்போதொளித்திருப்போம்

என்னுடையபேரன் எல்லார்க்குமகரிஷிதாம்
 உன்னுடையசெய்வினையா லுன்னையேதான்சபித்தான்
 பத்துச்செனனம் பாரில்பிறந்திருந்தும்
 முற்றுமந்தச்சாபம் முழுதும்தொடர்ந்துவர
 விட்டதறியாயோ விதித்தெழுதவென்கையினால்
 இஷ்டமுடனந்த எண்பத்துநான்குலட்சம்
 எல்லாவுயிருக்கு மின்னபடியென்றெழுது
 கல்லாவென்கையுங் கருத்ததுவுங்காணீரோ
 உன்னுடையஉந்தியில் உதித்துவந்தோமென்றுசொல்லி
 என்னுடையபேரை இகழ்ச்சியாய்ச்சொல்லீரே
 முந்தவொருதூணில் முளைத்தெழுந்தசிங்கமுமாய்
 வந்தஇரணியனை மார்பைபிளந்துவிட்டீர்
 அந்தத்தூணுனக்கு அன்னையோதந்தையோதான்
 தந்தையதுவாமானால் தகப்பனுநீயெந்தனுக்கு
 அக்கினிதான்முங்கிலுக்குள் அவதரித்துவந்தபின்னும்
 முக்கியமாய்முங்கிலில்லான் முழுதும்வெந்துநீறாகி
 போட்டதுபோலநான் உந்திதனில்வந்துதித்தேன்
 வாட்டமில்லாவுந்தனுக்கு மாற்றானாய்வந்துதித்தேன்
 என்றும்னதில் நினையாதெல்லாந்நினைந்து
 வேதனிலைவசொல்ல வெந்தணல்நாராசம்
 காதில்வெகுதுன்பங் கைகால்சொருகினர்பால்
 அகோரம்பிறந்து அனலாய்புகையெழும்ப
 விகாதமுடனகைத்து வேந்தனுக்குயிந்தவிதம்
 வந்ததென்னவென்று மனதிலெண்ணிமாயோனும்
 இந்தமகிமை இனியறிவேனுமென்று
 வேதாவைப்பார்த்து விஷ்ணுவுங்கோபமதாய்
 மாதாவுனக்கெந்தன் வயிரியென்றறியாமல்
 தீதாதுரைத்தாய் சிறுபிள்ளையாகையினால்
 வேதாவுமநீர்தான் விவரமறியாமல்
 மீதாய்ச்சிறுபிள்ளாய் வெகுளியாய்த்தானுரைத்தாய்
 தந்தையதிசுற்றமென்று தான்சினக்கலாகாது
 எந்தவிதம்நம்மையுந்தா நிகழ்ச்சியாய்த்தானுரைத்தாய்
 இப்படிக்கொற்றபிள்ளை இடுக்கங்கள்தான்செய்திடத்தில்
 உன்னைப்போலெந்தனுக்கு உற்றபிள்ளைதானிருந்தால்
 பிள்ளைப்புயபலமும் பராக்கிரமமுள்ளவராய்
 ஈதுடன்முன்னாள் என்வயிற்றிலேபிறந்து
 தந்தையென்றுபாராமல் தாளாண்மைதன்னுடனே

வந்தெரித்தநம்முடனே மற்பொருதுந்தானவரை
 கொல்லமுடியாமல் மனங்குழைந்துவெகுநாள்பொருதி
 வெல்லவுபாயம் வேறேநினைவுகொண்டு
 சற்பனையாய்க்கொன்று தரணியிற்போட்டுவிட்டேன்
 அப்படியேயுந்தனுக்கு அறிவுரைச்செய்தாக்கால்
 உற்பனமென்றெண்ணாது உன்னகந்தைநில்லாது
 நட்புடையதேசமதில் நல்வினைகளாயிருந்து
 புணந்தினையுங்கீறிப் புறையறவேவானாற்றி
 பண்புடனேதானிருந்தால் பதறாதேயாற்றிவிடும்
 அத்தன்மைபோல அகந்தைசெய்தாய்பிள்ளைகளை
 உத்தன்சிரசில் ஓர்சிரசையீசுரனார்
 முந்தவேகிள்ளுகையில் முளைத்ததேவுன்சிரசு
 அந்தமட்டுமுந்தனுக்கு ஆண்மையொன்றுமில்லாதே
 எந்தமட்டுமுன்செயல்தான் எவர்தனக்குத்தலைவன்
 அந்தப்பலமுடிகள் ஆயிரந்தன்னிலொரு
 கனத்ததனங்கள் கனத்தசிறந்தோன்றனக்கு
 பாதாளலோகம் படைத்தோமெனும்பெருமை
 மீதாகப்பேசுவது வீரியமேவுந்தனுக்கு
 சொல்லுமுந்தன்வேதமதை சோமுகாகுரனுந்தான்
 நில்லுமெனவேபரிந்து நெடுங்காலங்கொண்டேகி
 மீன்வடிவுதானெடுத்து வேதமதைதான்பறிந்து
 நான்மிகவுந்தந்த நன்றிமறந்தாயே
 நச்சுமரமானாலும் நட்மரந்தன்னையிப்போ
 அச்சுமறநாமும் அழிப்பதுவும்போகாதே
 என்பதினாலநாமும் இந்தமட்டுந்தான்பொறுத்தோம்
 உன்பலத்துக்காற்றாமல் ஒளிந்திருந்தோமென்றெண்ணாதோ
 உயுத்தம்பண்ணிநாமும் உன்னமிகக்கொல்வதற்கு
 சயித்தின்றென்கத்தமதைத் தள்ளியிங்கேமீறிவந்தாய்
 இனிமேலுங்குற்றமில்லை என்றேநெடுமாலும்
 கண்டுவந்தேமாயன் கண்கள்பொறிபறக்க
 ஒத்தெழுந்துவார்த்தைசொல்ல உந்திமலரோனும்
 துத்திவெட்டுண்டாப்போல் துணுக்கென்றெழுந்திருந்து
 ஒருவர்க்கொருவர் ஒருபூசலாய்வளைந்து
 இருவருமப்போது எதிர்த்துப்பொருவதற்கு
 மட்டுமிஞ்சுவார்த்தைகளாய் வாதுபலந்தான்கூறி
 கட்டுவிடப்பேசிக் காவலர்கள்தானெதிரே
 துதித்தார்பெருமானும் துடைத்தடியேதுசொல்வார்

முன்னாளர்க்கர்தன்னால் முறையிட்டார்நம்மிடத்தில்
 முன்னாள்உனக்காக வந்தான்ராட்சதரை
 கொன்றுங்கள்தெய்வ பதவிகொடுத்தோமே
 சென்றுங்கள்தெய்வ பதவியதுசேர்ந்திருந்தும்
 நன்றிமறந்தென்னையிப்போ நையாண்டிபண்ணுகிறாய்
 மன்றில்பொருத வாதாடிவந்தெதிர்த்தாய்
 இனியறிவோமென்று எதிர்த்தாரிருபேரும்
 பனிவரைகளிரண்டும் பகைத்தெதிர்த்துநின்றாப்போல்
 திக்கெட்டுந்தானதிர திசைகள்கிடுகிடென்ன
 தர்க்கமிட்டுயிந்தத் தரணியெல்லாந்தானதிர
 இடசாரியாக வெடுத்தடியும்வைக்கவந்தான்
 அடைவுடனேவந்தன் அடுத்துவலசாரி
 கால்களோடுகாலமாறி கைகளோடுகைசேர்த்து
 வேல்களோடுவேல்சேர்ந்து வேகமுடன்தானிருவர்
 ஒற்றுக்குடுத்து ஒங்காரங்கொண்டெழுந்து
 ஆர்த்துச்சினந்து ஆங் ரங்கொண்டெழுந்து
 நடுங்கிமலைகலங்கி நட்சத்திரமுதிர
 கடுங்கோபங்கொண்டு கதிரோனுந்தாமசைய
 பூமியதிரப் புவனம்பதினாலும்
 சாமிதிருமாயவனாய் தக்கமதுகாற்றாமல்
 அரவுகலைமாய அண்டங்கிடுகிடென்ன
 இரவுபகலாக எம்பெருமாளந்நேரம்
 இருபேருந்தான்பொருதார் இமையோருந்தானடுங்க
 ஒருவர்க்கொருவர் வொத்துப்பொருதையினால்
 குத்துகின்றசத்தமது கொண்டலிடிபோலாகி
 எத்துகின்றகால்களினால் எடுபட்டுமாமலைகள்
 தூளாய்நொருங்கி தூளாய்ப்பறந்துவிடும்
 ஆளாயிருபேரும் அடைவாய்வெகுளிகொண்டு
 வலசாரியாக மாயோனடிபணிந்து
 மலரோனிடசாரி வருவதும்பூவுலகில்
 இரவுவந்துமுடுகைபோல் எம்பெருமாள்தன்மேனி
 இப்படியொருநொடிக்குள் இரவுபகலாய்விடுமாம்
 மற்பிடித்துச்சக்கரம்போல் வட்டமிட்டுசுற்றுகையில்
 பூவுலகிலுள்ள புல்பூண்டுசீவசெந்து
 தாவுமிடமெல்லாம் மயங்குமாமந்திரத்தில்
 ஆகையினாற்றேவர்கள் அயிராவதத்தினிடம்
 இவர்களுக்குமுன்னே எம்பிரான்தன்கலக்கம்

ஆனால்சிவனிடத்தில் அபயமிடவாருமென்று
 போனார்கள்தேவரெல்லாம் பொன்மலையைத்தானோக்கி
 பரனேயுனக்கபயம் பாருலகிலிப்போது
 மாயோனும்வேதாவும் மல்யுத்தமாகையினால்
 நாலாவகைச்சீவன் நாங்கள்முதலிப்போது
 நிற்கநிலையில்லாமல் நீந்திவந்தோமுன்பாதம்
 தக்கதுணைநீரெனவே தானுமேநம்பிவந்தோம்
 குறாவளிக்காற்றுச் சூழல்காற்றுப்போலாகி
 நீறாகிலோகம் நெருப்பாயெரியுதை'

அந்தரமும்வானும் அரசழிந்துபோகுதையா
 இந்திரனுமட்டதிக்கு மெல்லாமலையுதையா
 சந்திரனும்சூரியனும் தானொழிந்துபோனார்கள்
 மந்திரங்கள்வேதமெல்லாம் வரவழிந்துபோகுதையா
 அடுக்குநிலைபேர்ந்து அலைகடலுந்தான்தவறி
 உடுக்களுதிரந்து உயர்முகடுந்தான்கழிந்து
 எல்லாம்தடுமாறி ஏங்குதுகாண்முடிபுகம்
 நில்லாநிலையில் நிற்கும்பராபரமே
 நாதனையெங்கள் நடுக்கந்தவிர்த்தருளும்
 வேதனிடபோரும் விஷ்ணுவின்தன்போரும்
 பார்க்கமுடியாது பரனேபராபரனே
 கார்க்கவிதுசமயங் கடைக்கண்கிருபையினால்
 ஏறிட்டுப்பாருமையா இருவருடபோரை
 இறையவனையெங்கள் இடுக்கண்கள்தீருமையா
 முறையுறையோகாண் முக்கண்ணேதஞ்சமென
 இமையோர்முறையிடவே ஈஸ்வரனுந்தானிரங்கி
 அமையுமையுமுங்கள் ஆபத்துதீர்ப்போம்நாம்
 என்றுசிவனார் இருவருடபோர்லிலக்க
 குன்றுவடிவாய்க் கொழுங்கனலாய்த்தான்வந்து
 ஒன்றாகலோகம் ஊடுருவிதாவவளர்ந்து
 இருவர்தனக்கும் இதமாகநடுளாகி
 உருவென்றுஅக்கினியாய் ஒங்காரகம்பமதாய்
 ஒருருவாய்நின்றார் உருகித்தணலாகி
 ஆருமறியாத அகண்டத்தெளிவாகி
 அந்தமந்தமட்டும் அறியாமலேதானும்
 சிந்தைகலங்கித் திகைத்துநடுமச்செறிந்து
 அக்கினியைக்கண்டு அகன்றிருவர்தான்விலக்கி
 நிற்கின்றார்கள் நீலமதிநான்பறந்து

பக்கமெல்லாமக்கினியும் பலமனையுமக்கினியும்
 திக்கெல்லாமக்கினியாய்ச் சிவந்ததுகாண்லோகமெல்லாம்
 எந்தவிதமென்று இருந்தார்மதிமயங்கி
 வந்திவர்சோதனை வருத்தமறியமாட்டாமல்
 நொந்திடைந்துசென்றளவில் நோக்கமுடனேசிவனும்
 இந்தமகிமை இவரிவரென்றுசொல்லி
 தீர்க்கமுடனிவர் தெளிந்துவகைபேசி
 இந்தமலைப்பெருமை யாரறியவேணுமென்று
 அந்தமலையை அடிமுடியுந்தானதிர
 தங்களிலேசம்மதித்து தானேயிருபேரும்
 அங்கெழுந்துவேதன் அன்னவடிவாகி
 முடிதேடிப்பறந்தான் முகவொளியுடுருவி
 அடிதேடிமாயன் ஆதிவராகமதாய்
 மேலேழுபோகங் வேதனுமேபோயறிய
 சீலமுடனேபறந்து தேடினான்விண்ணிடைந்து
 கீழேழுலோகங் கேசவனுந்தானிடைந்து
 நீளநுழைந்து நெடியோனுங்காணாமல்
 வாடிமனதிடைந்த வந்திருந்துமாயோனும்
 தேடியுங்காணாமல் திரும்பினார்மாயோனும்
 வந்திருந்துமாயன் மனதில்பலநினைவாய்
 இந்தவுலகம் ஈரேழுலோகமெல்லாம்
 ஆராய்ந்துதேடி அரைஷணத்திலாயிரமாம்
 மார்பிளந்துகாதவழி யாராய்ந்துகண்டறியோம்
 ஆதிவராகமென்னும் அதிருபங்கொண்டெழுந்து
 சோதிதனைத்தேடி தொல்லுலகமுடுருவி
 கொம்புகளுந்தேய்ந்து குளம்புகளுந்தேய்ந்து
 சாம்பசிவன்பாதந் தான்காட்டமாட்டாமல்
 வருஷமொருநூறும் மண்ணுலகுமோரேழும்
 விசிரிக்கொண்டுபாதாள மெல்லாம்ஊடுவி
 இன்னபடியென்றறியோம் ஈசனின்தன்பாதம்
 அன்னமுயர்ந்தோன் ஆயன்காண்பதென்ன
 எண்ணிமனதில் இறையோனுந்தானினைந்து
 மண்ணிருந்து மனதில்தியானமதாய்
 ஞானக்கண்கொண்டு நாட்டகத்தில்வேகமதாய்
 மாய்கையதுகருந்தாம் மவுனமாய்த்தானிருத்தார்
 பட்சிவடிவுகொண்டு பறந்தொருவேதாவும்
 கட்சியொருகாதங் கணப்பொழுதுதாயிரமாம்

வெளிக்கடந்துசென்று மேலேமுலோகமெல்லாம்
 தெளிவுசற்றுமில்லாமல் திகைத்துமனமிடைந்து
 அப்பாலும்நூறு ஆயிரங்காதவழி
 மெய்யாய்வெளிதாண்டி மெய்யசைந்துவேதாவும்
 சிரசிரண்டும்தான்றேய்ந்து செயல்முழுதூந்தான்மறைத்து
 அண்டகடாகமட்டும் ஆராய்ந்துமன்னமுந்தான்
 கண்டதில்லைநாமுமினி கர்த்தனதுதன்முடியை
 இத்தாரம்வந்து இப்படியேயல்லாது
 சற்றுமலைகிட்டச் சம்பமதுகாணாமல்
 அளவற்றசோதனைக ளாராய்ந்துபற்றாது
 துளபமணிமாயன் கண்டானோவெப்படியோ
 ஆரறியப்போரார்காண் அளவளவாய்நின்றானை
 பேரறியச்சோதியிது பேச்சுக்குமெட்டாது
 அங்குமிங்குமொன்றா யடிமுடிதானாகி
 எங்கும்நிறைந்திருக்கும் ஈஸ்வரனேயல்லாது
 வேறேயுபாயம்விடை யுஞ்சற்றுமில்லையங்கே
 கூறேனொருவசனம் கொண்டல்வண்ணன்தன்னுடனே
 பகைமுடித்துக்கொண்டதொரு பாவந்துலையாதெனவே
 வகையாயுறவுசெய்து மகனுடனாந்தரமும்
 இணக்கமுடன்குடி இருந்துவிடாமலிப்போ
 பிணக்குடனாலும் பிழைமோசம்போனோமே
 என்றுமலரோன் எண்ணிமனம்புண்ணாகி
 ஒன்றுமுறையாமல் உள்ளமெல்லாம்புண்ணாகி
 இருக்குந்தருவாயி லீசர்முடிமேலிருந்து
 வருக்கமுள்ளதாழை மலர்தான்வருகிறதை
 கண்டுமலரோனுங் கற்பனையாய்தானிருந்து
 உண்டுபண்ணப்பொய்கை உரைக்கமனதிலெண்ணி
 பொய்சொன்னோமானால் பொருந்துமோயென்றுசொல்லி
 மெய்யாகச்சாட்சி விளங்குமந்தகேதகையை
 வசப்படுத்திக்கொள்ள மனதில் நினைத்துக்கொண்டு
 நிசப்படுத்துவதேன் நேராகவாரதொரு
 கேதகையேந்தான் கிருபையுடனிருந்து
 மாய்கையாய்வர வருத்தமென்னசொல்லுமென்றார்
 அப்போதுகேதகைதான் ஐயனே இனிகேளும்
 இப்போதுஈஸ்வரனார் ஏற்றசடைமுடிமேல்
 இருந்துதவறிவிழுந் தெடுபட்டுநான்வாரேன்
 பொருந்தவேநான்பாவி பொல்லாதகாலமதாய்

தவறிவிழுந்து தங்குமிடமில்லாமல்
 அவதிமிகப்பட்டு அந்தரத்திலேயலைந்து
 வாடியிடைந்து வருகிறேனித்தாரம்
 நாடியிடைந்து நடைதளர்ந்துகால்கள்நொந்து
 வருகிறேனையா மகாகோடிகாலயுகம்
 ஒருத்தரையுங்காணேன் உந்தீனையெதிர்கண்டேன்
 இன்னம்நிலத்தில்விழ எத்தனைநாட்செல்லுமதோ
 தன்மையாய்ச்சென்று தமையராநானிருக்க
 எத்தனைநாட்செல்லுவதோ இன்னபடியென்றறியேன்
 கர்த்தனிடசெயலைக் கணக்கிடவும்போகாது
 எப்படியோவென்று இவ்வசனங்கேதகைதான்
 செப்பமுடன்சொல்ல தீர்க்கமுட்னான்முகனும்
 நல்லதுகாண்கேதகையே நான்சொல்லநீர்கேளும்
 வல்லதொருமாயவனுக்கும் மானிலத்திலெந்தனுக்கும்
 வாதுசெய்துசண்டையிட்டு மற்றொருதுதான்பொருதி
 தீதுவந்துமுண்டிடுவர் செலுத்தமுடியாமல்
 நீபெரியோன்நான்பெரியோ னென்றுசிலகாலம்
 வாய்பேசிக்கொண்டு வழக்குரைத்துப்போராடி
 மாற்பிடித்தீரெண்டிலும் வலுத்துச்சினமாகி
 மேற்படிலோக மேலேழுந்தானதிர
 அடுக்குநிலைகுலைய அண்டபகிரண்டமெல்லாம்
 ஒதிக்கங்கள்தானதிர ஒளிதிசையுந்தான்கலங்க
 பரிபுடமதிமலம் பருவரையுந்தானதிர
 கருதியேலோகமெல்லாங் கடுகிப்பொடியாக
 தேவர்கள்வானவர்கள் திக்குதிசைசூழ
 மூவர்கணமாமுனிவர் முப்பத்துமுக்கோடி
 யாவர்களும்பாரில் அந்தரமுந்தான்கழல்
 போராடிநின்றோம் புவன்ம்தனிலிங்கி
 சீராடியிப்படியாய் சென்றுசிலகாலம்
 ஒன்றையொன்றுமறவாமல் உருபுசலாய்விளைந்து
 நின்றோஞ்சிலகாலம் நீணிலத்தோர்போமெனவே
 அந்தமொழிகேட்டு அரீனோடிந்திரன்
 வந்துவிலக்கவென்று மாய்கையாய்த்தோன்றி
 இருவருக்கும்நடுவே எழுந்துதேயக்கினியும்
 ஒருவருக்குந்தோற்றாமல் ஊடேசுடர்வடிவாய்
 வந்ததுகாண்சோதி மலையாய்ப்பருவமதாய்
 அலைந்துகண்காணாது ஆகாயமுடுருவி

நின்றநெருப்பேதெனவே நிலையறியமாட்டாமல்
 ஒன்றையொன்றுபார்த்து உழன்றுமனம்புண்ணாகி
 நின்றமயங்கி நிலைகண்தெரியாமல்
 நன்றுபுதுமையிது நாமறியவேணுமென்று
 தங்களிலேதாங்கள் சம்மதித்துக்கொண்டேதான்
 இங்குவந்தகாரணந்தான் என்னென்றறிவோமென்று
 அடிதேடிமாயன் ஆதிவராகமதாய்
 முடிதேடிநாமும் மொழிந்துவகைபேசி
 கண்டார்பெரியோர் காணாதவரசிறுவர்
 பண்டோரறியாப் பழம்பொருளைக்கண்டறிந்தால்
 அன்றுபொரியோர் அவருந்தானென்றுசொல்லி
 என்றுவகைபேசி இருவருமேசம்மதித்து
 பாதாளம்சென்றார் பச்சைமால்கண்டீரே
 மீதானவிண்ணகத்தில் வேகமுடனான்தானும்
 வந்தேநினைப்பாய் வலிவுமிகக்குறைந்து
 உந்தனையேகண்டேன் உள்ளமெல்லாந்தான்தீர்ந்தேன்
 கண்டபோதிப்போ கவலையெல்லாந்தான்தீர்ந்தேன்
 அண்டினேனுன்னை ஆபத்தைக்காத்தருளும்
 நாரணனுந்தான்மகிழ நமக்கோர்சகாயமென்று
 ஆரணனுங்கேட்க அடைவுடனேகேதகையும்
 ஏதுதான்சொல்லுமென்று இன்பமுடன்தான்கேட்க
 சாதுவாய்நான்முகனும் சாற்றினார்நல்வசனம்
 அந்தமொழிகேட்டு அரகராவென்றுசொல்லி
 விந்தையுடன்கேதகையும் மெய்சோர்ந்தாங்கேது சொல்லும்
 என்னவிதிப்பயனோ ஈசர்முடிமேலிருந்து
 அன்னமேகேளும் அவதிவந்துயித்தாரம்
 தவறினேன்கண்டீரோ தவிர்த்தவிடமெல்லாம்
 குவலயத்திற்சொல்லக் கொம்பிழந்தமந்தியைப்போல்
 ஆகாதபாவி அடியேனொருபொருட்டாய்
 வாகாயென்னுடனே வருத்தமாய்நீர்சொன்னீர்
 எங்கும்நிரந்தரமாய் எள்ளுக்குளெண்ணையைப்போல்
 அங்குமிங்குமொன்றாய் அடைக்கலமேஎவ்வுயிர்க்கும்
 கறக்கும்பராபரனே நீக்கியென்னசொன்னாலும்
 தர்க்கமுடன்கேட்கத் தகுமோதானான்முகனே
 ஆனால்முன்னாளில் அமரர்முதல்தேவர்களும்
 வானோரமிர்தம் வாரிதனில்கடைய
 ஆலலிஷம்பிறந்து அகிலமெல்லாந்தான்மறந்து

காலவிஷஞ்சீறிவர கண்டமர்த்தானோடி
 அரனுக்கபயமென்ன அமரருக்காயோடிவந்து
 பரனுக்கடிபொருட்டாய்ப் பானமாயவ்வித்தை
 கொள்ளலையோயீசர் குவலயத்தோர்தான்பிழைக்க
 தள்ளவிள்ளாயீர் சத்புருஷரீம்தெனவே
 பெரியோரிவையெல்லாம் பேதமென்றும்சொல்வார்கள்
 தெரியாதார்கெல்லாந் தெளிந்துமனந்தேறி
 என்னபிழைவந்தாலும் ஏற்பார்பெரியோர்கள்
 இன்னதென்றுசொல்வார்கள் மேலானநல்லோர்கள்
 அடுத்தோரைக்காப்பார்கள் அடைக்கலமாய்வந்தவரை
 விடுத்தேதுஞ்சொல்வார்கள் மேலானவேதியர்கள்
 நமக்குமொருசெய்தி நாம்சொல்லநீர்கேளும்
 உமக்குச்சுகிதமுண்டு ஒருவார்த்தைசொன்னாலும்
 ஈசர்முடிகண்டுநான் இயம்புவேன்மாலிடத்தில்
 ஓசையிடநீர்தாம் ஓமென்றுரையுமென்றார்
 ஆபத்துவேளைதனில் அஞ்சாதேயென்றொருபொய்
 பாவத்தைப்பாராமல் பயின்றோரைக்காக்கிறாயோ
 ஆர்க்குமொருசமயம் அவரவர்க்குமிப்படியே
 பார்க்கவல்லோவேணும் பாவியேநாம்தாமும்
 எப்போதுமக்காக இசைவோங்காண்வேதாவே
 உங்களுக்குதானே உதவுவேனோபூவுலகில்
 தங்களுக்குள்தானே சம்மதித்துதானுமப்போ
 பொய்சொல்லாகேதகையும் பொருந்தியேசம்மதித்து
 மெய்சொல்லவேபிறந்து விதியோனுக்காகவேதான்
 பொய்யொன்றுசொல்லப் பூமிதனில்வந்திறங்கி
 ஐயமறக்கேதகையு மன்னமுந்தாறொன்றாகி
 மேதினியில்வந்து விஷ்ணுவைத்தான்பார்த்து
 ஓதியபிரம்மாவும் உயர்வாகாயம்புகுந்து
 விரைவாகயிப்படியாய் வெட்டவெளிதான்போய்
 கண்டேன்முடியைநான் கண்டீரோசேவடியும்
 கொண்டல்வண்ணப்போது கொதித்துமனமிடைந்து
 பன்றிவடிவெடுத்துப் பாதாளலோகமெல்லாம்
 வெற்றியுடன்தேடி மெலிந்துவந்தேனல்லாது
 காணேன்சிவபாதம் காணவந்தான்காட்டாமல்
 வீணேதிரிந்து வெளியேறிவந்தோங்காண்
 முடிகொண்டோமென்று மொந்தாயோநீபெரியோன்
 அடிகண்டோமென்றா லனலாயெரிந்திடுவேன்

கண்ணார்க்கண்ட காட்சிதனக்கொப்பனைதான்
விண்ணேரறிய விளம்புமென்றுதானுரைத்தார்
அப்போதுவேதன் சத்தியமேயென்வார்த்தை
இப்போதுதானும் யீசர்முடிமேலிருந்து
நான்கண்டபோது நமக்கிவர்சாட்சியென்றார்
ஆம்காணும்விஷ்ணுவே அப்போதுநான்குட
என்றந்தகேததைய மிவ்வார்த்தைதானுரைக்க
சென்றிந்தப்பொய்யைச் சிவனறிந்துகோபமதாய்
நெடுகவளர்ந்த நெருப்புமலைதான்கொதித்து
திடுதிடெனவேமுழங்க செந்தீதாய்கோபதாய்
நெறநெறனவேகுமுறி நேரேபடரெனவே
கிறுகிறெனச்சக்கரம்போல் கீழேமுமேலேமு
லோகமெல்லாந்தானதிர நொருங்கியிட்யேறெனவே
சக்கரமுந்தான்தவறி தரணியெல்லாஞ்செந்தாளாய்
வெடித்ததுதானந்தமலை வெந்தனல்போல்நின்றமலை
பிடித்ததுகாணெங்கும் பெருந்தீயாய்கோரமதாய்
விண்ணுலகிலுள்ளோரும் மெய்ப்பதறியுள்ளடங்கி
மண்ணுலகிலுள்ளோர் மதிமயங்கிமூர்ச்சையதாய்
இறையோனேயெங்கள் யீசுவரனேயென்குற்றம்
முறையோனேயுனக்கபயம் மூர்த்தியேகாருமென்று
சகலமெலாஞ்சீவ சராசரங்கலுள்ளதெல்லாம்
அகலாதிசோதி அரனேயுனக்கபயம்
தராதரமாய்நின்ற சர்வதயாபரனே
காருமிதுசமயம் காரணமாய்நின்றோனே
வாருமிதுசமயம் வள்ளலேயிப்போது
தீராவினைதீர்ச் சித்தம்பொறுத்தருளும்
வாராதகுற்றம் வந்தாலுமெங்களுக்காகய்
வந்திப்போகாத்தருளும் வடிவேசரணமையா
சந்திப்பவர்க்குத் தரவேணும்சுரனே
அபயமென்னவெங்களுக்காச்ச லொன்றுகாத்தருளும்
சபையதிரவே நடந்தாண்டவராய்நின்றோனே
தாங்கமுடியாது தராதலங்களுள்ளதெல்லாம்
ஏங்கியிடைந்து யிடுக்கண்படுகுதுகாண்
ஓங்காரந்தானோக்கி உத்தமமாய்தானறிந்து
செஞ்சுடர்சோதிநின்ற உத்தமமாய்தானறிந்து
அஞ்சலென்றுவந்து அரனாருமேதுசொல்வார்
ஏதுகாண்நான்முகனே என்முடியைக்கண்டேனென்று

வாதுசொல்லிமாயனுடன் வழக்குரைத்துநின்றாயே
 காணாதும்முடியைக் கண்டேனென்றுசாட்சியதாய்
 வீணாகவார்த்தை விளம்பினையேயிப்போது
 கேதகையேநீசொன்ன கெர்வமென்னசொல்லுமென்றார்
 முத்தொழில்போல்சற்றே முருவலதுசெய்தளவில்
 இமயதடாகம் அண்டவெளிப்புறமும்
 கொண்டலிடுமீன்போல் குலுங்கனலுஞ்சோதியுமாய்
 விண்டலங்கலெல்லாம் மீன்வந்துதான்முடி
 கண்டஅரசரெல்லாம் காலோடுகால்பின்ன
 வீழ்ந்துகிடப்பாரும் மெய்சேர்ந்துநிற்பாரும்
 தாழ்ந்துகிடப்பாரும் தர்மமோவென்பாரும்
 சந்திரனுஞ்சூரியனுஞ் தலைகேட்டநூலதுபோல்
 இந்திரரும்வானோரும் இமையோர்முனிவோரும்
 அந்தரமும்வானும் அடுக்குநிலைகுலைந்து
 போனதுதான்கண்டேகிப் பொருதுமலரோனும்
 ஆனசுவரியமும் ஆங்காரமுள்ளதெல்லாம்
 நீங்கிவலுக்குறைந்து நிலத்தில்தலைகவிழ்ந்து
 தூங்கிமிகவோங்கித் துக்கித்தானான்முகனும்
 அப்போதுதான்சிவனும் ஆயன்முகநோக்கி
 இப்போதுபொய்யுரைத்தான் இந்தவுலகுதன்னில்
 கோயில்குளம்பூசை குவலயத்திலில்லையென்று
 சேவில்வருமீசர் செப்பினாரப்போது
 செப்பியசொல்மாயன் திருச்செவியில்கேட்டவுடன்
 மெய்ப்புடையயீஸ்வரனை விழுந்துநமஸ்கரித்து
 ஆடினார்மான் அரனைமிகக்கொண்டாடி
 பாடினார்மெய்கமிழ்ந்து பணிந்துபணிந்தன்புருகி
 ஆனந்தக்கூத்தாடி அருட்கண்ணால்நீர்சொரிய
 தானந்தமாய்நின்ற சதாசிவனேயுன்மகிமை
 ஆரறிவாருன்கோலம் அகண்டமெல்லாமொன்றாகி
 பேரறியார்வூரறியார் பெருமைதனையாரறிவார்
 வேரறியார்தூரறியார் மேலறியார்கீழறியார்
 ஆரறிவாரெங்கும் ஊடுறுவிநின்றானே
 சீரறியாருந்தன் செயலறியார்யாவர்களும்
 கூரறியார்வீறுசெய்வார் குணமறியமாட்டார்கள்
 நானேயறியத் தகுமோதானுன்பாதம்
 பேயேன்சிறியேன் பிழையேதுசெய்தாலுங்
 பொறுத்தருளவேணும் புரமுன்றெரித்தோனே

சிறுத்தொண்டன்தன்மனையில் மென்றமுதுகொண்டேனே
 ஐயாபொறுத்தருளும் அடியேன்தனைக்காரும்
 மெய்யாய்சரணமென்று விஷ்ணுவும்ப்போது
 தோத்திரங்கள்செய்து தொழுததெல்லாங்கண்டுசிவன்
 நேரத்திரத்தினாலே நெடுமாலைக்கண்டழைத்து
 ஏதுவரமுள்ளதெல்லாம் இப்போதேயுந்தனுக்கு
 ஈசர்புகழ்ந்துரைக்க எம்பெருமாள்தானினைந்து
 நேயமுடனிருந்தார் நீணிலத்திலப்போது
 பொய்சாட்சிசொன்னதினால் இங்கேநீநம்மிடத்தில்
 வேண்டாமினிமேல் விலகுமென்றுசாபமிட்டார்
 ஈஸ்வரன்மேற்குற்றமில்லை இதுநம்மால்வந்தகுற்றம்
 பேரக்கணக்கில்லை எம்பெருமானெனப்போனான்
 வேதன்மனமிடைந்து வேகாமல்வெந்துருகி
 நாதனேநாயடியேன் நடந்ததெல்லாங்குற்றமையா
 பொல்லாதான்செய்த பிழைபொறுத்தருளவேணுமையா
 வல்லோனேயெந்தனுக்கு வந்ததுகாண்புத்திமதி
 இனிமேலுமையர் ஈடேறவேண்டியதாய்
 தனியேதனிப்பொருளே தற்காக்கவேணுமையா
 பாவிக்குச்சாபம் பலித்துவிட்டால்பூவுலகில்
 கேள்விக்குநாயடியேன் கிருபைசெய்வதெக்காலம்
 சத்தசமுத்திரந்தான் தான்கொதித்தப்பொங்கிவந்தால்
 மற்றுமொருதண்ணீர் மாநிலத்திலுண்டாமோ
 சற்றுக்கருணைவையும் கடலேவெளியொளியே
 பற்றுஞ்சரவண பலனேபராபரனே
 முப்புரத்தைதானெறித்து மூவரையுங்காப்பாற்றி
 அப்புரத்தைக்காக்கலையோ அரனேயவர்க்கிரங்கி
 காமனையுந்தானெறித்தீர் கடவுளரேயிப்போது
 பூமனையேதிரும்பிப் போகமுடன்காக்கலையோ
 மார்க்கண்டனுக்காக மறலிதையுதைத்தீரே
 தீர்க்கமாமார்கண்டனையுஞ் சிறப்பாகத்தான்காத்தீர்
 மூன்றுமதமுள்ள மும்மதத்துயானைதன்னை
 தோற்றுமொருதாருகா சூரனவனேவிவிட்ட
 ஆனைதையுறித்து அடைவுடனேதான்போர்த்தீர்
 ஏனெரிஷிமருண்டு எக்கியத்தலக்கினியை
 கோபமுந்தாபமுமாய்க் கூடியேமுச்சுடராய்
 தீபமுள்ளவக்கினியைச் சிவனென்றுபராமல்
 ஏவினானப்போ யெடுத்தீர்மழுவாக

பாவிநான்செய்த பகைதானொழியாதோ
 உடலுக்குள்தீயிருக்கும் முகனைத்தெரியாமல்
 காடவரும்பொல்லா கனமாவஞ்ஞானம்
 போலிருந்துநாயேன் பொசுங்கியேவந்துவிட்டேன்
 கோவிந்தரெந்தன்மீதிருந்த குற்றமெல்லாந்தான் பொறுத்து
 காத்தருளவேனுமையா கஞ்சன்படுத்துயரம்
 பார்த்திருந்தநாதன் பண்புடனேவேதனுக்கு
 அஞ்சலென்றுசொல்லி அருளினர்க்காணம்மானை
 வஞ்சமென்றும்பூவுலகில் மாமறையோர்வேதியர்கள்
 செய்யுந்தவபூசையெல்லாஞ் சித்தித்தோமுந்தனுக்கு
 உய்யும்பலபடைப்பும் உலகுமுதலெவ்வகையும்
 எப்போதும்போல இருந்துபடையுமென்றார்
 அப்போதுவேதனுக்கு அச்சதரும்வந்தவகை
 ஒருவர்க்கொருவர் உறவாயிருங்களென்று
 இருவர்க்குநல்ல சிவபதமுந்தான்கொடுத்து
 லோகத்திலப்போது உலகத்திலுள்ளவர்கள்
 மாலும்வேந்தனுக்கு வஞ்சமினிவாராமல்
 நேராகயிருமென்று நீதியுடன்தான்தீர்த்து
 அவரவர்செய்தொழிலை அவரவரேசெய்வதென்று
 வைரமுடன்தானிரண்டு வித்தகனார்தாமரைத்து
 அந்தமொழிகேட்டு ஆயனுமேதானிருந்து
 விந்தைமலர்பாதமதில் விழுந்துநமஸ்கரித்து
 எங்களுதனைக்காக்க இவ்வடிவந்தானெடுத்து
 தங்கமயமாகத் தனைவ்வடிவாய்த்தோன்றி
 ரட்சித்துகாக்கவந்த நாதாபராபரனே
 பட்சிவடிவெடுத்து பன்றிவடிவெடுத்துத்
 தேடியுங்காணாத சிவமேசிவக்கொழுந்தே
 நாடிடும்நாங்கள் நாட்டமதிற்கண்டிருக்க
 வேணும்பராபரனே மேதினியிற்கண்டிருக்க
 அணுவுக்கணுவாய் அடியேங்களுதான்பிழைக்க
 பூசையனுதினமும் புட்பமலர்சாத்தி
 ஆசையறுத்து அரனடியைச்சேர்வதற்கு
 தற்சொருபங்காட்டித் தரிசிக்கவேனுமையா
 இந்தச்சொருபம் இப்படியாய்த்தானிருந்தால்
 அந்தச்சொருப மறிந்தேதுபூசைசெய்வோம்
 மேகசலமுமக்கு மேனியெல்லாம்நீர்சொரிய
 ஜெகமெல்லாங்குலுங்கச் சிரசின்மேல்புட்பமலர்

பூசிக்கவீற்றிருக்கும் புண்ணியரே உம்முடைய
 ஆசித்தணலானதையும் அடக்குமையாஇப்போது
 வேதநெடுமாலும் விரும்பியிவருரைக்க
 போதமுடந்தா பூரித்தகமகிழ்ந்து
 அக்கினியாய்நின்ற அனலுமிகநிறுத்தி
 மெய்க்கவினிச்சாந்தமாய் மேதினிலெந்நாளும்
 நிற்கவொருமலையாய் நேமித்தாரப்போது
 தக்கதொருமலைக்குச் சாத்தினார்தர்மமதை
 அயனையொளிவானத்தினால் அருணாசலமெனவே
 கருணைகடாட்சமதாய் கற்பித்தார்பொன்மலையை
 அம்மலையிலீசர் அதிசயமாய்த்தானிருந்து
 செம்மலையிலிங்கமதாய் சிவசொருபமாயிருந்து
 அந்தமலையில் அயனுந்திருமாலும்
 கந்தமலர்சோலைகளும் கற்பகமுமுண்டுபண்ணி
 தெய்வக்கண்ணாளர்தனையுஞ் சீக்கிரமாய்வாவெனவே
 மைவர்க்குகந்ததல மாகுமருணைதலமென்று
 கோயிற்றிருப்பணியுங் கோபுரமுந்தான்சமைத்து
 ஆவலுடன்பட்டணமும் அலங்காரமாய்முடித்து
 திருத்திகையுமென்றுந் திருமாலும்நான்முகனும்
 அரப்பெரியதச்சனுக்கு அருளினாரிவ்வசனம்
 அந்தட்சணமேமுடித்து ஏங்கினான்கன்னாலும்
 வானுலகிலுள்ள மறையோர்முனிவரையும்
 தானுலகிலந்த தலத்திற்குடியேற்றி
 அரம்பயரைத்தானமைத்து ஆடல்செய்யகோவிலுக்கு
 இடம்பெறவேநிறுத்தி உகந்துசிவபூசைசெய்து
 மாலுமயனு மகிழ்ந்திருந்தார்காணம்மாளை
 அருணாச்சலந்தனிலே அயனுந்திருமாலும்
 ஒருநாளும்பேதமற உகந்திருந்தாரம்மாளை
 என்னுதர்மர்தம்பியர்க்கு எடுத்துரைத்தாரிக்கதையை
 சென்றுசிலதூரம் செழித்துவழிதொலைய
 ராமர்கதையும் நானிலத்தில்முக்கதையும்
 வீமனுக்கும்தம்பியர்க்கும் விபரமாய்த்தானுரைத்து
 கஞ்சமலர்மாயவன்றான் கஞ்சன்றனைவதைத்து
 வஞ்சமெனும்சகட்டை வாகாயுதைத்ததுவும்
 அலகமுலையுண்டு அவ்வுருவைக்கொன்றதுவும்
 உலகுதனில்மாயன் உயர்ந்தவிளாமரத்தை
 கன்றாலெறிந்து கனியதனையுண்டதுவும்

ஒருத்தரறியாமல் உபாயங்கள்செய்ததுவும்
 அச்சாவிலுச்சதனில் அடித்தவகைதன்னையும்
 அச்சமரத்தம்பியர்க்கு அன்பாகத்தானுரைத்து
 அச்சமுடன்தர்மர் வருகிறாரென்றுசொல்லி
 நேயமுடன்மாயன் நினைவறியவேணுமென்று
 ஆதிகருடனையும் அங்கேவரவழைத்து
 நீதியுடன்தர்மர் நினைவறிந்துவாருமென்று
 அன்னமெனும்வடிவாய் ஐவரெதிர்த்தானோடி
 தன்மையாய்நின்று தர்க்கமிட்டுவார்த்தைசொல்லி
 உண்மையென்னவென்று உட்புலனையாராய்ந்து
 செம்மையறநன்றாய்த் தீர்க்கமாய்சோதியென்று
 ஆமென்றுதான்கருடன் அன்னவடிவெடுத்த
 ஓமென்றுசம்மதித்து உலகளந்தார்விருட்சத்தில்
 வந்திருந்துதர்மர் வரும்வழியிலன்பாக
 இந்தக்கதைப்பயனை ஏதென்றுகேட்கவென்று
 பேசாமலேயிருந்தான் பெரியவிருட்சமதில்
 ஆதாரமுள்ளதர்மர் ஆலமரத்தடியில்
 இருந்துகதையை இளையோர்க்குத்தானுரைக்க
 திருந்தவேதம்பியர்கள் செவியுறத்தான்கேட்டு
 விசாரமெல்லாந்தீர்ந்து மெய்மகிழ்ந்துதானிருந்தார்
 உயரவிருந்ததொரு உற்றபுகழன்னமுந்தான்
 மருளவரேநீங்கள் வருந்தியுரைத்தகதை
 இன்னவகையென்று எனக்குரையுமென்றுசொல்ல
 சீரானதருமர் சிறப்புடனேஅன்னமதை
 நேராகநோக்கி நினைத்தகதைகளையும்
 சொல்லுகிறேன்அன்னமே சுகமாகநீயேகேளும்
 சொல்லங்குலதெய்வங்காண் செங்கண்மாலெந்தனுக்கு
 எம்பெருமாள்தன்பெருமை எல்லாமென்தம்பியர்க்கு
 நானுரைத்தேனிப்போது நடந்தகதைதாரணியில்
 காரணங்களெல்லாங் கதையாகத்தான்படித்து
 பூரணமாய்தானுரைத்தேன் புண்ணியனார்தன்மாய்கை
 அவ்வயிர்க்குமீது அரஞ்செலுத்திநின்றமுதல்
 சாரதியெங்களுக்குச் சாங்கமாய்நின்றமுதல்
 மாயவனும்மாயன் ஆயன்புவிராஜன்
 மெச்சம்புவிராஜன் விஷ்ணுபதம்தாம்தேடி
 நாயகனென்கேயென்று நல்லதிசைநோக்கி
 நேயமுடன்தேடி நெடுகவத்தோமித்தாரம்

செய்யதொருவைகுந்தஞ் சேரவென்றுவந்தோங்காண்
 ஐயமில்லாநாங்கள் அண்ணல்தனைத்தேடி
 வாறோம்வழிதொலைய வாய்த்தகதைதம்பியர்க்கு
 போகச்சொல்லி பெரியவனத்தூடேவந்தோம்
 என்றுதர்மர்சொல்ல இன்பமுடன்அன்னமுந்தான்
 ஒன்றுமறையாடல் உரைத்தீரெமன்னவரே
 மண்ணுலகிற்கிட்டாது மலைகளிலுங்காணாது
 விண்ணுலகிற்காணாது வெளிதனிலுங்கிட்டாது
 மெய்யுகந்துநீங்கள் வியந்துதான்தேடுகிலும்
 வைகுந்தங்காண வசமோதானுங்களுக்கு
 மாயவனைக்காண வலுவுண்டோஆராகிலும்
 நேயனிடவஞ்சம் நிமைதெரிந்துயாவர்க்கும்
 சிந்தைகலங்காமல் திரும்பியுங்களுந்தனிலே
 விந்தையுடன்போயிருந்தால் வேணுமென்றதுண்டாகும்
 மானையுங்காணமல் வைகுந்தங்காணலாம்
 போயிருங்காணுன்பதியில் புண்ணியரேநீர்கேளும்
 உங்கள்தெய்வமாமென்றீர் யோனித்தளும்புபட்டு
 இங்குலகுதன்னில் இறந்துபிறந்தேதிரிவார்
 மானிடர்தன்னை மாயனென்றுநீர்நினைத்து
 தேனிடருஞ்சோலைதன்னில் தேடவந்தீரித்தாரம்
 தேவனேயாமாகில் சிறந்தவைகுந்தமதில்
 போவதினாலென்ன போயிருந்துஎன்பபலன்
 மண்ணுலுள்ளோர்தர்மமென்று வாழ்த்துவதும்பார்த்திருந்து
 எண்ணிரியவேந்தேநீர் இருந்துபசிதாளாமல்
 வந்தீரோசும்மா மறந்தீரோமற்றவர்கள்
 தந்தீரோதனமெல்லாஞ் சகமெல்லாம்விட்டீரோ
 நாடுதனையாண்டிருந்தால் நற்றவங்கள்செய்திடலாம்
 வீடுபெறலாமென விளம்பியதேயன்னமும்
 கேளாய்நீஅன்னமே கிருபையுடனோர்வசனம்
 நாளாய்வெகுதூரம் நாடிழந்துவந்தகதை
 மண்ணாசைபொன்னாசை மற்றுமுள்ளபெண்ணாசை
 பெண்ணாசைவிட்டுப் பிள்ளைமேலாசையற்று
 தேடுந்திரவியமுஞ் சேனைமன்னராசையற்று
 வீடுவிட்டுகாடுறைந்து வித்தகனைத்தான்தேடி
 வந்தவர்க்குஅன்னம் வழியுண்டோயிருப்போது
 இந்தமட்டுமில்லை இனிமேலுமெப்படியோ
 உடலுமுயிரிழந்து உணர்வுசெய்யுமோராசை

அடரும்பிணிதீர்க்க அபிஷேகமோராசை
 நடந்திருந்தால் நமைசகியுமோராசை
 கிடத்திலுனுறக்கங் கேள்விசெய்யுமோராசை
 காலில்முள்தைத்தென்று கலங்குவதுமோராசை
 மேவிவரும்பூவிதென்று விளங்குவதுமோராசை
 குளிருங்கனல்தேடி குளிர்க்காய்வதுமோராசை
 துளிருமலரெடுத்து தொழுவதுமோராசை
 காடுசெடியென்று கடும்பயமுமோராசை
 வெய்யிலுக்கொருநிலை விரும்புவதுமோராசை
 துயிலுதற்குநல்லநிலஞ் சூதானமோராசை
 தாகத்துக்குண்ணுமொரு தண்ணீருமோராசை
 நாகத்துக்கஞ்சி நடப்பதுவுமோராசை
 அரிந்தவிடஞ்சொரிதல் அறப்பசியுமோராசை
 விரித்தபலசாஸ்திரங்கள் விளம்புவதுமோராசை
 கரடிபுலியானைகண் டஞ்சுவதுமோராசை
 குரடுதடிகொண்டுயிர் கொள்வதுமோராசை
 இடறுவதுமீதெனவே எண்ணுவதுமோராசை
 படரும்பரயோகம் பண்ணுவதுமோராசை
 எப்போதும்ண்ணில் இருப்பதுவுமோராசை
 ஒப்பாதபெண்களையும் உறவுசெய்யுமோராசை
 கன்னல்சென்னலிட்டுக் கருதுவதுமோராசை
 பொன்னும்வெள்ளித்தேடி புதைப்பதுமோராசை
 நாடாளுஞ்செங்கோல் நடத்தவதுமோராசை
 மாடாடுதேடி மகிழ்ந்திருப்பதுமோராசை
 புலைகொலைகள்செய்யப் பொருந்துவதுமோராசை
 மலைகடல்களேறி வருவதுமோராசை
 மெய்மறைத்துப்பொய்யுரைக்க விரும்புவதுமோராசை
 நெய்ப்பால்தயிருமென்று நினைப்பதுமோராசை
 வெளிதாண்டியேகவனம் விளையாடுமோராசை
 அழியாமல்கற்பகம் அருந்துவதுமோராசை
 மனைதோறும்பிச்சை வாங்குவதுமோராசை
 புனலாடவென்று போனதுவுமோராசை
 ஒடுக்கமதுகுகையில் ஒடுங்குவதுமோராசை
 எடுக்காமல்கோலம் எடுப்பதுவுமோராசை
 இந்தமட்டுமாசை இருக்குதுகாணிவ்விடத்தில்
 அந்தாசைதன்னில் அதிலுமொருமோராசை
 தம்பியர்க்குயெந்தனுக்கும் தானேதெவிட்டாத

எம்பெருமானாய்செயன்றால் எங்கள்மனதிலுந்தான்
 அளவற்றஆசையது அன்னமேயெங்களுக்கு
 துளபமணிவாசனையே கண்டால்துயர்தீரும்
 ஆசையதுதீரும் அச்சுதனைக்கண்டால்
 நேசமுடன்மகிழ்ந்து நெடுமால்தனைத்தொழுவோம்
 என்றுதருமர்சொல்ல இன்பமுடன்அன்னமுந்தான்
 நன்றுதானென்று நன்மையுள்ளதருமரென்று
 மனமகிழ்ந்துபட்சி மரத்தைவிட்டுக்கீழிறங்கி
 வனங்கடந்துநல்ல வைகுந்தம்தானோக்கி
 சென்றுதிருமாலுடனே தெண்டனிட்டங்கேதுசொல்லும்
 ஒன்பத்திநூறா யுண்மையொருதன்மையுமாய்
 மாற்றிற்றுபஞ்சவர்கள் மனதையெல்லாமாராய்ந்து
 எத்துயரம்வந்தாலும் ஏதுபிழைவந்தாலும்
 அத்துயரந்தன்னை அணுவளவுமெண்ணார்கள்
 கரியமால்துணையென்று வருகிறார்பஞ்சவர்கள்
 ஆலிலையிற்றுயிலுகின்ற அச்சுதனேதஞ்சமென்று
 வாக்குமனமொன்றாய் வருகிறார்பஞ்சவர்கள்
 தீர்க்கமுடன்கார்க்கச் சித்தமருளுமையா
 காத்தசிறையைக் கடைத்தேறப்பாருமையா
 எத்தவரைமுன்னுமிங் கிருக்கப்பண்ணுமையா
 செங்கருடன்சொல்லச் செங்கண்மாலப்போது
 அங்கங்குளிர்த்து ஐவர்மேலன்புவைத்து
 செங்கண்நெடுமாலும் திருவாய்மலர்ந்தருளி
 தருமருந்தம்பியரும் தடையறவேநம்மிடத்தில்
 சென்மமதுகொண்டுவரத் தெய்வவுலகேறாது
 இம்மைதனில்சென்மம் இகத்திலேதான்போட்டு
 நன்மைசெய்தாலே நம்மருகில்தானிருக்க
 நால்வருங்கூடுவிட்டு நல்லவைகுந்தத்தில்
 பால்போலும்நம்மிடத்தில் பட்சமுடன்தானிருப்பார்
 சடத்துடனேதருமர் சருகாமல்நம்மிடத்தில்
 என்றுதிருமால் இவ்வார்த்தைதானுரைக்க
 அன்றலர்ந்தபுஷ்பமென ஆழ்வார்மனமகிழ்ந்து
 சிக்கெனவேவான்கருடன் திருமால்தன்பாதமதில்
 முக்கியமாய்த்தோத்திரங்கள் விழுந்துநமஸ்கரித்து
 சக்கரத்தைவாருமென்று தாமழைத்துகோபாலர்
 இக்கணமேசென்று உம்முடையபஞ்சவர்கள்
 காணாமல்நீகலந்து காவலாய்வாருமென்று

ஊணாகளட்டெழுத்தை உபதேசமேபுரிந்து
 பஞ்சவர்களைவர்களில் பருகின்றநால்வருந்தான்
 துஞ்சலுடன்போட்டுத் தோற்றமுடனம்மிடத்தில்
 வருவார்ககம்பெறுவார் வைகுந்தஞ்தான்சேர்வார்
 வருவாரில்தருமர் வருவார்தனியராகி
 வாரவழிதனிலே மறுத்துமொருவிக்கினங்கள்
 சீராகயானைபரி சிக்காமல்நீர்தானும்
 பக்கமேவாருமென்று பட்சமாம்புத்திசொல்லி
 சக்கரத்தைபோவெனவே சாற்றினார்மாயனுந்தான்
 மிக்கவொருவனமும் வெகுமலையுந்தான்கடந்து
 தண்டுளபமேனியனை வாகாகவேநினைத்து
 கண்டுதொழவேன்று கடுகநடக்கலுமே
 சுத்தமுடநூறு யோசனைக்காதவழி
 வித்தகனார்பாதம் விபரமாய்க்காணவென்று
 போயிருந்தசக்கரமும் புவிராசன்மன்னனிடம்
 ஐவரையுங்கண்டு அரிநமோவென்றிருந்தார்
 மாயோனைத்தஞ்சமென்று மகிழ்ந்தாலின்கீழிருந்து
 இருக்கிறாரைவ ரியல்பாய்சகாதேவன்
 நெருக்கும்விதிவசத்தை நேராயறிந்துகொண்டு
 தனக்குவரும்கருமம் தானறிந்துசகாதேவன்
 தருமர்தனக்குத் தமையன்மார்முவருக்கும்
 வர்மமுள்ளதெல்லாம் வகையாகயின்னதென்று
 தத்துவத்தைபார்ப்பளவில் சக்கரத்தானிந்தமட்டும்
 முற்றிலுமேயெந்தனுக்கு முடிவுஞ்சரியாச்ச
 தன்னையறிந்த சகாதேவனீதுரைக்க
 நமக்குள்ளசாஸ்திரங்கள் நன்றாய்முடிப்பித்து
 சுமக்குஞ்சுமையென்று துன்பமற்றோமென்றுசொல்லி
 நாரணர்பாதம் நாளுமறவாமல்
 சீரானவைகுந்தஞ் சேருமென்றுதானுரைத்து
 அண்ணன்மார்நால்வருக்கும் அங்கிருந்துநல்வசனம்
 எண்ணமரநிஷ்டைதனி லிருந்தான்சகாதேவன்
 சாலோகசாமீப சாருபமுந்தெரிய
 முலாந்திருந்த நாரணரைப்போற்றிசெய்வான்

விருத்தம்

ஏதுமறியேனென்வழியே எல்லாவுயிர்க்குங்கவையாகி
 வாதுசிறியவழக்கோர மன்னிலிருந்துவழக்குரைத்த

தீதுபயிலும்நாயேனை சென்மமிழந்துவழக்குரைத்த
தூதுவரவுமிருப்பேனோ சுந்தரமுருந்தனையெங்கே.

87

வீமன்விஜயநகுலனுடன் வேதனானதருமருமாய்
நேமமானவைகுந்தம் நெடியோனடியேதுணையாக
ராமதாசனெனவேதான் வந்தாயெந்தன்பதிதேடி
ஏமதூதனுமேயணுகாம லிதமாயுதவிசெய்வாயே.

88

கதை

நாட்டமுடனிருந்து நாரணனைநெஞ்சில்வைத்து
வாட்டமறச்சிந்தை மயங்காமல்வாழ்குவதை
மூட்டியனலெழுப்பி முச்சுடரையொன்றாக்கி
கூட்டித்திரட்டிக் கொழுந்துமுனைவாங்கி
நான்முகனைக்கண்டு நமஸ்கரித்தப்பாலும்
மாயன்பதந்தேடி மணிபூகந்தனிலே
நின்றுவணங்கி நெடியோனைப்போற்றிசெய்து
அன்றுபுரமெரித்த ஆரணனார்தன்பதத்தை
வருந்தியேமனதில் வணங்கியடிபணிந்து
திருந்துமகேஸ்வரனை தியானமாய்த்தான்தொழுது
கண்டுமகேஸ்வரனை கருதிமிகவணங்கி
தொண்டுபணியப்பால் தொழுதுசகாதேவன்
அக்கினியிற்சென்று அடங்கியொடுங்குகையில்
தக்கபத்துசீவன் தடுமாறிமூலமிட்டு
பிருதிவியில்வந்தொடுங்கி பேசாமல்மேல்நோக்கி
மாய்ந்தார்களென்று மனமகிழ்ந்தகன்னியர்கள்
மாலுமயனு மன்மதனும்போலாகி
மயிலுமிருந்து விளையாடும்பாவனைபோல்
நால்வரையுங்கண்டு நஞ்கையர்தங்களிலே
மேல்விழுந்துதானது வில்லாமலுள்ளடைந்து
மெத்தமயலாகி மெல்லியர்கள்நால்வரிடம்
உத்தமர்போல்நேராய் உகந்துகிட்டவந்திருந்து
மன்னர்களேநீங்கள் வந்துமேயித்தாரம்
எந்தநாடெந்ததேசம் எங்குவந்தீர்சொல்லுமென்று
விந்தமுறுகன்னியர்கள் விளம்புமென்றுகேட்டார்கள்
அப்போதுதருமர் அன்புடனேதானிருந்து
இப்போதுசொல்லுகிறோம் ஏந்திழையேகேளுமென்று
சீரார்குருநாடு தேசமெங்கள்தேசமென்று

தாராளம்பாண்டுமன்னன் தன்புதல்வர்நாங்களுந்தான்
 ஏராகவேயக்கலியன் இவ்வுலகில்வந்ததினால்
 நேராகநாங்கள் நிலைமைவிட்டுதானகன்றோம்
 மாதுதிருலட்கமிதன் வைகுந்தஞ்சேரவந்தோம்
 சாதுவாயுங்களையுந் தான்கண்டோமிப்போது
 ஏதுவாகதர்மர் இவ்வசனந்தானுரைக்க
 ஓதுவார்கன்னியர் உத்தமர்தன்னிடத்தில்
 பாரீர்கண்முன்னால் மாதாக்கள்சொற்கேட்டு
 வாரீர்புருஷரே மிருகமதுபால்வாங்கி
 வீமன்றனையனுப்பி மெய்யுடையகானகத்தில்
 நேயமுடன்வீமன் நிமிஷமேசென்றுபுக்கி
 தந்திரத்தினாலே சம்மதமாய்ப்பால்வாங்கி
 தொடர்ந்துமிருகமது சொன்னபடிதப்பாமல்
 அடர்ந்துமிருகமது ஆரும்பிடிக்கையிலே
 சலுதியொருகாலம் தாவனத்திலோர்காலம்
 எதிர்வந்தபன்றி இழுக்கவேவீமனுந்தான்
 தர்க்கமிட்டுக்கொண்டு சரமாடிநின்றிருந்தான்
 மிக்கபுகழ்தருமருடன் விளம்புவதுஞாயமென்று
 சென்றுமிருமுந்தான் தீர்க்கமுடன்வீமனுமாய்
 அன்றுதர்மர்முன்போய் ஆகமுடன்ஞாயமதை
 கேளுமென்றுவன்மிருகங் கிருபையுடன்வீரமுடன்
 வாழுவீரஞாயம் வகையாய்ச்சொல்லுமென்று
 ஒருவருக்குச்சாங்க முண்மைசற்றுமில்லாமல்
 தம்பியென்றுசற்றுந் தயவுவைத்துப்பராமல்
 தம்பியுடமேனியிலே தயவாகப்பேர்பாதி
 நிறைவாகத்தன்னுடல் நேராகத்தான்பிளந்து
 குறையாமலேறாமல் கொடுத்துவிடுவீமரென்று
 தச்சரெனையழைத்து சதுராகநூற்போட்டு
 மெத்தவேதச்சன் உளியுடன்வந்துநிற்க
 மிருகமதுண்டு வெகுவாய்மனமகிழ்ந்து
 தருகாமல்நான்போறேன் தர்மமோவுந்தனுக்கு
 பொறுத்தேனிதுஞாயம் பூவுலகிற்கண்டதில்லை
 ஒருத்தேனெனமிருகம் உயர்கானகந்தனிலே
 போனதுங்கேட்டிருப்போம் புண்ணியவாந்தர்மரென்று
 ஆனதினாலுங்களைப்போல் அவனிதனிலில்லையென்றார்
 பிள்ளையுமேவீமன் பிரபலமுங்கேட்டிருப்போம்
 முன்னமேபாரதப்போர் மூண்டசமர்தனிலே
 வல்லிடும்பன்தன்னுடனே வலியமகாகுரனையும்
 சொல்லரியகீசகனும் துஷ்டதுரியோதிரனும்

நல்லசராசந்தனையுதம் நாட்டிலுள்ளவேந்தரையும்
 வீரமுடன்காவலுக்கு விருதுதனையளித்து
 பாரமுள்ளவீமனுட பராக்கிரமங்கேட்டிருப்போம்
 ஈதெல்லாம்பார்த்தனுந்தான் ஈஸ்வரனைத்தானோக்கி
 பேதமில்லாபாகபதம் பெற்றதுவுமல்லாமல்
 அசுரந்தனைவென்றதும் அமரர்சிறைமீட்டதுவும்
 பசியுடையஅக்கினிக்குப் பாலமிர்தம்ந்ததுவும்
 பாலாலபிமனையும் பாராமல்தேத்தரசன்
 குலமதாக்கொன்ற துயரமதுவைத்திருந்து
 தேற்றரசன்தன்னுடனே தேருரும்பாகனையும்
 மாற்றரசர்சேனையும் மன்னரையும்கொன்றுபுக்கி
 அர்ச்சுனனுமொன்றாய் அப்போதுங்கேட்டிருப்போம்
 விரிவானமேதினியில் விரிகடையசூரனென்று
 பாவகுலமென்று பாங்குடனேகேட்டிருப்போம்
 மற்றும்நிகழ்காலம் வருங்காலம்செல்காலம்
 முற்றுஞ்சுகாதேவன் மொழிவதுங்கேட்டிருப்போம்
 அப்படியேநாங்கள் ஐவருடசெய்தியெல்லாம்
 இப்படியாய்க்கேட்டிருப்போம் இன்னமும்கண்டதில்லை
 அவரவரைப்பார்க்க ஆச்சரியமெங்களுக்கு
 இவரிவர்தாமென்று எங்களுக்குச்சொல்லுமென்றார்
 மங்கையர்கள்தான்கேட்க மகிழ்ந்துதர்மராஜருந்தான்
 சங்கையுள்ளபெண்களே தர்மரென்பேர்கண்டிரே
 மெல்லியரேநல்ல வீமன்விசயனவன்
 சொல்லும்நகுலனிவன் தோகையின்னமுந்தான்
 வேந்தன்சுகாதேவன் பின்னுள்துரோபதையும்
 போதமுடன்வைகுந்தம்போய் புகுந்தாரெந்தனைத்தான்
 திருந்துமதின்கன்னியருந் தேவேந்திரன்மகளும்
 இருந்துதர்மர்சொன்ன இயல்பதனைக்கேட்டிருந்து
 வாருமையாவுங்களுக்கும் வானவர்கோன்தன்னிடத்தில்
 சேருமையாவுங்களுக்குந் தெய்வலோகந்தானிருந்து
 அருதியென்னுமண்ணைவிட்டு அப்புவிபிமலவந்தொடுங்க
 வாய்வுசதாசிவத்தில் வந்தொடுங்கியேசுரனை
 போயடைந்துதெண்டிட்டு பூரணமாயுள்ளடங்கி
 தேடிவைந்தமதில் சேர்ந்ததுகாணம்மானை
 ஓடியொடுங்கியபின் உடலுமிகக்கிருந்து
 கழித்துவிழிந்துமூன்று கன்மத்தலைசாய்ந்து
 அழுத்தமுடன்மண்ணி லடித்துவிழுமுமுன்னே

எடுத்துசமமாக இருத்தியேநால்வருந்தான்
அடுத்திருந்துசாஸ்திரங்கள் ஆகமமாய்த்தான்முடித்து
நிலத்திலடங்கியபின் நீலவண்ணாதஞ்சமென்று
அலத்தினார்நால்வர் அச்சதற்குத்தான்கேட்க
வந்தான்சகாதேவன் வைகுந்தந்தான்சேர்ந்தான்
நந்தாமுகுந்தா நாரணரேநீர்காரும்
மாயோனேஎன்தம்பி வந்தடைந்தானுன்பாதம்
ஆயனாருக்கபயம் அச்சதரேகாத்தருளும்
தந்தைதாய்போலாகத் தற்காத்தீர்எம்பெருமாள்
என்தம்பிவந்தான்காண் இனிக்காருனக்கபயம்
கண்ணரேகாத்தருளங் காயாம்புமேனியரே
வண்ணரேநாங்கள் வருகிறோம்கண்டரோ
என்றுதர்மர்காண இயல்பானதம்பியுமே
நன்றுசகாதேவன் நடந்தான்நமக்குமுன்னே
என்றுமனந்தேறி எழுந்திருந்தார்நால்வருந்தான்
வாழ்த்திமனந்தேறி மாயனையேதான்போற்றி
ஏத்தித்தொழுது இருகையைத்தான்குவித்து
அஞ்செழுத்தாய்தேகம் அஞ்சபஞ்சபூதமதாய்
அஞ்சபஞ்சலோகமதாய் அஞ்சபஞ்சவர்ணமுமாய்
அஞ்சமுகமாய் அகண்டமெல்லாந்தானாகி
அஞ்சலகமு மைம்பொன்மகாமோய்
அஞ்சதணலாகியுள்ள அஞ்சபொறியாகி
அஞ்சமலர்வேள்தனக்கு அஞ்சபூதபாணமுமாய்
எங்கும்நிரந்தரமா யிப்படியாய்த்தானிருக்க
ஐவரென்றும்போரி லன்றளவுமின்றளவும்
தெய்வமென்றுநாங்கள் சேர்ந்திருந்தோமிப்போது
ஐவர்தனிலொருவ னங்குவந்தான்கண்டரோ
தெய்வமென்றுநாங்கள் சேர்ந்திருந்தோமிப்போது
மெய்வருந்திநால்வர் விட்டகுறைதீர்
எத்தனைநாளோ இப்போதோயிக்கணமோ
அத்தனையுமுன்பெருமை ஆரறியப்போறார்காண்
சித்தமுடனெங்கனையுஞ் சீக்கிரமாய்ச்சேருமையா
வித்தகரேவாரும் விண்ணப்பங்கேளுமையா

விருத்தம்

கேசவாமுகுந்தாவாறோம் கிருஷ்ணதேவாவாறோம்
ராசகோபாலாவாறோம் நரசிங்கரூபாவாறோம்

வைகுந்த அம்மானை

தாசமில்வாசர்வாறோம் தடைகளில்லாமல்நன்றாய்
நேசமாயுந்தன்பாதம் நெடியவாபாருங்காரும்

நாரணர்பாதந்தேடி நால்வரும்நம்பிவந்தோம்
வாரணம்யாளிசிங்கம் வல்லியகரடிபன்றி
கோரணங்கோழிபன்றி கோவிந்தாவுனதுபாதம்
சாரணமாகவந்து காக்கவேவேனுமையா

கதை

தோத்திரங்கள்சொல்லித் தொழுதுநமஸ்கரித்து
சாஸ்திரமும்சொல்வேதஞ் சகாதேவனைநிறுத்தி
வழிதேடிசெல்வர் மாயன்றனைத்தேடி
தெளிவாகநால்வர் திசைநோக்கியேநடந்தார்
நடந்தார்வெகுதூரம் நல்லதொருநால்வர்களும்
கடந்தார்மலையளவுங் காடுவனாந்திரமும்
கூடேகலந்து உகந்துவரும்வழியில்
கோடேறிவீமன் கும்பிட்டுவாய்புதைத்து
அண்ணாவேயிப்போது அடியேன்சொல்லிண்ணப்பம்
கண்ணானதம்பி கருத்துடையசகாதேவன்
விட்டுப்பிரிந்ததென்ன மேதினியில்நம்மைவிட்டு
கட்டுடனேயெந்தனுக்குக் காவலரேசொல்லுமென்று
வீமனுங்கேட்க விளம்புகிறார்தருமருந்தான்
பூமானேமுன்னாள் போகின்றபாரதத்தில்
பேரிட்டுநாள்முசுர்த்தம் பேசினார்சாஸ்திரத்தில்
சீரிட்டுப்போர்முடியத் திருத்தமுடனரவானை
கடைபலியென்றேயிவனுங் கணக்கிட்டதாகையினால்
அளப்பொன்றுமில்லை அதுகாக்கயிவன்தவத்தை
பழிதொடருமென்ன பார்மீதிலேகிடத்தி
வழிநடையிற்போட்டான் வகையேதுமில்லையென்றார்
அந்தமொழிகேட்டு ஆமென்றுவீமனுந்தான்
சிந்தைதெளிந்து சேகரமாய்நாலுபேரும்
வைகுந்தம்நோக்கி வனத்தூடேசெல்லுகையில்
மெய்கண்டதீர்த்தமென்று விளம்புவாரோர்வசனம்
சந்திரகாந்தமென்னுஞ் சாந்தமாவிந்தமது
இந்திரன்வந்ததென்னாளு மிருந்துசிவபூசைசெய்யும்
அந்தமலைமீதிருந்து அந்தமுள்ளதீர்த்தமது
விந்தைமலரெங்கும் விபரீதமாய்ப்புத்திருக்கும்

கண்டார்க்கங்கையது நாசிநதிபோலெனவே
கொண்டார்க்கள்தீர்த்தமள்ளிக் கோபாலர்தன்னருளால்
அப்பெரியபொய்கைதனி லரம்பையரும்தேவர்களும்
செப்பமுடன்வந்து தீர்த்தங்களாடுகையில்
கன்னியருந்தேவர்களுங் கண்டார்க்களநால்வரையும்
மன்னியசீர்கன்னிகள் வந்துகரையேறிநின்று
பார்த்தார்க்களநால்வரையும் பாதாதிகேசமுதல்
மன்னவரேநாங்கள் வருவிதனையாளாய்ச்
சொன்னபடி கேட்டுக்கொண்டு செய்தோம்நாங்களுந்தான்
எங்கள்பொருட்டாய் இனிகேளும்மன்னவர்கள்
தங்களிலேவேள்விசெய்து தவம்பண்ணிநிற்போரும்
அக்கினியிலாசியின்மேல் அணிவிரலைத்தானிருத்தி
சிக்கெனவேதபசு செய்துமுடிப்போரும்
கால்மேலுந்தலைகீழாய் கடுந்தபசுநிற்போரும்
பால்போலும்எக்கியங்கள் பண்ணிமுடிப்போரும்
தெய்வப்பெண்களென்று தெய்வப்பதியென்று
மெய்வருடியாகம் விரும்பிவளர்ப்போரும்
வேண்டியல்லோயித்தபசு வேண்டுமென்றுசெய்தார்கள்
தூண்டிநினையாமல் சொப்பனத்திற்கேளாமல்
வலியவேநாங்கள் வரவழைத்தநீங்களுந்தான்
பொலியாகுமென்று பூரணமேயெங்களுடன்
வந்துபுரந்தரனை வணங்கியனுதினமும்
முந்துதெய்வலோகம் முழுதுந்தணலாகி
இருக்கலாமென்று ஏந்திழைமார்தானிருக்க
வருத்தமுடனின்ன வகையுமக்குசொல்லுகிறேன்
தீர்க்கமுடனவைகுந்தம் சேரவேனுமென்றால்
ஆர்க்கமுடியாது அருந்தவத்தோர்க்கிட்டாது
இரந்தோர்க்குமேதினியில் இல்லாதேயென்பதுகாண்
கேளீரோபூவுலகில் கிருபையுடன்மன்னவரே
ஆளீரோதெய்வலோகம் அன்பாகயெங்களுடன்
ஈஸ்வரனும்பெண்கள் இருவர்தனையேயருகில்
வாசமுடனவைத்து மருவியிருக்கலையோ
பாவுக்கலைமகள் பண்ணுமறைவேதியனும்
நாவில்தரித்துமவர் நட்பாயிருக்கலையோ
சீதைதனைநெஞ்சில் திருமாலும்வைத்திருந்து
கோதையுடன்குடிக் குலாயிருக்கலையோ
தேவேந்திரனுஞ் சிறப்பாயிருக்கலையோ

கோவேந்தேசுடிக் குலாவியிருக்கலையோ
 அதனருகில்பதசில் அறிவாயிருந்தோமே
 கண்டாசைகொண்டு கலந்தாசைதீர்க்கலையோ
 விண்டாசையெல்லாம் வெறுத்துமுனிவர்களும்
 நன்றாயதையறிந்து நாதாக்களெல்லோரும்
 ஒன்றாகிக்கர்த்தாவை ஊடுருவக்கண்டோரும்
 பூதமோரைந்து புலன்பொறிகள்தானடக்க
 நாதமொடுவிந்துமொழி நடுவணியந்தானிருத்தி
 நாடிதனையறிந்து நடுவானவட்டமதில்
 தேடியமிர்தந் தெவிட்டாமலுண்டிருக்கும்
 யோகிகளும்ப்போது உலகந்தனிலிறங்கி
 போமெனும்விந்தைகளைப் புறம்போக்கியிருக்கலையோ
 அறவேவெறுத்து அவனிதனிலாசைவிட்டு
 துறவாகவந்ததென்ன சொல்லுமென்றார்கன்னியர்கள்
 இன்பமுள்ளகன்னியர்க ளிவ்வசனந்தான்சுற
 அன்புடனேதர்ம ரவர்களுடனேசொல்வார்
 ஈதெல்லாநீங்க ளெடுத்துரைதீர்ப்போது
 ஆதலாலந்த அற்பமானவாழ்வைநம்பி
 ஈடழிந்துநாங்க ளெடுத்தவங்குலைய
 கூடழிந்துபொல்லாத கொடுநரகில்வீழ்வதற்கு
 சொன்னீரோபெண்கள் சோதனையோயெந்தவிதம்
 முன்னீர்பொழியும் முகில்வண்ணர்தன்னருளால்
 இப்படியுஞ்சொல்வாரோ ஏந்திழையேளங்களுக்கு
 கற்பனையுங்கேட்க கருமமோவெங்களுக்கு
 சீரானவைகுந்தஞ் சேரவென்றுபோகையிலே
 நேராகநின்று நில்லுமென்றுசொல்வீரோ
 ஒன்றுமுறையாமல் ஓவியமேநீங்களுந்தான்
 நின்றுவிடுமென்று நெடுமால்தனைநினைந்து
 வாகுடையதருமருமாய்த் தம்பிமார்முவரும்
 ஏகுவோமென்று இதமாய்வனத்துடனே
 கடந்தாரேவெகுதாரம் காடுமலைகடந்து
 வானோரெனல்புவியும் வானகிரிப்பார்மலையும்
 போனார்கள்நல்ல புதுமையெல்லாந்தானறிந்து
 சேர்ந்தபலநதிகள் தீர்த்தமதுதானாடி
 வாய்த்தநல்லருத்திராட்ச மரங்களும்சந்தனமும்
 கற்பகக்காவுகளுங் கண்டுமிகத்தோன்றி
 நற்புடையசோலையென்று நடந்தார்கள்நால்வரும்

அந்தமலைக்கப்பால் நடந்துமேயோசனைதான்
 வந்தவர்கள்முன்னே வழியில்வெகுவானரங்கள்
 கண்டுமனமகிழ்ந்து காலவரேநீர்கேளும்
 புண்டரீகமாயனுட பூமிதனில்வந்தீர்காண்
 இன்னாளிலுங்களையும் இவ்வுலகில்நாங்கானோம்
 என்னாடுத்தேசம் எங்கிருந்துஎங்குவந்தீர்
 மன்னாநீசொல்லுமென்று வானரங்கள்தான்கேட்க
 பொன்னாருந்தருமர் புரையுடையோரேதுசொல்வார்
 மன்னர்குருகுலத்திற் பாண்டுமைத்தர்நாங்களுந்தான்
 மண்ணாசைவிட்டு வந்தோங்கலிதேவனால்
 அத்திபுரத்திலிருந்து அச்சுதனைத்தானோக்கி
 பத்தியுடன்கானகத்தில் பரிந்துவந்தோங்கண்டிரோ
 சீதமதிவானமைய்யன் செய்தியெல்லாந்தான்கேட்டு
 ஆதலாலெங்கள் அநுமார்க்கிளையவன்காண்
 வீமனல்லோவென்று விஜயனிடத்தேதனக்கு
 கோமானைவெற்றிக் கொடியலவோநாங்களுந்தான்
 உம்மானையெங்கட் குரியோர்காண்களுந்தான்
 எம்மானையிங்கே யிருந்தீரேயாகில்
 நாடுங்கைவந்ததென்றால் நாங்களேவெற்றிகொண்டு
 ஈடுபணியுங்களுக்கு ஏவல்செய்துநானிருப்போம்
 இங்கிருந்தீரென்று எடுத்துரைக்கவானவர்கள்
 தங்கும்புகழுமன்னன் தர்மர்தானேதுசொல்வார்
 துங்கமுடிமன்னனுக்கு தொண்டுசெய்யும்நீங்களல்லோ
 அடலம்புவியோர்க்கு ஆர்ப்பரித்துநின்றவர்கள்
 ஆனதினாலென்னை அஞ்சாதேயென்றுசொல்லி
 மானமுடன்காக்க வானவர்தானீரல்லோ
 உலகந்தனில்காக்க உங்கள்மேல்பாரமல்லோ
 புகழ்ந்துதான்தருமர் பூரித்துவார்த்தைசொல்ல
 மகிழ்ந்துதான்வானவர்கள் வைகுந்தமாளிகைக்கு
 போதமுடன்போறோம் போகவழியாதெனவே
 உம்முடன்காட்டில் நெடுந்தூரம்கூடவந்து
 சத்துபதியில்வந்தேன் தாவிவழிகாட்ட
 மெத்தமகிழ்ந்து விரைந்துவழிசுடி
 நற்றவன்தான்குடி நடந்தார்வனத்தூடே
 இயக்கர்பதியும் இராட்சதர்கள்தன்பதியும்
 மயக்கும்புலையர் வல்வேடர்தன்பதியும்
 கொலைசுரப்பிக்கஞ்சா குறவரிடதன்பதியும்

மலையிற்பலஜாதி வாழுகின்றார்தன்பதியும்
 நடந்துமலைகடந்து நாற்பத்தெண்காதவழி
 மீதானகானகத்தில் வேகமுடன்தான்நடந்தார்
 ஈதாகமுவுர்க் கிளையநகுலனுக்கு
 மெய்க்கலங்கியுள்ளசைந்து விதியாவந்தான்முடிந்து
 கையசைந்துகா லசைந்து கண்ணுமிகச்சுழன்று
 வாக்குத்தடுமாறி மதிமயங்கிவாய்குளறி
 தாக்ககற்றுநின்று தள்ளாடும்வேளையில்
 வீமன்விசயன் மிக்கானதருமருந்தான்
 வீமன்நகுலனையும் போயணைந்தான்மார்புடனே
 கார்மறலிதூதுவர்கள் கடுகவாவென்றுசொல்லி
 நேர்நகுலன்தன்னுடனே போராடிவார்த்தைசொன்னான்
 தூதுவர்கள்வந்த துடுக்குமிகவறிந்து
 ஏதுவாகநெஞ்சில் எட்டெழுத்தைநினைத்து
 வாதுதிருமால்பதத்தை மனதிற்றியானமதாய்
 ஒதுவான்போர்நகுலன் ஒதுங்கியேகாவலுந்தான்
 வாகாகவேநடந்து மயேந்திரமலைதன்னிலவந்து
 ஏகாந்தமாக யிருந்துகனைதாண்டி
 வந்துசுகமென்று மலைமீதிற்றானேறி
 புத்திமிகமகிழ்ந்து புயமென்றுமாமுனியே
 பாதம்புரிந்து பரிஷுடனேதானிருந்தார்
 ஏதுநீரங்குவந்தீரியம்பு மென்றார்மாமுனியும்
 தங்கள்வரலாறுதன்னைத் தவமுனிக்குரைக்க
 வேகமுடன்கேட்டு வுகந்தேதுவாய்வார்த்தைசொல்லி
 பேராகயெந்தனுக்கு பெண்களையாயிருந்தேன்
 மாராமல்நீங்கள் மணமுடித்துயிங்கிருந்து
 காடுதனைக்கடந்து காவலரேயிப்போது
 நாடுதனையாண்டு நம்மிடத்திற்றானிருந்து
 பெரியவரைச்சார்ந்தால் பிறைபோலநாள்தோறும்
 வரிசையாய்தான்வளர்ந்து வாழ்வுமிகவுண்டாகும்
 சீர்முனையைச்சேர்ந்தால் சிறுமைபெருமைதான்
 தார்முனியவ்ரசொல்லத் தருமர்தானோர்வசனம்
 பார்முனியெங்களுக்கு பேராசையொன்றுமில்லை
 கார்முனியெங்களைநீர் கடைத்தேற்றவேணுமென்று
 எங்களுக்குவைகுந்த மிருப்பிடமேயல்லாது
 தங்குவதுமில்லை தரிப்பதுதானில்லைகான்
 கஞ்சமலர்பதத்தை காணவிடைதாருமென்ன

தஞ்சமெனவேமுனியைத் தரணிதனிலேபணிந்தான்
 பணிவிடைவாங்கி பாங்காகமுவருந்தான்
 துணிந்துகாலமன்னர் துயராலேதாண்டந்தார்
 அப்பாலுங்கானகத்தில் ஐம்பதுயோசனைதூரம்
 மெய்யாகவேநடந்து மெல்லடிகள் கொப்பளமாய்
 வருத்தமுடன்நடந்து வடவாலின்கீழிருந்தான்
 கருத்துடனையங்கிரண்டு கன்னியர்களுசியின்மேல்
 பாதமதையூன்றிப் பாரில்விழநீள்சடைகள்
 நீதமுடன்தபசில் நின்றார்கள்கன்னியர்கள்
 கன்னியரைக்கண்டு காவலர்கள்தான்பணிந்தார்
 மன்னவரேந்தாமும் வந்ததுதானேதெனவே
 கன்னியர்கள்தான்கேட்க கனத்தபுகழ்தருமருந்தான்
 பன்னருஞ்சீர்மாதே பத்தினியேவுத்தமியே
 சீராரகுருநாட்டில் சேர்ந்ததொருஅத்திபுரம்
 பாராளும்புவிராசன் பாண்டுமைந்தர்தன்புதல்வர்
 திருவணையமர்ந்ததென்பார் வாய்க்கதம்பிமாரிருவர்
 மருவணைமாதேநீசெய் தவத்தினாலிங்குவந்தோம்
 கண்டபோதெங்கள் கர்மமெல்லாந்தான்தீர்த்தோம்
 கொண்டதவம்பெறவே சொல்லுமென்றார்தருமமே
 தருமர்மொழிகேட்டு தயவுவந்துகன்னிகையும்
 இம்மைதனில்வேணுமென்ற தெல்லாந்தான்தாரேன்
 எங்களுக்குவேண்டியது இத்தவமேபோதுமென்றார்
 சொன்னவுடன்கன்னியர்கள் தோத்திரமாய்த்தான்வாழ்த்தி
 மன்னர்பெருமானே வைகுந்தந்தான்வருவீர்
 என்றுவிடைகொடுத்து ஏந்திழைமார்தானிருந்தார்
 அன்றுவனங்கடந்து ஆழிநீர்பொய்கையிலே
 தீர்த்தங்களாடித் திருநாமந்தான்தரித்து
 காக்கவேயிப்போது கடந்தார்வெகுதூரம்
 மேகவளமாய்வளர்ந்த வீரமயேந்திரத்தில்
 மாகமுயர்மலைமேல் வந்தார்கள்தானேறி
 அங்குள்ளமாமணிகள் அடிகள்பணிந்தேற்றி
 பொங்குபுனலாடிப் புண்ணியர்களப்போது
 அந்தமலைகடந்து அடவிகளுந்தான்கடந்து
 பிந்திவளர்கோசமலை நாட்டிலேதானேற்றி
 பவளமணிமேனிப் பரஞ்சுடரேமாமுனியே
 துளவவணங்கி தொழுதார்காணம்மாளை
 அம்மலையில்வாழும் அகஸ்தியர்புலத்தியனை

வெம்மைவிஸ்வா மித்திரவதிஷ்டரையும்
 ஜனகன்ஜனற்குமாரன் ஜனகமுனிதனையும்
 மவுனருங்காளமுனி வாகானகோமுனியும்
 சுகருடனேகாசிமுனி சொற்பெரியகீசமுனி
 பகருமோர்பெரிய பராசரமகாமுனியும்
 சென்றுவணங்கித் திருத்தாள்சரணமென்று
 நின்றுபலமனையும் நேமமுடன்கண்டுசென்று
 நடந்தார்வனத்தூடே நாகமலைதான்கடந்தார்
 கடந்துவெகுதூரங் கடுகநடக்கலுற்றார்
 அடர்ந்ததோர்ஆறும் அருவிகளும்லைகளும்
 தொடர்ந்துவரும்யாளிசிங்கம் தொழுதுபணிந்திடவே
 மகிழ்ந்துகெருடாழ்வார் மலையதுவுந்தான்கடந்து
 புகழ்ந்தெண்பதுகாதம் போனார்கள்முவருமாய்
 அவ்விடத்திலுள்ள அதிசயந்தான்பார்த்து
 எவ்விடத்துங்கண்டதில்லை இந்தவதிசயந்தான்
 கண்காட்சியெல்லாங் கண்டோம்களிகூர்ந்தோம்
 விண்காட்சிகாணவென்று விரைவாய்நடக்கலுற்றார்
 நடக்கும்வழிதனிலே நல்லமருத்துமலை
 அடக்கமாய்நின்ற அதிசயமுந்தான்பார்த்து
 தோதகனும்வந்து திருக்கூட்டமாயிருந்து
 பாவமுந்தீர்க்குமந்தப் பர்னசாலையிலே
 இருந்துயிளைப்பாறி எண்ணமெல்லாந்தான்தீர்த்து
 அருந்திபுனல்முழ்கி அமிர்தமெல்லாந்தீர்த்து
 சிறந்துவளர்ந்தோங்கிநின்ற தென்னவனந்தனில்வந்து
 துறந்தோர்முனிவருக்குந் தொண்டுபண்ணியப்பாலும்
 சிந்தைமகிழ்ந்து திருமால்தனைநினைத்து
 மந்திரசோபமென்னும் மேகமலைமீதேறி
 செல்லுகின்றபோதே சித்தாதிசித்ரெல்லாம்
 நல்லவர்களென்றறிந்து நட்பாகவார்த்தைசொல்லி
 எங்கிருந்துவந்தீர் இம்முவர்களுந்தான்
 தூங்கமுடிவேந்தர்களே சொல்லுமென்றசித்தர்களும்
 சித்தர்களுந்தான்கேட்கச் சீரானதருமருந்தான்
 அந்நேரம்நாங்கள் அத்திபுரநகரில்
 பாண்டுமன்னர்புதல்வர் பஞ்சவர்கள்நாங்களுந்தான்
 வேண்டுமென்பேர்தருமர் வீமன்விசியனிவன்
 ஆண்டதொருநகுலனும் அரியபதந்தான்சேர்ந்தான்
 மாண்டுகாதேவன் வைகுந்தந்தான்சேர்ந்தான்

அஞ்சபேர்தனில் அடியேங்கள்முவருந்தான்
 விஞ்சபெருவைகுந்தம் வித்தகரேசேரவென்று
 வந்தோம்வனத்தூடே மலைகடந்துயித்தூரம்
 சந்தோஷமாச்சுதுங்கள் சந்ததியைக்கண்டதுடன்
 இனிமேல்துயரமேது எத்தனைதானானாலும்
 பனியதுபோல்நீங்குமுந்தன் பாததெரிசனையால்
 இன்பவைகுந்தங்காண எத்தனைநாள்செல்லுமையா
 அன்புடனேசொல்லுமையா அடியேங்கள்போய்ச்சேர
 என்றுதருமர்கேட்க இயலானசித்தர்கள்தான்
 நன்றெனவேசொல்லுகிறேன் நன்மையாய்ப்பஞ்சவரே
 அந்தரத்திலேதிரிந்து ஆகாசமுடுருவு
 தந்திரத்தினால்குளிகை சாகசமாயண்டமெல்லாம்
 கவனமாயோடியொரு கேசரிமார்க்கமாய்
 மவுனமாய்நடந்திருந்தும் வைகுந்தங்கண்டதில்லை
 வைகுந்தஞ்சுற்றி வருவோமதையடுத்தறியோம்
 மெய்யென்றுகண்டு விளங்கிநாம்வந்ததில்லை
 அந்தமட்டுங்கண்டறியோம் அச்சுதரேநாம்தாமும்
 இந்தமட்டுநீங்க ளெல்லாந்தனைவெறுத்து
 நாடுவிட்டுவந்து நவனாதிசித்தரையும்
 காடுதனிற்கண்மீர்காண் கருத்துடையயெங்களைத்தான்
 ஈடுநமக்குச்சோடு எதிருண்டோமன்னவனே
 மாயனிட்சீர்பாதிம் மன்னவரேநீர்பெறுவீர்
 தூயதொருதர்மரென்று சொல்லுவார்கேட்டிருப்போம்
 கண்டோம்நாமுங்களையும் காவலரேயிப்போது
 விண்டோம்நாமுங்களுடன் மெய்விட்டுவாய்திறந்து
 கேதாரந்தூரமல்ல கிட்டசம்பமது
 பாதாரவிந்தமதில் பஞ்சவரேசேரந்திருப்பீர்
 என்றுநவசித்தர்கள்தா னேகினர்காணம்மாளை
 அன்றுதருமர்வீம் னர்ச்சனனுமன்னேரம்
 செங்கமலமாது சீதைமகாலட்சுமியாள்
 பங்கரேதுஞ்சமென்று பார்மீதிலேநடந்தார்
 எல்லைகடந்தப்பால் எண்பதுபோசனைதூரம்
 முல்லைபிச்சைசெண்பகமும் மல்லிகைபூத்துநிற்கும்
 தில்லைவனங்கடந்து செந்திநதிதான்முழ்கி
 வில்லைவனங்கடந்து வேள்விகலைகளுடேபோய்
 குன்றுபருவதமுங் கொடுஞ்சரமுங்கடந்து
 சென்றுதிருமலைமேல் தீர்த்தங்கள்தானாடி

புட்பமலரெடுத்து பூசைகளுந்தான்முடித்து
 நிற்பளவிலேவிஜயன் நல்விழிநீர்சொரிய
 நெஞ்சுழன்றுகண்குழன்று நெடுமால்தனைநினைந்து
 நலமாகவுழியஞ்செய் தரசனென்றுதானறிந்து
 வித்தகரையும்மையும் நான்விட்டுப்பிரிந்தேனோ
 நாரணரேகேளும் நல்விருத்தம்பாடுகிறேன்
 காரணரேகாத்தக் கடவுளரேகண்டாரும்

விருத்தம்

கண்ணுங் கருத்துமென்றாகி கவனிப்போரின் னுயிர்களைந்து,
 எண்ணுமெழுத்துமயராம் வெட்டசரத்தைப் பிரியாமல், நண்ணும்
 பாரிலனுதினமும் நாரணரே தஞ்சமென்றே, விண்ணும்புவியுமளந்துநின்ற
 விந்தைமலர்த்தாள் தருவாயே.

கடியமாளிதாமே கமலக்கண்ணினிங்கிருக்க
 முடிவும்வினைகளனுகாது முகுந்தாவெனவேதுதிக்க
 விடியவதிர்த்தகார்போல் விந்தையாலயம்வைகுந்தம்
 நெடியபதவியுண்டாகி நீயேயருள்வாய்கோபாலா

கதை

இரண்டுவிருத்தம் இன்பமாய்த்தான்புரிந்து
 தொண்டுதிருமால் தொழுதமனமகிழ்ந்து
 வாசமுள்ளதாதுவரும் வானவரும்வந்தெதிரே
 நேசமுடன்பார்த்தனையும் நேராகத்தானழைத்து
 புஷ்பவிமானமதில் பூரணமாய்த்தானிருத்தி
 செப்பமுடன்ரதத்தை சிங்காரமாய்நடத்தி
 பொன்னுலகமெங்கும் பூப்பந்தல்தானிறைந்து
 மின்னுலகத்தோரணங்கள் வீதியெங்குந்தானிறைந்து
 தோரணங்கள்நீளமுமாய் ஜோடித்தார்தாழையினால்
 பூரணகும்பமென்னும் பூரித்தாரம்பையர்கள்
 ஆலாத்திகற்பூரம் அலங்கரித்தார்கன்னியர்
 தாளத்திருவிளக்குத் தானெடுத்தார்பூவையர்கள்
 கற்பூரவாசனை கமகமென்றுதான்மணக்க
 பொற்புடையவானோர்கள் போற்றிமிகத்தேற்றி
 நாரணனார்தன்பதிக்கு நல்லவழியீதெனவே
 பூரணமாய்வானோர்கள் போற்றிமிகத்தேற்றி

அசுரர்தனையழைத்து அவரவர்பயந்தீர்த்த
 விஜயனேவானோர்கள் வேந்தரிடபுத்திரனே
 குஞ்சரமாமலையைக் குறித்தேயருகில்வந்து
 அந்தமலைபிறந்து அருள்முனிவரைப்பணிந்து
 இருந்துலஷுமாமலையில் இருடிகளைத்தான்பணிந்து
 சீருலகமுவர் சீதமெனுமாமனுக்கு
 பாருலகுதர்மருடன் பங்காகவேநடந்து
 நீண்டமலையருகே நெடியோனைதஞ்சமென்று
 ஆண்டவனைப்போற்றி அநேகநெடுந்தூரம்
 நந்தவனமும் நல்லமருஞ்சோலைகளும்
 மந்தாரைப்பிச்சி மல்லிகைப்பூங்காவனமும்
 அந்தமுள்ளபார்த்தனுக்கு அச்சிவந்துதோன்றிடுதே
 கொந்துலஷுமிப்போது குணங்கிவெகுதோத்திரம்
 காலசைந்துகண்ணசைந்து கண்ணுமிகச்சுழன்று
 மேலாசைபாசம் மெய்யாசைநாவுலர்ந்து
 அங்கங்குளிர்த்து அக்கினியுந்தானொடுங்கி
 பொங்குஞ்சுவாசம் பொறிகலங்கிமேல்நோக்கி
 நாடிதளர்ந்து நரம்புமிகப்பதறி
 ஓடியொடுங்கும் உண்மைதனைத்தானறிந்து
 பொறிகலங்கும்போது போர்விஜயன்தானறிந்து
 நெறிகலங்கும்நெஞ்சை நிறுத்தியசையாமல்
 இருநான்கெழுத்தை இதயத்திலேயிருத்தி
 ஒருநான்கெழுத்தை உள்ளடக்கிமேல்நோக்கி
 நின்றெழுத்தைப்பார்த்து நினைவெழுத்தினாலறிந்து
 குன்றெடுத்தமாலே கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
 அத்தனேபோற்றியெங்கள் நீலவர்ணாதாள்போற்றி
 மெய்யனேபோற்றிஐயா விண்ணோர்பெருமானே
 ஐயரேபோற்றியெங்கள் அடியார்க்கெளியோனே
 வேதனைப்பயின்ற வித்தகனெமெய்ப்பொருளே
 பாதந்தனைமறக்கேன் பச்சைமுகில்மேனியனே
 பேய்முலைப்பாலுண்ட பூரணனேயுனைமறக்கேன்
 கண்ணரேயெந்தன் கருத்தினிலேதானிருந்து
 அண்ணரேகேளும் அடியேன்சரணமையா
 நேயரேயெந்தன் நெடுமால்சரணமையா
 சோலையழகா துணையெனக்குமுன்பாதம்
 நம்பினேன்காத்தருளும் நாரணரேதஞ்சமென்று
 வெம்பியுயிர்மாளாமல் விவரமறிவுடனே

அவதாரம்பத்தும் அடியேன்பணிவிடைகள்
 காண்டிபத்தார்குரனையும் கட்டாகவேறுத்து
 வேண்டியவானவரை மெய்மகிழவைத்தேன்
 வானவர்களும் தேவர்களும் வந்துமலர்சொரிய
 தானவருந்தேவர்களுந் தர்மச்செயலென்றுவர
 அந்தணர்க்குழந்து அரம்பையர்களாடிவர
 கெந்திருவர்கணநாதர் கிம்புருடராடிவர
 தேவேந்திரன்புலவர் தேர்ம்திலேறிவர
 கோவேந்திரனோ குபேரனோவென்பாரும்
 தக்கபுகழ்செலுத்தும் தனஞ்செயன்தானென்பாரும்
 மெய்க்கும்புகழ்ரம்பையர்கள் மெய்மலர்கள்தான்சொரிய
 அந்தரத்தில்துந்துபிகள் ஆலாத்தியேந்திவர
 தந்திரக்கின்னரர்கள் சங்கீதம்பாடிவர
 சோபனங்கள்சொல்லித் தோகையர்களாடிவர
 பீமனருச்சனனும் புட்பகவிமானத்தில்
 தேவர்கள்கொண்டாட ஜெயசோபனத்துடனே
 தருமரவருச்சனனும் சந்திரன்போல்தானிருந்தான்
 ராமர்வைகுந்தத்தில் நரநாராயணாவெனவே
 கொண்டுவந்துவானவர்கள் கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
 விண்டுவிடபதியில் வீற்றிருமென்றுவைத்தார்கள்
 வந்தானிருந்தான் வைகுந்தந்தான்சேர்ந்தான்
 இந்தமகாவிந்தபதம் விஜயனுமேசேர்ந்தபின்பு
 பார்த்தனுயிர்போக பார்த்திருந்ததருமருமே
 நேற்றிருந்தாரின்றிருக்க நிச்சயமில்லாமல்
 காத்திருந்தகூற்று கழன்றோடிப்போனவழி
 பார்த்திருந்தநேசம் பதறாலுள்ளடக்கி
 காத்திருந்துதானிருவர் கைக்கருமந்தான்முடித்து
 செய்துமுடித்து தீர்த்தங்கள்தானாடி
 ஏற்றகருமமெல்லாம் இருபேருந்தான்முடித்து
 வீற்றிருந்தபார்த்தனுக்கு வேணுமென்றசாஸ்திரமும்
 சிவனேதிருமாலே சிவராமாபாருமென்று
 அரனேஅரிராமா அச்சதனேகாருமென்று
 தர்மருடன்வீமருமாய் தானிருந்துமாயனையும்
 திருமாலேயுந்தன் சீர்பாதமெப்போது
 மறவாமலேநடந்து வருவோம்பதிசேர்வோம்
 திறமாகவுன்னுடைய சீர்பாதந்தாருமையா
 இத்தரணிதன்னில் இவ்வோர்க்குந்தான்துணையாய்

வித்தகரேவந்து வீமனையுமெந்தனையும்
 மெய்கலங்கிநில்லாமல் அச்சதரேந்துணையாய்
 மெய்யுடையதர்மருமாய் வீமனுடன்தானெழுந்து
 வைகுந்தஞ்சேர வழியேநடக்கலுற்றார்
 ஓங்குமொருபட்சிக் கொருசிறகுவிழுந்தாற்போல்
 தங்குமொருசிறகு தனிவீமன்றானாகி
 இறசிறகுகொண்டு எதிரில்லையென்றிருந்தேன்
 ஒருசிறகுகொண்டு ஒருவரில்லையென்றிருந்தேன்
 தீதில்லாநீள்தருமர் சென்றார்வனத்தூடே
 ஓதரியவீமரை யொருவனுமேதானாகி
 அன்னவர்கள்நால்வர் அருங்கானிலேமடிந்து
 மன்னிருபேரும் வராகமலைதான்சேர்ந்து
 சேர்ந்திருந்துதங்கள் தியக்கந்தடுமாறி
 வாய்ந்துபுயவீமன் மனதுமிகவுழன்று
 தாராருந்தருமரிட தாளிணையைத்தான்தொழுது
 சீரானநல்விசயன் சேவித்தானிவ்வனத்தில்
 ஏதையாசொல்லும் எனக்கரியவின்னதென்று
 சீரானபாரதத்தில் தேர்ப்பாகன்தானாகி
 மேகவண்ணர்தேர்நடத்த விசையனாலிவ்வனத்தில்
 தேகமதைவிட்டெறிந்து திருமாலிடஞ்சேர்ந்தார்
 விசாரமினிவேண்டாம் வீமரேயென்றுசொல்லி
 சர்வதுணைநமக்கு உலகளந்தாருண்டெனவே
 சிறுகிழந்தபட்சிகள்போல் துயரமெல்லாமுள்ளடக்கி
 கூடியேசென்று குமுதமலராறுதன்னில்
 நாடியேபாதை நடந்தேவெகுதூரம்
 தொடர்ந்துவனங்கடந்து தொண்ணூறுகாதவழி
 நடந்துமலைகடந்து நாற்பதுயோசனைதூரம்
 உற்றகழிமலையும் ஓமகிரியென்னுமந்த
 அஸ்தகிரிமலையும் அவ்வனமுந்நான்கடந்து
 சாகரமுமலையும் தாங்கள்மிகக்கடந்து
 வராகிமலைதன்னை வந்தடைந்தாரம்மானை
 நன்றியுள்ளதர்மருமே நாடிசினந்தெழுந்து
 பன்றியொன்றுவந்தெதிரே பகட்டியதட்டுகையில்
 பார்த்துவீமன் பன்றிதனைப்பிடித்து
 நெரித்துகழுத்தை திருமகுந்தவேளையிலே
 வேதியன்போல்நின்றான் மிக்கதொருபன்றியுந்தான்
 நீதியுள்ளதர்மர் நினைவேதெனக்கேட்டார்

ஓதுவான்வேதியனும் உள்ளபடிதப்பாமல்
 சாதுவுள்ளதர்மருடன் தானுரைத்தான்வேதியனும்
 கருதித்தவம்புரியுங் கார்மேகாமுனிவர்
 பருத்ததவசு பக்கத்தில்மேலிருப்போம்
 தக்கதொருவேள்விக்குச் சமிதைகொண்டுவாவெனவே
 சிக்கெனவேவாவென்று செப்பினார்மாமுனியும்
 சமுத்தெடுத்துப்போகாத்தான் மரமாகநின்றுவிட்டேன்
 குமிட்டிமனங்கோபங் கொண்டெழுந்துமாமுனியும்
 அமுட்டியெனைவேண்டி அரோகரித்துச்சாபமிட்டார்
 இச்சாபமிட்டார்காண் இவ்வடிவமானேன்நான்
 இச்சாபந்தீருவதெப்போ அருளுமெனவுரைத்தேன்
 தர்மருடன்வீமன் தனித்துவரும்வழியில்
 மின்மருவுந்தர்மர்தனை கண்டுசினைத்தெதிர்ப்பாய்
 வலுவீமன்கண்டு வாரிப்பிடித்துனையும்
 தலையைத்திருகையிலே தான்தீருஞ்சாபமென்றார்
 ஆனதினால்சாப மகன்றதுகாணம்மானை
 தானவர்களவைகுந்தம் மன்னவரேசேருமென்று
 போனான்மறையோனும் புகழ்பெரியகானகத்தில்
 தேனாருந்தர்மர் சிவனேசிவனேயென்று
 இந்திரகிரிசந்திரகிரி என்றுமொருமாமலையும்
 அந்தகிரிவானமலை அப்பாலுந்தான்கடந்து
 ஓங்கிவளர்ந்ததொரு ஓமகிரிதான்கடந்து
 மூங்கில்வனங்கடந்து முப்பதிங்காதவழி
 பாங்குடனேபாதாள் மூருருவியப்பாலும்
 தாங்குநிலைத்துவாரந் தான்கடந்துஅப்பாலும்
 வெளியேறிவந்து வீமனுந்தருமருமாய்
 வழிசூடியேவந்தார் மலைகள்வனங்கடந்தார்
 இம்பாலிருபேரும் எண்பதுயோசனைதூரம்
 மெய்யானகாட்சிகளும் வேணதெல்லாந்தான்பார்த்து
 சோமகிரிகண்டு தொழுதுஅடிபணிந்து
 நேசமுடன்கானகத்தில் நெடியோனையேநினைந்து
 ஆரண்யமானதொரு அடவிதனிலேநடந்து
 பூரணமாதொரு புப்பகரநீராடி
 கீர்த்திபெருஞ்சக்கிரி கிரவுஞ்சமாமலைதான்
 கார்த்திகைமாமலையுங் கடம்பவனந்தான்கடந்து
 இப்பாலிருபேரும்எண்பது யோசனைதூரம்
 அப்பாலுந்தான்கடந்து அகன்றுவருகையிலே
 அவ்வசனத்திலேநிமித்தம் ஆர்ப்பரித்துதான்கூற

இவ்வனத்திலேநிமித்த மேதென்றுபார்ப்பளவில்
தாராரும்வீமருக்குச் சக்கரமாச்சுதென்று
நேராகவேநிமித்தம் நிஜமாயுரைத்ததென்று
தர்மநினைத்து தனியானோமென்றுசென்றுசொல்லி
விந்தையுள்ளதம்பியரே வீமரேயுந்தனுக்கு
சந்தையுமாய்கூத்துஞ் சரியென்றுதானுரைக்க
பாரியசொல்வீமன் பட்சமுடன்தர்மரையும்
ஆரியரேஅண்ணாவே அடியேன்தானோர்வசனம்
உம்மைத்தனியேவிட்டு உடல்குழைந்துநின்பேனோ
கல்மனதுசொல்லக் கவலைதொலையாது
இறப்பதுவுமெய்யாகும் இருப்பதுவும்பொய்யாகும்
சிறப்பானவைகுந்தஞ் சேர்வதுவுண்மையென்று
எமக்குப்பயமில்லை எம்முடையஅண்ணாவே
உனக்காகஎன்மனது உழன்றதுவேயல்லாது
வேறேகவனம் விடைசற்றுமில்லைஐயா
கூறேனொருவார்த்தை கோவிந்தாநீயறியாய்
தனியானோமென்று சலியாமல்நீர்தாமும்
இனியவைகுந்தம் இப்போதுசேருமென்று
கண்ணர்தனை நினைத்து கருத்திற்யானமதாய்
எண்ணமாஅண்ணாவே இருமென்றுதானுரைத்தார்
சொல்லுகின்றபோது சோத்தியமும்வந்ததுவே
மல்லுபுயவீமனுக்கு மதிமயக்கம்வந்தவுடன்
ஐம்புலனையுள்ளடக்கி அறிவைமிகத்திருத்தி
செம்பொன்றிருநெடுமால் இருதாள்சரணமென்று
அறிநமோவென்று அட்டாட்சரந்தனையும்
பிரியாமல்நெஞ்சில் பிடித்தானிருபாதம்

விருத்தம்

ஐவர்க்குஞ்சகாயமுன்னா னடைக்கலங்காத்தமாலே
தெய்வர்க்குந்தெய்வமாகித் தேவனாயிருந்தமுர்த்தி
உய்வதற்கருளியென்று உள்ளத்தாலன்புவைத்து
மெய்வர்க்கமாகிநின்ற வேதநாரணனேபோற்றி.

அருமறைப்பொருளேயுந்த னடைக்கலமைவரென்றே
திருக்கடையடைவார்நால்வர் திருவடிசரணஞ்சேர்ந்தோம்
தருமரும்பிறகேவாருந் தனிவழிதனியனாகி
வரும்வழிபயமில்லாமல் மாயவனேவந்துகாரும்.

இன்பமும்பொருளும்நீயே ஈஸ்வரசுகமும்நீயே
 அன்பருக்கன்பன்நீயே அச்சுதாபச்சைமாலே
 துன்பமுமிகழ்ந்துநாயேன் சுருதியேபொருளென்றெண்ணி
 நிற்பதந்தேடிவாரேன் நெடியவாபோற்றி போற்றி.

முன்னாள் முதல்வா முகில்வண்ணமுகுந்த நந்தகோபாலா, உன்னாளாகி
 மிருந்தபடியே னுடலைக்கிடத்தியுயிர்பிரிந்து, இன்னாள்வந்த படியதனா
 லிப்போ வந்தேனே வைகுந்தம், தன்னானெனவே தற்காத்து சாமிசரணந்
 தருவாயே.

கதை

சங்குசக்கரனேபோற்றி சாமிநமசிவாயாபோற்றி
 எங்குமாய்நின்றாய்போற்றி ஏழைப்பங்காளாபோற்றி
 சங்குசக்கரனேபோற்றி சாரங்கதரனேபோற்றி
 பொங்குபூரணனேபோற்றி பூமகள்வாணிபோற்றி
 ஆயனேஅச்சுதனே அன்பர்பெருமாளே
 நேயனேபாண்டவர்க்கு நேத்திரமாய்நின்றோனே
 விண்ணகத்துக்கெல்லா மெய்ப்பொருளாய்நின்றோனே
 கண்ணரேயுன்பாதங் கார்க்கக்கடனுமக்கே
 எனக்குமதிமயக்க முறுதிவடிவாகி
 உனக்கபயமென்று வோதினேன்யான்விருத்தம்
 கடைக்கணிருளாகிச் காதோசைவேறாகி
 உடைக்கலமுந்தானிழந்து வுயிர்பிரிந்துவானோக்கி
 அடைக்கலமென்றுனையே அடியேன்மிகநினைந்து
 வந்தவடியோர்க்கு வைகுந்தந்தானருளி
 காத்தருளவேணும் சமயஞ்சமயமையா
 பொய்கொண்டநெஞ்சன் புலையனும்என்னையிப்போ
 வைகுந்தஞ்சேர்த்து வைத்தருளுமாயோனே
 பஞ்சாயத்துடனும் பசுந்துளபமாலையும்
 கஞ்சமலர்மாதுளையும் கனத்ததிருமார்புடனும்
 செம்பொன்மணிமாலையுடன் சிறந்தபசுமேனியுமாய்
 அம்பொன்முடியிலங்கி யழகாயடியேன்முன்
 ஆடுங்கெருடன் அறியதோர்வாகனமேல்
 நீடுந்திருக்கோலமுடன் நீரிங்கெளுந்தருளி
 அடியேன்செய்தபிழை அடிமையெனவேநினைந்து
 அடியாளும்வைகுந்தம் பாதத்திலேவைத்தருளி
 கட்டழகன்வீமன் கருணைக்கடலாகி

வைகுந்த சிம்மாணை

எட்டெழுத்தையும்யுச்சரித்து இறைஞ்சுமினம்மாளை
 மேகவர்ணர்தன்பதத்தை, வீமனுந்தானுச்சரித்து
 தாகமுடனிமையோர் தங்கவிமானத்தில்
 கொண்டுவந்துவீமனையுங் கூப்பிட்டதிலிறுத்தி
 விண்டுசங்குசின்னம் வீராணந்தான்முழங்க
 பைகொண்டநாகமிசை படத்தின்மேற்பள்ளிகொள்ளும்
 வைகுந்தம்வாழ்பதியில் வைத்தனர்காணம்மாளை
 தாமன்றருமன் தனியாகவுள்ளயர்ந்து
 வெம்பிமனமுடைந்து வேர்த்துமனம்புண்ணாகி
 தம்பியரைக்காணாத தனிமையதுமிருந்து
 தண்ணீர்தனைநினைத்து கவலையெல்லாந்தானொழிந்து
 எண்ணமெல்லாம்விட்டு எம்பெருமாளுண்டெனவே
 இன்றைக்கிருப்பதுபொய் என்னுடைமையென்பதும்பொய்
 அன்றைக்கிருந்தபடி யல்லாதுவேறுண்டோ
 பூமிதனில்வந்து பிறந்தோம்புவியாண்டோம்
 சாமிதிருமாள் சகாயமதுபெற்றிருந்தோம்
 ஐவரென்றுபாரி லரசாகத்தானிருந்தோம்
 ஐவர்தனில்நால்வராக நின்றார்களென்னைவிட்டு
 ஏதுசெய்வோமென்று இடைந்துருகினொந்தாலும்
 வாதுமலரோன் வகுத்தபடியாமிதுவும்
 விட்டுப்பிரியாத வீமனருச்சனனும்
 மட்டுப்படாதநகுலன் வாய்த்தசகாதேவனுந்தான்
 மாண்டுவிட்டாரென்று மயங்கியமுதாலும்
 மீண்டுவருவாரோ மிக்கானதம்பியரும்
 என்றுதர்மர்தேறி இருந்துமனந்தேறி
 அன்றுதம்பிவீமனுக்கு அருகாகத்தானிருந்து
 செய்யுங்கருமமெல்லாஞ் சீக்கிரமாய்தான்முடித்து
 உய்யும்பொருள்நமக்கு உளகளந்தார்தாமெனவே
 சிந்தைதனிலெண்ணித் திருமாலைத்தானினைந்து
 சந்தையாம்வாழ்விதென்று தானடந்தாரம்மாளை
 நடந்துவனத்தாடே ராமரேதஞ்சமென்று
 கடந்துவெகுதூரம் கைவிட்டகுத்திரம்போல்
 திகைத்துமருகித் திசையறியமாட்டாமல்
 வகைக்கும்வகையீதெனவே வகைசொல்லுந்தம்பியரே
 விட்டுப்பிரிந்து வெறிகொண்டபித்தரைப்போல்
 முன்னேவல்செய்து முன்னேவழிகூவி
 பின்னேவல்செய்யும் பிறவிகளைக்காணாமல்

வானத்தைப்பார்த்து மயங்கிவழிதிகைத்து
கானகத்தைப்பார்த்து கவலைபெரிதாகி
இறகுதிர்ந்தாசலைப்போ லேங்கிமனமுழன்று
பிறவிமயக்கப் பிரமையதுதான்பிடித்து
வாசமுள்ளதர்மருக்கு மயக்கம்வந்துமுடியபின்
நேசமறந்தொரு நினைவுதடுமாறியொரு
மெய்மறந்துநாவசைந்து வேறுபட்டமானதுபோல்
கைமறந்துகால்மறந்து கண்ணிரண்டுமாசடைந்து
நாடிழந்துநின்ற நடுக்கம்பிடியாமல்
சோடிழந்துநின்ற துயரமேதான்மடிந்து
நல்லறிவுகுன்றி ஞானமிருளடைந்து
புல்லறிவுமடைந்து புலம்புவார்தருமருமே

கொச்சகம்

அந்திரமேயேகவழி யம்பரமேமங்குரங்கள்
சந்திரனேசுரியனே தம்பிமார்நால்வருந்தான்
இந்திரனேவிறைவனே எந்தவழிவந்தார்சொல்
செந்திருமால்வைகுந்தஞ் சேர்ந்தாரோசேர்கிலையோ

பாரேவருவரையே பனிமலர்கள் செண்பகஞ்சேர்
மேரேபரிமளமே மேதினியிற்சானகமே
சீரேசிறந்துபொங்குஞ் சிந்துநதிவாவிகளே
நேரேயெனக்கிளைய நெடுவீமன்காணீரோ

நாகனேநீர்சாரம் கற்கணங்குமாவிரிய
பூதமேவானரமே போற்றுஞ்சிறுபுள்ளினமே
காகமேவண்ணர் கண்ணரிடவைகுந்தத்தில்
தேகமேவினமன்னவ ரிங்குவரக்காணீரோ
நாக்கரசேபேராலே நாகவல்லிபூரவல்லி
நோக்கரியமூங்கில்காள் நாதனமாயிங்குமொரு
போக்கரியவில்லிபுரந் தானாகதாமருளும்
ஆக்கமிகுந்தழக னர்ச்சுனரைக்காணீரோ
காட்டுபுரவியே கரடிபுலியாளிகளே
கோட்டுதிகிரிமல குஞ்சரமேயிப்போது
நாட்டுப்பரிநகுலன் நாரணரைத்தாந்தேடி
மேட்டுக்கரையேறி விரைந்துவரக்காணீரோ
ஆடுமயிலன்னங்கா என்னங்காள்கிஞ்சகங்காள்

பாடுகுயிலினங்காள் நீலவர்ணமாயிருக்கும்
 வீடுவைகுந்தமெனும் வேதசகாதேவன்
 ஓடுவதுமெங்கெனக்கு உண்மையாய்ச்சொல்வீரோ
 ஏதறியேன்யானும் இடமும்வலமுமறியேன்
 தீதறியேன்பொய்யுரையேன் நிருவுளமேயல்லாது
 சூதறியேன்வஞ்சகம் துடுக்கறியேன்நீயறிவாய்
 மாதுருமார்பானின் வைகுந்தந்தாருமையா

விருத்தம்

வழியுந்திசையீதென்று வழிதானறியத் தெரியாமல் விருநீர்
 சொரியமெய்சோர விட்டாயோ வெட்டவெளிதனிலே, இளையோர்பிரிந்த
 நாள் முதலா யெளியேன்மனது தெளியாமல், அழியாதிருக்கும்
 பெரியோனே அடியேனை யாதரித்தருள்வாயே.

தாருமெனக்குச்சீர்பாதந் தனியேவனத்திலையாமல் வாருமெனக்கு
 வழித்துணையாய் வந்தாலெந்தன் துயர்தீரும், ஆருமெனக்குத்
 துணையில்லையடியேனொருத்தனானதினால், காருமுனது பதஞ்சேரக்
 கண்டாய் நந்தகோபாலா.

கதை

பொருள்மயக்கமில்லையங்கே பூமிமயக்கமில்லை
 அருள்மயக்கமானதில்லை அரியயொத்தாசையில்லை
 இருள்மயக்காயிப்போ யேதுந்தெரியாமல்
 மருள்மயக்கங்கொண்டு மனதுமிகவுழன்றேன்
 பித்தரைப்போலாகிப் பிரமைபிடித்துழன்று
 அந்தநெடுமால் அரியவைகுந்தத்தில்
 நோக்கிவரும்போது நொந்துமனம்புண்ணாகி
 தாக்குவரும்வினைக்குத் தம்பிமாரில்லாமல்
 தனியேவழிநடந்து நானிங்கொருவனுமாய்
 இனியார்நமக்கு எம்பெருமாளுண்டெனவே
 கங்குதனில்ஆலநிலுவர் கையேதழுவணையாய்
 தங்கியேகண்துயின்றார் தர்மருந்தாரம்மாணை
 சத்துவமன்னவனைத் தானிறையாமென்றுசொல்லி
 ஐந்துதலைநாகமது அருந்தாதேநான்விழுங்கி
 ஆலிலைமேற்றுவிலுகின்ற அச்சதநாராயணர்தான்
 தலைநாளுறைமொழி தப்பாமல்சக்கரமும்
 மற்றதொருநால்வர் மடிந்தபின்னர்தர்மரையும்

பத்துடனேகாத்துவந்த பரிவானசக்கரமும்
 வடவானிற்கண்துயிலும் மன்னனையேகாணாமல்
 அடவாகநாகமதை அறுத்ததுவேசக்கரமும்
 அரவதனைப்பிளந்து அடிவயிற்றுள்ளிருந்து
 தர்மர்தனையெடுத்துச் சாந்தமாநல்நிழலில்
 துலங்காமலையிடத்துத் தூரநின்றதம்மானை
 பூந்தரவமுண்டவும் பூலோகச்சக்கரந்தான்
 அந்தரவைகீண்டதுவும் அறுத்தரிந்துபோட்டிதுவும்
 சற்றுமறியாமல் தர்மருந்தான்கண்துயின்றார்
 நித்திரையுங்கொண்டு நேராமலெழுந்திருந்து
 ஆரறிவார்போல அண்ணர்தமைநோக்கி
 ஊரறியப்பாதை யொருவருமேதான்கடந்து
 கல்லுங்கரடுங் கடியவனாந்திரமும்
 அல்லும்பகலும் ஆகவழிநடந்து
 திகைத்துமலைத்துத் திசைகெட்டமானதுபோல்
 திகைத்துத்தனியே தவிப்பும்இளைப்பாகி
 பேச்சுதுணையும் பிந்துணையுமில்லாமல்
 மூச்சுவிடச்சற்றும் முத்தியுமில்லாமல்
 பக்கத்துணையற்றும் பரதேசிபோலாகி
 துக்கஞ்சுகமிரண்டுந் துலைதூரந்தான்கடந்து
 உன்னிடநடந்துதர்மர் ஒன்பதுயோசனைதூரம்
 கன்னிமலைகடந்து கடியவனந்தான்கடந்து
 வருணன்மலைகடந்து வாயுமலைதான்கடந்து
 தருணநதிகடந்து தவமலையுந்தான்கடந்து
 மிக்கதொருபொய்கை மிகுந்தபெருக்குடைய
 புட்கரணிகண்டு புனலாடிபுசைபண்ணி
 தம்பிமாந்நால்வருக்கும் தர்ப்பணந்தான்முடித்து
 கொல்லிமுடித்து சூரியனைத்தண்டனிட்டு
 நல்லதம்பிமாருக்கு நாரணரேதஞ்சமென்று
 தன்துயரந்தீராமல் தனியேவனத்தூடே
 என்துயரந்தீர எத்தனைநாட்செல்லுமென்று
 சிந்தைதனிலேயெண்ணிச் சிவனேசிவாயமென்று
 விந்தையதுபாருலகில் மேகவண்ணர்தான்கூத்து
 பார்க்கும்பொழுது பலவிதமாய்கைகளாய்
 தீர்க்கமுடன்தோழர் தெளிந்ததருமரப்பாலும்
 மார்க்கமுடன்செல்லும் வழிதனிலேஓர்மலையாம்
 ஆர்க்கும்புகவரிதா அண்டகடாகமட்டும்

ஓங்கிவளர்ந்துநின்ற உன்னிதத்தைக்கண்டவுடன்
 ஏங்கிமலைத்துநின்ற இதற்குவழியெங்கேயென்று
 நாலுதிக்குமோடி நன்றாகஆராய்ந்து
 காலுக்கெட்டுந்தூரமெல்லாங் கடவுள்சற்றுமில்லாமல்
 வெம்பியுமன்று மெய்மறந்துதருமருந்தான்
 தம்பிமாரில்லாதிப்போ தாழ்வுவந்ததென்றுசொல்லி
 என்செய்வேன்கோபாலா எவ்விடத்திலேயுரைப்பேன்
 முன்செய்ததீவினையோ மூதாக்கள்செய்ததுவோ
 ஏதுமயக்கமினி என்செய்வேனந்தரத்தில்
 வாதுமயக்கம் மதிமயக்கமாய்மயக்கம்
 சூதுதிருமால் யோசனையிதுமயக்கம்
 இப்படியாயென்னை இடறுபண்ணிப்பார்ப்பதுவும்
 அப்படியுமானால் அடியேன்மலைப்பேனோ
 கண்ணாவுனக்கபயம் கானகத்தில்லாருமில்லை
 அண்ணாவுனக்கபயம் அருகில்ஒருவரில்லை
 அனந்தசனத்தோனே அபயமுனக்கபயம்
 வனந்தனிலேவந்து வெறிமயக்கந்தான்தீர்
 அபயமென்றசத்தம் அச்சதற்குகேட்கிலையே
 அபயமென்றசக்கரந்தான் அழிந்தோடிப்போனதுவோ
 சங்குதொனிபண்ண சமயமுனக்கில்லையோ
 மங்குமதிமயக்கம் மலர்ந்துதோமோயோனே
 ஆயிரநாமம் அசந்துதோஎன்னாலே
 பாயிரமாலிலே பள்ளிகொள்ளப்போனீரோ
 உன்சித்தமென்று உன்னைநம்பிவந்தவிடத்தில்
 என்சத்தங்கேளாமல் இருந்ததென்னமாயோனே
 தம்பியருமாண்டு தட்டுமுன்றுநான்தானும்
 தம்மிமுகம்வாடித் தாவிப்பரதவித்து
 நம்பினேனுன்னையென்று நான்வரவுநீர்தாமும்
 வம்புசெய்துஎன்னை மயக்கிவைக்கலாமோதான்
 மனதுதடுமாறி மதிமயங்கியிப்போது
 தனக்குரிய சமர்த்தறியவேணுமென்று
 சித்தமேயல்லாது செயல்வேறுமில்லையென்று
 சுத்தமாகத்தருமர் தோத்திரங்கள்பண்ணியபின்
 காத்திருந்தசக்கரமுங் கண்ணரிடையேவலினால்
 பேர்த்தெடுத்துமாலையைப் பெருங்கடலிற்போட்டதுவே
 ஏகவெளியாகி இடையூறுதானீங்கி
 வேகமுடன்ருமர் விரைந்துவழிகூடி

தாகமுடனாற்காதந் தாண்டியேயப்பாலும்
 அஞ்சனமாமலையும் அதிலுள்ளகூடுகளும்
 கஞ்சமர்வாவிஞ்ஞங் கண்டுபுனலாடி
 மஞ்சலவுசோலை வனமும்பலகடந்து
 பஞ்சமலைநீங்கும் பாரமலைதான்கடந்து
 சென்றார்வழியூடே சீரானகானகத்தில்
 நின்றார்திகைத்து நெடுமாலெனக்கூற
 காட்டகத்தில்வாழும் கரடிபுலியாளிமிருகம்
 கேட்டவுடனே கிருபையுடன்தருமரையும்
 ஆரவர்தானென்று அறிவுடனேதான்கேட்க
 நீரேயினிகேளும் நீதியுடன்சொல்லுகிறேன்
 அத்திபுரநாட்டில் ஆனதொருபாண்டுமன்னர்
 புத்திரனார்தர்மர் புண்ணியரேநீர்கேளும்
 காசினிகாலங் கலியுகம்வந்ததினால்
 தோஷக்கலியன் தொடறாமல்நாங்களுந்தான்
 பாஞ்சாலிதானும் பஞ்சவர்களைவருமாய்
 வந்தோம்வனத்துடனே வைகுந்தஞ்சேரவென்று
 சந்தோஷமாயிருந்து தம்பிமார்பாஞ்சாலி
 மாண்டிறந்துமுன்னே வைகுந்தஞ்சேர்ந்தார்கள்
 ஆண்டிபோலாகியிங்கே பரதேசியாகிநின்று
 தனியாகிதானுந் தாமரையில்தண்ணீர்போல்
 இனியொருவர்காணாமல் இங்குவரவுன்னையுந்தான்
 கண்டேனேயென்று கவலைதெளிந்ததென்று
 விண்டேன்புருஷா மிருகனந்தனக்குரைத்த
 கேட்டுவருமிருகங் கிலேசமிகவுண்டாகி
 நாட்டிந்புகழ்தருமரேயுன் ஞாயமதுக்கொப்பாக
 இப்புவியில்காணேன் இங்குவந்தீர்ந்தனியே
 ஒப்பெரியவீமன் உயிர்துணையாமெந்தனுக்கு
 வீமனிருந்ததொரு வுபசாரமெனக்கருதி
 நேமமுடன்நீர்தான் நீதமாயெங்களுக்கு
 முன்னாள்வழக்கு மொழிந்ததுநீர்தானே
 இன்னாளுணைமற்றதால் ஈடேறமாட்டேனான்
 நீதியுள்ளதருமரிங்கே நெடுகவந்தாரித்தாரம்
 செய்தியுடனானுஞ் சிநேகமறவாமல்
 வருவேன்துணையாக வைகுந்தஞ்சேருமட்டும்
 குருவேசரணமென்று கோரியபின்னாக
 வாரமிருகமதை வகையுடனேதருமருந்தான்

வைகுந்த அம்மானை

தேறவேசிந்தை தெளியவே ஆதரவாய்
 எந்தன்மனந்தேற்றி இத்துரம்வந்தீரே
 சந்தோஷமாச்சுதென்று தாயேநீபோமெனவே
 தருமரிவையுரைக்கத் தனிமிருகமேதுசொல்லும்
 இனிமையுடன்வைகுந்தம் எவர்சேர்ந்தாரிப்புவியில்
 நன்மைதுன்மைரெண்டும் நாட்டிலனுபவித்து
 சென்மங்கடைத்தேறச் செய்வார்கள்தானதருமம்
 வைகுந்தம்சேர்ந்து வாரியெடுப்பதென்ன
 கைகண்டகோபாலன்காண் காவலர்கள்யான்தாரேன்
 அசுரகரலோகம் அடங்கலுமேயுண்டாகி
 விசுரமுடிசூடி வேந்தரைப்போலிங்குவந்து
 வைக்கிறேனும்மை மன்னவரேதானிரென்றார்
 தங்கமிருகமது தருமருடன்சுட
 நல்லதென்றுதருமர் நகைத்தேதுசெப்பலுற்றார்
 அல்லவேயெந்தனுக்கு அன்பாகவேயுரைத்தீர்
 செல்லவேவைகுந்தஞ் சேரவென்றுதான்போக
 நில்லென்றுசொல்லி நிறுத்துவதுஞாயமல்ல
 தம்பியர்தருமரண்டை சலிப்பென்றுபொறாமல்
 நம்பியெனையரசு நாட்டுகிறோமென்றுசொல்லி
 நந்தகோபாலா நரசிங்கரூபனையே
 எந்தவிதமானாலும் இதமாகவேநடந்து
 விஷ்ணுபதம்சேர்ந்து மெய்மகிழ்ந்துநான்தினமும்
 கிருஷ்ணாவதாரனுடன் கிலேசமெல்லாமங்குவைத்து
 பாதம்பணிந்து பரிவுடனேபோற்றிசெய்து
 நீதமுடனென்னை யனுப்பவேண்டுமென்று
 புருஷாமிருகமுடன் போதனையாய்சொன்னவுடன்
 பிரியமுடன்மகிழ்ந்து பிரியமாய்த்தான்மறையும்
 பாங்காகபின்தொடர்ந்து பாதைவழிநான்கேட்டு
 நீங்காமற்பாதை நெறியாய்வழிநடந்து
 சீரானவைகுந்தஞ் சேர்ந்திருப்பீரென்றுசொல்லி
 பேரானமாமிருகம் பிரியமுடனேதழுவி
 தாமேஷம்வைகுந்தந் தானுமேதூரமில்லை
 மெத்தசமீபமது விசாரமிதுவேண்டாங்காண்
 கர்த்தரிட சீர்பாதங் காண்பீரெனவுரைத்து
 அனுப்பியேவனமிருக மருங்கானில்வந்ததுவே
 சனிபோலுந்தருமர் சருகாமலேநடந்தார்
 அரியதிருமாலே அருகாகஎன்னுடனே

பிரியாமல்நேரே பின்னேதுணையாக
 வரவேணுமாயன் வைகுந்தவாசனே
 தரவேணுஞ்சீர்பாதந் தரணியிலேயென்றுதருமர்
 நடந்தார்திசைநோக்கி நாரணரேதஞ்சமென்று
 கங்காதரனாங் காளகண்டநாதரையும்
 சங்கரனார்தான்வாழுஞ் சத்திசித்திமாமலையும்
 அன்புதிரிகோணர் அருகாகவந்துநின்று

விருத்தம்

என்றுமறியாப்பொருளாகி ஏகாம்பரமுந்தானாகி
 அன்றுமுதலாயின்றளவு மளவாயுத்தந்தீர்க்கமாய்
 நின்றுகொடியபுவனமெல்லாம் நீயேயிருந்தபரஞ்சுடரே
 ஒன்றுமறியேனுமைபாகா வுடையாருடையபடிகாரும்.

காசிதனிலேவாழ்ந்து கருமமேமிகவுஞ்செய்து
 பாசிநீர்போலேயானும் பாரைவிட்டகன்றுசெல்வேன்
 தேசிகனாயிந்தச் சட்டையேசுமந்துகொண்டு
 வாசனையுடனேயுந்தன் மலரடிபெருகவாரேன்.

மாயனேவாழுகின்ற வைகுந்தந்தன்னிலென்னை
 ஆயனேயருகிருக்க லவணியேகடாட்சந்தாரும்
 தூயனேநமசிவாயா சோதியேஆதிமூலம்
 நாயனேதுணையதாக நடத்துவாய்நமச்சிவாயா

கதை

தொழுதுவணங்கித் துதித்தவுடனேபரனார்
 முழுதுமனமகிழ்ந்து முன்புநின்றாரம்மானை
 சாம்பசிவருத்தினார் தன்மலையில்தீர்த்தமெல்லாம்
 இன்பமுடன்தானாடி இருந்தங்களைப்பாறி
 துன்றிமணிரத்தினகிரி சுனையில்புனலாடி
 வேறுகதியில்லையென்றும் வெள்மலைக்கப்பாலும்
 ஆயர்தன்மலையு மண்டர்திருப்பதியும்
 கூறியதோர்வாழ்கிரியுங் கொடுமலையுந்தான்கடந்து
 கால்கண்டவேகங் கடுவேகமாய்நடந்து
 பால்வடியுமேனிப் பரஞ்சுடரைத்தானினைந்து
 எண்பத்திருகாத மோயாமலேநடந்து

பண்புற்றுதேசம் பசந்துளபமேனியெல்லாம்
 ஆசைகொண்டுதரம் ரனேகநெடுந்தாரம்
 பைப்பலப்பேசி பலமிருகபட்சியோடு
 பேசிநடந்து பெருந்துயரந்தான்தீர்ந்து
 தேசிகன்போல்வந்தவரைச் சிவலோகபட்சியோடும்
 இத்துயரங்கொண்டு எங்குவந்தீராமெனவே
 அத்துயரங்கேட்க அரிபட்சிதன்னுடனே
 இப்புவிபிலத்திபுர மியல்பானதர்மரென்பேர்
 மெய்ப்புடையதம்பியரை விட்டுப்பிரிந்தமையால்
 மெய்தளர்ந்துயானும் வெகுதூரம்வந்தேன்காணும்
 தாழ்ந்துமனந்தேறிச் சலியாதிருமெனவே
 வாழ்ந்தநெடுமால்பதத்தை மனதிலுன்னிச்செல்லுமென்று
 உள்ளதுசொல்லப் பூரணமாயுளமகிழ்ந்து
 வள்ளல்திருவைகுந்தம் மன்னவனேதூரமில்லை
 கிட்டுவதுதூரமில்லை கேதாரஞ்சாத்திரங்காண்
 சட்டமுடன்தர்மரேநீர் சலியாமலேநடந்து
 போமென்றுசொல்லி பூரித்தகமகிழ்ந்து
 நாமெங்கிருந்தாலும் நமக்குநீயுண்டெனவே
 எண்ணியிருப்பான்கா னென்னுடையபுள்ளரசே
 புண்ணியமேபோமெனவே போவென்றார்தர்மருமே
 தர்மருந்தான்புள்ளரசைத் தானனுப்பிப்போனபின்பு
 மின்மருவுஞ்சோலை யவ்வனமுந்தான்கடந்து
 இப்பால்வெகுதூரம் ஓயாமலேநடந்து
 அப்பாலிருக்கின்ற அந்தவனந்தனிலே
 கீதாடகியென்னுங் காணப்பிரகாசமதாய்
 நீதமுடனங்கிருந்த நீராரெனக்கேட்க
 சாதுபதில்தர்மர் சாற்றுவாருள்ளதெல்லாம்
 ஓதும்பயனெல்லா முண்மையாய்க்கேட்டிருந்து
 எல்லாங்கழித்துஇங்கே இத்தூரம்வந்துவிட்டீர்
 பொல்லாங்கினியுமக்குப் போச்சுதுகாணம்மாண
 அடுத்தீர்வைகுந்தம் அன்பானதர்மரேநீர்
 தொடுத்தீர்பிடித்தீர் துயரமெல்லாந்தான்தீர்
 எடுத்தீர்வையுமுதும் ஏதுவதுவைகுந்தம்
 கொடுத்தீர்முதலருந்தீர் கோபாலருண்டெனவே
 தர்மம்பலித்ததுகாண் தர்மரேயுந்தனுக்கு
 கானகமெல்லாங்போய்க்கண்டு கண்ணர்புறம்வந்ததுகாண்
 சென்முடன்வைகுந்தஞ் சேர்வீர்தவம்பெறுவீர்

இம்மைதனிலுன்னைப்போல் இப்புவிபிலாருமில்லை
 என்றந்தபட்சி எடுத்துமிகத்தானுரைக்க
 நிறைந்ததருமருமே நீயாரெனக்கேட்க
 ஈசனடியார்கள் ஈஸ்வரியேதான்வளர்த்த
 வாசமுள்ளிள்ளைதனை வதைசெய்தேனாகையினால்
 கோபமுடன்பாசியுந்தான் சூழ்ந்ததுகாணல்லவென்று
 அந்தக்கயிலைவிட்டு அகன்றுநானிப்போது
 இந்தப்படியேவைகுந்த மில்வீதியேவந்தேன்
 செங்கனெடுமாலுடைய திருக்கோலமுள்ளதெல்லாம்
 பொங்கமுடன்சொல்லிப் பூங்காவனந்தனிலே
 இங்கிருக்கும்பொய்கைகள்தா னென்னதுகாண்மன்னவரே
 இந்தத்தலத்தில் இனியதவமிருந்தால்
 எந்தப்பலனும் எய்திடுங்காணப்போது
 தாமமுடனீயிருந்து தவமுடிப்பீரித்தலத்தில்
 மேகவர்ணர்தம்மை விரைந்துதானங்கழைத்து
 மவுலிதரித்து மகுடமுடிகுட்டி
 பவரியாயும்மைப் பாராளவைப்பேன்காண்
 அரசர்மந்தையரும் அரம்பையருமுந்தனுக்கு
 முரசுடையமன்னா முடிகுடுமென்றுரைக்க
 பகருமொருபட்சியைத்தான் பார்த்துமிகதருமருந்தான்
 செகதலமுமுண்டான ஈசன்தனையழைத்து
 தாரணிமேலாசைவிட்டுச் சற்றுமனமில்லாமல்
 நாரணனார்வைகுந்த மிடைவென்றுபோகையிலே
 பின்னாசைவைத்துப்பேசுவாரேபுள்ளரசே
 உன்னாசையாலும் இனிமேலுமெள்ளளவும்
 இல்லையங்கேசற்றும் என்மனதக்கேறாது
 கலையுருவாக்குவித்த காரணனாருண்டெனவே
 பகலுமொழிகேட்டுப் புள்ளரசேயேதுசொல்லும்
 இகலுடையவேந்தே என்மொழிதானீர்கேளும்
 ஆதிதிருமாலுடைய அன்புற்றநீர்தாமும்
 நீதியுடன்தம்பியரே நீநினைத்தால்காரியமோ
 வேறுநினைவு விசாரமதுதானுமின்றி
 ஒருமொழிநினைவு கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
 பார்த்திபரேதம்பியர்மேல் பாசமதையகற்றி
 ஏத்தியேமால்பதத்தை இறைஞ்சுமென்றாரம்மானை
 ஓதரியமுன்னாளில் ஊழ்வினையுமும்மாலே
 வேந்தர்விதியை விளக்குவார்பாருலகில்

என்றுபுள்ளஞ்சொல்ல இன்பமுடன்தருமமே
 ஒன்றுமறியாமல் உரைத்தீரோருலகில்
 ஓங்குபஞ்சபூதம் ஒன்றொன்றுகூடாமல்
 தூங்குமயக்கமென்னுந் துயர்கடலிலேவிழுந்து
 அழுக்குவினையகற்றி அச்சதனையல்லாது
 தொழுதேகவேயார்க்குந் தோற்றுதேபுள்ளரசே
 என்றுதருமர்சொல்ல இயல்பானபட்சியந்தான்
 நன்றுதான்தருமரென்று நன்றேகிப்போனதுவே
 பட்சியுமப்பால் பறந்தேகிப்போனபின்பு
 காட்சியுள்ளதருமர் கதிக்கவேதானெழுந்து
 அந்தவிடம்விட்டு அநேகநெடுந்தாரம்
 வன்றலருஞ்செண்பகமும் வனமுமிகக்கடந்து
 திருக்கோணமாமலைமேற் சென்றிங்கிதமாகி
 பார்த்துமனமகிழ்ந்து பாலாறுதன்னில்வந்து
 சாற்றுமொருநாள் சதுர்வேதமாமலையும்
 தாராருந்தருமர் தருவாய்மனமகிழ்ந்து
 சீராரும்பாறையின்மேல் சென்றிருந்தாரம்மாளை
 பரியமலைதன்னில் பன்றியொன்றுதான்வரவே
 கரியதிருமாலை கண்டீரோபன்றியென்றார்
 இவனாரெனவே ஏதென்றுங்கோளாமல்
 கவனமதுவேறாய் காட்டகத்திலோடியதாம்
 ஓடியதோர்பன்றிதனை யுத்தமனேபோமென்றார்
 நாடியொருநினைவாய் நடந்தார்வழிகுடி
 புலிகரடியானிசிங்கம் பேரானமற்றுமுள்ள
 நலிவுகண்டுமண்மேல் நடக்கலுற்றாரம்மாளை
 சேனையுடைய செகவீரரசனுந்தான்
 கானையவர்வந்து கண்டார்காண்தருமருந்தான்
 ஆதவனுஞ்சென்று அடைந்தானோயவ்விருளில்
 போதமுடன்தர்மர் பூமியேமெத்தையதாய்
 நேமமுடன்கானகத்தில் நெடுமரத்தின்கீழாக
 தாமிசமாகண்துயின்றார் தருமருமேதானைசந்து
 அங்கேபரிதி அருணனுதயமதாய்
 பங்கயம்போலாக பருதிவந்துதோன்றியபின்
 வண்மையுடன்னெழுந்து வேதவதியாறுதன்னில்
 செம்மையுடன்புட்கரணி தீர்த்தமேயாடியதற்கு
 செந்திருவையொப்பான தெய்வமடந்தையர்கள்
 நீராடிகன்னியர்கள் நீர்க்கரையிற்றானேறி

சீராய்துகிலுடுத்தி சிகையாற்றியேமுடித்து
 பூசைகளுந்தான்முடித்து புஷ்பமலர்சாற்றி
 ஓசையுடன்காலில் உலாவிவருகையிலே
 செப்பமுடன்தருமர் சேரநிழல்தனிலே
 தாபமுடனிருக்கத் தான்கண்டார்கன்னியர்கள்
 காவுதனில்வந்திருக்கக் காரணந்தானெனவே
 வந்தருகில்நில்லென்று மாதரெல்லாந்தான்கூடி
 இந்தவனந்தனிலே இத்தூரம்வந்ததென்ன
 என்றுசொல்லக்கன்னியர்கள் ஏதுரைத்தார்தருமருந்தான்
 மண்ணுலகில்நானும் வாசமுள்ளஅத்திபுரம்
 பாண்டுமன்னன்மைந்தர் பஞ்சவர்களைவருமாய்
 மீண்டுகலியதனால் விரைந்தேகிகானகத்தில்
 இருந்துசிலகாலம் எல்லாந்தான்விட்டிழந்து
 திருந்துமொருவைகுந்தஞ் சேரவென்றுவந்திடத்தில்
 மடிந்தார்கள்தம்பியர்கள் வனத்திலேநால்பேரும்
 இடிந்துமனமுழன்று யிங்குவந்தேனானொருவன்
 வழியறியேன்யானும் மற்றதிசையறியேன்
 வெளியேதனியாக வேற்றுமுகமாகவந்து
 கனிகூறக்கண்டேன் கன்னியரேயுங்களைத்தான்
 தெளிவாச்சுதெந்தனுக்கு தெள்ளமுதேயிப்போது
 உங்களைக்கண்டவுடன் உற்றதுணையெனவே
 திங்குளொளியதுபோல் தெரிசித்தேன்கண்டிரோ
 விந்தைமலர்வைகுந்தம் வீடுபேரெந்தனுக்கு
 எந்நாளோவறியேன் எத்தனைநாட்செல்லுமென்று
 மைந்தர்களேயெந்தனுக்கு வழிதானும்நீங்களுமே
 ஆதரவாய்ச்சொல்லி அனுப்புமென்றார்தருமருமே
 அந்தமொழிகேட்டு அரம்பையர்களந்நேரம்
 விந்தமதுகோடி விரைந்துவந்தீர்தருமருமே
 அதிலும்பதினமடங்கு அரசனேயுந்தனுக்கு
 சதியும்பழியும் சம்பத்துமவனுக்கு
 உம்மைமுடிசூட்டி உமக்கேவல்செய்திருப்போம்
 நன்மையுடனெங்களைநீர் நம்பியேவாருமென்று
 கன்னியர்கள்சொல்ல கருத்துடனேதர்மருந்தான்
 மன்னியதோர்பெண்ணரசே மண்ணாசையிலினி
 உண்மையாய்ச்சொல்லுகிறேன் உற்றதர்மருமே
 தன்மையாய்ச்சொல்லுகிறேன் தற்காத்துநின்றதொரு
 அச்சுதனார்பாதமல்லாமல் ஆசைவேறில்லையென்று
 நாகவிழிமாதே நடவென்றாரம்மானை

வேந்தனிதைச்சொல்ல விரைந்துதான்கன்னியர்கள்
வேகமுடன்கானகத்தில் நடந்தார்காணம்மானை
மாதரந்தகன்னியருந் திசைநோக்கிபோனபின்பு
முவருடன்தர்மர் ஏமன்பதிநோக்கி
மனோமயமோய்ச்சாட்சியதாய் வள்ளல்திருமாலே
அனாதிபொருளான ஆதிமகாமுலம்
வஞ்சியென்னுமுன்னால் மாதாமகாலட்சுமி
நெஞ்சிலனுதினமும் நீங்காமல்வைத்தருளும்
நீலவண்ணர்தங்கை நினைத்துவெகுதாரம்
சீலமுடன்மேருகிரிச் சிகரமதுதான்தெரிந்து
அங்குள்ளதீர்த்தமது ஆடிக்கரையேறி
தங்கமுடிவேந்தன் தொண்ணூற்றுகாதவழி
கடந்தங்கொருவருமாய் கங்கைமலைதானேறி
அடர்ந்தமலைச்சார்பில் அழகாகத்தர்மரும்போய்
சென்றுகங்கைநீராடி சிவபூசைதான்முடிந்து
குன்றுமலைகடந்து கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
கேசவனைத்தேடிக் கிருபையுள்ளதர்மருந்தான்
இராஜகோபாலர்திரு நாமமிடும்பூரணமே
ஆறுதனில்வந்துநின்று ஆழமதுவென்றறிந்து
வேறுவெளியெங்கும் விசாரித்துக்காணாமல்
நின்றுமுறையாமல் நெடுமாலைத்தானினைந்து
ஒன்றுமுறையாமல் உழன்றுமனம்புண்ணாகி
சென்றறிந்ததர்மர் திருமாலைத்தானினைந்து

விருத்தம்

ஆழியும்நதியுங்கேட்ட னக்கரைக்கடக்கவென்றால்
நீதியவாதிதன்னை நீந்தாவுமாட்டேனிப்போ
வாழியேவீமனில்லை மற்றுமோர்தம்பியில்லை
சூழியதுணையுமில்லை சுந்தரநந்தகோபாலா

109

ஆக்கமுநீயேயெந்தன் ஆத்துமமதுவுநீயே
பாக்கமுநீயேயல்லாற் பாலனைவேறுகானோம்
தேக்கமுந்திசையுநோக்கித் தீரவேயுன்னைத்தானே
நீக்கவோரிலத்தோடென்றாய் நீயருள்நந்தகோபாலா

110

எல்லாப்பாடு பட்டலைந்தே னிளையோன் பிரிந்தநாள் முதலாய்,
பொல்லாப்பொழிய வேறில்லை பூத்தய்வு முக்கிலையா, சொல்லாய்பெரிய

வைகுந்தா துரையோடோடி நான்வந்தால் எல்லாப்பகைக ளெதிர்விடுத்தா
யேழையெளியேன் கோபாலா. 111

வருந்தியுனையே யான்தேடி வரவேவெளியில் வெகுமாய்கை,
பொருந்தியங்கி மிகப்பாடி பொல்லா நின்றாள் வேறாக, திருந்தவினையிற்
றானுரைத்தார் சிறியாதனக்கு யீடளவே வருந்தியுனது பதஞ்சேர
வருவாய்நந்தகோபாலா. 112

கல்லோமரமோ துணையெனக்கு காடோசெடியோ துணையெனக்கு,
அல்லோபகலோ துணையெனக்கு வகண்டமோதிருமால் நீயிருந்தற்,
புல்லோபுனலோ துணையெனக்குப் பூடோநிலமோ துணையெனக்கு,
வல்லோபுகழும் பெரியோனே மாயாதுணையார் கோபாலா. 113

ஆறுகுளமு மலையதுபோல் அரியகரடி புலிசிக்கம், ஏறுங்களிறும் பூதகண
மிருண்டகெஜ நாதனைப்போல், தூறுங்கடிய வருப்போலத்
தோன்றியெதிரே சோர்வுசெய்தார், தேறுங்கரும மெந்தவிதந்
தெளிவும்திறமும் நீர்தானே. 114

கெருடாவுனது விளையாடல் நேராயறியேன் கோதகமுற் றிருடாவுனது
திறமறியச் செய்வாயுனது தொழிலறியேன், வருடாய்தனையும் வருடாய்நீ
மாயாமாயா வுபாயமநீ, கருடாழ்வாரே யுன்செய்தி கேட்டே யிருப்பேன்
கோபாலா. 115

தொடரும்வினைக ளணுகாமற் றும்பச்சடத்தி லமுந்தாமல், அடரும்பகைக
ளெதிராம் லழியாப் பொருளா யடியேற்கு, இடருங்காலத் துணைப்பதத்தை
யெனதுசிரமேயேற்கு, இடரும்காலத் துணை பதத்தை யெனதுசிரமே
லனுதினமும், படரும்படியாகக் கிருபையது பாராய் நந்தகோபாலா. 116

சீறியதேவாபோற்றி செந்திருமாலேபோற்றி
ஆரியராமாபோற்றி ஆழியிற்றுயில்வாபோற்றி
பாரியவாறுதாண்டப் பரிவுடன்பாவைதோன்றிக்
காரியமாகவந்து கண்ணிற்றொன்றுவாயே. 117

மாவணிதுளபமாலை மார்பினிலிலங்கவெய்யோன்
பூரணகளபமேனிப் புளகிதநளிமமாக

கதை

நல்லவிருத்தம் நாரணார்தான்கேட்டு
மெல்லச்சிரித்து மெய்மகிழ்ந்துபூரணமாய்
ஆறுதனைப்பார்த்து அமருமென்றுகோபாலர்
மாறுபுனல்கவரி வழியாகத்தோன்றியதால்
அந்தவழிநடந்து அப்பாலும்போகையிலே
விந்தைமலர்தருமர் மெய்யறியவேணுமென்று
நந்தகோபாலரப்போ நமனைவரவழைத்து
கருதமருந்தர்மருட கருத்தினைசோதியென்றார்
அந்தமொழிகேட்டு ஆனதொருமாமறலி
சிந்தைமகிழ்ந்தவருஞ் சீக்கிரமாய்த்தான்பரசு
இணக்கமுடவாய்க்கண் எங்கும்புழுச்சொரிய
சுணங்கனென்னும்வடிவாய்த் தோன்றினாரம்மானை
வந்துதருமர்முன்னே வால்தனைத்தான்குலைத்து
நொந்துமனமுடைந்து நோக்கிமுகமண்ணாந்து
ஓலமெனஊளையிட்டு ஓடியோடியேதிரும்பி
காலடியில்வந்துநின்ற காலனென்னும்நாய்தானும்
ஆய்துடலில்புண்ணாய் அடர்ந்துபுழுச்சொரிய
சேர்ந்துவிட்டேன்மெத்தத் துன்பவினைக்குயாருமில்லை
யாருந்துணையில்லை சஞ்சலந்தீர்ப்பாருமில்லை
ஆருந்துணையில்லை ஆதரவுதானுமில்லை
என்துயரந்தீர் இனியாருமில்லையையா
உந்தன்பிறகே ஓடிவந்தேனகாருமென்று
இந்தச்சுணங்கள் எடுத்துரைக்கதருமருந்தான்
வாராய்சுணங்கேநான் வகையுனக்குச்செய்வதென்ன
சீராகச்சொல்லென்று செப்பினாரம்மானை
சாந்தமுள்ளதம்பியரேநீர் தனியொருவனாகவந்தீர்
நான்தான்துணையும் நம்பினேனுன்பிறகே
வருகிறேனென்னை மனதுவைத்துகாப்பாற்றி
அருகேயனையழைத்து ஆதரவாய்க்கொண்டுவந்து
நம்பினபேரை நட்பாற்றில்தள்ளாமல்
தம்பிரானானதொரு தருமரேசாட்சியென்று
தாழ்ந்துசுணங்கன் தஞ்சமாய்வார்த்தைசொல்ல
ஆழ்ந்தசுணங்கனுக்கு அஞ்சலென்றுசம்மதித்து

மார்க்கமுடன்பிறகே வாவென்றுதானழைத்து
 போகையிலேயோராறு பூமிதனிற்பெருக
 ஏகும்வகைகண்டு இவர்கள்தமிழங்கி
 நிற்குமளவில் நீளவாற்சுணங்கனுந்தான்
 அக்கரையிலென்னை ஐயரேகொண்டுசென்று
 விட்டுவிடுமுந்தனுக்கு வேண்டுஞ்சுகிர்தமுண்டு
 கட்டுடனேதர்மர் கருத்தில்மிகமகிழ்ந்து
 பேராறுதாண்டவென்று பேணியந்தவாறுதன்னில்
 தானேகுந்தருமர் தானிறங்கியாறுதன்னில்
 வாட்டமிகவேசுணங்க வாருமெனவழைத்து
 சேட்டமுடன்கையாலே சேர்த்தனைத்துபையவொரு
 மார்பிலணைத்து வயிற்றளவில்வெள்ளமது
 சோர்வறிந்துதருமர் சுணங்கனையுந்தானெடுத்து
 வயிறளவுதண்ணீர் மார்பளவுந்தான்வரவே
 புயத்தினாலேதானேந்திப் போனார்குணங்கனையும்
 கழுத்தளவுதண்ணீர் கண்டவுடன்தருமருமே
 அழுத்தமுடன்சிரசில் அன்பாய்சுணங்கனையும்
 வைத்துசுமக்க வழிந்தொழுகவேகிருமி
 மிகுந்துவழிந்தது முகத்துவழியாக
 புழுத்தக்கிருமி வெகுதிரளாய்த்தானுதிர
 முகத்துவழியாக முதுகுநெஞ்சுநாவுநடு
 அள்ளியெரிவதுபோல் அங்கமெல்லாந்தானெரிய
 தள்ளிவிடவென்று சற்றுமனமில்லாமல்
 அல்லவருந்தருமர் ஆற்றுநடுவாக
 செல்லுமளவிற்குணங்கன் செய்ததொருசேதிசொல்லும்
 நான்செய்ததீவினையை நல்லவரேகேளும்
 ஊன்சேரும்கோவையை உண்ணவென்றுகொன்றுவிட்டேன்
 தேவமறையோர்தம் விரதமழித்துவிட்டேன்
 காதலுடன்மங்கையரின் கற்பையழித்துவிட்டேன்
 நேசமுள்ளசற்குருவை நிந்தனைகள்செய்துவிட்டேன்
 வாசமுள்ளவேதியரை வகைப்படுத்தியான்பிழைப்பேன்
 தந்தைதாய்மாமன் தமையனுடன்முத்தோரை
 எந்தனுக்குள்ளாகி ஏவல்செய்யுமென்றுவிட்டேன்
 சூதுசெய்தார்தன்னுடன்கூடி துஷ்டருடன்கூடி
 தீதுசெய்யும்பாதகங்கள் செய்துவிட்டேனிப்போது
 அழிவுவழக்குரைத்து தெரியவழனங்குலைந்து
 பழிகொலைகளைவிருப்பிப் பாவங்கள்செய்துவிட்டேன்

செய்தநன்றிதான்மறந்து தீவினைகள்செய்துவிட்டேன்
 எய்துமனைநம்பிவந்தோர்க் கிடுக்கங்கள்செய்துவிட்டேன்
 காசினியோர்தாங்களிட கட்டையறுத்துவிட்டேன்
 வீரியத்திலுள்ள வேலியறுத்துவிட்டேன்
 அறையிலிருந்தோரை அறவேவதைத்துவிட்டேன்
 புரையுடையபாகங்களையும் பொல்லாங்குசெய்துவிட்டேன்
 எண்ணியபாவ மெத்தனையோசெய்ததினால்
 புண்ணியவான்மேனியெல்லாம் புழுச்சொரியவுன்தலைமேல்
 வைத்துச்சுமக்க வழிந்தொழுகவேசலமும்
 சற்றுமணங்கோணாமல் தான்சுமந்துபோனதினால்
 உமக்குச்சுகிர்தமுண்டு ஒப்புடனேசொர்க்கமுண்டு
 எமக்குநாகமுண்டு என்னையுந்தான்நீள்தளத்தில்
 போட்டுவிடுமுந்தனுக்கு புண்ணியமேயுண்டாகும்
 நாட்டுபுகழ்தர்மரேநீர் நன்னீரில்போட்டுவிடும்
 பாவமேயான்செய்தேன் பார்நதியில்போட்டுவிடும்
 சாதகமாய்வாசமுள்ள சவ்வாதுமிகப்பூசி
 துற்கந்தம்போக்கிச் சுகந்தமருகேபூசி
 நற்கந்தமாக நடவுமென்றாரம்மாளை
 தலைமேல்சுணங்கன் தானிருந்தசொன்னதெல்லாம்
 அலைமேல்துருழபதுபோல் அந்தமொழிகேளாமல்
 பாதகமேசெய்தாலும் பழிகொலைகள்செய்தாலும்
 ஆதரவாயுன்னை ஆறுகடக்கவிட்டு
 போவென்றுசொல்லப் புல்லறிவுகொண்டுநான்
 சாவென்றுசொல்ல தள்ளுவேனோ ஆறுதன்னில்
 வேறொன்றுஞ்சொல்லாமல் வெண்கணங்காநீயென்று
 ஆறொன்றுநீந்தி அக்கரையில்தானேறி
 வந்துநின்றதருமர் வருகுஞ்சுணங்கனுக்கு
 நொந்ததோவுடம்பு ரோமமெல்லாம்புண்ணாச்சோ
 வெந்ததோயெந்தன் வேர்க்கைபட்டுமேனியெல்லாம்
 நைந்ததோசிந்தை நடுங்குதோயுன்மேனி
 என்றுசுணங்கனையும் இதமாயிறுக்கிவிட்டு
 சென்றுதருங்கால்நாலும் செவ்வையாய்ப்பிடித்துருகி
 ஆற்றிமிகப்போற்றி அன்பாய்வரவழைத்து
 தேற்றியிளைப்பாற்றி தேகமெல்லாந்தடவ
 இன்பங்குளிர்ந்துதப்போ எமதர்மராஜனுக்கு
 அன்புடையமைந்தனுக்கு அழகாகத்தன்வடிவு
 காட்டிமகிழ்ந்தனைத்துக் கன்னத்தில்முத்தமிட்டு

நாட்டியெந்தன்புத்திரனே நன்மைசெய்தாய்தருமமென்று
 கீர்த்தியென்றுபுத்திரனே கிடைத்ததுகாணெந்தனுக்கு
 பார்த்திபனேவகுந்தப் பதிதனக்குச்செல்லுமென்று
 எமதர்மர்தானும் எமலோகம்போய்ப்புகுந்தார்
 நேசமுள்ளதருமர் நீதியொன்றுந்தப்பாமல்
 வீறுடனேயிப்பால் விரைந்துவெகுதூரம்
 கூறுஞ்சிகரக்கொடி யென்னுமாமலையும்
 பார்த்துமிந்திராணி பஞ்சமிர்தப்பாரையெனும்
 ஏந்துமொருகோடான இதலிமலைதான்கடந்து
 உற்றதவமெல்லாம் உண்மையாய்த்தான்பார்த்து
 சந்திரகேசமென்னும் சத்திசிவமலைதன்னை
 இந்திரவிமானம்போல் இருக்குமலங்காரம்
 பார்த்துபூரித்து பரிஷுடனேதானடந்தார்
 சாத்துமொருநாள்தான் தரணிதனில்முன்னாளில்
 மண்டலத்தில்தொடையால் மண்ணுவிண்ணுமோரடியாய்
 அண்டமுழுதளந்த அரியோன்மலர்ப்பதத்தை
 தோத்திரங்கல்பண்ணி துதித்துமிகப்பணிந்து
 ஏத்தியிருதானை இருதயத்திலேநினைந்து
 நோக்கியேதருமரிடம் நாலுவேதசாஸ்திரமும்
 ஆடலுடன்பாடலுமாய் அரம்பையர்களாடிவர
 ஏடலருந்தருமரையும் எதிராகக்காண்பதற்கு
 ஓடிவருவாரம் உபகாரஞ்செய்வாரும்
 பார்க்கவருவாரும் பரிமளங்கள்தூதுவாரும்
 எதிர்த்துவருவாரும் இமையோர்கள்தான்முதலாய்
 வானவர்கள்வந்து மார்க்கமுடன்தருமரையும்
 தானவர்கள்வந்தெதிரே தழுவியுறவணைத்து
 வந்தார்தருமருடன் மகிழ்ந்துமுகம்நோக்கி
 முந்தியேபாரதப்போர் முடிந்ததொருபாவமெல்லாம்
 போகவேநீயுமந்தப் பொய்கைகளில்முழுக
 பழையவுருவாகிப் பசும்பொன்னிறந்தானாகி
 அழகானதருமருக்கு அமலமலர்தூவ
 இந்திரவிமானத்தில் ஏறியேதருமரையும்
 அந்தரதேவதைகள் அமரருமங்கிருக்க
 தேர்நடந்திவானவர்கள் சிறப்பாய்மலர்சொரிய
 வார்பிடித்திரண்டருகில் மடந்தையர்களாடிவர
 தயக்கமிகவான தருமரதேரேறி
 மற்றுந்தருமன் மலையுமலைச்சார்வுகளும்

நீடுயர்ந்ததாகவும் நித்தமலர்பொய்கைகளும்
 காடுஞ்செடியும் கடந்துவந்துயிப்பாலும்
 மன்னத்திருத்தோகையும் மாமலையில்வந்திருந்தார்
 அன்னவனைக்காக்க அடைக்கலங்காணென்றுமொரு
 சக்கரமுஞ்சொல்லிச் சாவுமிகப்பண்ணியபின்
 மிக்கதொருசக்கிரத்தால் விசனமெல்லாந்தான்கேட்டு
 செங்கண்மால்தான்மகிழ்ந்து சீர்தர்மனுக்கெதிரே
 இங்குள்ளயிந்திரன்போல் எதிர்க்கொண்டழையுமென்றார்
 அந்தமால்தானனுப்ப அமரபுகோனிந்திரனும்
 முந்தவேமுப்பத்து முக்கோடிதேவரெல்லாம்
 சித்தவித்தியாதரனும் சிறந்தகாந்தருவர்
 சத்திரிஷிமாமுனிவர் தபோதனர்கணநாதர்
 கின்னரர்கிம்புருடர் கெருடகாந்தசித்தருடன்
 சொர்னமயமான துருவாசமாமுனியும்
 தேவரிஷிமாதவரும் தெய்வகன்னிமாதருடன்
 பாலகரும்பாடகரும் பாங்கானவேதியரும்
 வாத்தியங்கள்தான்முழங்க வானவர்கள்தான்குடி
 கீதம்பயிலுமந்த கேதாரமாமலையும்
 ஓதுமொருபத்து யோசனைதூரமென்று
 வளர்ந்திருக்குமந்த வடவாலவிருட்சமதில்
 தளர்ந்துமிகதவித்து தருமருமேவந்திருந்தார்
 இருந்துதவப்பாரில் எழுந்திரந்துதான்பார்த்து
 பொருந்துமிடமும் பொருந்திமிகக்கடந்து
 செவ்வையாய்கானகமும் சீர்மலையுந்தான்கடந்து
 கோவைபடர்ந்தமலை கோபுரந்தான்கடந்து
 தோற்றுந்திருக்கேதாரஞ் சோதிமலைகண்டதன்பின்
 போற்றியேயப்பதியில் போய்புகுந்தார்தருமருமே
 மேடைகளும்மண்டபமும் வெற்றிச்சிகரமுடன்
 மாடநெடுங்கூடமுமாய் மதில்கள்தெருவீதிகளாய்
 நீர்நிலையும் நிறைந்ததொருவாவிளும்
 ஆதிமதவேழம் ஐயருடசன்னிதியும்
 கூடுஞ்சிவாலயமும் கொண்டல்வண்ணராலயமும்
 நாடுந்திரக்கேதாரம் நாகரீகமாமெனவே
 ஆடுங்கொடிவேந்தன் அங்கிருந்தாரம்மானை
 மிக்கவைகுந்தமதில் மேவியசக்கரமம்
 திக்குள்ளோர்போற்றுந் திருமாலதனைபார்த்து
 பத்தியின்மேலாசையல்லால் பார்மீதிலாசையிலலை

இயக்கர்பதிதனிலே எய்தினாரம்மானை
 மன்னவவனேயிந்நகரில் வந்திருப்பாய்வாருமென்று
 பொன்னகரஞ்செல்லப் போர்வேந்தன்மார்க்கமதாய்
 என்னுடையதம்பியர்கள் இரக்குந்தலந்தனிலே
 பன்னுமரைவேதியரே பரிஷடனேசெல்லும்
 பருதிவாசமது பார்த்தீபரேயுந்தனுக்கு
 கருதிமுடிசூட்டுகிறோம் கருத்தடனேநீருங்காண்
 அச்சதனார்வாழும் அரியவைகுந்தமதில்
 அச்சதனார்பாதத்தில் தருமரேசேருமென்றார்
 அப்பதியைத்தான்கடந்து அரிராமர்தன்னருகில்
 செப்பரியருத்திரர்கள் சிறந்திரக்கமந்நாளில்
 சென்றுதருமருக்கு சீராயமரெல்லாம்
 அன்றுமுடிசூட்டவென்று அருள்பெற்றார்வானவர்கள்
 இராஜனேயெம்பெருமாள் இருக்குமிடத்தில்
 வேறேபதியொருநாள் விரும்போமெனவுரைத்தார்
 உடுக்கர்பதிதன்னில் உரையுமென்றுதானுரைத்தார்
 இடுக்கம்வரும்வேளைதன்னில் இமையோரோயுங்குந்தம்ம்
 நடுக்கந்தவிர்த்து நாயகமாயெந்தனையும்
 அடுக்கவேகாத்தருளும் அச்சதனார்தன்பதிக்கு
 போகவென்றுசொல்லி பொன்னுலகந்தன்னில்வந்தார்
 கோகைமலர்மாதினருள் துலங்குமுடிமன்னவரே
 தீதில்லாமாநகரில் சிங்காதனத்திருந்து
 மாதாக்களரம்பையர்கள் வயிரங்கவரியிட
 அத்தமுடனின்கிரென்று அமரர்கோன்தான்குடி
 இந்தவுலகாள் யெனவுரைத்தார்தருமருமே
 வானோர்களந்த மறலிதனைவந்துகண்டு
 தேனோருடையதர்மர் தேசமெல்லாம்விட்டகன்று
 கலிதானும்வந்தமையால் காடுமலைதானகன்று
 வலியவந்தமாநகரில் வந்தான்காண்மன்னவரே
 அழைத்தேயவன்றனக்கு அரியகவமீயுமென்று
 தழைத்தோங்காவாருமென்று சாற்றுமென்றாரப்போது
 மறலியும்தான்மகிழ்ந்து மைந்தனையுமந்நேரம்
 விரைவுடனேயிங்கழையும் விண்ணவரேயென்றுரைத்தார்
 அந்தகன்பால்தருமரையும் அழைத்துமுன்னேவிட்டார்கள்
 வந்துபணிந்ததொரு மைந்தனையுந்தான்தமுவி
 சிந்தமைகிழ்ந்து செப்புவார்தருமருமே
 உத்தமனேயென்பதியை உனக்கருள்வேனிப்போது

எத்திசையும்போற்றி இருமென்றார்மாவாவி
 அப்போதுதருமர் அன்புடனேசொல்வார்
 இப்போதுவிப்பதியில் இருக்கமனதாசையில்லை
 அந்நகரில்வைகுந்தம் அடைவதற்குஎன்னையுமே
 புண்ணியரேயந்த பொன்னகர்க்கேகுமென்றார்
 பாசமுடன்நீர்பொருதும் பாரதப்போர்தனிலே
 நேசதுரோணருடன் நின்றுசமர்பொருத
 மாமுனிவன்கைச்சிலையில் வலிமைகண்டுமாயோனும்
 ஆமுனிபேயுந்தன் அசுவத்தாமாவெனவே
 சொல்வாயெனுமாயன் சொல்வேனெனநீயும்
 அல்லவெனுமாயன் அப்போவெகுண்டுரைக்க
 கோபிக்கநீர்பயந்து கூறுகின்றபொய்மொழியால்
 தாபிக்கபாவமென்று தானிருந்துஎன்பேரில்
 அத்தேசம்போக அருநகங்காண்பதற்கு
 வைத்தார்மணிமார்பன் மன்னவனேசொல்லுமென்றார்
 இன்றேதான்பாருமென்று எழுமாயன்நாங்களுமே
 சென்றவரிடங்காட்டித் திரும்பியேவாருமென்று
 தாதுவனைத்தானனுப்பச் சொற்பெரியதருமருமாய்
 போகமுனிநீர்தாமும் புண்ணியரேபாருமென்று
 பார்த்துவரும்போதையிலே பலவிதமாய்நாகரீகம்
 தோற்றுதுகாணேதெனவே சொல்லுமென்றார்தருமருமே
 கற்பகபூங்காவில் கமலசிங்காதனத்தில்
 விற்பனமாய்வந்ததென்று வேண்டியதெல்லாங்கொடுக்க
 சொர்க்கந்தன்னில்கன்னியர்கள் துலங்குகுடைநிழலிற்
 களித்தேயிருப்பாரைக் கண்டேபிரியமுடன்
 செழித்துமிகத்தருமர் சிந்தைகுளிரந்திருப்பார்
 இவர்செய்ததர்மம் ஏதோவெனக்கேட்க
 தவமுடையகிங்கிலியர் சாற்றுவார்தருமருக்கு
 தக்கதவஞ்செய்து தருமருந்தழைத்தோங்க
 துக்கமெனும்பாவம் தொலைந்தோரிவர்காணும்
 ஒதுகின்றபல்லுயிரும் ஒன்றாகவேபாரில்
 நீதமுடனடத்தும் நிருபரிவர்காணும்
 சீருங்கீர்த்தி செலுத்தினோரிவர்காணும்
 விளங்கவேதருமம் மேதினியிலெந்நாளும்
 களங்கமறச்செய்து கண்டாரிவர்காணும்
 பூஜையேசீர் பூஜைகளுந்தான்முடித்து
 ஈசுதமிழ்வேதியற்கு ஈந்தோர்முகம்பார்த்து

ஏற்போர்தமக்கு ஈந்தோரிவர்காணும்
 அடைந்தோர்கள்தம்மை ஆதரித்தோர்காணுமிவர்
 இடைந்தவரைத்தாங்கி இளைப்பாற்றிவந்தார்காண்
 மிகுந்தவமுனிவர் வேள்விகளைக்காத்தோர்காண்
 பகுத்தறியுநால்வரையும் பட்சம்வைத்துக்காத்தவர்காண்
 மறையோர்க்குநல்ல மாதானஞ்செய்தார்காண்
 குறையேதுசெய்தாலுங் குற்றம்பொறுத்தார்காண்
 பசித்ததுயர்தீர்த்துக் கனத்தவங்கள்செய்தோர்காண்
 கோதானம்பூதானங் குருபூசைசிவபூசை
 பூதானமீய்ந்து புண்ணியரேசெய்தோர்காண்
 கன்னிகைதானமது காசினியிற்செய்தோர்காண்
 இத்தனையுஞ்செய்து இங்குவந்தார்கண்ஊரோ
 மூத்தவர்கள்தரம் மூர்த்தியேயென்றார்காண்
 தர்மமதுசெய்து தார்வேந்தர்சொர்க்கமது
 இம்மைதனிலிப்போது இங்குவந்தார்காணுமிவர்
 குன்றுவதுபாழ்நகரம் கொற்றவனேபார்ப்பதற்கு
 இன்றுநீர்வாருமென்று ஏகினார்தர்மருடன்
 ஒன்றாம்நரகம் ஒருநூறுபோசனைதூரம்
 பொருந்திதிருமகளாய்ப் பேருடலுமுள்ளதுவாய்
 வருத்தமறியாமல் மாண்டாரைத்தான்பிடுங்கி
 நெளிப்புப்புளுவுகளும் நிறைந்தவுதிரங்களும்
 உளையமுதலையுடன் ஊறுகின்றஅட்டையுடன்
 பாம்புடனேநீர்நாயும் பற்றியமுதிருக்க
 சோம்புவார்தம்மைத் துயரமுடன்தர்மர்கண்டு
 சிவசிவாவென்று செவியிலிருகையைவைத்து
 தவமேதுசெய்கிலையோ தம்பியவர்தாமும்
 பொய்யும்புரட்டும் பொருந்தாக்கொலைகளவும்
 செய்யாதகாரியங்கள் செய்தோரிவர்காணும்
 இந்தநரகமதில் ஏழாம்நரகமதை
 நாடியேயேழாம் நரகத்திலுள்ளபாவத்தை
 ஓடியேதர்மர் உலாவியேபார்ப்பளவில்
 ஏழாம்நரகமதில் கீழாகநின்றாலும்
 பாழ்நரகமது பாதாளபாதகமும்
 தாங்கமுடிமன்னவனைத் தான்கண்டுதர்மருமே
 ஏழாம்நரகமதில் அலறிக்கிடப்பாரை
 பாசமுடனருகில் பரதவிக்கும்நூற்றவரை
 அடைந்தோர்கள்தம்மை ஆதரித்தோர்காணுமிவர்

இடைந்தவரைத்தாங்கி இளைப்பாட்டிவந்தவர்கள்
வாகமுடன்தர்மர் வாசுடனேகண்டாராம்
பொல்லாதநூற்றுவரை புழுக்களெரித்துடம்பை
இல்லாதுகொட்டாலை இருசெவிகள்முக்கதிலும்
ஊடுருவியேதுளைத்து உலாவித்திரிவதையும்
வாடுமுடல்கிடந்து மயங்கிதவிப்பதுவும்
கவவிமுதலை கடித்துப்பிடித்திழுக்க
மதித்ததொருநூற்றுவர்கள் மயக்கம்வருத்தமெல்லாம்
கதித்தபுகழ்தருமர் கலங்கியுடல்பதறி
அண்டமுற்றின்று அரிநமசிவாயவென்று
ஓதுமூலம் ஒருக்குடைக்கீழாண்டதொரு
மாதபழிமன்னன் மாநரகிற்குள்ளானான்
என்றுசொல்லிதருமர் ஏங்கிமனமுடைந்து
நின்றளவிலிருந்த நெடியதுரியோதிரனும்
விண்டுரைக்கமாட்டாமல் விசாரமாயுள்ளமர்ந்து
கண்டுதர்மர்தன்னைக் கலங்கியேயேதுசொல்வான்

விருத்தம்

தம்பியே துணையே யான்செய்த சதிகேடனைத்தும் பொறுத்தருளி,
வெம்பித்துயரி லமுந்தாமல் வேண்டுகிறேனெனையே கரையேற்ற
நம்பிகரத்தா தெடுத்தனைத்து நன்மைபெறவே தர்மரேநீ, எம்பியெனையே
வைகுந்தத்திருக்கவினைவந்தவமுனக்கே.

119

யான்செய்தவினையினாலே யழுந்தினேன்நரகில்வீழ்ந்து
நான்செய்ததவத்தினாலே தர்மரேநீரிங்குவந்தீர்
ஊண்செய்தபகையினாலே .உடல்தனைக்கிடத்திப்போட்டு
வான்செய்ததவத்தால்வாடி மயக்கமும்தீர்ப்பாய்தம்பி

120

போரார்பெரியதர்மரெனப் பெற்றாய்பெருமையதனாலே
நேரேயானும்தர்மரென்றே நின்றேகொடுமையதனாலே
பாரார்புவியிலுன்னியென்னைப் பகைவர்பெரியபாரதத்தில்
ஈராய்தன் மனதுடனே கிரமமாய் வந்து வகைதாரும்.

121

பஞ்சவரைஞ்சபேர்க்குப் பாஞ்சாலி தனக்குத்தானே வஞ்சகமாய்செய்தபாவ
மட்டல்லோ சொல்லக்கேளும், கொஞ்சமாம் நினைந்தபத்தி கொடியதோர்
நரகில்வீழ்ந்தேன், தஞ்சமென் றுண்ணைசொன்னேன் தர்மரேகையைத்தாரும்.

122

சூதுதான் கபடஞ்செய்து துரத்தினேன் வனத்தில்யானும், ஏகினார்
 குவலயத்தில் இப்படி நரகம்புக்க, வாதினாற் கொலை செய்து
 வங்கிஷமதுவுமாண்டு, தீதினால் நரகஞ்சேர்ந்தோம் செய்தமாக்கையைத்
 தாரும். 123

மாயனார்தூதுவந்தார் மதித்துநான்துதித்ததில்லை
 ஆயனார்மனதுக்கேறா தாகவேவரசுபெற்றேன்
 தூயவர்பாதம்போற்றித் தொழுவர்க்கெதிரேபோற்றி
 வேயனார்சாகத்தர்மர் ளிரைந்துநீர்கையைத்தாரும் 124

பெருமையுடைய தர்மரே போனாலெக்கு கெதியில்லையே, கிருமியுடலைத்
 துளைத்துப்பார் கெஞ்சியது பரதவிக்க, உருமியகட்டு நீர்நாயு
 முருக்கியமுதலை பிடித்திழுக்க, சிறுமைநெடுநாள் பட்டலுத்தேன்
 தெய்வப்பிறப்பே கைதாரும். 125

வேற்றுமையுனக்கேயப்பா மெய்யுயிராசையெல்லாம்
 பார்த்திபனானமுர்த்தி பாரசரம்வந்தாய்சேர்ந்தாய்
 நாற்றிசைபுகழுங்கீர்த்தி நரகம்விட்டகலவென்னை
 ஏற்றியேகரையில்விட்டு இருக்கவைகுந்தஞ்சேர்ப்பாய். 126

உந்தனைக்கண்டபோதே வுடலுயிர்மகிழ்ச்சிபெற்றேன்
 எந்தனைவிட்டுப்போனா லெனக்கினிதுணைவேறில்லை
 சிந்தனைத்தீர்த்துத்தம்பி திருவுளமறியநீயும்
 எத்தனைத்தருமரேநீர் வைகுந்தஞ்சேருமிப்போ. 127

கதை

தேர்வேந்தனானுக்கு செய்தேன்தீவினையால்
 ஓர்சுடுதானும் உன்மனதிற்காணாமற்
 தருமநெறியும் தவமுந்தயிரியமும்
 உரிமையுடன்நீயிருந்தாய் உற்பனத்திலும்பரிடம்
 வந்தீர்வைகுந்தம் வான்பதியும்பெறுக
 முந்தநான்செய்த மோசமெல்லாம்விட்டுவிடு
 மன்னவனேயான்செய்த வன்மமெல்லாம்விட்டுவிடு
 என்னைநரகம்விட்டு ஈடேற்றத்தான்பாரும்
 ஏராதபாவி யிவையுரைக்கத்தான்கேட்டு
 தாராருந்தர்மர் தயவுடனேதானோக்கி
 பேதறமறப்பார்த்துநின்ற பேர்பெரியதருமருக்கு

ஓதரியகிங்கிலியர் உகந்தேதுசொல்வார்கள்
 பார்த்தீபன்செய்ததெல்லாம் பாவமேயல்லாது
 ஏற்றதொருதர்மம் இவன்செய்தானில்லையென்றார்
 இவன்பரகதிக்கு எய்வதுமெப்படிகாண்
 தவமுடையதருமரேநீர் சாற்றுகிறீரென்றாரைத்தார்
 திருத்தவேதானதருமஞ் செய்திலரேயாமாகில்
 பொருந்திப்போநான்செய்த புண்ணியத்தில்பேர்பாதி
 மன்னனுக்குநன்றாய் மகிழ்ந்தேநானிப்போது
 சொன்னேன்காண்தூதுவனே சுகமாகநீர்காணும்
 பூலோராஜனையே புழுக்குழியைவிட்டேக
 மேலாகதூக்கிவிடு மென்றாரேதருமருமே
 அந்தமொழிகேட்டு ஆனதொருதூதுவனும்
 வந்ததொருகாந்தாரி மைந்தனையேகைதூக்கி
 கூசாமல்தானெடுத்து கூட்டினார்மன்னவனை
 ஆதாரமாக அண்ணன்துரியோதிரனை
 தாராருந்தர்மர் நடந்தோளுறவணைத்து
 சீரார்மகிழ்ந்து தீவினையெல்லாமாற்றி
 தாராருமன்னன்முன்னே தான்சென்றாரம்மானை
 பாரார்புகழ்மன்னன் பாண்டுமைந்தன்தான்வருக
 இருவர்வரக்கண்டவுடன் எமராஜன்தான்கலங்கி
 அருவினைகள்மாபாவி அவன்வருவதேதெனவே
 எமதருமன்கேட்க ஏற்றதொருதூதுவனும்
 நியாயமுடன்வாய்புதைத்து நின்றேதுசெப்பலுற்றார்
 புகழ்தருமர்செய்துவந்த புண்ணியத்தில்பேர்பாதி
 இகழாதிவ்வேந்தனுக்கு ஈந்தாரெனவுரைத்தான்
 கேட்டுமகிழ்ந்தேஎமன் கிட்டவேமுன்னிருத்தி
 வாட்டமில்லாமன்னனுக்கு மகிழ்ந்துரைத்தாரம்மானை
 நடந்துதர்மஞ்செய்தவர்கள் நல்லநலம்பெருவார்
 அடர்த்துதுன்பஞ்செய்தவர்கள் அவதிமிகப்படுவார்
 இன்றேதான்கண்டோம்நாம் எமதருமன்றான்பொழிந்து
 முன்னேபெரியோர்கள் சொன்னமொழிகேட்டிருப்போம்
 ஆயர்நெடுமாலிவற்கு ஐந்தூர்விடுக்கவென்று
 ஈயிருக்கத்தானும் இடமில்லைவிடுக்கவென்று
 தெரிந்தவன்றான்செய்த தீமைப்பொருத்ததொரு
 பரிந்துதர்மர்புண்ணியத்தால் பாதியிவர்க்கீந்ததினால்
 ராஜரிஷிகாணுமிவன் ரத்தினமுடிகுடுமென்றார்
 பாசமுள்ளதர்மர் பகுந்துரைத்தாரில்வசனம்

இமையோர்மகிழ்ந்து இராஜரிஷியென்றுபட்டம்
 அமையமுடிசூட்டி அங்கிருக்கவேதருமன்
 கோற்றுமாநகரம்விட்டுச் சுற்றத்தாருள்ளோரை
 ஏற்றங்கரையென்று எமதர்மர்தானுரைத்தார்
 வையகம்மகிழ்ந்துமன்னர் வங்கிஷத்திலுள்ளோரை
 எமதர்மர்சொற்படிக்கு சொர்க்கத்திலேற்றினரே
 துதிக்குந்தருமனையே மகிழ்ந்துரத்தம்வந்ததுபோல்
 வர்க்கமுள்ளசொர்க்கமதில் வைத்தாயெனவேதான்
 சேனார்தொடைமார்பன் தெய்வத்தருமனையே
 வானோரகளெல்லாம் மகிழ்ந்தனர்காணம்மாளை
 அந்தச்சிறுமைந்தனையே அன்பாய்முகம்நோக்கி
 உந்தனுக்கேயிந்த உலகமெல்லாம்நான்தருவேன்
 துங்கமுடிசூட்டி சொர்க்கந்தனையாளுமென்றார்
 அங்கேமறலி அருளினார்வேந்தனுக்கு
 தர்மரதுகேட்டு சரணமெனப்பணிந்து
 சென்மமிழ்ந்தாலும் செய்தகர்மம்போனாலும்
 எம்பிரானெம்பெருமாள் இறையோன்வைகுந்தமல்லால்
 நம்பியேயோரிடத்தில் நான்தரியேனென்றுரைத்தார்
 மகன்றனுக்குமாற்றி வைகுந்தம்வாழ்பதிக்கு
 உகந்துநீர்செல்லுமென்று உபசாரமாயுரைத்தார்
 சிந்தைமகிழ்ந்திப்போ செல்லும்வைகுந்தமென்று
 கிடந்தசுற்றமுள்ள தூரியோதனன்றனையும்
 அடைந்தசொர்க்கஞ்சேருமென்று அன்புடனேவாருமென்று
 வானோரகள்தர்மரையும் மகிழ்ந்துரதமேற்றி
 சேனாதிபதிதர்மர் செல்லலுற்றாரம்மாளை
 அந்தரத்தில்துந்துபிகள் ஆர்ப்பரிக்கும்பேரொலியும்
 முந்தினபேரிகையும் முரசினிடபேரொலியும்
 ஏழுகடல்போல்வானுலகம் எத்திசையுமேழுங்க
 அகத்தியெனுமயேச்சுரமும் அந்தவிமோசனமும்
 மதத்தில்கொளதமரும் வசிஷ்டர்அரசருடன்
 சொல்லுஞ்சவுமியரும் துருவாசகாசிபரும்
 வல்லபுயமாதவரும் வருணன்முதலுள்ளோரும்
 எட்டுதிக்குபாலகரும் ஏற்றவசக்களுடன்
 கோட்டுசத்தலோகங் குழுகுமெனத்தான்முழங்க
 மாணிக்கத்தால்சமைத்த வச்சிரமணிமண்டபமும்
 ஆணிக்கனகம் அமுந்தியசிங்காசனத்தில்
 ஓதுபதினாலுலகம் உலகம்படைத்தோரும்
 வேதரும்நன்றாக வீற்றிருக்கும்வேளையிலே

தெரிந்தமுனிவர்களும் தேவர்களுஞ்சூழ்ந்துவர
 பரிந்துவரும்தருமர் பணிந்தார்காணம்மாளை
 இறைநான்முகத்தோன் இவராரெனக்கேட்டு
 நீதிவான்குருகுலத்தில் நீள்பாண்டுதன்புதல்வன்
 தர்மனிவன்றான்காணும் தரணிதனிற்கலியன்
 பெருமையுடன்வந்ததினால் பேருலகந்தானிருந்து
 ஆதிநெடுமால் அரிகேசவன்பாதம்
 நீதிவைகுந்தம் நினைத்துவந்தாரென்றுரைத்தார்
 தானவன்போய்த்தருமர் தனக்கெங்கெதிராக
 வானவரேசொல்லுமென்று மாமறையோன்சுற
 அழைத்துவந்துமுன்னே அடிபணிந்துவிட்டார்கள்
 தழைத்தோங்குதர்மரென்று சாற்றினார்வானவர்கள்
 செப்பரியநான்முகத்தோன் சிந்தைதனில்மகிழ்ந்து
 ஒப்பரியதர்மர் உலகமதிலெப்போது
 நன்றாகச்செங்கோல் நடத்தும்விசே'மெல்லாம்
 குன்றாதமுனிவன் கூறினான்கேட்டிருப்போம்
 நன்றிசெய்சகாயமுடன் நன்றாகவிளங்குவார்தான்
 புண்ணியவானென்றுடமிகப்போதமிமகிழ்ந்து
 இன்னுமிந்தப்பூவுலகில் இவர்கதையுண்டோவென்று
 அன்னத்தின்மீதில்வரும் அவனுமெடுத்தரைப்பான்
 எவ்வுலகந்தன்னில் அரசாளவைப்பேனான்
 வேண்டியதுகேளெனவே வேந்தன்மகிழ்துரைக்க
 ஆண்டவனேவைகுந்தம் அமையுமென்றார்தர்மருக்கு
 ஏதுமிவர்க்காசையில்லை இறைவனையிப்போது
 தூதுவரையும்வேந்தர் தவத்தின்பம்வேண்டி
 வந்தாரிவரெனவே வானோருரைத்தபின்பு
 சிந்தாகுலமடைந்து திசைமுகனுமேதுரைப்பார்
 தர்மர்தனக்கிப்போ தானவரேவானவரே
 அறத்திலுள்ளோர்வானோரும் அருமுனிவர்நாதர்களும்
 பிரமரிஷிதீர்த்தம் பிரமரிஷியென்றுரைத்தார்
 மெய்கண்வாழ்தர்மர் விரும்பிவருவதற்கு
 நன்மணிசேர்மண்டபம் நற்கணக்கர்மண்டபமும்
 மற்றும்வைரூரியம்பேர் மாணிக்கமண்டபமும்
 கத்துங்கல்முகத்துடனே கனகத்துண்பண்டமும்
 புட்பராகம்பதித்த புதிதானமண்டபமும்
 கற்பமிசூரத்தினமணி தான்சமைத்தமண்டபமும்
 துய்யகோமேதகத்தால் தூண்சமைத்தமண்டபமும்

வையமகிழ்ப்பு ராகத்தூண்மண்டபமும்
 சிங்காரமண்டபமும் சீர்பளிங்குமண்டபமும்
 வங்காரமண்டபமும் வச்சிரத்தூண்மண்டபமும்
 வீரானபாட்டை மேற்கட்டுமண்டபமும்
 மாறாதகண்ணாள் மாளிகையின்மண்டபமும்
 விரைந்துநல்லசந்தனத்தால் எழுதியதோர்மண்டபமும்
 நிறைந்துநல்லசந்தனத்தால் நிலமெழுக்குமண்டபமும்
 மந்தாரைப்பிச்சி மலர்தூக்குமண்டபமும்
 கந்தபொடியரசங் கமகமென்றமண்டபமும்
 சாம்பிராணிகற்பூரம் தான்மணக்குமண்டபமும்
 ஆனதொருகஸ்தூரி யால்மணக்குமண்டபமும்
 ஆறிரண்டாழ்வார்கள் அமர்ந்திருக்குமண்டபமும்
 கூறுமொருபொக்கிஷங்கள் வைத்திருக்குமண்டபமும்
 நீண்டகெருடக் கொடியுடையநன்மதிலும்
 அண்டஅநுமக் கொடியுடையமண்டபமும்
 உப்பரிகைமேடைகளும் உயர்ந்தசிகரமுமாய்
 அப்பெரியதேவர் அலங்கரித்துமாளிகையில்
 துய்யதொருமாணிக்கத் தோரணமுந்தான்கட்டித்
 மாயனிடமாளிகைகள் வகையாலங்கரித்து
 போத்தியிவ்வீதியெல்லாம் புனுகுமணம்வீச
 கீதப்பரிமளங்கள் கெந்தப்பொடிசந்தனமும்
 வாசனைகளாக மல்லிகைமுல்லையிச்சி
 பேசரியவெட்டிவேர் பெரியமருக்கொழுந்து
 கமகமெனவாசங் களபமொடுத்தும்
 பொட்டெனவேவைகுந்தம் போலவலங்கரித்து
 மாசில்லாதருமருடன் வானவர்கள்தேரேறி
 ராசகோபாலரிட நகர்தனிலேவந்துபுக்கார்
 மண்ணுலகில்வாழ்தருமன் வைகுந்தவாழ்பதிக்கு
 எண்ணரியதேவருடன் இங்குவந்தோமென்றுசொல்லி
 கேசவனுந்தான்மகிழ்ந்து கெம்பீரமாகவேதான்
 வாசமுனிவர் மற்றுமுள்ளதேவருடன்
 சக்ரமுஞ்சங்குந் தரித்தமணிமாலையுடன்
 எங்கெங்குங்கொண்டாடச் செங்கருடன்மீதேறி
 மாலையுளபமணி மாலையதுதானணிந்து
 வாகனையதர்மரென்று வந்தனர்காணம்மானை
 அண்டபகிரண்டம் அண்டமெல்லாமொன்றாக
 உண்டமொருபாதமதில் ஓடிந்துண்டமேருவாக

பண்டுநான்செய்ய பாக்கியமாய்தேது
கண்டுனதுபாதங் கண்குளிர்தெண்டனிட்டு

விருத்தம்

கண்டபோதே களிகூர்ந்தென் கனவினைக் கசடறுத்தேன், அண்டர்புகழும்
பொற்பாத மடியேன் பணியத்தவங்கள் பெற்றேன், தொண்டனிவனா
மென்றெண்ணிச்சொல்லும் பெரியவைகுந்தம், குண்டலந்தனிலே
யெனையிருத்துங் கோவேந்தந்த கோபாலா.

128

ஆதரவாயுன்னைக்கண்டே னல்லிருளகன்றதிப்போ
மாதவாயென்றன்சிந்தை மயக்கமுந்தீர்ந்ததிப்போ
சீதவாதுளமார்பா தேவகிந்தந்தகோபாலா
கீதவாயிறைவன்சேருங்கிருஷ்ண வைகுந்தஞ்சேர்ந்தே.

ஜானகிராமராமா சரங்கராமராமா
மானகரயோத்திராமா மாதவாவாசுதேவா
ஓம்நமோராமராமா ஓங்கியதுளசி நாமா
தானவாவுனதுபாதஞ் சரணமேகண்டேன்கண்டேன்.

பட்டேன் புவிலுன்னடியேன் பாசங்களைந்து வருமளவும்,
விட்டேனுணர்வதனைமறந்து விதரமுனது வைகுந்தம், வட்டையேறி
கடந்துவந்தேன் மறலிமறையோன் வானவரும், தட்டியழைத்தார்
சுகம்பெற்றே தொழுதேனுனைநான் றொழுதேனே.

கதை

மாயாமுகுந்தா மாபாரதத்தனிலே
ஆயர்குறிப்பறிந்து ஆதவனைத்தான்மறைத்து
சீராகவீமனுமாய் வேற்றரசனைவென்று
தாராவிசயனுந் சாகாமற்காத்தனையே
ஆனைநின்றுமூலமென்ன அந்தமடுக்கரையில்
கானில்வந்தங்குசென்று காகுத்தாவென்றுசொல்ல
தொழுதுதாள்பணிந்தான் துயரமெல்லாந்தான்தீர்த்தான்
சாற்றுபுகழ்தருமருந்தான் சரணமென்றுமாயனையும்
ஏற்றதொருமாயன் இருமென்றுதானுரைத்தார்
போற்றிநித்தம்பூசைபண்ணி பொற்கொலுவித்தானிருந்தார்
வீற்றிருந்தார்தர்மர் விரேதணிந்துமாளிகையில்
பொய்யில்லாவாசுகனே புவிராசமன்னவனே

வைகுந்த அம்மானை

ஐயன்முகுந்தன் அரிகேசவனானவனே
 செய்யும்புகழ்தருமருந்தான் திருமாலிடம்நடந்தார்
 கூறியமாபெலிதான் கோவிலும்வாசல்தன்னில்
 வீறுடனேதானணிந்து மேகவண்ணர்தாமுநின்றார்
 மாயனுந்தருமருமாய் வாசலில்வந்தாரெனவே
 தூயதொருபாபெலிக்கு தூதுவர்தான்போயுரைத்தார்
 விரைந்தங்கேமாபெலியும் வேகமாயோடிவந்து
 காணாமற்றேவர்களும் நான்முகனுந்தான்தேடி
 காணாதபாதமதை கடையேன்பொருட்டாகக்
 கொடியேன்சிரசில் கோபாலர்வந்துநின்றார்
 அடியேன்பொருட்டாக ஐவருமிப்போது
 இங்கேயெழுந்தருள யேதுதவஞ்செய்தேனோ
 சங்கேந்துமாலே சரணஞ்சரணமென்றார்
 திருமாலேயிங்குவாராய் செப்புமென்றார்மாபெலியும்
 குருகுலத்தார்தருமிவர் குணமும்பெருமையுள்ளோன்
 சாதகமாய்நாள்தோறும் சத்தியவான்காணுமிவர்
 நீதமுடைவன் நீனிலத்திலம்ன்னவர்க்கு
 தக்கபுகழ்செய்யுந் தவமுமுடையவன்காண்
 மிக்கனைநான்வென்று வேண்டியேவந்தேன்காண்
 மாபெலியேயென்றுரைக்க மாயோனேநம்முடைய
 ஏவலினாலைவருந்தா னிருந்தாரேருபமதில்
 தாழ்ந்ததொருசற்றேராய் தாழ்த்திருப்பீர்கண்மரோ
 வாழ்ந்தாரிவர்பெருமை மாதாவேசொன்னீரோ
 தங்கும்பொன்னேரதனில் தற்காலஞ்சேர்ந்திருப்பார்
 புக்குமந்தக்காலம் பொன்னிறமாகலையோ
 அமுதான்கருணைவழி ஆனந்தநீர்சொரிய
 தொழுதுகாண்மாபெலியுந் தோத்திரங்கள்சொல்லியபின்
 ஆடினான்மெய்மகிழ்ந்து அரிகரியென்றுசொல்லி
 பாடினானுளமகிழ்ந்து பச்சைமால்பாதமதில்
 செங்கைமலர்ப்பாதஞ் சேர்வைபண்ணிநித்தமுமே
 இங்கிருக்கப்போமோநான் என்னதவஞ்செய்தேனோ
 என்றுசொல்லிதருமர் ஏற்றுகின்றதோத்திரமும்
 மன்றலகுமாயோன் மனமகிழ்ந்துதருமரையும்
 வாருமென்றுதானழைத்து வானவர்களன்னேரம்
 தானவரும்வானவருஞ் சதுர்முகவிந்திரனும்
 தேடாயபாதந் தெரிசிக்கப்பெற்றனையோ
 ஆடல்புரிதருமரே அரிபதஞ்சேர்ந்தனையோ

என்றுசொல்லிவனத்தி லிமையோர்மகிழ்ச்சியுடன்
 அன்றுதான்கட்டி அணைத்தார்காணம்மாணை
 மற்றுமந்தவானவர் வானோர்தனைநோக்கி
 கொற்றவனைக்கொன்று செம்பொற்கோவிலிலேவாருமென்றார்
 பரிந்துநமர்கோவில்பக்கம் பச்சைமால்தான்மகிழ்ந்து
 இருந்தங்கிமையோரை எம்பெருமாஸ்தானனுப்பி
 என்றுதான்மாபெலியு மிவ்வசனந்தானுகந்து
 நின்றதொருமாயோனும் நேராகயிப்போது
 ஆகிலுந்தானின்னமொன்று அருளக்கேள்மாமுனியே
 நாதமுடன்கேளுமென்று சாற்றினாரம்மாணை
 பரிந்துநல்லவேதியர்கள் பதினாயிரம்பேர்க்கு
 தெரிந்துமொருவேள்வி தினந்தோறும்பண்ணிவைத்தார்
 மற்றுமோராயிரம்பேர் மாமறையோர்களுக்கு
 நின்றனன்தருமர் நிறையக்கொடுத்தவன்காண்
 நன்றாய்மனுந்தி நடத்துமுறைதனிலே
 குன்றான்மலாரிவென்று கொண்டாரிவர்காணும்
 இல்லோரிறிப்போர் இளைத்தோர்தங்களுக்கு
 எல்லோருயிரு மிவனுயிர்போற்காத்தவன்காண்
 சத்தியவாழ்வை தவறாமல்பூவுலகில்
 நித்தியம்நீதி நிலைநிறுத்தும்புண்ணியர்கள்
 தங்கள்மும்மாரி சிறக்கமிகப்பொழியும்
 பொங்கும்பசுவம் புலிவாழுமோர்பதியில்
 உண்ணுந்தண்ணீரில் உறவுமிகவுண்டால்
 மண்ணுலகிலிந்த மகிமையிவநீதியது
 வழக்காகவீமனுடன் வரும்புருஷாமாமிருகம்
 பழவாருந்தம்ருடன் பக்கலில்வந்துநின்று
 வருந்தியிவர்தானும் வழக்கென்றுதான்சுற
 பிந்தினான்வீமன் பிறந்துகொள்ளென்றன்காண்
 தெரிந்துதுரோபதையைத் துரியோதிரன்பிடித்து
 பரித்துதுகிலுரியப் பார்த்துநின்றநால்பேரும்
 வில்லம்புதீவட்டி வெகுண்டுசினந்தெழுந்து
 பாரின்மேலாசையற்றுப் பரிந்துயிங்குவந்தான்
 சேரவேதானிருந்து தீங்கொன்றும்பேசாமல்
 ஆவலுடனங்குவந்தான் அன்பாகநம்மருகில்
 மாபெலியேயென்று மகிழ்ந்துரைத்தார்மாயோனும்
 என்றளவில்மாபெலியும் இகபரமுந்தான்முழுகிச்
 சென்றுதருமரையும் சிந்தையறத்தான்தமுவி

மன்னரேநீர்காண் வருந்தியேசெய்தவத்தில்
 இன்னகரில்வந்தாய்நீ என்றுமிகப்புகழ்ந்து
 உற்றதொருதருமருக்கு உபசாந்தமாயுரைத்து
 மற்றுமந்தமாபெலியும் வணங்கினாரம்மாணை
 மாபெலியுந்தானிருத்தி மாயோனேயுன்பாதம்
 காதலனால்தருமரையுங் கையுடனேகொண்டுசென்று
 பேராரும்பார்த்தனும் பிரகலாததேவருடன்
 தாராருநாரதனுஞ் சதுர்வேதமாமுனியும்
 பக்தியுள்ளஆழ்வார் பன்னிருபேர்களுடனும்
 வீற்றிருக்குஞ்சோலைதன்னில் மேகவண்ணர்கோவிலிலே
 போற்றியேவானவர்கள் பொற்றாளடிபணிந்து
 தங்குந்புகழ்தருமருக்குச் சக்கரமுந்தான்தரித்து
 பொங்கும்திருமால்பாதம் போற்றிநின்றவானோர்கள்
 அங்கவர்தம்மை அச்சுதனார்தாமிருத்தி
 தங்கள்முதல்வேந்தருடன் திருமாலெழுந்தருளி
 குளிர்ந்தமலைச்சோலைதன்னில் கோபாலர்தானடைந்தார்
 அழுத்தநவரத்தினத்தில் அலங்கரித்தார்மேடைதன்னில்
 செல்லும்பொழுது திரள்வீமவிஜயனுடன்
 தேகைதிரௌபதையுஞ் சுகிர்தரவர்தம்மையும்
 இருவரையுங்கொண்டு எதிரேயெழுந்திருந்து
 அரியபொருள்கண்டவர்போல் அரியிணையையடியில்
 வந்துப்பணிந்து மலர்களமிகச்சொரிந்து
 சிந்தைபணிந்து சேவித்துநிற்பளவில்
 தம்பிமார்தங்களையும் தருமரெடுத்தனைத்து
 எம்பிரான்சீர்பாதம் இறைஞ்சினோம்பாதமினி
 நந்தகோபாலா நரசிங்கரூபமுடன்
 விந்தமதில்நடந்து மெய்தளர்ந்துவிட்டேரே
 என்றுரைத்ததம்பியரை இயல்பாகஐவர்தான்
 மண்ணாலவுமாயோனை மகிழ்ந்துரைத்தாரம்மாணை
 இன்னகரிலிப்போது இருமென்றுதானுரைத்தார்
 ஆனந்தப்பருதிக்கொண்டு ஐவரும்நீராடி
 தானந்தமானவள்ளல் சாத்திரமுடிசூடி
 மாயவனார்தாமும் மனமகிழ்ந்துதான்வாழ்த்தி
 நேயமுடன்கொண்டுசென்று நிருத்தியஞ்சேர்மண்டபத்தில்
 அன்பாகநம்மிடத்தில் அருகேயிருமெனவே
 இன்பமாகவே யிருமென்றாரம்மாணை
 நாரதனார்தாமுதலாய் தவமுனிவர்தான்கூடி

சீரானநால்வேதந் திரும்பவேபாருமென்று
 வீரசிங்காதனத்தின்மே லிருமென்றுதானுரைத்தான்
 பாரதங்கொள்மாவேந்தர் பரிந்துமிகவீற்றிருந்தார்
 வெண்கவுரிதான்வீச விருதுபலமுழங்க
 தங்கமணிமண்டபத்தில் தம்பியிருந்தர்மருந்தான்
 ஏந்திழையேதம்மோடு இருந்துபணிமாற
 ஆய்ந்தமடமாதர் அரம்பையர்களாடல்செய்ய
 அச்சதனார்நேசம் அகலாதபஞ்சவர்கள்
 மெச்சபுகழ்வைகுந்தம் வீற்றிருந்தாரம்மாளை
 பொய்யிலார்கையில் புண்ணியமேசெய்ததினால்
 செய்யும்வெகுதர்மமெல்லாம் தேவியேசெய்தபலன்
 பாதிமதிகாணாத பச்சைமால்தன்பதத்தில்
 வினிதசுபபஞ்சவர்கள் மேவினர்காணம்மாளை
 பேருற்றபஞ்சவர்கள் காணாதவிந்துநகர்
 கண்டாரிவரென்ன கனகசபைதான்முழுதும்
 அண்டர்முனிவோரும் அதிசயமாய்கொண்டாடி
 மெய்கண்டார்கண்டார் வெளியிலொளியிருந்தார்
 வைகுந்தங்கண்டார் வாசமுள்ளபஞ்சவர்கள்
 எண்கதைசொல்ல ஏற்றசெனமேசெயன்
 சென்றுதிருச்செவியில் செவிமடுத்துநன்றாக
 ஓசையால்கேட்டு உளமகிழ்ந்துதானிருக்க
 வாசமுடன்போற்றுகிற பழையகருப்பட்டதுவும்
 வெண்பட்டுமாகி விருமையதுதானீங்கி
 பண்பட்டவார்த்தை பழையபடிதான்பேசி
 வறுமையகன்று மேதினியோர்கொண்டாட
 பெருமையுள்ளபஞ்சவர்கள் புவியாண்டுவிந்தமதில்
 போனவதிசயந்தான் புதுமையிதுதானென்று
 ஆனசெயமேசெயர்க்கு அறிவுமிகவந்ததினால்
 சத்தியவான்வசனம் சற்றேவிளங்குதென்று
 பத்தியுடனப்போது பஞ்சவர்கள்கோவிலொன்று
 கட்டிமுடித்து கைகுவித்துபூசைபண்ணி
 திருஷ்டிகழித்து திருக்கோயிலாலயமாய்
 பூமிதனிலிந்த பூலோகங்கொண்டாட
 ராமனேராமாவென்று நாதமணிநாதனாட
 திருவிளக்குநின்றிலங்கத் தீபமுடனதீபமதாய்
 பரிமளங்கள்வீசப் பஞ்சவர்கள்கோவிலொன்று
 வருவார்பணிவார் தன்வினைகள்தானகல

முடியார்கள்காட்டி விளங்கியலோகமெல்லாம்
 அவரதிசயங்கள் அன்புடையோர்கொண்டாட
 தருமர்கதையென்று தரணியிலேதுதிக்க
 காமமகலத் கற்பனைகள்விட்டோட
 நோய்கள்பலவுந்தீர் நொந்தமனங்களிக்க
 பிணிகள்பலநீங்கி பிரமஹத்திதான்தீர்
 குட்டங்குணவாய்வு குலைமுட்டிதான்தீர்
 அட்டங்குணவாய்வு அடங்காதபீனிசமும்
 வெட்டைகரப்பன் வெடிகுலைமேகமுதல்
 துட்டக்கிரந்திபல தோகைகாமாலையுடன்
 அந்திரவாய்வு அண்டபவத்திரமும்
 முந்திஇடுப்புவலி முழங்கால்சுரப்பனுடன்
 சன்னிகரப்பான் கடியாண்டமாயுடன்
 அன்னக்கிருமி அழிநீரிழிவுமுதல்
 பல்லுக்குத்தும்பல்லாணி பாண்டுநீரம்பலுடன்
 ஓடுக்கத்துடன்பருகல் ஓசுக்கச்சுரமுதலாய்
 ஈளையிருமல் இளைப்புபெறுவயிறும்
 கோழைகுவளைக் கொடியபீனிசமும்
 வாதகரப்பான் மண்டைசொறிகரப்பான்
 காதிரைச்சல்கண்புகைச்சல் கனமாகடவைமுதல்
 வெட்புதைப்பு வலுத்தபில்லிகுனியமும்
 பலவாதிபித்தம் பழுத்தரத்தகாசமுதல்
 பத்துவயிறொளைகள் கண்டிப்புகெண்டையுடன்
 அடுத்தநடுக்கல் அசதித்தந்தவாதமுதல்
 வலிப்புமிசிப்பு வாய்நோய்வரட்சியுடன்
 சலிப்புமிளவை கண்ணோசைவிப்புருதி
 கண்டிவல்விழுப்பிருமல் தாதுநட்டமானதுவும்
 அண்டவலிஅகோரமாய் அத்தாரைவாய்முதல்
 பருப்படுவன்சில்விஷங்கள் பண்டிப்புதொண்டைவலி
 கருப்பழிதலூர்கிருமி கனவுமிகச்சொப்பனமும்
 உள்ளுருக்குநோயும் உடலெலும்புருக்கி
 வெள்ளுளுவைவெண்கடு வீங்கும்பெரும்பாண்டு
 எரிபிளவைகரிபிளவை ஈடுமுறைபாடுமுதல்
 அரிபிளவைசப்பாணி ஆனந்தவாய்வுடனே
 அழல்நோய்பொருமல் அடைப்புநீர்கல்லடைப்பு
 வெள்ளைகுழந்தைக்கு வந்தவியாதிகளும்
 சீதசுரம்பார்வை சேத்துமத்தின்கேட்டாலை
 வாதசுரம்பித்தசுரம் வலுத்தசுரமானதுவும்
 எழுநோயராகி வழுந்தவியாதிகளும்

பழுநோயரான பாரிசவாய்வுமுதல்
 தீருமென்றுமாயன் திருவாய்மொழிந்தபடி
 அருந்தவமுடையார் அரிகரியென்றுசொல்ல
 வாக்குமனமொன்றாய் மகிழ்ந்திருந்தான்கேட்க
 பார்க்கும்பழிபாவம் பறந்துவிடும்சத்தியமே
 என்னதவமானாலும் இரட்சித்துக்கேட்போர்க்கு
 சொர்னமயமாக சொல்லுவாஸ்துரோபதையும்
 பிள்ளைதவமும் பெருந்தவமும்தான்கொடுத்து
 கிள்ளைத்துரோபதையும் கேட்டவரந்தானிந்து
 நேயமுள்ளகாரியந்தான் நிமிஷத்தில்வேணுமென்று
 வீமனுதவிசெய்ய விஜயன்மனமகிழ்ந்து
 சென்றுசெலுத்தித் திசைகளெட்டுங்கீர்த்திபெற்ற
 வென்றநகுலன் வெகுவரங்களுதானீய
 மருத்துஞ்சகாதேவன் மற்றுள்ளநோய்பலவும்
 பன்னுமொருஞான பார்வையால்தான்தீர்க்க
 தருமர்கொலுவாக தான்கொலுவிலேயிருக்க
 கருமம்பறந்தோடக் கசடுவினைதீர்
 சத்திவிளங்கச் சகலபிணிதான்தீர்
 வெற்றிகொண்டபாரதம்போய் விண்ணுலகமண்ணுலகும்
 அங்குதிருமாலிடத்தில் ஐவர்சிறந்திருக்க
 இங்குமவர்தானிருக்க ஏற்றவரங்கொடுக்க
 பெற்றார்பெருமையென்று பேருலகில்கொண்டாட
 உற்றாருறவோர் உகந்துபணிமாற
 பூங்காவில்வாசனைகள் போதவேதான்வளர்க்க
 தூங்காமணிவிளக்குச் சந்நிதியில்நின்றிலங்க
 சாம்பிராணிவாசம் சந்நிதியெல்லாம்மணக்க
 தேம்பாமல்நாதமணி திருச்சங்குதான்முழங்க
 தீராவினைதீர்க்கும் தீரமும்சவரியுமும்
 தாரார்செனமேசெயன் தானறிந்துபோற்றிசெய்ய
 பொறுமையுள்ளபஞ்சவர்கள் பூலோகந்தன்னிலிப்போ
 வெறுமைபிடித்திருந்த மெய்மறதிதான்தீர்த்தோம்
 விதிவசத்தையாராலும் விலக்கமுடியாதெனவே
 அதிசயமாய்கொண்டாடி அத்திபுரநகரில்
 வீற்றிருந்தசெங்கோல் விளங்குமுடிசூட்டு
 பார்த்திபருஞ்குழப் பார்மன்னர்தான்குழ
 சிங்காதனத்திலிருந்து செங்கோல்செலுத்துதற்கு
 மங்காவுயிர்க்கருட வாக்கியமுந்தான்கேட்க
 நினைத்தசெனமேசெயன் நெஞ்சருகித்தான்கேட்டு
 அனைத்துயரும்வேத வியாசரதுவறிந்து

பொன்னுலகம்விட்டு பூலோகந்தன்னில்வந்தார்
 மின்னுலவுமந்த வேதவியாசரையும்
 கண்டுசெனமேசெயன் கண்களிக்கத்தான்போற்றி
 தொண்டனுக்குப்புத்தி தோற்றமுடனுரைப்பார்
 அந்தவிவரமதை யராய்ந்துபாராமல்
 வந்தபிரமஹத்தி மாற்றிவைக்கவேண்டியென்னை
 பஞ்சவர்களைவர் பாராண்டுபாரிழந்து
 வஞ்சமில்லாவைகுந்தம் வாழ்பதிக்குப்போனகதை
 கேளுமென்றுசொன்ன கிருபைபடிதானும்
 நாளுமொருமாதம் அகன்றதுகாண்மாமுனியே
 நாளும்பிரமையது அகன்றதுகாண்மாமுனியே
 கோளும்வினையும் கொடுமைகளும்தான்விலக்கி
 போனதினாவைவர் புதுமைஅதிசயத்தால்
 தானமுடன்கோவில் தான்சமைத்துபூசைபண்ணி
 வானவரேயெப்போது வைத்துவணங்குகிறேன்காண்
 நாமுந்தன்பாதம் நாஸ்தோறும்நான்மறவேன்
 என்றுசெனமேசெயன் இவ்வார்த்தைதான்கூற
 அன்றுகுருவேத வியாசர்கவிகளது
 சத்தியவாண்மை தவராதாரிப்போது
 நித்தியமாயெங்கும் நிரந்தரமாய்நின்றவர்கள்
 இங்குமிருப்பார் எவ்வுலகந்தானாள்வார்
 அங்குமிருப்பார் அமரரோடாசனத்தில்
 நல்லவர்கள்பஞ்சவர்கள் ரற்றவம்பெற்றாரெனவே
 வல்லவர்கள்மாமுனிவர் மகிழ்ந்துசெனமேசெயனும்
 அந்தசிங்காசனத்தில் நன்றாயிருந்துசெங்கோல்
 அந்தமுடன் பூவுலகில் மன்னனாயிருமெனவே
 வாழ்த்திவிடைகொடுக்க மகிழ்ந்துசெனமேசெயனும்
 போற்றிநமஸ்கரித்துப் பொற்பாதம்பூண்டுகொண்டு
 சாற்றியமாமுனியைச் சரணமென்றுதான்தொழுது
 பூருவத்தரசுநாட்டிப் பூவுலகனைத்தும்பூட்டி
 வேறுபசையங்காட்டி மித்திரபேதமாக்கிக்
 கூறுமுற்கதையங்காட்டிக் குலத்தொழில்புரியவீட்டில்
 பேர்பெற்றஐவரென்று பெருமையைமுடித்தாய்போற்றி.

அடியேன் செய்த பிழைபொறுத்தீ ரரசநிறுத்தி வினையறுத்தீர்,
 சிறியேனுனது மகவாகச் சித்தமிரங்கி யனுதினமும், வெளியேயகல

வகைபுரிந்தீர் விட்டகுறையும் நிறைவேற்றி, குறியாய்மகுடமுடிசூட்டுங்
கோவேயெனது குலக்கொழுந்தே.

153

இன்னஞ்சிறியேன் கலியுகத்திலிருந்துமெலிந்து வாழாமல், முன்னஞ்சுபேர்க்கு
நூற்றுவதற்கு மொழியும் விவரமதுபோக, வின்னஞ்சுமராநெடுஞாயம்
விரும்பியுரைத்துவடியேனை, தன்னஞ்சறிவுதானதுபோல் தற்காத்தருளுஞ்
சற்குருவே.

154

முன்னாள் நடந்தவழிவசமு முறையுமெனக்குத் தெரியாது. இன்னாள்
நடக்கும்விபரித்தா லென்னைமறந்து சகியாமல், அன்னாட்கலியன்
வந்ததினாலைவர் நடந்தாரியிடத்தில், பின்னாளுமக்கு நானடியேன்
பேசாதடிமை வாழ்வேனே.

155

குருகுலத்தரசர்க்கெல்லாங் கொற்றமாயுற்றபோது
வருகெனச்சமையமென்பேன் வருந்தருள்புரிந்துநீரும்
குருவெனத்தடுத்தாட்கொண்டு யேங்கறன்வடியன்மீதில்
தருவெனக்கனகமீயுஞ் சற்குருநாதாபோற்றி.

156

கதை

தோத்திரஞ்சொல்லித் தொழுதசெனமேசெயனையும்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மகாமுனிவர்தான்போனார்
வேதவியாசர் விண்ணகத்துக்கேகியபின்
சாதுசெனமேசெயன் தாரணியோரரசன்
இருந்தான்கொலுவி லேகசிங்காதனத்தில்
வந்தார்தமக்கு வணங்காதகோவேந்தாய்
கலியுகத்திலேயிருந்து காரணமாய்நற்கதையைச்
சலியாமல்கேட்டுத் தான்பிரமைதீர்த்தமையால்
பிரியமுள்ளதன்கதையைப் பட்சமுடன்கேட்டோரும்
வலியவர்கள்தன்கதையை மனமகிழ்ந்துகேட்டோரும்
எழுதிபடித்தவரும் இன்பமுற்றுக்கேட்டோர்க்கும்
தொழுதுவைகுந்தக்கதையை சொல்லிமுடித்தோர்க்கும்
வைகுந்தமென்றொருக்கால் சொல்லிமுடித்தோர்க்கும்
செயகண்டவாசன் விஷ்ணுபதமுண்டாகி
வந்தவினையும் வருவினையுந்தான்தீர்ந்து
செந்திருமால்பாதஞ்சேர்ந்திருப்பீரகண்டேரே

இந்தவைகுந்தகதை இயல்பாகமுன்னாளில்
 சிந்தைமகிழ்ந்து ஸ்ரீரங்கத்தான்சீஷன்
 வெங்கியறாள்வேடன் விளக்கினானிக்கதையை
 பொங்கியசொற்றமிழைப் பூரித்துநன்றாக
 முதலுமுதல்தெரிந்து முற்சபையையாராய்ந்து
 அதினும்பொருள்விரித்து அத்தன்செயலாலே
 ஒருசொற்பொருளை ஒன்பதாய்த்தான்விரித்து
 கருவாகவேதெரிந்து கற்பித்தான்விற்பனமாய்
 திருந்துபுகழ்வகைத் தென்திசையெனும்மதிதான்
 பொருந்துதமிழ்பெற்றோன் புகழேந்திதன்புதல்வன்
 மன்னவனாம்பொன்னழகு மகிபனிடவன்மருமகன்
 அன்னதருவானவர்க்கும் அன்புடையோர்களுக்கும்
 மின்னுதமிழ்வானவர்க்கும் வேந்தரமைச்சருக்கும்
 சொன்னபடிகேட்டுத் தொழுதுமிகவணங்கி
 சீஷனடியார்க்கும் சீஷனாய்த்தானிருந்து
 தாசனென்றுகூறித் தமிழினாலிக்கதையை
 தேடித்தமிழாய்ந்து திருவிருத்தந்தான்கடந்து
 நாடிப்பொருளாராய்ந்து நமஸ்கரித்துமுற்கதையை
 கோத்திரம்போல்நன்றாய்த் திரட்டினானிக்கதையை
 தோத்திரமுந்தான்வாழ்கக் கூறினானிக்கதையை
 வாழ்மிகவாழி மங்காதநூல்வாழி
 ஆயுஞ்செங்கோல்செலுத்தும் அரசர்மிகவாழி
 கேட்டோர்படிப்போர் கிளைகளுடன்தான்வாழி
 ஆழ்ந்தபெரியோ ரனைவோருந்தான்வாழி
 அன்னைசுற்றும்வாழி அருந்தவமியோர்வாழி
 சின்னஞ்சிறுபிள்ளை செல்வமுடன்தான்வாழி
 ஆல்போல்தழைத்து அருகதுபோல்வேருன்றி
 மூங்கில்போலன்னைசுற்றும் முரியாமல்வாழியவே.

விருத்தம்

அரிகிராமாவென்றால் அநேகமாஞ்செல்வமாகும்
 அரிகிராமாவென்றால் அநேகமாய்பொருளுஞ்சேரும்
 அரிகிராமாவென்றால் அறங்களுமிருந்துவாமும்
 அரிகிராமாவென்றால் அவர்கள்மெய்ஞ்ஞானியாமே.

வைகுந்த அம்மானை முற்றிற்று.

மரண அறிவித்தல்

மண்ணில்

03

06

1933

விண்ணில்

17

10

2021

குருக்கள்மட்டத்தை நிற்பீட்டாகவும் மட்டக்களப்பை வசிப்பீட்டாகவும் கொண்ட:

அமரர் கணபதிப்பிள்ளை மயில்வாகனம்

(ஓய்வு பெற்ற அதிபர்)

அவர்கள் 2021.10.17ம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை கிறைபகம் அடைந்தார்

அன்னார் வன்வியமை (ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்) அவர்களின் அன்பு கணவரும், காலஞ்சென்றவர்களான கணபதிப்பிள்ளை சின்னத்தங்கம் தம்பதிகளின் அன்பு மகனாகவும், காலஞ்சென்றவர்களான செல்வையா சின்னத்தங்கம் தம்பதிகளின் அன்பு மருமகனாகவும், கவாகரன் (லண்டன்), சேலகந்த (ஆசிரியர்) ஆகியோரின் மகனாகவும் தந்தையரும், கண்ணன், நேசம்மா, கருணையம்மா, கிருபையம்மா, காலஞ்சென்ற முத்துசுலிசம் ஆகியோரின் அன்பு சகோதரரும்,

காலஞ்சென்ற மயில்வாகனத்தின் சகலரும்,

விபன்மலர், காலஞ்சென்றவர்களான செ.கந்தசாமி, மறஞ்சோதி (ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்), சுந்தரசாமி, செல்வநாயகம், நாகலிங்கம், தெய்வநாயகம் ஆகியோரின் அன்பு மாமனாகவும்,

அம்புத்தாதன் (ஓய்வு பெற்ற பொறியியலாளர்), உதயகுமார் (லண்டன்)

ஆகியோரின் அன்பு மாமனாகவும்,

அருட்பிரகாசம் (ஓய்வு பெற்ற DEO), வரப்பிரகாசம், தயாளன், துணைவிரகாசம் (விவசாய உத்தியோகத்தார்), பிரபாகரன் (ஓய்வு பெற்ற காத்தி ஆணை உத்தியோகத்தார்), வீங்கேஸ்வரன், பகிரதன், பிரகாச, சுதர்சனா, பத்மகுமார் (மட்டக்களப்பு காலத்தியோகால), காலஞ்சென்றவர்களான சீலகுமார், சீவப்பிரகாசம், ராதாகிருஷ்ணன், ஆகியோரின் அன்பு தாய் மாமாவும்,

கலாதேவன், உதயகுமார், தவாலர், தவாலர், வரத்தகுமார், தவின்தேவி (ஆசிரியர்), நத்தின் (லண்டன்), கங்காதரன் (ஓய்வுபெற்ற ஆதிபர்), கருணாகரன் (லண்டன்) ஆகியோரின் பெரிப்பயலும்,

அத்திலா (உதவி விரிவுரையாளர் திருகோணமலை வளாகம்), கவுத்தின் (கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்), லோன் (University of Leicester, UK), அருண்மீரசாமி (QA Engineer), திவ்யநிதா (கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்), சஜித்தன் (System Engineer)

ஆகியோரின் மகனாகவும் மட்டமாகவும் அவர்,

இன் அறிவித்தலை உற்றுநர் உருவியர்கள் நண்பர்கள் அனைவருக்கும் அறிவித்தருகின்றோம்.

கோலித்தன் விதி
மட்டக்களப்பு.

தகவல்
குறும்பத்தினர்.

கண்ணீர் அஞ்சல்

மலர்வு
1933
06
03

உதிர்வு
2021
10
17

கருக்களிடத்திலே நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கருக்கள்
அமரர். கனபதிப்பிள்ளை மயில்வாகனம் (சுரவணமுத்து)
(இயல்பு அகலர்)

சின்னாநிஷ் பீர்வால் துயருளும்...
— மருமப்பத்தினர், உறுயினர்கள் —

கண்ணீர் அஞ்சல்

பிறப்பு
03
06
1933

இறப்பு
17
10
2021

அமரர். கனபதிப்பிள்ளை மயில்வாகனம்
அதயர் (சுரவணமுத்து)
தகவல் - கம்பியலில் - சிவாய்யா அம்மம். அருக்கன்பட்டம்.

தாயர் பகிர்கின்றோம்

தோற்றம்
1933
06
03

மறைவு
2021
10
17

அமரர் - கனபதிப்பிள்ளை மயில்வாகனம்
(இயல்பு அகலர்)
இறைவது இலையுயிர் பிழத்திக்கின்றோம்
AVERY & SRI LANKA

கண்ணீர் அஞ்சல்

மலர்வு
03
06
1933

உதிரல்
17
10
2021

அமரர் கணபதிப்பிள்ளை மயில்வாகனம்
அஞ்சல் (சுருவாரக்ஷ)

தஞ்சை - கந்தை அஞ்சலகம் வாக்கில் - தஞ்சைமடம்

கண்ணீர் அஞ்சல்

மலர்வு
933
06
03

உதிரல்
2021
10
17

அமரர் கணபதிப்பிள்ளை மயில்வாகனம்
அஞ்சல் (சுருவாரக்ஷ)

தஞ்சை - கந்தை அஞ்சலகம் வாக்கில் - தஞ்சைமடம்

விழிநீர் அஞ்சல்

மலர்வு
1933.06.03

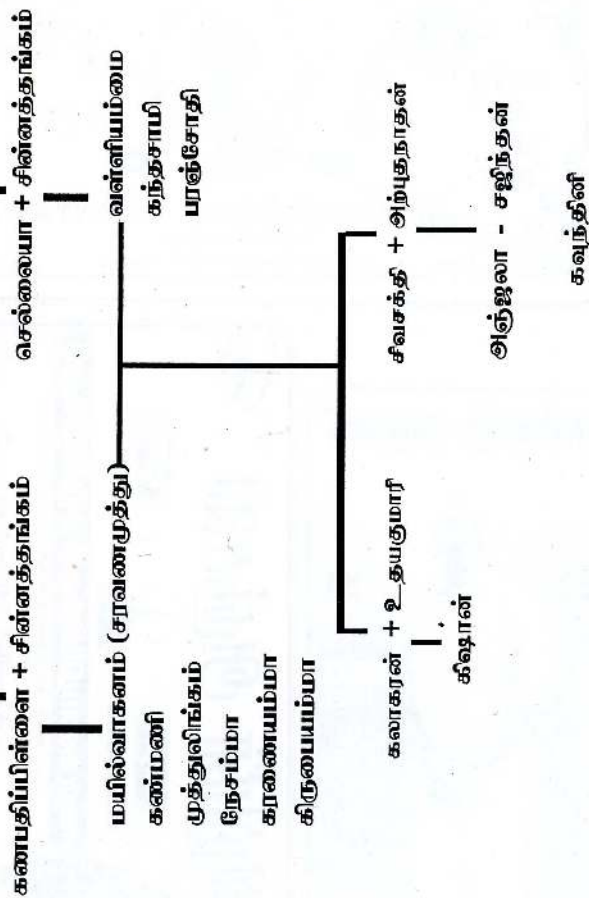
உதிரல்
2021.10.17

அமரர் கணபதிப்பிள்ளை மயில்வாகனம்
(மயில்வாகனம் நம்பகம் வீழ்ந்தமையாதல் ஆகிய சிறுத்தி கந்தைமடம்
அஞ்சல் மடம் தஞ்சை)

**அன்னாளின் பிரிவால் துயருறும்
சுடும்பத்தினருக்கு எமது ஆழ்ந்த இனுகாபங்களைத்
தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.**

அஞ்சல் அலுவலர்கள் மற்றும் எல்லாருக்கும் அன்புடன்
மடம்/மடம்/ நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்

வம்ச விருட்சம்

நன்றி நவிலல்

அன்பின் இருப்பிடமாய் எமது குடும்பத்தின்
ஒளிவிளக்காய் இருந்து மறைந்த எங்கள் அன்புத்
தெய்வம்

அமரர் கணபதிப்பிள்ளை மயில்வாகனம்

[சரவணமுத்து]

அவர்களின் பிரிவுச் செய்தி கேட்டு, எமது இல்லம்
வந்து ஆறுதல் கூறி, எமது துயரத்தில் பங்கு கொண்டு
உதவி ஒத்தாசை வழங்கியவர்களுக்கும், அத்துடன்
மலரஞ்சலி செலுத்தியோருக்கும்,
பதாதைகள், துண்டுப்பிரசுரங்கள் மூலம் அஞ்சலி
செலுத்தியோருக்கும், வெளிநாட்டிலிருந்து
தொலைபேசி, இணையங்கள் ஊடாக ஆறுதல்
கூறியவர்களுக்கும், இறுதிக் கிரியைகளில் கலந்து
கொண்டு ஆத்ம சாந்திக்காக பிரார்த்தித்த அனைத்து
அன்பு உள்ளங்களுக்கும், 31ம் நாள் கிரியையில்
கலந்து கொண்ட அனைவருக்கும், இம் மலரினை
அச்சிட்ட எவகிறீன் அச்சகத்தார்க்கும் எமது
மனமுவர்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்
கொள்கின்றோம்.

